МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ **НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**
АГРОБІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

100-РІЧЧЯ АГРОБІОТЕХНОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Від витоків до сьогодення (1920-2020)

За загальною редакцією кандидата сільськогосподарських наук,
доцента О.С. Городецького

Біла Церква
2020

ББК
А
УДК

Авторський колектив:
А.С. Даниленко, доктор економічних наук, професор, академік НААН, ректор Білоцерківського національного аграрного університету;
В.С. Хахула, канд. с.-г. наук, доцент, дакан АБТФ;
О.С. Городецький, Л.А. Козак, М.Б. Грабовський, М.В. Лозінський, С.В. Роговський, В.М. Хрик, Т.В. Панченко, І.А. Покотило, кандидати с.-г. наук, доценти;
І.Д. Примак, доктор с.-г. наук, професор;
М.І. Трегуб, доктор техн. наук, доцент;
Т.М. Недашківська, кандидат економічних наук, доцент;
Н.М. Крупа, кандидат біологічних наук, доцент;

Відповідальні за випуск: **О.С. Городецький, Л.А. Козак**.

100-річчя агробіотехнологічного факультету. Від витоків до сьогодення (1920-2020) / А.С. Даниленко, В.С. Хахула, О.С. Городецький та ін. За загальною ред.. О.С. Городецького. – Біла Церква, 2020. – с.

У книзі викладено історію створення та становлення агробіотехнологічного факультету Білоцерківського національного аграрного університету, його сьогодення та перспективи подальшого розвитку.

ПЕРЕДМОВА

Відзначення без перебільшення вагомої дати – 100-річчя від дня заснування агробіотехнологічного факультету Білоцерківського національного аграрного університету – стало приводом для глибокого аналізу пройденого шляху, об'єктивної оцінки здобутків, визначення перспектив подальшого розвитку.

Факультет на всіх етапах свого становлення перебував у пошуках, динамічному русі, удосконалювався і змінював форми. Створений у 1920 році як рільничий та садово-городній відділи при Білоцерківському технікумі хліборобства, у 1934 році – був реформований в агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Факультет сьогодні є одним із флагманів освітньої, навчальної, наукової, методичної та виховної діяльності Білоцерківського НАУ. За свого існування факультетом підготовлено понад десять тисяч фахівців. Наші випускники завжди були гордістю університету, серед них не лише керівники усіх рівнів АПК, Міністри, Депутати Верховної Ради України, а й вчені світового масштабу: Ольга Кирилівна Коломієць, яка вперше в світі вивела однонасінну форму буряка цукрового; академіки Д.М. Гродзінський та А.М. Гродзінський, професори В.М. Лєбєдєв та О.О. Табенцький, які визнані світовими класиками фізіології рослин та генетики.

Нині факультет здійснює підготовку фахівців освітніх рівнів та освітніх ступенів «бакалавр», і «магістр» за спеціальностями: «Агрономія», «Садово-паркове господарство», «Геодезія та землеустрій», а також «бакалавр» за спеціальностями: «Лісове господарство» і «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка», на яких навчається понад 1200 студентів денної форми навчання. У навчальному процесі задіяні висококваліфіковані науково-педагогічні працівники, з яких: 12 докторів наук, професорів і 48 кандидатів наук, доцентів.

Завдяки найкращій у регіоні матеріально-технічній базі та висококваліфікованому професорсько-викладацькому складу фахівці, підготовлені

факультетом, отримують глибокі фундаментальні знання, добре володіють іноземною мовою, сучасними технологіями та методами господарювання, розвинутим творчим мисленням. Студенти проходять практику на базі передових вітчизняних підприємств, іноземних компаній та мають практичний досвід до завершення навчання, а тому є конкурентоздатними на світовому ринку праці.

Нині колектив факультету проводить докорінні зміни в навчальному процесі, науковій роботі, кадровому потенціалі з урахуванням вимог європейських стандартів, завдяки чому отримав дозвіл на навчання іноземних студентів. На сьогоднішній день на факультеті навчається 24 студенти з Камеруну, Еквадору, Пакистану, Гамбії, Нігерії, Алжиру, Лівану, Бангладеш, Шрі-Ланки.

Серед головних завдань освітньої політики колектив факультету вбачає подальшу інтеграцію в європейську систему організації навчального процесу, адаптацію аграрної освіти до сучасних викликів світового аграрного виробництва, поліпшення практичних навиків студентів з метою забезпечення підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців, адаптованих до світового ринку праці.

З нагоди 100-річного ювілею вітаю, шанований мною, потужний колектив агробіотехнологічного факультету. Від щирого серця бажаю всім міцного здоров'я, родинного затишку, подальшого процвітання і Божого благословення у справі нових звершень для підвищення добробуту народу України.

А.С. Даниленко, ректор БНАУ, академік НААН, доктор економічних наук, професор.

Гімн АБТФ

В Білій Церкві, землі Ярослава,
Храм науки величний стоїть,
Знаний він не лише в Україні,
Слава в світі про нього летить.

Агрономи, ландшафтний дизайн,
Геодезія та землеустрій,
Щоб лісами буяв рідний край,
Факультет наш крокує в майбутнє.

Приспів: В науці і на виробництві,
Ти маєш славу і авторитет,
Агрономічно-біологічний
Технологічний факультет !!!

Ми вирощуєм хліб на полях,
І дизайном вкрашаєм оселі,
Щоб птахи щебетали в садах,
Щоб були всі здорові й веселі.

В нас традиції давні, міцні,
Ми плекаємо рідну Планету,
Наче діти у гідних батьків.
Ми приймаємо цю естафету!

Приспів: В аграрних науках ми – авангард,
В геодезії та у рільництві,
В питаннях дизайну, лісництва, садах:
Ми – лідери на виробництві !!!

О.С. Городецький

ІСТОРІЯ ЗАСНУВАННЯ ТА ВІДОМІ ПОСТАТІ ФАКУЛЬТЕТУ

Агробіотехнологічний факультет – найстаріший факультет в університеті, який своїм корінням сягає в далекий 1920-й рік, коли в Білоцерківському сільськогосподарському технікумі було відкрито рільничий та садово-городній відділи.

Гродзінський М.К. – перший декан агрономічного відділу технікуму серед викладачів

У той час підготовка фахівців у технікумах здійснювалася на рівні вищих навчальних закладів. Тому в організації навчального процесу значна увага приділялась як теоретичній підготовці, так і практичній роботі студентів. Цьому сприяла й передача за постановою Білоцерківського повітземвідділу у володіння технікуму угідь Олександрійського паркового господарства. Створення в 1924 році кабінетів ботаніки, рослинництва, ґрунтознавства, мікроскопії та ентомології започаткувало розвиток науково-дослідної роботи в технікумі. Велике значення мали й закладене в 1926 році навчально-дослідне поле та збудований дещо пізніше вегетаційний будинок.

У 1934 році внаслідок кількох реформувань Білоцерківський сільськогосподарський технікум стає сільськогосподарським інститутом. Разом з Київським агроінженерним інститутом цукрової промисловості у новостворений ВНЗ були переведені кафедри ботаніки, фізіології рослин, загального землеробства, рослинництва та інші, які мали багате історичне минуле.

За довоєнні роки значно зміцніла матеріальна база інституту. У 1938 році було побудовано навчальний корпус агрономічного факультету, де він розміщується

і сьогодні.

Перший випуск агрономів Білоцерківського сільськогосподарського технікуму, 1923 р.

Студенти робітничого факультету, 1931 р.

1924 р. – перший випуск механіків

Студентський гурток грунтознавства, 1925 р.

Студентський науковий гурток при кафедрі загального землеробства, 1937 р.

З перших днів роботи на факультеті створився згуртований науково-педагогічний колектив, який забезпечив високий рівень викладацької та науково-дослідної роботи. Такі в майбутньому відомі вчені, як М.К. Гродзінський, В.П. Гродзінська, В.Ф. Савицький, П.Г. Найдін прийшли до інституту із технікуму, а перший завідувач кафедри ботаніки академік Є.П. Вотчал, професори

О.О. Табенцький, В.М. Лєбєдєв, П.В. Салата та інші переїхали працювати з Києва.

Розповідаючи про ті далекі роки становлення, слід згадати добрими словами про династію Гродзінських, життя, праця та наукові здобутки яких яскравою сторінкою ввійшли в історію не тільки факультету, а й розвитку науки і освіти в Україні.

Перший декан агрономічного факультету М.К. Гродзінський

Михайло Карпович Гродзінський – перший декан агрономічного факультету. До створення інституту він очолював лабораторію ботаніки в сільськогосподарському технікумі, а з перших днів існування факультету назавжди зв'язав із ним своє життя. Важко переоцінити його багатогранну діяльність у ті нелегкі роки. Організаторський талант успішно поєднувався в нього з плідною науковою діяльністю, спрямованою на вивчення геоботанічних особливостей рослинного світу Білоцерківщини.

В.П. Гродзінська

Михайло Карпович та Віра Пилипівна Гродзінські були талановитими педагогами, вченими з енциклопедичними знаннями, справжніми інтелігентами. Тож не дивно, що їх сини Андрій та Дмитро успадкували потяг до наукової діяльності та після закінчення агрономічного факультету нашого інституту стали видатними вченими зі світовим ім'ям.

Академік А.М. Гродзінський

Андрій Михайлович Гродзінський – ботанік і фізіолог рослин, академік НАН України, член Південноамериканського науково-дослідного товариства. Його основні наукові праці присвячені дослідженню біогеоценозів, вивченню хімічної взаємодії рослин (алелопатії) у штучних та природних екосистемах. Він розробив схему й розкрив механізм хімічної взаємодії рослин, з’ясував роль алелопатії у формуванні структури,

стійкості і продуктивності фітоценозів, розробив класифікацію та діагностику ґрунтовтоми і способи її подолання. Результати його досліджень знаходять широке застосування у лісовідновленні, при плануванні змішаних посівів та в обґрунтуванні сівозмін. Він займався також теоретичними і практичними питаннями інтродукції рослин. Його іменем названа одна з вулиць Білої Церкви.

Академік Д.М. Гродзінський

Дмитро Михайлович Гродзінський – фізіолог рослин і біофізик, академік НАН України. Основні наукові праці його присвячені променевій патології тканинних регулювальних механізмів, пострадіаційному відновленню і компартменталізації метаболічних фондів фотосинтетичного циклу. Він дослідив роль природної радіоактивності в житті рослин, розкрив значення методу мічених атомів у вивченні фотосинтезу та з'ясував шлях метаболізму ряду сполук у рослині, сформував основи теорії надійності рослинного організму, описав значення репараційних процесів і ефектів у радіостійкості рослин.

Особливого значення наукові роботи Д.М. Гродзінського набули після аварії на Чорнобильській АЕС. Він став одним з авторів розробки агротехнічних прийомів вирощування в зонах радіоактивного забруднення сільськогосподарських культур із вмістом радіонуклідів, що не перевищує допустимих рівнів.

Але повертаючись до історії становлення та розвитку агрономічного факультету, слід відмітити значну роботу відомих учених, яких по праву можна вважати фундаторами факультету. Учень академіка Є.П. Вотчала – професор **О.О. Табенцький** з перших днів заснування і протягом 30 років очолював кафедру ботаніки та фізіології рослин; сподвижник М.І. Вавілова – професор **В.М. Лєбєдєв** заснував кафедру селекції та насінництва, вів значну науково-дослідницьку роботу, яка відображена у 37-ми наукових працях.

Тривалий час на факультеті працювали лауреат Державної премії, професор А.А. Горлач, професори Й.Й. Кораб, В.М. Шевченко, І.Г. Пушкарьов, І.М. Єремєєв, М.А. Теленга, В.Н. Куликівський, Г.І. Фіщенко, А.П. Архангельський, В.С. Денисьєвський, О.П. Іванов, В.І. Пальчевський, О.І. Рижеєва та інші, доробки

яких здобули широке визнання в наукових колах.

Проф. Є.П. Вотчал

Проф. О.О. Табенцький

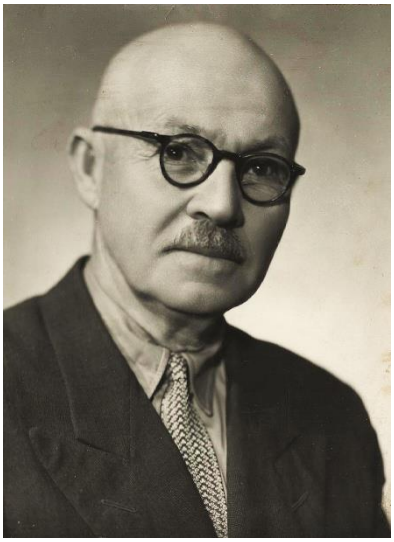
Проф. В.С. Денісьєвський

Проф. В.М. Лєбєдєв

Проф. В.І. Пальчевський

Проф. А.А. Горлач

У 50-ті роки на факультеті було засноване наукове товариство ім. К.А. Тімірязєва, на засіданнях якого виступали вчені з доповідями з найактуальніших питань світової агрономічної науки, а також доповідали про результати власних досліджень. Першим головою цього товариства був професор О.О. Табенцький, а в 60-ті роки його очолював професор **І.І. Пушкарьов**. У 70-ті роки наукове товариство ім. К.А. Тімірязєва було перетворене на наукове товариство агрономічного факультету, головою якого було обрано доцента Л.В. Падучих; у 80-ті роки його очолив професор М.Ю. Власенко. За час існування

Проф. Й.Й. Кораб

Проф. І.М. Єрємєєв

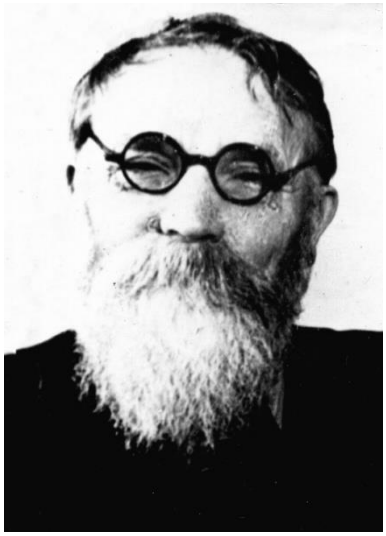

Проф. І.М. Толмачов

Проф. Раєвський

Проф. І.І. Пушкарьов

Проф. О.І. Рижеєва

товариства на його засіданнях було заслухано понад 1000 доповідей, а до 1970 року – усі виконані кандидатські та докторські дисертації. Вимогливість, з якою підходили до цієї справи члени товариства, зобов'язувала дисертантів до відповідальності і високопрофесійного виконання робіт.

За 100 років існування агрономічний факультет закінчили понад 12000 фахівців. І хоч цифра ця досить значна, головне, звичайно, не в кількості випускників, а в їх реальному внескові в розвиток сільськогосподарської науки і практики, в тій користі, яку вони принесли людям, суспільству.

Далеко за межами України відоме ім'я члена-кореспондента НАН України, академіка ВАСГНІЛ **А.І. Задонцева.** Видатний учений, рослинник і фізіолог рослин, він з 1941 по 1956 рік очолював Український науково-дослідний інститут зернового господарства, а з 1956 по 1971 рік – Всесоюзний науково-дослідний інститут

кукурудзи (нині Інститут кукурудзи УААН).

А.І. Задонцев – автор багатьох наукових робіт з агрофізіологічного вивчення зимостійкості й продуктивності озимих хлібів, дослідження основних закономірностей водоспоживання рослин залежно від прийомів їх вирощування. Вперше він розробив науково обґрунтовану систему районування строків сівби пшениці озимої.

Члена-кор. НАН України, академік ВАСГНІЛ А.І. Задонцев

В Інституті картоплярства УААН працювали випускники факультету доктори с.-г. наук В.С. Куценко та А.А. Осипчук; відділом агротехніки в Інституті кормів завідував доктор сільськогосподарських наук В.Г. Борона, там же працює

Проф. О.А. Іванов

Проф. В.І. Упоров

Проф. В.Д. Холопов

В.Ф. Савицький (1902–1965)

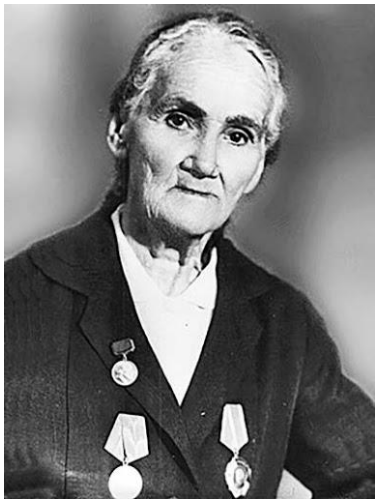
Селекціонер О.К. Коломієць

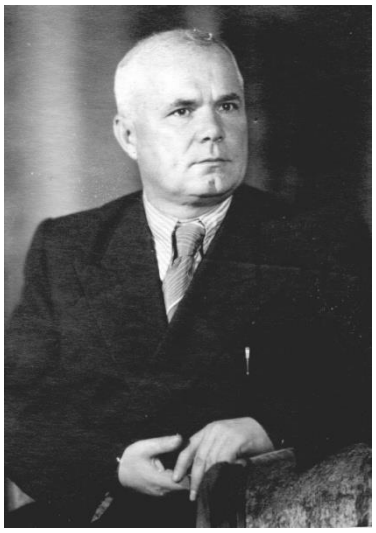
Проф. І.О. Коломієць

доктор с.-г. наук Г.П. Квітко. Доктор с.-г. наук П.М. Шиян очолював лабораторію

агрохімії в Інституті цукрових буряків. У цьому ж інституті в різні періоди працювали на посадах завідуючих науковими лабораторіями доктори с.-г. наук В.Н. Шевченко, З.О. Пожар, О.К. Коломієць. та кандидати сільськогосподарських наук Г.М. Білевич, З.С. Кораб та інші.

Герой Радянського Союзу
П.Л. Вернигора

Герой Радянського Союзу
О.П. Дорофєєв

Герой Радянського Союзу
О.Є. Кривець

Герой Радянського Союзу
А.Г. Наконечний

Герой соціалістичної праці
М.І. Грицай

Герой соціалістичної праці
Б.П. Вертай

Агробіотехнологічний факультет славиться своїми колишніми співробітниками і випускниками.

Це Герої Радянського Союзу: **П.Л. Вернигора, О.П. Дорофеєв, О.Є. Кривець, А.Г. Наконечний**; Герої Соціалістичної праці **В.В. Окіпна, Б.П. Вертай, В.П. Гриценко, М.І. Грицай, І.П. Клименко, А.М. Лавриненко, Л.М. Пащенко, Ю.К. Смолич, О.М. Ткаченко, М.К. Шандренко**; Герої України – **В.І. Ченишенко** (Заслужений працівник сільського господарства України, Академік

академії технічних наук, професор, людина 2008 року у номінації "кращі аграрії України") та **І.А. Боримський** (нагороджений орденом «За заслуги» І-го, ІІ-го і ІІІ-

Герой України, В.І. Чернишенко

Герой України, І.А. Боримський

Герой соціалістичної праці
В.В. Окіпна

Депутат Верховної Ради
І.С. Гончаренко

Міністр с.-г. УРСР, Герой Соціалістичної Праці, Депутат Верховної Ради УРСР і України, О.М. Ткаченко

Міністр меліорації УРСР
М.А. Гаркуша

Депутат Верховної Ради
А.А. Засуха

Депутат Верховної Ради
О.Г. Рябоконь

Депутат Верховної Ради
В.І. Гудзенко

го ступенів).

Випускники факультету **М.А. Гаркуша та О.М. Ткаченко** були міністрами України: перший – міністром меліорації і водного господарства, другий – міністром сільського господарства.

Депутат Верховної Ради В.Р. Швець

Депутатами Верховної Ради у різні періоди були випускники факультету: **О.М. Ткаченко, В.Р. Швець, В.П. Михайлюк, І.С. Гончаренко, О.Г. Рябоконь, А.А. Засуха, В.І. Гудзенко**.

Цілу плеяду відомих в Україні та за її межами селекціонерів виховав агрономічний факультет. Серед них **Ольга Кирилівна Коломієць** – всесвітньо відома вчений-селекціонер, ім'ям якої названо Білоцерківську дослідно-селекційну станцію. Ще в студентські роки вона почала роботу з виведення однонасінних форм буряка цукрового. Пізніше схрещуванням виведеного однонасінного номера з кращими сортами багатонасінних буряків цукрових і наступним багаторазовим відбором був створений цінний вихідний матеріал, який має великий генетичний потенціал. О.К. Коломієць створила перші високопродуктивні сорти Білоцерківський однонасінний 34 та Білоцерківський однонасінний 45.

Доктор сільськогосподарських наук **Л.А. Бурденюк-Тарасевич**, працюючи в Білоцерківській філії Інституту цукрових буряків УААН, вивела ряд сортів пшениці озимої, які вирощуються в Україні на великих площах. Кандидат с.-г. наук О.В. Щербенко тривалий час працював начальником Головного управління Укрплодоовочпрому, головою Київського обласного товариства охорони природи – В.Д. Окіпна. Певний час пропрацювавши на виробництві, а згодом у центральних керівних органах, В.Г. Приходько з 1982 року очолював державне видавництво сільськогосподарської літератури «Урожай».

Значними є досягнення науковців факультету в галузі селекції і насінництва (В.М. Лєбєдєв, І.М. Єремєєв, І.Г. Пушкарьов, А.А. Горлач, О.І. Рижеєва), уміле викладання цієї дисципліни сприяло особливому потягу студентів до селекційної роботи.

Величезним є внесок у розвиток селекції і насінництва випускників агрономічного факультету – С.Т. Бережко, О.К. Лободіна, А.Є. Манька та інших.

У Миронівському інституті пшениці ім. В.М. Ремесла директором працювали В.А. Власенко, В.І. Дубовий, заступником директора – доктор сільськогосподарських наук В.С. Гірко.

Білоцерківську дослідно-селекційну станцію Інституту цукрових буряків УААН очолював випускник агрономічного факультету, кандидат с.-г. наук Л.П. Галашевський, де працювали також випускники агрономічного факультету, кандидати с.-г. наук Л.М. Чемерис (зав. лабораторією поліплоїдії), В.І. Сидорчук (зав. лабораторією селекції зернових і зернобобових культур), Д.М. Черната (ст. науковий працівник лабораторії насінництва цукрових буряків).

Уладово-Люлинецьку дослідну станцію очолював І.С. Гончаренко, а відділ селекції зернобобових культур – автор відомих сортів гороху (Рапорт, Уладівський 6, Уладівський 10, Уладівський, Ювілейний тощо) та кормових бобів доктор с.-г. наук А.М. Розвадовський. На цій же станції відділ селекції буряків цукрових очолював кандидат с.-г. наук В.М. Булін.

Заслужений агроном України Ф.Д. Федак

Але, звичайно, більшість випускників факультету працюють безпосередньо у сільськогосподарському виробництві. Багато з них здобули славу і шану своєю самовідданою працею. Так, Заслуженими агрономами України стали: І.Л. Білоус, В.К. Ярко, П.В. Смертюк та інші.

Заслужені працівники сільського господарства України: В.В. Балинець, Т.П. Бобчук, А.О. Мілюк, В.М. Ткачук, П.Д. Клименко, В.С. Любомський, В.І. Дудник, М.Ф. Пташник, В.С. Бондарчук, М.М. Якимець, С.П. Вахній, В.С. Хахула. Заслужені діячі науки і техніки: М.Я. Молоцький та В.Ф. Федоренко. Заслужені працівники культури: В.Г. Крикунов та А.Д. Гудима. Кавалери орденів «Знак пошани»: Г.О. Кудрявцев та А.А. Горлач.

Добрі слова слід сказати й на адресу тих випускників, які працювали та працюють

керівниками колективних, державних, наукових та інших форм власності с.-г. формувань: М.П. Собчук, Б.С. Погребняк, В.П. Смертюк, Л.А. Новицький, В.І. Кравченко, О.І. Лютий, М.В. Сайківський, М.В. Демченко, В.О. Балуцький, Б.Г. Кубенко, В.Ю. Яковенко, П.О. Титаренко, І.В. Маслюк, В.П. Шевченко, В.Г. Чиж, М.П. Бойко, О.Є. Пономаренко, С.С. Довбиш, В.Д. Медвідь, В.І. Слеб, ГЛ. Завертаний, М.І. Шевчук, П.Л. Сіромаха, М.М. Артеменко, І.Я. Ткалич, І.С. Кривенко, І.П. Надточій, О.М. Молоцький, М.Ф. Пташник, В.В. Присяжнюк, В.Г. Джужа, Ю.О. Піка, А.Л. Крицький, М.Г. Шарапа, В.А. Бондаренко, П.К. Пасічник, В.В. Михайленко, АЛ. Педос, С.І. Авраменко, В.В. Балинець, М.М. Якимець, М.В. Войтовик, О.Б. Панченко та багато інших.

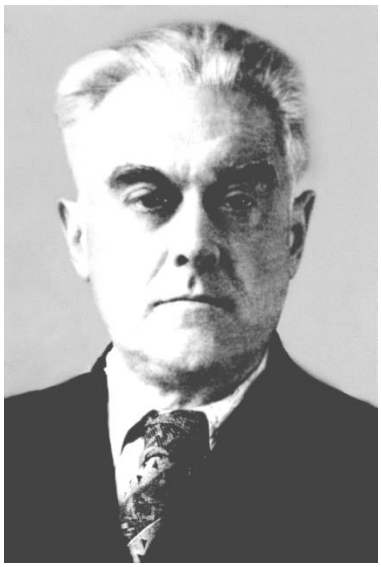

Професор І.Ю. Петровський

Ректор БЦСГІ, доцент М.Н. Полішвайко

Доц. П.В. Алюшин

У перший рік створення на факультеті отримували знання 156 студентів. Станом на 2020 рік на агробіотехнологічному факультеті навчається 1278 студентів, з яких: 706 – денної форми навчання, 572 – заочної форми навчання.

За час існування навчального закладу деканами факультету в різні роки були: доцент М.К. Гродзінський (1935-1949), професори І.Ю. Петровський (1949-1957) та В.І. Пальчевський (1957-1959), доценти М.Н. Полішвайко (1959-1960 та 1964-1969), П.В. Алюшин (1961-1963), М.Г. Коломієць (1969-1974), П.Д. Клименко (1974-1995), Г.М. Винниченко (1995-2000), професор С.П. Васильківський (2001-2007), О.О. Грабовський (2006), Л.А. Козак (2007-2011), з 2011 року очолює факультет В.С. Хахула.

Вони багато зробили для поліпшення організації навчального процесу, забезпечення навчання відповідними технічними засобами, зміцнення матеріальної

бази лабораторій. Кожний із деканів постійно працював над удосконаленням навчально-методичної роботи, питаннями підвищення кваліфікації викладацького складу, поєднуючи цю діяльність із власною викладацькою та науковою роботою

Доцент, канд. с.-г. наук,
М.Г. Коломієць

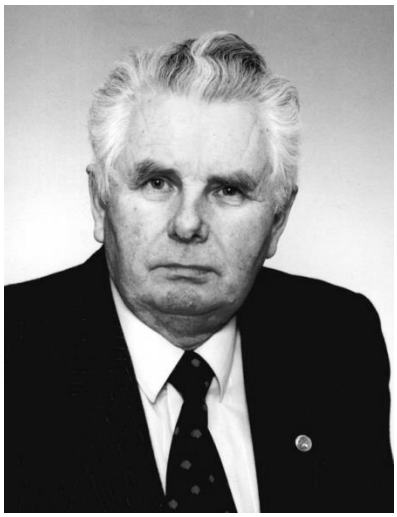

Заслужений працівник сільського господарства, проф. канд. с.-г. наук, П.Д. Клименко

Професор, доктор с.-г. наук
С.П. Васильківський

Доцент, канд. с.-г. наук,
О.О. Грабовський

Доцент, канд. с.-г. наук,
Л.А. Козак

Заслужений працівник сільського господарства, доцент, канд. с.-г. наук, В.С. Хахула

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНА БАЗА ФАКУЛЬТЕТУ

До структури агробіотехнологічного факультету входять

- вісім кафедр, а саме:

1. Генетики, селекції і насінництва сільськогосподарських культур.
2. Геодезії, картографії та землеустрою.
3. Землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

4. Лісівництва, ботаніки і фізіології рослин.

5. Механізації та електрифікації сільськогосподарського виробництва.

6. Садово-паркового господарства.

7. Технологій у рослинництві та захисту рослин.

8. Управління земельними ресурсами та земельного кадастру.

- Науково-дослідний інститут енергоефективних технологій і агротехнологічних та технічних процесів у рослинництві.
- Науково-дослідний Інститут інноваційних технологій в аграрній сфері виробництва.
- Науково-дослідна лабораторія біотехнології рослин.
- Лабораторія білкових маркерів.
- Лабораторія насіннєзнавства та контрольно-насіннєвого аналізу.
- 6 лекційних аудиторій.
- 12 навчальних лабораторій.
- 12 навчальних та навчально-методичних кабінетів.
- 4 комп'ютерних класи.
- «Дослідне поле» площею 129,8 га.
- Навчально-дослідне лісництво (урочище "Кошик" площею 150 га).
- «Біостаціонар» (навчально-дослідний розсадник декоративних та лісових культур площею 2,4 га).
- Стаціонарна теплиця площею 120 м^2.
- Лабораторія «Агровектор» для ґрунтової та листової діагностики.

Для якісної підготовки землевпорядників були придбані: нівеліри Optical level RUNNER24, НИ-3, теодоліт 3Т5К, тахеометр Leica TC405, приймач 2-х частотний GPS Trimble 5800 та квадрокоптер Mavic 2.

Завдячуючи ініціативі, неймовірним зусиллям та безпосередній участі декана факультету Валерія Семеновича Хахули, якісно відремонтовані, оснащені сучасними технічними засобами навчання практично всі навчальні аудиторії.

З метою забезпечення практичного навчання та науково-дослідницької роботи студентів, проведення пошукових і прикладних досліджень аспірантами, докторантами та науково-педагогічними працівниками у 1926 році було створене на

території парку Олександрія в урочищі Ланок «Дослідне поле» загальною площею 38 га. З 1928 року на ньому вже проводились наукові дослідження з 13 наукових тем.

З 15.03.2003 року наказом ректора БДАУ на підставі наказу № 52 від 04.03.2003 р. Міністерства аграрної політики України «Дослідне поле» було виведено в самостійний підрозділ у складі Білоцерківського ДАУ з видючою 19.12.2003 року Державного акту на право постійного користування 129,8 га землі.

На сьогоднішній день дослідне поле це – наукова лабораторія під відкритим небом, головною метою якої є проведення виробничої практики та науково-дослідницької роботи студентами, проведення наукових досліджень співробітниками університету, підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу, спеціалістів сільськогосподарських підприємств, розробка та впровадження технологій чи їх окремих елементів з вирощування сільськогосподарських культур.

Дослідне поле має 32 одиниці сільськогосподарської техніки: в тому числі 8 тракторів, 6 сівалок, 2 плуги, 6 культиваторів, 4 дискових знарядь, 3 комбайни: Джон Дір, Клаас, Сампо – 500. Навчально-наукове забезпечення дослідного поля представлене біотехнологічною лабораторією та сучасною переносною агрохімічною лабораторією.

Разом з провідними міжнародними аграрними компаніями: «Монсанто», «КВС», «Доу Сідз», «Євраліс» проводяться дослідження з розробки сортової технології провідних сільськогосподарських культур. У 2016 році дослідне поле виробило продукції на суму 1 327 630 грн. і отримало прибутку 428435 грн. або 3300,7 на 1 га сівозмінної площі.

З початком підготовки фахівців лісового і садово-паркового господарства у 2007 році був створений «Біостаціонар» – база практичної підготовки студентів. Ініціатором створення біостаціонару був доктор біологічних наук, професор В.М. Черняк. Основною метою діяльності біостаціонару є формування колекцій декоративних рослин для використання їх у навчальному процесі.

На території саду НВЦ БНАУ, у 2007 році на площі 1,9 га була розкорчована ділянка, на якій восени 2008 року були висаджені декоративні рослини, що поклали

початок колекціям хвойних та листяних деревних рослин. Нині біостаціонар БНАУ займає площу в 2,4 га. Колекційні ділянки є потужною навчальною базою для засвоєння навичок зі способів розмноження, садіння, догляду за рослинами; вивчення видового, формового і сортового різноманіття представлених родів.

На базі біостаціонару проводяться виїзні практичні заняття і навчальні практики з використанням фонду деревно-чагарникової рослинності, який нараховує 171 вид з 23 родин та 50 родів. Також зібрані колекції з 43 видів багаторічних і 65 видів однорічних квітниково-декоративних рослин, які культивуються на території біостаціонару. Найчисельнішою є колекція айстри однорічної (*Callistephus chinensis* (L.) Nees), яка включає 120 сортів айстр вітчизняної і зарубіжної селекції.

Джерелами формування колекцій біостаціонару є наукові та навчальні установи, серед яких Національний ботанічний сад ім. М.М. Гришка НАН України, ботанічний сад ім. академіка О.В. Фоміна Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, ботанічні сади Національного лісотехнічного університету України і Національного університету біоресурсів і природокористування України, Національний дендропарк «Софіївка» НАН України, Державний дендропарк «Олександрія» НАН України, Інститут садівництва НААН, Кременецький ботанічний сад, біостаціонар Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка; розсадники ПП «Лірис», «Сонце-сад», «Едем-флора», ДП «Білоцерківське лісове господарство».

За роки існування біостаціонару на основі проведених тут досліджень опубліковано 12 статей у фахових виданнях, захищено 24 дипломних роботи.

Науково-дослідна лабораторія біотехнології рослин займається створенням оздоровленого матеріалу плодово-ягідних, овочевих та декоративних культур за допомогою методу культури рослинної тканини *in vitro.* Даний метод дозволяє масово розмножувати сорти культурних рослин, оздоровлювати селекційний матеріал від патогенів, проводити відбір генетично змінених сомаклонів та інші маніпуляції на тканинному рівні.

За допомогою культури рослинної тканини у порівняно короткий час і на обмеженому просторі можна отримати велику кількість високоякісного посадкового

матеріалу плодово-ягідних культур.

Основним напрямком роботи лабораторії є формування генетичного банку сортів та сомаклонів плодово-ягідних, овочевих та декоративних рослин для ведення селекційних досліджень та поповнення ними плодово-ягідного помологічного розсадника дослідного поля НВЦ БНАУ. Започатковані дослідження з відбору сомаклональних варіантів та створення різноманітних генотипів пшениці м'якої озимої з цінними ознаками, одержання індукованих мутантів на клітинному рівні, створення соматичних гібридів шляхом маніпуляцій із цитоплазматичними органелами при злитті протопластів у культурі in vitro.

Науково-дослідній лабораторії біотехнології рослин підпорядкована «лабораторія білкових маркерів». Аналіз за білковим спектром актуальний для таких культур як пшениця, ячмінь, кукурудза, жито, тритікале. Даний метод дозволяє визначати сортову чистоту (типовість, гібридність) партії насіння, а також проводити ідентифікацію сортів та гібридів, тобто перевіряти їх відповідність тому чи іншому сорту або гібриду.

Значення білкових та ДНК-маркерів у сучасній селекції важко переоцінити. Їх застосування дозволяє селекціонерам суттєво скорочувати період створення нових форм, робить селекційний процес більш керованим і цілеспрямованим. Пов'язаність маркерів із хлібопекарськими властивостями, стійкістю до хвороб, типом розвитку та ін. дозволяють надійно та у короткі строки відбирати необхідні генотипи рослин і оптимізувати селекційну роботу.

Велика увага приділяється усім видам практичної підготовки. З цією метою з кращими господарствами Білоцерківського району створені навчально-виробничі центри: ТОВ АФ «Матюші», ТОВ АФ «Глушки», ТОВ «Сухоліське», ТОВ АФ «Узинська», ТОВ «Земля Томилівська», СВК ім. Щорса, Державний дендропарк «Олександрія» НАН України, ПП «Ліріс»); ТОВ АФ «Колос» Сквирського району та ТОВ «Земля і воля» Бобровицького району Чернігівської області що дає змогу студентам агробіотехнологічного факультету проходити виробничу практику відповідно до вимог підготовки сучасного фахівця.

У відповідності з укладеними угодами між університетом і відповідними установами, підприємствами і господарствами, базами для проведення навчальних і

виробничих практик студентів також є:

- ТОВ Агрофірма «Глушки» Білоцерківського району Київської області;
- Сквирська ДСОВ ІАП НААН Сквирського району Київської області;
- ДП «Дослідне господарство «Сквирське» ІАП НААН Київської області;
- ТОВ «Мрія» Білоцерківського району Київської області;
- ТОВ «Фастівка» Білоцерківського р-ну Київської області;
- ТОВ НВФ «Агроінтер» м. Біла Церква;
- СТВФ «Агрореммаш» м. Біла Церква;
- ТОВ «ФК ЛТД» Володарського району Київської області;
- Білоцерківська селекційно-дослідна станція ІБКІЦБ НААНУ;
- ТОВ «Саварське» Богуславського району Київської області;
- Миронівський інститут пшениці ім. Ремесла НААНУ;
- ПСП «АФ Світанок» Васильківського району Київської області;
- ТОВ «Дім» Білоцерківського району Київської області;
- ТОВ «Юпітер 9 Агросервіс» м. Біла Церква;
- ТОВ НВП «Білоцерків МАЗ» м. Біла Церква;
- ТОВ «ГРУНТЕХ» м. Біла Церква;
- КП «Білоцерківхлібопродукт» м. Біла Церква;
- ТОВ «Василівське» Білоцерківського району Київської області;
- ТОВ «Кернел-Трейд» м. Київ;
- Інститут овочівництва і баштанництва НААН м. Харків;
- Український інститут експертизи сортів рослин м. Київ;
- ТОВ «Syngenta» м. Київ;
- ТОВ «Стасі Насіння» Диканського району Полтавської області;
- ТОВ з іноземними інвестиціями «Полковничий Хутір» Ставищенського району Київської області.
- Державний дендропарк «Олександрія» м. Біла Церква.
- ДП «Білоцерківське лісове господарство».
- ПП «Ліріс», Білоцерківського р-ну.
- Національний дендрологічний парк «Софіївка» НАНУ.
- ДП «Хмільницьке лісове господарство».

- ДП «Бершадське лісове господарство».
- ТОВ «Білоцерківське ШЕУ».
- ООО «Гідротехланд».
- ТОВ «Березино».
- ТОВ «Софія «7».
- ДП «Оратівський райлісгосп».
- Державне агентство земельних ресурсів України. Відділи Держземагенства у Білоцерківському, Таращанському районі та у м. Біла Церква.
- ПП «Експерт-Хаус» м. Біла Церква.
- ТОВ «Вітімг» м. Миронівка.
- ТОВ «Юридична компанія «Експертцентр» м. Біла Церква.
- ПП «Обрій» м. Біла Церква.
- ПП «Інтайл» м. Біла Церква.
- ТОВ «Земля БЦ» м. Біла Церква.
- ПП «Геосвіт-2012» м. Біла Церква.
- ПП «Землевпорядний центр АО» Білоцерківського р-ну, с. Потіївка.

Реалізуючи ступінчастість системи вищої освіти, практична підготовка передбачає безперервність та наступність виробничо-практичного навчання під час отримання випускниками агробіотехнологічного факультету вищої освіти. Для цього розроблені «Положення про практичну підготовку», «Наскрізну програму практики», положення та методичні вказівки: «Виробнича практика», «Навчальна практична підготовка» та «Виробнича практика за кордоном» з метою високоякісної підготовки фахівців.

З 1998 року впродовж 15 років Міністерство аграрної політики України проводило визначення рейтингу аграрних ВНЗ України. За результатами даного рейтингу агрономічний факультет БНАУ серед 16-ти однойменних факультетів університетів України постійно займав друге-третє місця, поступаючись, як правило, лише НУБІПУ.

Агробіотехнологічний факультет сьогодні – це великий колектив однодумців. На восьми кафедрах якого працюють 12 професорів і докторів наук, 48 доцентів і кандидатів наук. Нині викладачі з вченими ступенями та званнями

складають 85,6 % усього викладацького складу, що свідчить про високий професіоналізм колективу.

Факультет сьогодні здійснює підготовку фахівців за освітніми рівнями та освітніми ступенями «бакалавр», і «магістр» за спеціальностями: «Агрономія», «Садово-паркове господарство», «Геодезія та землеустрій» та трьома спеціалізаціями кваліфікації «Дослідник з агрономії»: «Агрономічний менеджмент», «Органічне землеробство», «Селекція та генетика сільськогосподарських культур», а також – «бакалавр» за спеціальностями: «Лісове господарство» і «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка», на яких навчається понад 1500 студентів денної форми навчання.

НАУКОВА РОБОТА НА ФАКУЛЬТЕТІ

Продовжуючи кращі традиції фундаторів факультету, науковий колектив спрямовує свій інтелектуальний потенціал як на підготовку висококваліфікованих фахівців, так і на розвиток агрономічної науки, без якої неможливе становлення незалежної Української держави.

На факультеті з 1952 року функціонує аспірантура, завдяки якій було підготовлено понад 50 кандидатів та 10 докторів наук. Станом на 2020 рік працює аспірантура за спеціальностями: 06.01.05 «Селекція і насінництво» та 06.01.09 «Рослинництво».

За останні 10 років колектив факультету має значні здобутки на науковій ниві. На базі науково-виробничого центру університету (НВЦ БНАУ), «Дослідного поля» та «Біостаціонару» захищено 8 докторських дисертацій: С.П. Вахній (2012 р.), Л.М. Карпук (2015 р.), В.В. Москалець (2016 р.), Т.З. Москалець (2017 р.), М.І. Трегуб (2019 р.), А.Б. Марченко (2019 р.), Л.П. Іщук (2019 р.), М.Б. Грабовський (2020 р.) та дев’ять кандидатських дисертацій: А.І. Юрченко, О.Л. Андрійчук, О. Скалига, В.С. Хахула, Т.П. Лозінська, І.А. Покотило, Ю.О. Івко, С.В. Оображій, А.А. Павліченко.

Напрями наукової роботи колективу агробіотехнологічного факультету:

– Теоретичне обґрунтування агробіологічних та технологічних елементів

інтенсифікації виробництва і удосконалення технології виробництва насіння диплоїдних та триплоїдних гібридів буряків цукрових. Керівник – доктор с.-г. наук Л.М. Карпук.

– Наукове обґрунтування адаптивних і ресурсозберігаючих технологій вирощування сільськогосподарських та біоенергетичних культур в умовах Центрального Лісостепу України. Керівник – доктор с.-г. наук М.Б. Грабовський.

– Удосконалення елементів технології вирощування польових культур зерно-просапної сівозміни за органічного виробництва. Керівник – канд. с.-г. наук Л.А. Козак.

– Теоретичне обґрунтування та розроблення питань розширення генетичного різноманіття вихідного матеріалу методами внутрішньовидової гібридизації, хімічного мутагенезу та сомаклональної мінливості (в культурі *in vitro*) зернових, овочевих, плодово-ягідних культур для створення сортів адаптованих до умов центрального Лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук М.В. Лозінський.

– Агробіологічні особливості та продуктивні властивості буряків цукрових залежно від технології підготовки та сортових особливостей насіння. Керівник – канд. с.-г. наук В.І. Глеваський.

Наукові дослідження з селекції ріпаку ярого

– Розробка теоретичних та практичних еколого-економічних основ

альтернативних екологічно чистих, енерго- та ресурсозберігаючих технологій вирощування сортових, міжсортових посівів сільськогосподарських культур в польових сівозмінах Лісостепу України з використанням біопрепаратів, сортів та гібридів власної, вітчизняної та зарубіжної селекції, створених на основі нових біотехнологічних методів. Керівник – кандидат с.-г. наук Т.В. Панченко.

– Наукові та практичні основи підвищення продуктивності короткоротаційних сівозмін в центральному Лісостепу України. Керівник – доктор с.-г. наук І.Д. Примак.

– Агротехнічні і екологічні основи та шляхи удосконалення механічного обробітку ґрунту, удобрення і структури посівних площ культур в коротко-ротаційних сівозмінах центрального Лісостепу України. Керівник – доктор. с.-г. наук І.Д. Примак.

– Обґрунтування систем і технічних засобів для використання енергії відновлюваних джерел та впровадження енергозбереження в концепції сталого розвитку сільськогосподарського виробництва. Керівник – доктор технічних наук М.І. Трегуб.

– Розробка систем та установок для використання вітрової енергії в сільському господарстві. Керівник – доктор технічних наук М.І. Трегуб.

– Розробка та удосконалення технології вирощування коріандру та добір адаптованих сортів для Лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук І.А. Покотило.

– Удосконалення нетрадиційних методів селекції зернових і технічних культур. Керівники – канд. с.-г. наук Т.П. Лозінська, Ю.В. Федорук.

– Теоретичні і практичні основи підвищення продуктивності картоплі та ефективності використання добрив рослинами під впливом біостимуляторів в умовах Лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук Ю.В. Федорук.

– Особливості вирощування насіннєвої картоплі в умовах центрального Лісостепу України для подальшого репродукування. Керівник – канд. с.-г. наук М.В. Остренко.

- Порівняльна характеристика сучасних вітчизняних і зарубіжних гібридів цукрових буряків та їх адаптація до ґрунтово-кліматичних умов правобережної

частини Центрального Лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук О.С. Городецький.

- Моніторинг основних фітопатогенних мікроорганізмів в агроценозах і біоценозах Лісостепу України та відпрацювання систем захисту рослин проти хвороб, що викликані ними. Керівник – канд. с.-г. наук А.Б. Марченко.

- Ентомокомплекс на однорічних бобових культурах та контроль чисельності фітофагів в центральному Лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук Н.І. Шушківська.

- Інтродукційна оптимізація зелених насаджень в умовах Правобережного лісостепу України. Керівник – канд. с.-г. наук С.В. Роговський.

- Вивчення біолого-екологічних особливостей деревних рослин в насадженнях загального користування м. Біла Церква. Керівник – канд. с.-г. наук О.Г. Олешко.

- Вивчення систематики, екології, біології і раціонального використання видів та культиварів родини *Salicaceae* Mirbel в Україні. Керівник – доктор біологічних наук Л.П. Іщук.

- Вивчення біолого-екологічних особливостей аборигенної дендрофлори в насадженнях м. Біла Церква. Керівник – канд. біологічних наук В.П. Масальський.

- Розробка методів фізіологічної діагностики стану деревних рослин, використання сучасних антидепресантів під час вирощування садивного матеріалу та в післясадивний період. Прогноз стресових ситуацій в інтродукованих популяціях деревних рослин. Керівник – канд. біологічних наук Н.М. Крупа.

- Принципи реконструкції та відтворення житлових і громадських споруд в історичному середовищі середніх міст. Керівник – К.В. Жихарева.

- Удосконалення існуючих і розробка нових методів клонального мікророзмноження та постасептичної адаптації рослин *in vitro*. Керівник – канд. с.-г. наук Л.М.Філіпова.

- Удосконалення існуючих і розробка нових методів клонального мікророзмноження та постасептичної адаптації рослин *in vitro*. Керівник – канд. с.-г. наук В.В. Мацкевич.

- Збереження, збагачення та введення у зелене будівництво квітниково-

декоративних культур. Керівник – канд. біологічних наук С.М. Левандовська.

- Удосконалення нетрадиційних методів селекції рослин на адаптивність. Керівник – канд. с.-г. наук Т.П. Лозінська.

- Трансформаційні процеси яружно-балкових систем України та їх фітомеліорація. Керівник – канд. с.-г. наук В.М. Хрик.

- Формування інфраструктури ринку землі (на прикладі земельного фонду Київської області). Керівник – канд. економ. наук Т.М. Прядка.

- Удосконалення управління земельно-ресурсним потенціалом територій на основі аналізу рівня добробуту. Керівник – канд. економ. наук О.В. Камінецька.

- Еколого-економічні засади охорони та відтворенення земель водного фонду. Керівник – Н.В. Комарова.

Наукові напрями кафедри геодезії, картографії та землеустрою:

- Водні ландшафтно-інженерні системи Правобережного Лісостепу України: дослідження стану і проблем їх функціонування.

- Обмеження та обтяження у сільськогосподарському землекористуванні.

- Зміна родючості чорнозему типового і продуктивності ланки сівозміни під впливом різної глибини, способів обробітку і рівня удобрення в центральному Лісостепу України.

Міжкафедральна лабораторія «Білкових маркерів»

- Агроекологічне обґрунтування продуктивності коротко ротаційних сівозмін

з елементами біологізації землеробства в центральному Лісостепу України.

- Сучасні ГІС технології в землевпорядкуванні.

На факультеті створені і функціонують чотири науково-дослідних міжкафедральних лабораторії. Дві з них при кафедрі генетики, селекції та насінництва «Біотехнології рослин» і «Білкових маркерів» та по одній при кафедрі технологій в рослинництві та захисту рослин «Насіннєзнавства та контрольно-насіннєвого аналізу» та кафедрі землеробства, агрохімії та ґрунтознавства «Агрохімічного аналізу ґрунтів та рослинної діагностики».

Результати наукової роботи доповідаються співробітниками факультету на міжнародних та всеукраїнських конференціях, наукові праці публікуються в міжнародних виданнях, що індексуються в Scopus, Web of Science, Copernicus, Google scholar, фахових та науково-популярних виданнях України, підручниках та монографіях.

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ФАКУЛЬТЕТІ

Міжнародна діяльність на агробіотехнологічному факультеті БНАУ є невід’ємною складовою забезпечення якості підготовки майбутніх фахівців та підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників. Виходячи з положень Болонської декларації, важливим пріоритетом є інтернаціоналізація навчально-наукової діяльності університету, інтеграція університету у світове навчальне та наукове товариство, сприяння зростанню авторитету університету за кордоном.

Агробіотехнологічний факультет тісно у різні періоди співпрацював з провідними науковими установами світу: Академія ГУСПОЛ Чеська Республіка; Університет Міссурі США; Університет ім. Шаріда Бахонара (Іран); Сільськогосподарська академія м. Софія (Болгарія); Факультет землеробства, навколишнього середовища та хімії Вищої школи техніки і економіки, м. Дрезден (Федеративна Республіка Німеччина); Університет сільськогосподарських наук, м. Краків (Польща); Університет м. Дебрецен (Угорщина); Казахський національний аграрний університет (Казахстан); Академія сільськогосподарських наук (Грузія); Ріттл Коледж (Великобританія).

Співпраця з міжнародними партнерами проходить в ключі:

- Створення та проведення спільних проектів та програм.
- Спільні дослідження та публікації;
- Обмін науково-педагогічними працівниками та студентами;
- Участь у семінарах та конференціях.
- Розробка спеціальних короткострокових академічних програм.

Один з таких проектів був MASTER DDF «Концепція сталого розвитку в підготовці спеціалістів для сільського господарства», який закінчив роботу у вересні 2009 року. Метою проекту була розробка та запровадження курсу з сталого розвитку сільських територій для підготовки магістрів з агрономії. Експерти БНАУ, Кіровоградського національного технічного університету та колеги з ЄС закінчили видання спільного підручника зі сталого розвитку сільських територій.

Міжнародна конференція з німецькими партнерами

У 2006 році на закінчив роботу міжнародний проект за програмою Tempus III, який називався SUSFARM за участю 4-х країн: Великобританії (Рітлл коледж), Франції (Вища національна школа Агро Монпельє, м. Монпельє), Іспанії (Університет м. Альмерія) та України (Білоцерківський національний аграрний університет). Результатом роботи проекту було відкриття на ОР «Магістр» спеціалізації «Агрономічний менеджмент», яка користується попитом студентів до цього часу, проведення ряду міжнародних науково-практичних конференцій,

видання збірників наукових праць та посібників, стажування науково-педагогічних працівників та студентів, відкриття консультаційного пункту дорадчої служби, обладнання ресурсного центру.

Сьогодні міжнародна діяльність агробіотехнологічного факультету спрямована на вирішення завдань:

- оволодіння кращими європейськими зразками інноваційної, освітньої, наукової діяльності;

- формування ефективного механізму наукової співпраці з міжнародними партнерами;

- входження в систему міжнародного науково-інформаційного і комунікаційного простору для залучення до наукової співпраці вчених та дослідників з інших країн;

- активне залучення студентів та аспірантів до різних форм міжнародної діяльності.

Метою міжнародної діяльності є сприяння інтеграції національної аграрної освіти до світового освітнього простору на основі закріплення теоретичних знань студентів та вивчення практичного досвіду ведення сучасного сільського господарства за новітніми технологіями в країнах з розвиненим аграрним сектором економіки.

Для студентів агробіотехнологічного факультету працюють програми академічного обміну з сучасними державними європейськими університетами.

Згідно укладеного договору про співпрацю з Поморською Академією м. Слупськ (Польща) студенти мають можливість:

- безкоштовно навчатися протягом одного семестру в Поморській Академії;

- навчатися за магістерськими програмами в Поморській Академії на основі отриманого диплома бакалавра в БНАУ;

- брати участь в європейських грантових програмах, що реалізуються ВНЗ-партнерами.

Працюють міжнародні програми практичного навчання та стажування для викладачів та студентів: Fulbright, ISFRADA, Федерація обмінів «Франція-Україна», APOLLO, DAAD, Німецький Селянський Союз, Балтійська Університетська

Програма та ін.

Грант Британської Ради в Україні для здійснення заходів з мобільності та партнерства між вищими навчальними закладами Білоцерківського національного аграрного університету та Ріттл коледжу (Великобританія).

Стажування викладачів і студентів агробіотехнологічного факультету з технологій точного землеробства в Університеті прикладних наук CAH Vilentum (Нідерланди).

Програми практичного навчання для студентів:

- «AB-Farms», «MAST», CAEP, Experience International (Данія) – термін стажування 8-12 місяців;

- «Precision Agriculture», «Pioneer Seeds» (США) – термін стажування 8-12 місяців;

- «Stichting Uitwisseling» (Нідерланди) – термін стажування 1-12 місяців;

- «ISFRADA», «FEFU» (Франція) – термін стажування 3-6 місяців.

Науково-педагогічні працівники факультету нині активно працюють в рамках міжнародних проектів та програм.

Професор кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства Л.М. Карпук 27-30 січня 2019 року взяла участь у семінарі в рамках проекту «Переосмислення педагогіки щодо впровадження освіти про сталий розвиток в країнах-учасниках Балтійської університетської програми», організованого координаторами університету Упсали (Швеція), Таллінн (Естонія). З 13 по 23 лютого 2019 року читала лекції французьким студентам в обсязі 10 годин в рамках програми Erasmus+ KA107 (2017–2019) у Ліонській національній ветеринарній школі VetAgro Sup – Agronomy Campus (м. Клермон-Ферран, Франція).

Також Леся Михайлівна брала участь у проекті Еразмус + КА2 у консорціумі з 16 університетами світу щодо створення магістерського курсу з Ґрунтознавства (Туреччина – діючий); українсько-чеському проекті «Підтримка потенціалу університетської молоді України в освітній та науковій діяльності» (Support of young university capacity in education and research and science activities in Ukraine) за підтримки Чеського агентства розвитку співробітництва; проекті «Переосмислення педагогіки щодо впровадження освіти про сталий розвиток в країнах-учасниках

Балтійської університетської програми», організованого координаторами університету Упсали, Білорусь (8-11 жовтня 2019 р.); у міжнародній міждисциплінарній конференції «Підтримка потенціалу молодих науковців університетів в освіті, науково-дослідній та науковій діяльності в Україні» спільний проект з Чехією (6 год.); у міжнародному проекті «Покращення працевлаштування випускників аграрних університетів» за участі Британської Ради в Україні (14 березня 2016 р.).

У 2016-2018 роках було здійснено чотири поїздки викладачів факультету в Writtle College (Великобританія). Під час візитів вивчався досвід підготовки фахівців в тісній співпраці з роботодавцями у Writtle College. Коваленко Роман Володимирович провів лекційне заняття для студентів першого курсу на тему: «Сільське господарство в Україні».

Викладачі Writtle College під час своїх візитів провели презентацію організації освітнього процесу у Великобританії, взяли участь у круглому столі з викладачами та аспірантами БНАУ з питань розвитку вищої освіти в Україні та Великобританії, провели лекції для студентів та викладачів, взяли участь 15 лютого 2018 року в міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні проблеми ведення сільського господарства та підготовка фахівців аграрного профілю».

З 22 до 24 травня 2018 р. у Білоцерківському національному аграрному університеті з робочим візитом перебував доктор наук, професор Дрезденського університету прикладних наук Кнут Шмідтке. У програмі перебування німецького колеги був проведений міжнародний науково-практичний семінар «Актуальні проблеми органічного виробництва» та круглий стіл з проблем розвитку органічного виробництва в Україні.

У серпні 2018 року завідувач кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин БНАУ М.Б. Грабовський проходив наукове стажування в Дрезденському університеті прикладних наук (HTW) з питань органічного виробництва. Під час стажування він мав змогу попрацювати в науковій бібліотеці та зустрітися з аспірантами та викладачами Дрезденського університету прикладних наук. Микола Борисович взяв участь у проведенні польових та лабораторних досліджень, відвідав асоціації органічного виробництва GEA і Bioland.

26-27 вересня 2019 року М.Б. Грабовський взяв участь у роботі семінару «Викладання та інновації у викладанні органічного виробництва», що проходив на базі Варшавського університету наук про життя. У 2018-2019 роках Микола Борисович брав участь у освітньому проекті «Change Project» у співпраці з Baltic University Program (Швеція), разом з Л.М. Карпук, О.Г. Олешко проходив стажування в рамках «Change Project» в Гродненському університеті ім. Янки Купали (Білорусь).

Заступник декана О.С. Василенко у жовтні 2019 року брав участь в урочистій церемонії відкриття 67 академічного року у Краківському сільськогосподарському університеті.

З вище наведеного випливає, що студенти та співробітники агробіотехнологічного факультету крокують в ногу зі світовими викликами сучасного сільськогосподарського виробництва та вносять свій посильний внесок у його розвиток.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Студенти, як рушійна сила прогресу в усі часи виступають барометром соціально-економічного та політичного стану суспільства. Молоді притаманне негативне ставлення до порушення демократичних норм, законів, моральних принципів, тому вони завжди були і є авангардом революційних перетворень. На агробіотехнологічному факультеті створені всі умови для виховання професійноосвідчених, морально стійких суспільно активних особистостей на основі гуманітарної т культури, поваги до загальнолюдських цінностей, готових реагувати на виклики сучасності.

Студентське самоврядування є важливим елементом удосконалення навчально-виховної роботи. Його діяльність спрямована на інтенсифікацію процесів зростання соціальної активності студентського середовища, ініціативності та відповідальності за доручені справи, а також сприяння гармонійному розвитку особистості студентів, набуття ними якостей та навичок лідера, організатора, керівника.

Студентська рада агробіотехнологічного факультету – команда ініціативних, творчих та самовідданих студентів з усіх спеціальностей, які працюють з єдиною метою: «На благо факультету та студентів!» Пріоритетні напрямки роботи органів студентського самоврядування: соціальний захист, цільові допомоги найбільш незахищеним категоріям; сприяння навчальній діяльності та реалізації творчого потенціалу; допомога у вирішенні конфліктних ситуацій між студентами; створення необхідних умов для проживання та відпочинку, розвиток та підтримання органів студентського самоврядування в гуртожитках, участь у вирішенні питань стипендіального забезпечення студентів, заохочення, преміювання тощо; залучення студентів до пошукової та науково-дослідної роботи БНАУ; сприяння у працевлаштуванні випускників; організація дозвілля.

Активними учасниками, лідерами ради студентського самоврядування агробіотехнологічного факультету були Гук Лілія Василівна, Нетреба Іван Григорович, Федорченко Микола Миколайович, Вуйко Анна Михайлівна. Рада студентського самоврядування агробіотехнологічного факультету включає відділи: відділ наукової роботи, культурно-масовий відділ, волонтерський відділ, соціально-побутовий відділ, відділ спортивно-оздоровчої роботи, відділ зовнішніх зв'язків та туризму.

За період свого існування члени ради студентського самоврядування факультету стали ініціаторами та учасниками наступних акцій: «Подаруй дитині посмішку», «Допомога людям похилого віку», Всеукраїнська благодійна акція «Агрофак – одна родина, будь гуманний, ти ж – людина», «Чистий берег», акція до дня пам’яті жертв голодомору в Україні «Запали свічку».

Студентська рада активно бере участь у проведенні конкурсів та свят: «Посвята в студенти першокурсників», «Краща академічна група», «Сто страв із катроплі», «Найсмачніший вареник», «Мій кулінарний шедевр», «Солодка парочка», «Хвала рукам, що пахнуть хлібом», «Свято мужності й відваги» до Дня українського козацтва, «На крилах поезії», «Талант-шоу», КВК «Ліга сміху», «Під знаком Купідона», «Новорічний ранок» для дітей співробітників факультету.

Також під егідою студентського активу відбулися конкурси плакатів та фотоконкурси: «Здай кров – врятуй життя», «Агробіотехнологічний факультет очима

студентів», «Краса руками молодих». Організовані зустрічі з творчою інтелігенцією, учасниками АТО. За ініціативою студради в групах та в гуртожитках були проведені круглі столи: «Наркотики у молодіжному середовищі», «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», «Право і мораль сьогодні», «Чи можна порушувати закон», «Молодь проти СНІДу», «Я громадянин Україні».

Також учасники студентського самоврядування активно долучаються до заходів, що проводяться у місті з нагоди урочистих історичних подій: «День пам'яті небесної сотні», відвідування музеїв міста і туристичні екскурсії: «Пізнай рідний край», відвідування концертів фестивалю «Золота осінь» в Будинку органної та камерної музики та постановок Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського; участь у Всеукраїнських, міських і районних заходах з нагоди Дня фізичної культури і спорту та міських заходах під час святкування Дня міста: «Свято квітів», «Масляна», «Кращий студент року», «День української писемності»; участь у роботі «Школи успішної молоді».

Здобутки студентів агробіотехнологічного факультету БНАУ

Марущак Катерина

2012 рік – Марущак Катерина, іменний стипендіат міського голови м. Біла Церква, випускниця 2013 року спеціальності «Лісове і садово-паркове господарство» стала переможницею конкурсу «Кращий студент АПК 2012», який проходив на базі Житомирського аграрного університету.

2013 рік – Пташник Дар'я, іменний стипендіат міського голови м. Біла Церква, випускниця 2016 року спеціальності «Лісове і садово-паркове господарство» також переможниця конкурсу «Кращий студент року – 2013». Вона здобула також 1 місце в «Ярмарці студентських ідей та інновацій» XVIII зльоту студентських лідерів аграрної освіти м. Камянець-Подільський.

Пташник Дар'я

2015 рік – Німенко Сергій, випускник 2018 року спеціальності «Агрономія», переможець конкурсу «Кращий студент року – 2015» серед студентів ВНЗ III-IV рівнів акредитації м. Львів. Учасник та переможець круглих столів XVII-XVIII зльотів студентських лідерів аграрної освіти.

Німенко Сергій

Студентське самоврядування агробіотехнологічного факультету сприяє формування якісного середовища для фізичного, інтелектуального, духовного та соціального становлення особистості, створення умов для самореалізації студентів та формування в них організаторських навичок, лідерських якостей, відповідальності за результат своєї праці.

СПОРТИВНІ ДОСЯГНЕННЯ

Фізичне виховання – одна з важливих складових навчального процесу. Спорт – це особлива частина культури та морально-етичних цінностей, демонстрація фізичних можливостей людини.

Команда агрономічного факультету готова до участі у змаганнях, 1976 р.

Студенти-спортсмени були учасниками, призерами і переможцями Чемпіонатів СРСР, України, Універсіад серед ВНЗ, створюючи історичний

фундамент спортивних досягнень. Вони своїми здібностями та неймовірними зусиллями виводили наш факультет і університет на п'єдестали нагород і пошани.

Нинішні досягнення спортсменів агробіотехнологічного факультету також є вражаючими.

Сліпченко Іван
МС – важка атлетика
Срібний призер Чемпіонату України,
Чемпіон Універсіади (2018 р.)

Дерсенко Павло
МС – важка атлетика. Чемпіон України серед молоді (2017 р.)
Чемпіон України серед дорослих (2018 р.)

Гончаренко Владислав
Багаторазовий Чемпіон України з легкої атлетики, призер міжнародних змагань, учасник Чемпіонату Європи (2012 р.)

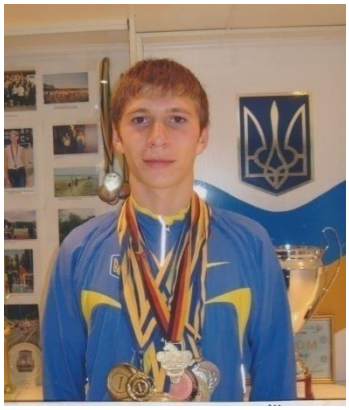

Кузьмічов Олександр
Чемпіон України з легкої атлетики, призер міжнародних змагань, учасник Чемпіонату Європи (2011 р.)

Ільчик Антоніна
Багаторазова Чемпіонка України з легкої атлетики, чемпіонка міжнародних змагань, учасниця юнацького чемпіонату світу (2013 р.)

Главан Ігор
Учасник XXX Олімпійських ігор у Лондоні (2012 р.), бронзовий призер Кубка світу у командному заліку, Майстер спорту міжнародного класу.

Студенти факультету виступали у міжфакультетських спортивних змаганнях, і займали наступні місця з різних видів спорту:

- 2011 р. баскетбол та міні-футбол – 2 місце;
- 2012 р. баскетбол та міні-футбол – 2 місце;
- 2013 р. баскетбол – 1 місце, міні-футбол – 2 місце;
- 2014 р. баскетбол – 1 місце;
- 2015 р. стріт-бол – 1 місце;

- 2016 р. волейбол – 1 місце;

Переможці з футболу - команда студентів агрономічного факультету, 1980 р.

- 2017 р. волейбол – 2 місце;
- 2018 р. міні-футбол, волейбол, шахи – 1 місце, настільний теніс – 2 місце;
- 2019 р. міні-футбол – 1 місце, волейбол – 2 місце.

Серед студентів факультету є такі, що представляли університет не тільки на теренах України, а й на світових змаганнях.

Взагалі таких іменитих студентів на факультеті є набагато більше, але ми у цю книгу помістили найкращих за останнє десятиріччя.

За останні роки викладачі агробіотехнологічного факультету в змаганнях між факультетами університету також займали призові місця з настільного тенісу, шахів і зимової риболовлі:

- 2013 р. шахи і настільний теніс – 3 місце;
- 2014 р. шахи і настільний теніс – 3 місце, зимова риболовля – 2 місце;
- 2015 р. шахи – 1 місце, настільний теніс – 3 місце, зимова риболовля – 1 місце;

- 2016 р. шахи – 2 місце, настільний теніс – 1 місце;
- 2017 р. шахи і настільний теніс – 2 місце;
- 2018 р. шахи – 1 місце, настільний теніс – 2 місце.

Чоловіча збірна команда Білоцерківського НАУ з баскетболу
Багаторазові переможці Всеукраїнських спортивних ігор серед ВНЗ Міністерства аграрної політики і продовольства
Студенти агробіотехнологічного факультету: № 16 Кухарський Євген, №7 Корнієць Богдан, №8 Перевертун Євген, № 14 Кузьменко Ярослав.

Саме завдяки активній участі викладачів у спортивних змаганнях відбувається популяризація здорового способу життя і зростає роль фізичного виховання у підготовці здорових тілом і духом висококваліфікованих фахівців для аграрного сектору економіки держави.

ХУДОЖНЯ САМОДІЯЛЬНІСТЬ

Співробітники та студенти агробіотехнологічного факультету завжди відзначалися надзвичайним потягом до самодіяльної народної творчості, саме тому вони були і є авангардом розвитку художньої самодіяльності нашого навчального закладу.

Хор агрономічного факультету на фестивалі "Юріївська весна", 1989 р.

До прикладу, у 1992 році на базі вже давно існуючого на агрономічному факультеті хорового колективу був створених хор інституту «Батьківська нива», яким спочатку керував Іван Іванович Забірченко. Виконавська майстерність хору постійно зростала, він був частим гостем на урочистостях різних міст і сіл Київської області, м. Києва, м. Львова, тому у 1997 році він отримав почесне звання

Виступ чоловічого хору агрономічного факультету, 1986 р.

«Народний».

Згодом, з приходом на посаду керівника хору Олексія Володимировича Кичака, розширився його репертуар в академічному та фольклорно-етнографічному жанрах. Завдяки цьому колектив неодноразово виборював звання лауреата міжнародних фольклорних фестивалів в Італії (1998 р.), Бельгії (2000 р.), Угорщині (2003 р.), Польщі (2006 і 2007 рр.), Франції (2008 р.).

Постійними учасниками народного хору «Батьківська нива» були і залишаються співробітники факультету: О.С. Городецький, В.Г. Ткаченко, Ю.В. Федорук, В.М. Ткачук, Л.З. Сікан, В.М. Московчук, В.І. Боковий, В.Г. Карпенко, В.Ф. Ващук, О.С. Тимощук, М.Л. Новохацький, І.А. Корінчук, І.В. Мазуркевич, І.В. Вітько, Н.О. Семененко, Г.М. Сухаренко, В.Ф. Литвин, Н.В. Жиліна та студенти: Л. Калініченко, В. Красножон, А.Степко, В. Коваленко, В. Пономаренко, О. Лисюк, Т. Ковтонюк, А. Герасименко, В. Зінченко, В. Хоменко, Б. Мушик, Л. Давиденко, К. Марущак, Я. Пономаренко, І. Ткаченко, ведучі: І. Ляднов, С. Горновська, Т. Яковлєва та багато інших.

Участь колективу агробіотехнологічного факульвету БНАУ на міському заході "Свято борщу", 2018 р.

Крім народного хору наші студенти були і є учасниками інших народних

творчих самодіяльних колективів: народного духового оркестру (С. Пушкар, А. Микулінський, Г. Мельник, С. Семенюта, С. Шведа, С. Гаркуша, С. Дричак), народного драматичного театру (співробітники: А.І. Сурмій, С.В. Оображій; студенти: О. Тимошенко, С. Лук'яненко), народного СТЕМу (М. Новохацький, В. Пшеничний, В. Кравінський, О. Дейнека, В. Павлик, Г. Волошин, Н. Ворона, Г. Архипенко, Ю. Подгаєцький), оркестру народних інструментів, ВІА (В. Ващук, О. Городецький), народного, сучасного та бального танців (О. Дубовий, Галина та Наталія Левченки, Ю. Вовченко, Л. Кальченко, Л. Шкодова, А. Костюра, Г. Космінська, А. Ходкевич, О. Ластовка, Л. Ткаченко), ансамблю гітаристів (О. Фурса, Т. Крамаренко, П. Лук'яненко) та ін.

Художні самодіяльні колективи університету неодноразово виборювали призові місця і ставали лауреатами та переможцями найрізноманітніших оглядів, конкурсів і фестивалів, наймасштабнішим серед яких був Всеукраїнський фестиваль «Софіївські зорі», беззаперечною заслугою чого є творчість студентів і співробітників агробіотехнологічного факультету.

Кафедра генетики, селекції і насінництва сільськогосподарських культур

Кафедра генетики, селекції і насінництва створена у 1934 році. Її розмістили в приміщенні колишньої чоловічої гімназії (нині корпус № 4). Меблі та обладнання для аудиторій і кабінетів перевезли з Києва, звідкіля у Білу Церкву в 1934 році було переведено Київський агроінженерний інститут цукрової промисловості.

Засновником і першим завідувачем кафедри був відомий учений, доктор сільськогосподарських і біологічних наук професор Володимир Миколайович Лебедєв.

Разом з недавно зарахованими викладачами була розпочата робота із складання робочих планів з наступних дисциплін: «Селекція с.-г. рослин», «Генетика рослин», «Насінництво польових культур». Користуючись тим, що Володимир Миколайович продовжував селекційну роботу на Білоцерківській дослідній селекційній станції, він завіз готовий сноповий матеріал районованих сортів зернових культур. З першого вересня 1934 року відкрилися двері кафедри і

розпочався навчальний процес.

Володимир Миколайович Лебедєв народився в 1899 році в м. Таганрозі Ростовської губернії в сім'ї лікаря. У 1920 році закінчив Київський політехнічний інститут, а в 1921 році – вищі дворічні селекційні курси.

Професор В.М. Лебедєв

Свою наукову діяльність розпочав на Білоцерківській дослідній станції (1921-1936 рр.), де заснував відділ селекції, створив колекцію сортів пшениці озимої, розгорнув селекційний процес. Ця робота була помічена М.І. Вавиловим. Без сумніву, на формування В.М. Лебедєва, як науковця й особистості, значний вплив мав М.І. Вавилов, який запросив його до участі в науковій експедиції (1924 р.), метою якої було обстеження культурної рослинності Афганістану та збір колекційних зразків. Всього було пройдено караванним шляхом (з 19.07 по 01.12.1924 р.) 4500 км і зібрано 3720 зразків насіннєвого матеріалу, серед них близько 60 різновидностей м'якої і 50 різновидностей карликової пшениці, значна кількість зразків жита, ранньостиглих, посухостійких форм ячменю, дрібнонасінних форм зернових бобових (бобів, гороху, сочевиці, чини, нуту), овочевих культур, значне різноманіття льону й конопель, олійних та ефіро-олійних, деяких плодових та інших видів рослин, які поповнили світову колекцію Всесоюзного інституту рослинництва бувшого СРСР.

В.М. Лебедєв на ділянках пшенично-житніх гібридів

Результатом диференційованого вивчення культурних рослин, привезених з експедиції, було підтвердження припущення М.І. Вавилова про те, що Афганістан і найближчі до нього райони є одним із найважливіших первинних світових центрів формотворення пшениці, жита та деяких інших сільськогосподарських культур. Отже, В.М. Лебедєв зробив свій безпосередній внесок у

розробку вчення про центри походження і формоутворення культурних рослин.

На Білоцерківській дослідній станції ним у співавторстві з іншими науковцями були створені сорти пшениці озимої Лісостепка-74, сочевиці Луна і Народна.

В.М. Лебедєв зробив значний внесок у розвиток теорії і практики віддаленої гібридизації. Ним, разом з Л.Х. Паремудом, були експериментально створені раніше невідомі у світовій практиці 49-хромосомні чотиривидові пшенично-житні амфідиплоїди, що мали в собі гаплоїдні набори геномів твердої і м'якої пшениць та культурного і дикого жита. Одержані амфідиплоїди не набули виробничого значення, але теоретичні й методичні розробки щодо їх створення наблизили А.Ф. Шулиндіна до створення перших сортів трьохвидових тритикале. Ця робота була високо оцінена академіком М.І. Вавиловим, який у 1936 році відвідав станцію та побував у Білоцерківському сільськогосподарському інституті й читав лекції для студентів і викладачів. Але цим дослідженням у 1948 році серпневою сесією ВАСГНІЛ було завдано нищівного удару.

За період роботи 1934-1939 років у Білоцерківському сільськогосподарському інституті на посаді завідувача кафедри селекції та насінництва В.М. Лебедєв багато зробив для її становлення як навчально-наукового підрозділу факультету й інституту.

Наукові дослідження вчені кафедри проводили на організованому в цей час Володимиром Миколайовичем дослідному полі. Перш за все започаткували вирощування колекції сортів польових культур для забезпечення навчального процесу власним матеріалом. Пізніше на закріпленій ділянці ввели селекційну сівозміну, де свої досліди проводили В.М. Лебедєв і Л.Х. Паремуд зі створення пшенично-житніх гібридів, пізніше – О.К. Коломієць з цукровими та кормовими буряками.

В 60-тих роках під керівництвом професора І.Г. Пушкарьова проводились дослідження із створення цукрово-кормових триплоїдних гібридів буряків та індукованого мутагенезу пшениці. Починаючи з 80-тих років наукові дослідження з хімічного мутагенезу в пшениці озимої м'якої виконували В.І. Князюк, С.П. Васильківський, М.В. Лозінський, Т.М. Хоменко, І.М. Сидорова.

У 1936-1941 роках В.М. Лебедєв працював завідувачем кафедри Київського сільськогосподарського інституту й одночасно – зав. відділом інтродукції рослин Інституту ботаніки АН УРСР (м. Київ). У 1937 році за матеріалами з віддаленої гібридизації він успішно захистив докторську дисертацію.

У роки другої світової війни (1941-1945 рр.) В.М. Лебедєв перебував у Казахстані, де працював ученим секретарем відділу рослинництва Казахського відділення ВАСГНІЛ та завідувачем кафедри рослинництва Чкалівського сільськогосподарського інституту.

Повернувшись з евакуації, В.М. Лебедєв очолив відділ селекції Українського інституту землеробства (1945-1954 рр.).

У 1954 році Володимир Михайлович повернувся до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, де знову очолив кафедру селекції та насінництва с.-г. культур. У 1954 році при кафедрі ним була започаткована аспірантура.

Серед учнів В.М. Лебедєва можна назвати відомих селекціонерів-генетиків, докторів с.-г. наук, професорів: І.В. Яшовського, О.С. Алексєєву та ін.

Під час святкування 100 річчя від дня народження Володимира Миколайовича, професор І.Я. Яшовський відзначив, що його вчитель був людиною мудрою, порядною й інтелігентною, але вимогливою до себе і підлеглих. Він був високоерудований, з енциклопедичними знаннями фахівцем, який свої знання без залишку віддавав людям!

Помер В.М. Лебедєв у 1957 році в м. Біла Церква. Похований на Байковому кладовищі м. Києва.

Л.Х. Паремуд

Паремуд Лев Христофорович народився у 1902 році в с. Кримки Шполянського району (тоді Київської губернії). Після закінчення загальної освіти був обраний і працював секретарем Комітету бідноти. В 1922 році вступив до Золотоніської сільськогосподарської професійної школи, яку закінчив у 1924 році і пішов працювати помічником керуючого відділення Шполянського цукрокомбінату. У 1925 році Лев Христофорович вступив, а в 1930 році закінчив

Маслівський інститут селекції і насінництва і був направлений на роботу в Білоцерківську дослідну станцію, де під керівництвом В.М. Лебедєва працював до 1936 року. У 1936 році наказом Наркома харчової промисловості СРСР А.І. Мікояна був переведений на кафедру селекції і насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту, де працював асистентом до липня 1941 року.

З липня 1941 року до грудня 1943 року перебував в евакуації в Саратовській області, де працював старшим агрономом держстрахфонду. З 1944 року був відізваний в Україну, де працював директором плодоконсервного заводу. З 25 серпня 1946 року повернувся до Білоцерківського сільськогосподарського інституту і працював асистентом кафедри селекції і насінництва до 25 серпня 1949 року. Працюючи асистентом кафедри, Лев Христофорович багато зробив для забезпечення навчального процесу методичною літературою, колекційним навчальним матеріалом. З 25 серпня 1949 року він був переведений на посаду завідувача навчальною частиною Білоцерківського сільськогосподарського технікуму, а згодом призначений заступником директора цього навчального закладу. Л.Х. Паремуд працював у цьому технікумі до виходу на заслужений відпочинок – 1 серпня 1967 року.

При кафедрі викладалась дисципліна «Зберігання і технологія с.-г. продуктів», яку читав **Соцький Леонід Арсенійович**, технолог, працівник цукрової промисловості. Він зумів поставити читання курсу «Зберігання зерна і технологія с.-г. продуктів» на необхідний на той час рівень, знайомив студентів з практикою зберігання буряків на заводах, зерна в колгоспах, з переробкою овочів на плодоконсервному заводі. В інституті Л.А. Соцький працював у два періоди: з 1931 до 1941 року та з 1950 до 1954 року.

Професор В.Ф. Савицький

В передвоєнні роки (1939-1941) виконуючим обов'язки завідувача кафедри за сумісництвом був майбутній доктор біологічних наук професор **В'ячеслав Фабіанович Савицький** (1902-1965 рр.), який читав студентам курс лекцій з навчальної дисципліни «Селекція та насінництво польових культур».

Він надавав значної уваги практичній підготовці студентів, проводячи з ними заняття в умовах Білоцерківської дослідної станції. Важка, але щаслива доля спіткала цю людину.

Учень академіка М.І. Вавилова та Г.Д. Карпеченка, він прийшов працювати у 1926 році на Білоцерківську дослідну станцію генетиком, а через два роки став керівником лабораторії генетики НІС (м. Київ). За 14 довоєнних років опублікував близько 50 фундаментальних праць з генетики та селекції, керував дослідженнями з однонасінності буряків цукрових.

Viacheslav and Helen Savitsky
(Salt Lake City, 1959)

В'ячеслав Фабіанович Савицький з Гелен Савицькою

Винятковою цінністю є його праця «Генетика сахарной свеклы» (складова частина монографії «Свекловодство»). Праці В.Ф. Савицького з мінливості, кореляції та успадкування різних ознак були визнані вченими багатьох країн.

Арешт та загибель М.І. Вавилова, Г.Д. Карпеченка та інших видатних вчених-генетиків стали для нього сигналом тривоги за своє життя та за долю генетики. Під час війни він емігрував до США. В 1948 році при обстеженні насінницьких плантацій буряків цукрових сорту Мічіганський гібрид 18 (багатонасінний) в штаті Юта В.Ф. Савицьким в присутності Дж. Макфарлейна та інших вчених було виявлено п'ять однонасінних рослин, дві з яких характеризувалися самофертильністю і дали початок широковідомим лініям SLC101 та SLC107.

Разом з іншим американським генетиком Ф. Оуеном на основі цих ліній він отримав однонасінні лінії-закріплювачі ЦЧС (О-типу) і розробив генетичну схему виробництва гібридів буряків цукрових на стерильній основі. У 1953 році перші гібриди вже надійшли у виробництво.

З кафедрою селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту, пов'язане наукове життя видатного селекціонера, Лауреата Ленінської премії **Ольги Кирилівни Коломієць.** Народилась Ольга Кирилівна 13 жовтня 1894 року в селі Липівка на Київщині. Свою трудову діяльність розпочала в 1922 році, працюючи молодшим фахівцем з селекції буряків цукрових на Ялтушківській

селекційній станції. З цього часу все її життя було приурочене селекції буряків цукрових. Після закінчення вищих селекційно-насінницьких курсів Головцукру, з 1924 по 1929 роки – О.К. Коломієць селекціонер Верхняцької селекційної станції, а з 1929 року – Білоцерківської селекційної станції.

О.К. Коломієць

Метою селекційної роботи О.К. Коломієць поставила нездійснене на той час завдання – створення однонасінних буряків цукрових. Працюючи в українському НДІ цукрових буряків, Інституті ботаніки АН УССР вона вперше в світі виділила автофертильну повністю однонасінну расу, яку почала схрещувати з кращими багатонасінними сортами буряків цукрових.

Подальший білоцерківський етап селекційної роботи з однонасінними буряками з 1938 року проходив на кафедрі селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту, завдяки сприянню завідувача кафедри, доктора с.-г. наук, професора В.М. Лебедєва, який раніше у 1929-1932 роках працював разом з О.К. Коломієць на Білоцерківській селекційній станції, де вона була прийнята лаборантом.

Крім великого обсягу робіт на селекційних посівах злаків, привезених В.М. Лебедєвим з Афганістану, О.К. Коломієць знаходила час для роботи з буряками цукровими. Висадки буряків розміщувалися в парку «Олександрія», попід тинами костелу та музею, а також в навчальному господарстві сільськогосподарського інституту – на Заріччі. Тут вона знайшла собі добровільну помічницю, лаборанта професора В.М. Лебедєва – Ядвігу Йосипівну Оцвій, яка довгий час надавала їй практичну допомогу в роботі.

Добра обізнаність О.К. Коломієць з методикою постановки і проведення дослідів була помічена професорсько-викладацьким складом інституту і їй доручили з 1939 року позаштатно бути завідуючою дослідним полем інституту, що дало можливість більше часу приділяти селекції буряків цукрових.

У 1938-1940 роках нею була створена продуктивна форма однонасінних буряків цукрових. Насіння вирощене в 1940 році, було висіяне в попередньому

сортовипробуванні в навчальному господарстві Білоцерківського сільськогосподарського інституту на Заріччі. Однонасінні номери перевищували стандарт за врожайністю коренеплодів на 7-15 ц/га. Сортовипробування і висадки буряків цукрових, які були висіяні та висаджені в 1941 році потрапили в район бойових дій, а висадки майже повністю були понівечені гусеницями танків.

Але після війни ця клопітка і дуже важлива робота була завершена і створено перший в світі однонасінний сорт буряків цукрових.

За багаторічну плідну роботу у створенні нової форми однонасінних буряків цукрових і доведення їх до виробничого використання в 1960 році О.К. Коломієць, О.В. Попов, Г.С. Мокан, М.Г. Бордонос, І.Ф. Бузанов, В.П. Зосимович були нагороджені Ленінською премією.

У повоєнні роки, зразу ж після визволення Білої Церкви від окупантів відновилася робота інституту, кафедр, були зараховані на роботу необхідні науково-педагогічні кадри.

У 1944 році кафедру селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту очолив відомий вчений-селекціонер **Іван Максимович Єремеєв**.

Професор І.М. Єремеєв

Разом з асистентом Л.Х. Паремудом та старшим викладачем кафедри Г.С. Єдиним, І.М. Єремеєвим було багато зроблено з післявоєнного відновлення роботи, становлення й подальшого розвитку кафедри, а саме, створення матеріальної бази, організації й методичного забезпечення навчального процесу.

Народився Іван Максимович 10 січня 1887 року у м. Ромни колишньої Полтавської губернії, нині Сумської області. У 1904 році Іван Максимович вступив до Харківського технологічного інституту, але в зв'язку з переслідуванням за участь в революційних подіях емігрував спочатку до Швейцарії, згодом до Франції.

У 1907-1909 роках він навчався і закінчив повний курс агрономічного інституту при філософському факультеті університету в м. Нансі поблизу Парижа.

Продовжуючи освіту, він одночасно відвідував лекції у Пастерівському

інституті і Сорбонському університеті.

У 1912-1915 роках Іван Максимович переїхав до Сербії і працював агрономом на дослідній станції в Топчедарі. У серпні 1915 року під час повернення в Україну він був заарештований на кордоні і відправлений у Харківську тюрму, а в листопаді був звільнений під заставу.

Із січня 1916 року Іван Максимович працював помічником директора Іванівської селекційно-дослідної станції до її закриття восени того ж року. З травня 1917 року Івана Максимовича було призначено завідувачем відділу селекції пшениці Миронівської дослідної станції, який після укрупнення став відділом селекції і насінництва пшениці озимої, вівса і буряка цукрового й функціонував до жовтня 1929 року.

Працюючи на цій посаді, Іван Максимович з 1922 року читав лекції в Маслівському сільськогосподарському технікумі, який пізніше за його активної участі був реорганізований в Інститут селекції і насінництва імені К.А. Тімірязєва.

До початку двадцятих років XX століття під керівництвом І.М. Єремеєва були виведені і впроваджені у виробництво два сорти пшениці і два сорти вівса. Сорт пшениці озимої Українка 0246 став у ті часи найрозповсюдженішим в Україні та СРСР, а після експонування на всесвітньому Лейпцігському ярмарку в 1927 році став популярним за кордоном. У 1928 році Іван Максимович опублікував монографічний нарис про Українку 0246, який вважається класичним, де в усіх деталях описав особливості сорту.

У жовтні 1929 року І.М. Єремеєва було призначено завідувачем кафедри селекції і насінництва Маслівського інституту.

У 1931 році після звільнення від необґрунтованого арешту і до кінця 1933 року він працював у Всесоюзному науково-дослідному інституті цукрової промисловості завідувачем відділу селекції небурякових культур та керував селекційною і насінницькою роботою дослідних станцій Головцукру.

У 1934-1941 роках Іван Максимович працював у системі ВІРу за рекомендацією академіка М.І. Вавилова, де під його керівництвом було виведено декілька сортів пшениці озимої і ярої, ячменю ярого, гороху і гречки.

У 1935 році вийшло двотомне видання «Теоретичні основи селекції» за

редакцією академіка М.І. Вавилова, у якому серед співавторів першого тому був і професор І.М. Єремеєв.

У передвоєнні роки при малоефективній сільськогосподарській техніці сорт Українка 0246 займав рекордну посівну площу – понад 6 млн. га за врожайності зерна до 30 ц/га, а після війни Українка 0246 була затверджена Організацією Об’єднаних націй як Міжнародний стандарт для сильних пшениць.

За наукову роботу, зокрема, з виведення сорту Українка 0246, у 1936 році Кваліфікаційною комісією ВАСГНІЛ Івану Максимовичу Єремеєву без захисту дисертації було присвоєно вчену ступінь доктора сільськогосподарських наук.

Якби Іван Максимович створив за своє життя лише один сорт Українка 0246, цього було б достатньо, щоб мати славу і вдячність не тільки вчених і хліборобів, але й всіх народів колишнього СРСР, де був районований цей шедевр селекції.

З 1941 по 1944 рік І.М. Єремеєв працював заступником директора Північно-Двінської селекційної станції Архангельської області, а після визволення Пушкіно (Царського села) знову повернувся туди працювати заступником директора станції ВІР.

Професор І.М. Єрємєєв був блискучим лектором, відзначався ерудицією, глибиною й актуальністю ідей, високою майстерністю, відданістю науці й обов'язку та захоплюючим прикладом для молоді. Він залишив нам велику наукову спадщину, яка є актуальною, надихає і зобов’язує нас і сьогодні на нові дослідження і відкриття.

Учнями Івана Максимовича були: двічі Герой Соціалістичної Праці, академік В.М. Ремесло, Герої Соціалістичної Праці, академіки: Ф.Г. Кириченко і П.Х. Гаркавий, академік ВАСГНІЛ А.П. Пухальський, академіки НАН України: А.М. Гродзінський, Д.М. Гродзінський, відомі вчені: О.С. Кротов, О.Я. Трофімовська і В.І. Дідусь та багато інших.

Єдиний Григорій Степанович народився 30 листопада 1896 року в м. Лисянка Лисянського району Київської області в бідній селянській родині.

У 1914-1918 роках навчався в Київському художньому училищі. З 1917 до 1919 року був слухачем Київського вечірнього народного університету.

У 1930 році Григорій Степанович переїхав у м. Умань, де працював у школах і викладав природознавство. У 1931 році виїхав у м. Краснодар, де до 1933 року працював лаборантом кафедри кормовиробництва Краснодарського інституту свинарства.

Г.С. Єдиний у плодовому розсаднику

У 1935 році закінчив Краснодарський педагогічний інститут і з 1938 по 1942 рік працював асистентом кафедри ботаніки цього ВНЗ.

Після визволення України від німецької окупації, у 1943 році переїхав до м. Біла Церква, де спочатку працював садівником в парку «Олександрія», а з 6 січня 1944 року був зарахований на роботу з відновлення Білоцерківського СГІ спочатку на посаду асистента кафедри ботаніки, де він тимчасово до жовтня 1944 року виконував обов'язки завідувача кафедри.

З 1 вересня 1946 року Г.С. Єдиний був призначений на посаду старшого викладача з овочівництва і плодівництва кафедри селекції та насінництва.

На цій посаді він працював до виходу на пенсію – 1 грудня 1969 року.

За період роботи він багато часу віддавав створенню навчальної бази з плодівництва й овочівництва.

За його ініціативою в 1950-1961 роках був закладений сад зерняткових порід на площі 56,4 га, сад кісточкових порід – на площі 12 га і ягідні культури – на площі 3 га в Навчально-дослідному господарстві БЦСГІ.

За його безпосередньої участі був створений також плодовий розсадник, де вирощувались саджанці плодових і ягідних порід. Сад і плодовий розсадник були базою для проведення навчальної практики студентів.

Він також не залишався осторонь під час організації овочевої ділянки в Навчально-дослідному господарстві інституту. У той час в Навчально-дослідному господарстві було добре організоване вирощування розсади в живильних кубиках. Студенти на практиці виконували багато технологічних робіт, пов'язаних з вирощуванням овочів. Григорій Степанович був неперевершеним ентузіастом в організації та проведенні занять безпосередньо в саду, на овочевому полі. Це дуже

клопітка справа, але у вирішенні цих клопотів йому багато допомагала садівник М.Ф. Ільєнко та студенти-дипломники.

Ільєнко Марія Федорівна з 1938 по 1941 рік працювала в дитячому садку Білоцерківського сільськогосподарського інституту, а з 11.04.1953 року – садівником кафедри селекції та насінництва. Народилася Марія Федорівна 26.09.1918 року в місті Біла Церква. У 1933 році закінчила неповну середню школу № 10.

Марія Федорівна була дуже добросовісною робітницею. Не маючи спеціальної освіти, вона на високому професійному рівні виконувала обов'язки лаборанта з овочівництва та садівництва.

У 1973 році М.Ф. Ільєнко була переведена на посаду кваліфікованого робітника кафедри селекції та насінництва с.-г. культур.

Звільнена з посади 22 серпня 1974 року в зв'язку з скороченням штату навчально-допоміжного персоналу.

Доцент **Падучих Людмила Василівна** працювала на кафедрі понад 30 років спочатку асистентом, а згодом – доцентом.

Доцент Л.В. Падучих

Народилася Людмила Василівна 28 січня 1926 року в місті Хабаровськ Далекосхідного краю. У 1944 році вступила на плодоовочевий факультет Омського сільськогосподарського інститут ім. С.М. Кірова, який закінчила з відзнакою у 1949 році.

З вересня 1954 по січень 1961 року Л.В. Падучих виконувала обов'язки доцента кафедри селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту, а з січня 1961 року – доцент кафедри.

На високому науковому й методичному рівні читала курс лекцій та проводила лабораторно-практичні заняття з дисциплін «Зберігання і технологія сільськогосподарських продуктів», «Стандартизація сільськогосподарської продукції», організовувала і керувала практикою студентів з дисципліни «Зберігання і технологія сільськогосподарських продуктів», а також з «Селекції та насінництва».

Була керівником наукового студентського гуртка агрономічного факультету та наукового студентського товариства інституту. Результати своїх досліджень з питань зберігання зернових культур Людмила Василівна Падучих виклала в розділі «Уборка урожая зерновых культур, сушка и хранение зерна» в книзі «Зернове колосове культуры» виданої “Укрсельхозгизом” у 1959 році в серії «Библиотека колхозного агронома».

З 1.07.1968 по 1.02.1972 року Людмила Василівна працювала заступником декана агрономічного факультету і була рекомендована до навчання в докторантурі. Під її керівництвом у 1964 році був закладений дослід в саду навчально-дослідного господарства БЦСГІ з вивчення впливу різних доз мінеральних добрив на ріст, розвиток і плодоношення дерев яблуні.

Нею за час роботи було опубліковано 23 наукові праці.

Згідно з рішенням ВАК від 23.04. 1971 року кандидат с.-г. наук, доцент Л.В. Падучих мала право керувати роботою аспірантів. Під її керівництвом вели наукові дослідження аспіранти І.П. Надточий та М.І. Гузь.

Людмила Василівна має посвідчення «Учасника Великої Вітчизняної війни», медаль «50 лет Победы ВОВ», Похвальну Грамоту Міністерства сільського господарства Радянського Союзу від 11 червня 1970 року.

Л.В. Падучих вийшла на заслужений відпочинок 1 серпня 1986 року. У 2019 році вона померла.

Гальченко Ксенія Денисівна з 13.07.1955 року працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва с.-г. культур, а з 01.10.1956 року – старшим лаборантом цієї кафедри.

Народилася Ксенія Денисівна 1915 року в с. Шкарівка Білоцерківського району Київської області. У 1938 вступила, а в 1945 році закінчила агрономічний факультет БЦСГІ за спеціальністю агроном-рільник і була направлена молодшим спеціалістом Білоцерківської селекційної станції, а згодом помічником завідуючого Ставищенської держсортодільниці.

Ксенія Денисівна активно займалась науковою діяльністю, працювала над науковою темою: «Отримання цукрово-кормових триплоїдних гібридів».

Звільнена з посади ст. лаборанта кафедри 20.08.1971 року в зв’язку з виходом

на заслужений відпочинок.

У 1957 році за конкурсом на посаду завідувача кафедри селекції та насінництва с.-г. культур Білоцерківського сільськогосподарського інституту Вчена Рада одноголосно обрала **Івана Гнатовича Пушкарьова,** де він повністю віддав себе справі удосконалення навчального процесу, науки і підготовки кадрів.

Іван Гнатович Пушкарьов народився 14 лютого 1901 року в м. Копись Могилівської губернії в сім'ї дрібного службовця.

Професор І.Г. Пушкарьов

У 1925 році закінчив агрономічний факультет Горецького сільськогосподарського інституту.

Свою наукову діяльність розпочав у 1926 році на Новозибківській науково-дослідній станції, де працював до 1931 року. Вперше у колишньому СРСР розробив методику і систему оцінки картоплі на стійкість до фітофтори, застосував метод віддаленої гібридизації та вивів сорт картоплі Фітофторостійкий 8670.

Пізніше вже в Інституті картопляного господарства МСГ РРФСР у співавторстві ним були виведені сорти картоплі Колгоспний, Находка, Ухтомський. У 1936 році за сукупність наукових праць йому було присуджено науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

Професор І.Г. Пушкарьов перевіряє підготовку насіння триплоїдних цукрово-кормових гібридів для цитологічного аналізу студентом-дипломником III-го курсу С.П. Васильківським

У 1943 році Іван Гнатович захистив докторську дисертацію, а в 1947 році йому було присвоєне вчене звання професора.

На підставі розходжень поглядів з питань генетики з офіційною позицією (помилковою але, на превеликий жаль, схваленою серпневою сесією ВАСГНІЛ у 1948 р.) був звільнений з Інституту картопляного господарства й повернувся в 1949 році на батьківщину – в Білорусію, де очолив відділ картоплі Білоруської науково-дослідної станції по картоплі.

У БЦСГІ І.Г. Пушкарьов проявив себе висококваліфікованим педагогом і пропагандистом. Він читав курс лекцій і проводив лабораторно-практичні заняття із навчальних дисциплін «Селекція рослин», «Генетика». Ним була переглянута тематика лабораторних занять і введено курс із насінництва с.-г. культур.

Діловитість, працездатність І.Г. Пушкарьова створили таке ж середовище на кафедрі. Під його керівництвом працювало щорічно багато студентів-дипломників.

Сумісно з аспірантами він вирішував проблеми насінництва картоплі, гороху, пшениці, питання мутаційної мінливості пшениці під впливом різних факторів, у тому числі хімічних мутагенів, селекції триплоїдних гібридів цукрово-кормових буряків.

Під час роботи в інституті він підготував 8 кандидатів наук (Г.П. Квітко, В.І. Князюк, О.І. Кононенко, І.Д. Лишенко, Л.А. Бурденюк, А.А. Осипчук, П.А. Болілий, Ю.Я. Чудінов). А всього під його керівництвом були захищені одна докторська і більше 20 кандидатських дисертацій. Ним опубліковано понад 50 наукових праць. Він є автором монографії «Селекция картофеля на устойчивость к фитофторе». За його редакцією перекладена й видана російською мовою в 1955 році всесвітньо відома монографія англійських учених «Картофель здоровый и больной».

Іван Гнатович тривалий час був науковим керівником дослідного поля агрономічного факультету та декілька років керував науковим товариством ім. К.А. Тімірязєва на факультеті (в подальшому воно набуло назви «Науково-технічне товариство»).

І.Г. Пушкарьов завідував кафедрою селекції та насінництва с.-г. культур Білоцерківського сільськогосподарського інституту до 1967 року.

Помер Іван Гнатович у 1967 році в м. Біла Церква.

На посаді старшого лаборанта кафедри селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту в період з 1959 по 1960 рік працював **Юрій Якович Чудінов**.

З 1946 по 1948 роки Ю.Я. Чудінов – студент Свердловського, а з 1948 по 1951 рік (у зв’язку з переводом) – студент агрономічного факультету БЦСГІ, де він паралельно працював лаборантом кафедри селекції та насінництва. За участь в Великій вітчизняній війні нагороджений медалями «За отвагу», «За победу над

Германией».

15.08.1960 року він був звільнений з посади старшого лаборанта в зв'язку з зарахуванням до аспірантури цього ж інституту з відривом від виробництва .

З 1962 до 1966 року на посаді доцента кафедри працювала **Тамара Василівна Куванова**, яка народилася 12 листопада 1911 року в селі Юрьєвєц Івановської області в сім'ї службовців.

З 1928 по 1932 рік навчалася в Ленінградському сільськогосподарському інституті, який успішно закінчила і отримала спеціальність агронома-овочівника.

Впродовж п'яти років (1962-1967 рр.), працюючи на посаді доцента кафедри селекції і насінництва, Тамара Василівна на високому рівні вела теоретичний і практичний курс овочівництва на агрономічному факультеті. Одночасно керувала дипломними роботами студентів і вела науково-дослідну роботу з питань прискорення дозрівання огірків і помідорів у відкритому ґрунті. Зроблені нею рекомендації забезпечували в умовах Навчально-дослідного господарства БЦСГІ отримання високого і раннього врожаю. Т.В. Куванова постійно підтримувала зв'язок з виробництвом.

Старшим препаратором кафедри працювала **Катерина Захарівна Коцюба**, яка народилася 18.12.1929 року в с. Слобода Сквирського району Київської області. Працювала різноробочою на Сквирській дослідній станції. У Білоцерківський сільськогосподарський інститут прийшла працювати з 1952 року старшим препаратором на кафедрі рослинництва, а з 04.01.1962 року – старшим препаратором кафедри селекції та насінництва с.-г. культур, а також лаборантом з виконання науково-дослідної роботи за госпдоговірною темою. Катерина Захарівна старанно, добросовісно й відповідально відносилася до роботи.

Марчук Зоя Костянтинівна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва с.-г. культур у період з 01.11.1965 по 05.01.1973 року.

Народилася Зоя Костянтинівна в с. Гор-Пустоварівка Володарського району Київської області. Закінчила Уманський сільськогосподарський інститут (1953-1958 рр.) за спеціальністю вчений агроном-плодоовочівник.

Зоя Костянтинівна була висококваліфікованим фахівцем, добросовісно й відповідально відносилася до роботи щодо забезпечення навчального процесу.

Байкіна Людмила Наумівна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва у період з 02.12.1971 по 18.09.1973 року. Народилася 06.12.1946 року, закінчила Казанський хіміко-технологічний інститут ім. С.М. Кірова м. Казань.

Доцент, канд. с.-г. наук, В.І. Князюк

Князюк Віктор Іванович народився 2 липня 1935 року в с. Березна Володарського району Київської області в сім'ї вчителів.

У 1953 році вступив на агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1958 році.

З червня 1958 по липень 1961 року працював агрономом колгоспу ім. Крупської Липово-Долинського району Сумської області.

З липня 1961 по липень 1964 року. навчався в аспірантурі при кафедрі селекції та насінництва під керівництвом професора І.Г. Пушкарьова. У 1967 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Мінливість пшениці при сівбі ембріонально молодим насінням».

Після закінчення аспірантури у 1964 році був залишений на кафедрі селекції та насінництва на посаді асистента. Працюючи асистентом, він вже читав лекції з курсу селекції та насінництва, а також генетики.

У вересні 1969 року кандидат с.-г. наук В.І. Князюк був призначений на посаду доцента кафедри.

Згідно наказу по інституту з грудня 1973 по грудень 1974 року доцент В.І. Князюк тимчасово виконував обов'язки завідувача кафедри селекції та насінництва.

Поряд з викладацькою роботою В.І. Князюк брав активну участь в науково-дослідній роботі. Починаючи з 1965 по 1978 рік він проводив дослідження за темою: «Вплив строків сівби і норм висіву на врожайні властивості насіння озимої пшениці». З 1978 року В.І. Князюк почав проводити дослідження за темою: «Мутабільність сортів озимої пшениці під впливом хімічних мутагенів». Ця тема проводилась згідно заключеного договору з Інститутом хімічної фізики АН СРСР

(м. Москва) під керівництвом академіка Й.А. Рапопорта. Впродовж майже 20 років досліджень ним отримані цікаві мутанти пшениці озимої, які в подальшому стали використовувати в якості вихідного матеріалу для подальшої селекційної роботи з цією с.-г. культурою.

За час роботи в інституті він опублікував понад 80 наукових праць та 18 джерел навчально-методичної літератури для лабораторно-практичних занять з селекції та насінництва, генетики с.-г. культур.

Особливо слід відмітити його участь в написанні підручників і практикумів для вищих навчальних закладів агрономічних спеціальностей, а саме:

– Селекція та насінництво польових культур. Підручник –К.: Вища школа, 1994. – 454 с.

– Селекція та насінництво польових культур. Практикум. – К.: Вища школа, 1995. – 238 с.

– Генетика. Підручник. – Біла Церква: Аграрний університет, 1998.-280 с.

Доцент В.І. Князюк брав активну участь в громадському житті факультету й інституту. Багато років на громадських засадах був редактором багатотиражної газети «За ленінські кадри».

За загальними показниками трудової діяльності був представлений на міській дошці пошани, багаторазово нагороджувався почесними грамотами різного рівня. За успіхи в науково-дослідній роботі відділенням біології АН СРСР у 1988 році нагороджений пам’ятною ювілейною медаллю «100 років з дня народження М.І. Вавилова», медаллю «Ветеран Труда».

В.І. Князюк з 16.03.2000 року пішов на заслужений відпочинок.

Лишенко Іван Дмитрович народився в 1941 році в с. Юнаковка Сумського району Сумської області

З 1957 по 1962 рік навчався на агрономічному факультеті БЦСГІ, який закінчив з відзнакою і отримав кваліфікацію вченого агронома.

15 березня 1968 року І.Д. Лишенко був зарахований аспірантом кафедри селекції та насінництва. Науково-дослідну роботу виконував під керівництвом професора І.Г. Пушкарьова. Тема наукової роботи «Мутабильность полиплоидного ряда яровых пшениц при воздействии химическими мутагенами».

Наказом по Білоцерківському сільськогосподарському інституту від 26 вересня 1966 року аспіранту І.Д. Лишенку доручалося проведення лабораторно-практичних занять з генетики, селекції та насінництва.

У зв'язку з закінченням аспірантури, І.Д. Лишенка 16 квітня 1968 року призначили на посаду асистента кафедри селекції та насінництва. Лабораторно-практичні заняття, навчальні практики він проводив на високому науковому та методичному рівні.

11 квітня 1969 року І.Д. Лишенку присуджено вчений ступінь кандидата біологічних наук за спеціальністю 03.00.15 – генетика.

Іван Дмитрович звільнився з посади асистента кафедри селекції і насінництва з 10 грудня 1971 року, в зв'язку з переходом за конкурсом в інший ВНЗ.

Квітко Генріх Павлович народився в 1936 році в с. Фастівка Білоцерківського району Київської області. У 1958 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Працюючи головним агрономом Навчально-дослідного господарства Білоцерківського сільськогосподарського інституту, навчався у заочній аспірантурі, під науковим керівництвом І.Г. Пушкарьова. Захистив у 1968 році кандидатську дисертацію на тему: «Биология цветения и эффективность дополнительного опыления озимой пшеницы в условиях правобережья Лесостепи УССР».

Професор, доктор с.-г. наук, Г.П. Квітко

Г.П. Квітко тривалий час працював завідувачем відділом в Інституті кормів УААН, професор кафедри кормовиробництва, луківництва та сільськогосподарської меліорації Вінницького ДАУ, доктор сільськогосподарських наук.

Гончаров Ю.П. випускник (1964 р.) агрономічного факультету Білоцерківського сільськогосподарського інституту навчався в аспірантурі (з 1.03.1967 р. по 28.02.1970 р.) при кафедрі селекції і насінництва під керівництвом І.Г. Пушкарьова. Захистив кандидатську дисертацію в 1971 році на тему «Биологическое и генетическое действие этиленимина и диэтилсульфата на семена ячменя в разной

стадии эмбрионального развития».

Горлач Андрій Андрійович – доктор с.-г. наук, професор, завідував кафедрою з 1951 по 1953 рік і з 1967 по 1968 рік.

Народився Андрій Андрійович 30 листопада 1898 року в с. Монастирище Ічнянського району Чернігівської області в сім'ї селянина. У 1924 році закінчив Київський сільськогосподарський інститут.

Професор А.А. Горлач

З 1924 по 1976 рік А.А. Горлач працював завідувачем відділу селекції зернових і зернобобових культур Білоцерківської дослідно-селекційної станції.

Він є автором відомих білоцерківських сортів пшениці озимої: Лісостепка 74, Лісостепка 75, Велютинум 37, Білоцерківська 198, Білоцерківська 23 і інші.

Андрій Андрійович, створивши стійкий до бурої іржі сорт Лісостепка 74, першим в нашій країні практично довів можливість одержання стійких до іржі сортів. За виведення продуктивного і стійкого до хвороб сорту Лісостепка 75 А.А. Горлач у 1951 році був удостоєний звання Лауреата Сталінської премії.

У 1955 році був районований сорт Білоцерківська 198, який згодом став широко відомим і за кордоном. Сорт швидко розповсюджувався на великі площі (близько 4 млн. га) в Україні, Молдові та Росії.

Білоцерківська 198 – це перший сорт, який наочно засвідчив величезну роль сорту для стабільного підвищення врожайності пшениці озимої. З переходом сільськогосподарського виробництва на сорти інтенсивного типу під керівництвом А.А. Горлача у відділі селекції створено високопродуктивні з відмінними хлібопекарськими якостями сорти Білоцерківська 39, Білоцерківська 184 та інші. За створення високопродуктивних сортів пшениці озимої А.А. Горлач був нагороджений Орденами Леніна і Трудового Червоного прапора та медалями СРСР.

Під час завідування кафедрою Андрій Андрійович приділяв багато уваги практичній підготовці студентів. Більшість дипломних робот виконувались на селекційних полях Білоцерківської селекційної станції.

З питань селекції пшениці озимої А.А. Горлач опублікував понад 40

наукових праць.

Під керівництвом завідувача кафедри професора І.Г. Пушкарьова в 1963-1966 роках навчалася в стаціонарній аспірантурі **Лариса Антонівна Бурденюк**, яку успішно закінчила в 1966 році, захистивши кандидатську дисертацію на тему: «Влияние условий выращивания и репродукций на урожай и посевные качества гороха» за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво, в якій вперше довела відсутність виродження сортів в результаті самозапилення, всупереч поширеній на той час теорії Т.Д. Лисенко.

Професор Л.А. Бурденюк-Тарасевич

Л.А. Бурденюк-Тарасевич народилася 25 червня 1938 року в м. Києві. Після закінчення середньої школи з медаллю Л.А. Бурденюк-Тарасевич вступила на навчання до Білоцерківського с.-г. інституту. Під керівництвом професора О.О. Табенцького виконала свої перші дослідження з вивчення впливу на цукрові буряки ростових речовин, за публікацію яких у 1958 році на конкурсі студентських робіт одержала премію і Грамоту Міністерства освіти УРСР. Після закінчення з відзнакою інституту в 1960 році, працювала на БЦДСС науковим співробітником у відділі селекції цукрових буряків.

Під керівництвом відомого селекціонера проф. А.А. Горлача в 1966-1976 роках проводила наукові дослідження з селекції пшениці озимої. У 2001 році захистила докторську дисертацію на тему: «Методи селекції сортів озимої м'якої пшениці з підвищеною адаптивністю до умов Лісостепу і Полісся України». Основні напрями роботи: селекція на стійкість до проростання на пні, стійкість до хвороб, підвищена адаптивність сортів пшениці озимої до посухи та несприятливих умов зимівлі, зростання генетичного потенціалу продуктивності при високих хлібопекарських якостях, створення напівкарликових сортів для інтенсивної технології виробництва.

Протягом 30 років Лариса Антонівна вивчає тривалу дію радіаційного опромінення на спадковість пшениці, яка в 1986-1987 роках зазнала впливу радіаційного опромінення в зоні відчуження на ЧАЕС. Створила колекцію

радіомутантів, яка нараховує понад три тисячі номерів, кращі з яких використовуються в якості вихідного матеріалу для селекції. За співробітництва з японськими вченими Ібаракського університету нею вперше у гексаплоїдній пшениці відкрито і вивчено генетичну спадковість мутації третьої квіткової луски *false glume*.

Бурденюк-Тарасевич Лариса Антонівна – відомий селекціонер пшениці озимої, доктор с.-г. наук, головний науковий співробітник лабораторії селекції зернових культур Білоцерківської дослідно-селекційної станції Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків НААНУ, професор кафедри генетики, селекції і насінництва Білоцерківського НАУ.

Вона має 20 патентів на сорти, є автором понад 100 наукових праць, в тому числі в зарубіжних виданнях: в Канаді (1991), Австралії (2008), Австрії (2009), Росії (2012), Нідерландах (2017), виступала з доповідями на Міжнародних симпозіумах в Канаді (Саскачеван), Австрії (Відень), Росії (Москва, Санкт-Петербург).

На основі теоретичних досліджень Лариси Антонівни створено 30 інтенсивних цінних та сильних за хлібопекарськими якостями сортів пшениці озимої м'якої, які в різні роки були занесені до Реєстру сортів рослин України і широко висіваються в усіх зонах України, а саме: Білоцерківська (БЦ) 177, БЦ 47, БЦ 18, Веселка, БЦ напівкарликова, Олеся, Перлина лісостепу, Ясочка, Либідь, Царівна, Лісова пісня, Романтика, Щедра нива, Чародійка БЦ, Відрада, Водограй БЦ, з 2017 року – Легенда БЦ, Зорепад БЦ, Грація БЦ, Пісня полів, Муза БЦ, а з 2018 року – Рось, Розумниця.

Особливе місце у виробництві займає стійкий до хвороб, високоврожайний рекомендований для органічного землеробства надсильний за якістю сорт пшениці озимої Відрада, в зоні Степу вміст білка якого сягнув 19,2 %, а клейковини – 44,5 % за сили борошна 649 о.а. На разі в Державному сортовипробуванні вивчаються 6 нових сортів пшениці м’якої та сорти Евріка, і Вишиванка, які належать до виду *T. Spelta*. В Туреччині районовано високо посухостійкий сорт Елегія.

Л.А. Бурденюк-Тарасевич є членом двох Спеціалізованих вчених рад з захисту кандидатських і докторських дисертацій. Під її керівництвом виконані дві кандидатські і докторська дисертаційні роботи.

Вона нагороджена медалями ім. М. Вавилова (1987), ВДНГ СРСР, грамотами Міністерства аграрної політики України (2005), Аграрної Академії наук України (1998, 2008, 2012), Товариства генетиків і селекціонерів СРСР і України, дипломом Міністерства аграрної політики України, Почесною відзнакою Національної Академії Аграрних Наук України та Державною стипендією за визначні наукові досягнення. У 2005 році на першій Міжнародній виставці «Україна зернова – 2005» зайняла І місце в номінації «Селекціонер року». Лариса Антонівна – почесна громадянка м. Біла Церква.

Доцент, канд. с.-г. наук,
Т.М. Духовська

Духовська Тамара Михайлівна народилася 2 червня 1938 року в місті Чаплигін Липецької області.

У 1961 році закінчила агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Після закінчення інституту працювала старшим агрономом насіннєводом у дослідно-показовому господарстві «Терезине», старшим інспектором з сільського господарства Білоцерківської територіальної інспекції держстатистики.

З квітня 1964 по квітень 1967 року навчалася в аспірантурі на кафедрі рослинництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту під керівництвом професора В.І. Пальчевського. З листопада 1967 року працювала асистентом кафедри селекції та насінництва.

У квітні 1968 року захистила кандидатську дисертацію «Урожай моркови и его качество в зависимости от приёмов осенней обработки почвы в условиях Центральной части Лесостепи УССР».

Упродовж 1968-1970 років читала курс лекцій на агрономічному факультеті з овочівництва, з грудня 1971 року читала лекції студентам-заочникам з дисципліни: «Технологія продуктів сільськогосподарського виробництва».

З липня 1986 року призначена на посаду доцента кафедри селекції та насінництва. У червні 1988 року Тамарі Михайлівні було присвоєне вчене звання доцента. Читала курс лекцій та проводила лабораторно-практичні заняття з навчальних дисциплін: «Технологія зберігання та переробка продукції

рослинництва», «Зберігання, переробка та контроль якості продукції рослинництва», «Сертифікація та контроль якості продукції рослинництва», «Стандартизація та управління якістю продукції рослинництва».

За весь період роботи Тамара Михайлівна брала активну участь у громадському житті кафедри, факультету й університету. Опублікувала понад 50 робіт наукового та методичного характеру. В тому числі, монографія «Морква на корм» (1972 р.), навчальний посібник «Технологія зберігання і переробки продукції рослинництва: Практикум» (1984 р.), який із змінами та доповненнями перевидавався у 1986 та 1991 роках.

Тамара Михайлівна брала безпосередню участь, як співавтор, у розробці типової програми з навчальної дисципліни «Стандартизація продукції рослинництва».

Нагороджена медалями: «В память 1500-летия Киева» та «Ветеран труда».

У серпні 2006 року Тамара Михайлівна пішла на заслужений відпочинок.

З вересня 1969 року доцентом кафедри працював **Тімонов Іван Васильович**. Народився 7 січня 1939 року в с. Кочетовка Аткарського району Саратовської області. Після закінчення середньої школи в 1956 році вступив до Саратовського сільськогосподарського інституту на агрономічний факультет, який закінчив у 1961 році, отримавши диплом з відзнакою. З 1961 по 1963 рік працював агрономом в радгоспі «Ударник» Лисогірського району Саратовської області. У червні 1963 року вступив до аспірантури на кафедру плодівництва Саратовського СГІ. Керівником наукових досліджень був заслужений діяч науки професор В.К. Левошин.

Доцент, канд. с.-г. наук
І.В. Тімонов

Дисертацію на тему: «Вплив зрошення і удобрення на ріст і плодоношення аґрусу в умовах саратовського Заволжя» захистив 26 вересня 1967 року за спеціальністю «Плодівництво». Після закінчення аспірантури з 1966 по 1967 рік працював завідувачем проблемною лабораторією з плодівництва і овочівництва науково-дослідного сектору Саратовського сільськогосподарського інституту.

З 1968 по 1969 рік – асистент кафедри плодівництва, викладав дисципліну «Плодівництво» і

одночасно за сумісництвом був завідувачем вказаної лабораторії.

З вересня 1969 року за конкурсом був обраний на посаду доцента кафедри селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту з дисциплін «Плодівництво» і «Овочівництво».

За час роботи в БНАУ проводив наукову роботу, пов'язану з плодівництвом і овочівництвом за комплексною темою: «Розробка способів підвищення урожайності і покращення якості плодів яблуні».

Починаючи з 1975 року згідно з загальнодержавним завданням на базі радгоспу «Томилівський» Білоцерківського району в комплексі плівкових теплиць розробляв і впроваджував у виробництво технологію вирощування розсади капусти і помідорів. Паралельно проводив наукові дослідження за темою: «Розробка способів регулювання якісних показників розсади овочевих культур у плівкових теплицях».

У подальшому наукові дослідження проводились в саду ННВЦ Білоцерківського НАУ за темою: «Розробка способів регулювання процесів росту і розвитку яблуні і груші».

За період роботи в університеті Іван Васильович опублікував понад 60 праць за результатами наукових досліджень і 12 навчально-методичних праць з дисциплін «Плодівництво» та «Овочівництво».

У липні 2011 року Іван Васильович пішов на заслужений відпочинок.

Професор О.І. Рижеєва

У період з серпня 1969 року до серпня 1973 року завідувала кафедрою селекції та насінництва доктор сільськогосподарських наук, професор, відомий селекціонер олійних культур **Ольга Іванівна Рижеєва**, яка народилася 1 травня 1918 року, в смт. Ямпіль Вінницької області. Батько – агроном-селекціонер, доктор сільськогосподарських наук, мати – вчителька.

У 1936 році вона вступила до Київського технологічного інституту, на хімічний факультет.

У 1941 році з початком війни, сім'ю Ольги Іванівни у серпні евакуювали до Киргизії. У лютому 1942 року О.І. Рижеєва розпочала роботу старшим техніком у

лабораторії, де працював академік Л.О. Жданов.

У 1944 році Ольга Іванівна звільнилася з роботи й вступила на другий курс агрономічного факультету Киргизького сільськогосподарського інституту ім. Фрунзе. У 1947 році О.І. Рижеєва закінчила з відзнакою інститут і продовжувала працювати на дослідній станції завідуючою групи олійних культур. Щоб отримати вчений ступінь кандидата с.-г. наук, вона вступила до аспірантури Всесоюзного науково-дослідного інституту олійних культур у м. Краснодарі. Науковим керівником був призначений академік Л.О. Жданов.

У 1955 році О.І. Рижеєва захистила кандидатську дисертацію на тему: «Селекція рижію олійного в Киргизькій РСР».

Після закінчення аспірантури Ольга Іванівна залишилася працювати у цьому інституті на посаді старшого наукового співробітника відділу селекції, яким керував всесвітньо відомий селекціонер – академік В.С. Пустовойт.

У 1969 році О.І. Рижеєва захистила докторську дисертацію на тему: «Селекція льону олійного». Отримала запрошення з Білоцерківського СГІ на посаду завідувача кафедри селекції та насінництва, з серпня 1969 року як обрана за конкурсом почала працювати. Через рік вона була призначена на посаду проректора з наукової роботи.

У серпні 1973 року Ольга Іванівна була обрана за конкурсом на посаду завідувача кафедри селекції та генетики Одеського сільськогосподарського інституту. На цій посаді вона працювала 15 років, а згодом – ще 10 років професором цієї кафедри.

Асистент М.І. Гузь

Ольга Іванівна Рижеєва – автор сортів рижію та льону олійного, підготувала 16 кандидатів та одного доктора наук; виступала опонентом 72 дисертаційних робіт, у тому числі 27 докторських. Опублікувала понад 150 наукових праць.

Гузь Михайло Іванович народився 1 січня 1944 року в с. Сокіренці Срібнянського району Чернігівської області. У 1961 році вступив до Білоцерківського с.-г. інституту на агрономічний факультет, який закінчив з

відзнакою у 1969 році.

Із січня 1969 року працював головним агрономом колгоспу «Радянська Україна» Таращанського району Київської області. З грудня 1970 року до жовтня 1972 року був аспірантом кафедри селекції та насінництва БЦСГІ під керівництвом доцента Л.В. Падучих за темою: «Особенности применения удобрений в плодоносящих семечковых садах».

З 1974 року його перевели асистентом кафедри агрохімії та ґрунтознавства. Упродовж 1978-1984 років працював асистентом кафедри селекції та насінництва. У 1984-1986 роках виконував обов'язки директора дендрологічного парку «Олександрія» НАН України. З 5 грудня 1986 року до 30.12.2008 року продовжив працювати асистентом кафедри селекції та насінництва. За всі роки роботи брав активну участь у громадському житті факультету й університету.

За роки своєї науково-педагогічної діяльності опублікував 80 наукових праць. Як науково-педагогічний працівник проводив заняття на високому професійному й науковому рівні.

Конопольська Віра Мартинівна з 1971 року зарахована старшим лаборантом кафедри селекції та насінництва. Народилася Віра Мартинівна 18.05.1932 року в с. Помокли Переяслав-Хмельницького району Київської області в сім’ї колгоспників.

Закінчила у 1957 році агрономічний факультет Української сільськогосподарської академії. Після закінчення академії працювала агрономом з насінництва, головним агрономом колгоспу. На кафедру селекції і насінництва лаборантом прийшла у березні 1971 року.

Брала участь у підготовці навчального матеріалу для проведення лабораторно-практичних занять з селекції і насінництва, генетики, у закладанні дослідів кафедри, проведенні фенологічних спостережень, обробки отриманих даних.

Відповідала за техніку безпеки кафедри, член профбюро факультету.

Звільнена 15.01.1994 року в зв’язку з виходом на заслужений відпочинок.

Тривалий час з 1974 по 2003 рік кафедру очолював **Михайло Якович Молоцький** – доктор с.-г. наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, учасник бойових дій 1941-1945 рр.

Професор, доктор с.-г. наук М.Я. Молоцький

З 1980 по 1999 рік Михайло Якович одночасно працював проректором інституту з наукової роботи.

М.Я. Молоцький прийшов до інституту з Сквирської овочевої дослідно-селекційної станції, де понад 10 років працював директором. Маючи досвід з організації наукових досліджень, він активно включився із співробітниками кафедри у виконання наукової тематики на замовлення Міністерства сільського господарства України, що дозволило на зароблені кошти оснастити кафедру новою лабораторією, сучасним обладнанням, комп'ютерами та відеоапаратурою.

Створена матеріальна база дала можливість розвинути фундаментальні та практичні дослідження, посилити роботу з підготовки кадрів вищої кваліфікації, відкрити аспірантуру, а згодом і докторантуру. Були захищені дві докторські (М.Я. Молоцький, С.П. Васильківський) і 5 кандидатських дисертацій.

Значну увагу він приділяв створенню методичної бази навчального процесу. Силами співробітників кафедри підготовлені і видані підручники і посібники: «Селекція та насінництво польових культур: Підручник» (1994 р.), «Селекція та насінництво польових культур: Практикум» (1995 р.), «Генетика» (1998 р.), «Словник термінів з цитології, генетики, селекції та насінництва» (1999 р.), «Селекція і насінництво сільськогосподарських рослин: Підручник» (2006 р.), «Селекція та насінництво польових культур. Практикум» Перероблене та доповнене друге видання (2008 р.) та інші. За цикл підручників на конкурсі Міністерства аграрної політики вони вибороли 1 місце, а автори – нагороджені грамотами і преміями.

Кандидатську дисертацію М.Я. Молоцький захистив у 1964 році на тему «О сроках обновления семенного материала картофеля в северной Степи УССР и экономии посадочного материала», а в 1987 році – докторську дисертацію на тему

«Научные основы технологии предпосадочной подготовки клубней обеспечивающей повышение коэффициента размножения картофеля и элементы усовершенствованной технологии его возделывания».

У 1988 році йому було присуджене звання професора, а в 1993 році – Заслуженого діяча науки і техніки України.

Професор М.Я. Молоцький читав курс лекцій навчальних дисциплін «Селекція і насінництво польових культур», «Спеціальна селекція та насінництво польових культур», проводив лабораторно-практичні заняття, навчальну і виробничу практику студентів.

Під його науковим керівництвом підготовлено і захищено понад 100 дипломних робіт. За його консультуванням підготовлено 3 доктори наук (С.П. Васильківський, Л.А. Бурденюк, В.А. Власенко) і 8 кандидатів наук (С.О. Погорілий, Ю.В. Баранчук, Ю.В. Федорук, І.С. Кривенко, О.В. Крикунова та ін.).

М.Я. Молоцький проводить практичне заняття з селекції та насінництва польових культур

М.Я. Молоцький видатний вчений в галузі рослинництва, відомий картопляр. Ним видано біля 280 наукових праць, серед яких 12 монографій та 10 рекомендацій виробництву. Він – співавтор діючої в Україні системи насінництва картоплі. За його керівництва й участі розроблені енерго- і ресурсозберігаюча технологія вирощування картоплі, науково-обґрунтовані норми садіння під запланований врожай, технологія вирощування картоплі за малими нормами садіння тощо.

Михайло Якович був популяризатором наукових знань. За його участі видані: «Практическое пособие для арендаторов-земледельцев», «Настільна книга сільського господаря (фермера)», «Практичний порадник картопляра», «Картопля на вашому городі», «Поради картопляру-аматору» та інші.

Наукові дослідження професора М.Я. Молоцького завжди відзначались новизною. Він був автором і співавтором трьох авторських свідоцтв і патентів, брав активну участь в організації Міжнародних і державних науково-практичних

конференцій, обирався членом експертної ради ВАК України, членом спеціалізованої Ради із захисту докторських дисертацій.

М.Я. Молоцький був засновником наукової школи із селекції і насінництва картоплі та пшениці, послідовниками в яку увійшли чотири доктори і 12 кандидатів сільськогосподарських наук.

За бойові і трудові подвиги Михайло Якович нагороджений чотирма орденами, 15 медалями, грамотою Президії Верховної Ради УРСР та багатьма іншими відзнаками.

У серпні 2011 року М.Я. Молоцький вийшов на заслужений відпочинок.

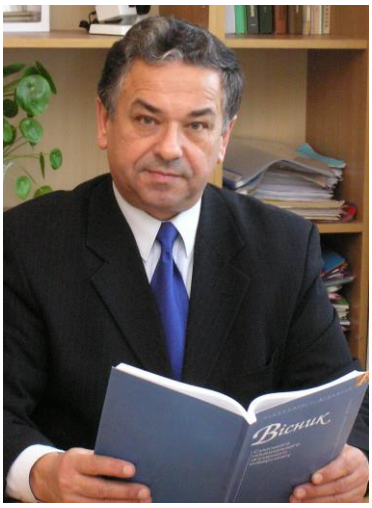

Доктор с.-г. наук
В.А. Власенко

Власенко Володимир Анатолійович проходив докторантуру (2004-2007 роки.) при кафедрі селекції та насінництва Білоцерківського державного аграрного університету та читав (за сумісництвом) курс лекцій з навчальної дисципліни «Селекції та насінництво польових культур».

Народився 16 грудня 1954 року в с. В'язівок Городищенського району Черкаської області.

Закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту в 1977 році, працював науковим співробітником у Миронівському НДІ селекції і насінництва пшениці (нині – Миронівський інститут пшениці імені В.М. Ремесла УААН), захистив кандидатську дисертацію (1988 р.) за спеціальністю селекція і насінництво. Продовжував працювати старшим науковим співробітником, заступником директора з наукової роботи, директором Миронівського інституту пшениці УААН.

Докторську дисертацію «Створення вихідного матеріалу для адаптивної селекції і виведення високопродуктивних сортів пшениці в умовах Лісостепу України» за спеціальністю – «селекція рослин» підготував за консультацією доктора с.-г. наук професора М.Я. Молоцького і захистив її у 2008 році в спецраді Селекційно-генетичного інституту – Національному центрі насіннєзнавства та сортовивчення (м. Одеса).

Як провідний фахівець-селекціонер Миронівського інституту пшениці

проводив лабораторно-практичні заняття, керував виробничою практикою студентів на базі цього інституту (1996-2003 роки), читав відкриті лекції для студентів БДАУ з «Селекції зернових колосових культур» (1996-2007 роки).

В.А. Власенко опублікував понад 160 наукових праць. Він є співавтором монографії «Селекція, насінництво і технології вирощування зернових колосових культур у Лісостепу України» (2007 р.), підручника «Селекція і насінництво сільськогосподарських рослин» (2006 р.), 14 методичних вказівок (рекомендацій, порад), 7 каталогів.

Володимир Анатолійович є автором і співавтором понад 49 сортів с.-г. культур (пшениці м'якої озимої і ярої, твердої ярої та ячменю озимого), має 28 авторських свідоцтв, 9 патентів.

Доцент, канд. с.-г. наук С.О. Погорілий

Погорілий Сергій Олександрович народився 18 листопада 1966 року в с. Томилівка Білоцерківського р-ну Київської області. У 1989 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту і був направлений на роботу головним агрономом радгоспу «Томилівський» Білоцерківського району.

З 1992 по 1995 рік навчався в стаціонарній аспірантурі (під керівництвом М.Я. Молоцького) при кафедрі селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту. З 06.06.1995 року за конкурсом зарахований асистентом цієї ж кафедри. У 2001 році був обраний за конкурсом на посаду доцента кафедри селекції та насінництва.

Доцент С.О. Погорілий проводить практичне заняття з генетики

У 1996 році успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Вплив способів вирощування, норм добрив та маси садивних бульб на продуктивність картоплі в Правобережному Лісостепу України».

З 25.12.03 по 20.12.06 рік навчався в

стаціонарній докторантурі при кафедрі селекції та насінництва за консультацією професора М.Я. Молоцького.

Має 37 публікацій, у тому числі, монографія: «Технологія вирощування картоплі в Лісостепу України».

Асистент, Ю.М. Полішвайко

Полішвайко Юрій Михайлович був призначений 4 квітня 1978 року на посаду асистента кафедри селекції і насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Народився 31 січня 1949 року в селі Озірно Білоцерківського району Київської області.

У 1971 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту. У 1972 році вступив на денне відділення аспірантури при Українському науково-дослідному інституті овочівництва і баштанництва. Проводив дослідження на тему: «Приемы защиты резаного семенного картофеля от болезней».

Ю.М. Полішвайко проводив лабораторно-практичні заняття з селекції та насінництва польових культур, генетики, переробки та зберігання продукції рослинництва, опублікував 22 праці методичного й наукового характеру.

Асистент, О.М. Хомчак

31 серпня 2004 року Юрій Михайлович звільнився з посади асистента кафедри селекції і насінництва за власним бажанням у зв’язку з виходом на пенсію.

Хомчак Олександр Михайлович був призначений 09.01.1986 року на посаду асистента кафедри селекції і насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Народився у 1960 році в м. Умань Черкаської області. У 1982 році закінчив агрономічний факультет Української сільськогосподарської академії.

Вів на високому науково-методичному рівні лабораторні й практичні заняття з навчальних дисциплін «Овочівництво», «Плодівництво». Заняття, які він проводив

відзначалися глибиною поданого матеріалу, науковою аргументацією, із залученням передового науково-виробничого досвіду. Видав за час роботи в інституті вісім наукових праць, брав участь у розробці й написанні методичних вказівок для лабораторно-практичних занять студентів, захистив кандидатську дисертацію.

У зв'язку з переходом на іншу роботу, О.М. Хомчак звільнився 31.08.1994 року з посади асистента за власним бажанням.

Скоробреха Петро Іванович в грудні 1989 року обраний за конкурсом на посаду асистента, а в червні 1995 року – на посаду старшого викладача кафедри селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Народився в 1944 році в с. Пологи Теплицького району Вінницької області. У 1971 році закінчив агрономічний факультет Одеського сільськогосподарського інституту. Працював старшим агрономом з насінництва відділу селекції і насінництва Жеребківської дослідної станції. У 1976 році закінчив аспірантуру у Всесоюзному інституті кукурудзи і працював завідувачем відділу селекції і насінництва Жеребківської дослідної станції. У 1987 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю селекція і насінництво у спецраді Інституту рослинництва ім. В.Я. Юр'єва.

Кандидат с.-г. наук
П.І. Скоробреха

Петро Іванович був високо ерудованим фахівцем в галузі селекції і насінництва, мав добрі організаторські здібності і навички дослідження, аналізу й узагальнення експериментальних даних. Автор трьох районованих гібридів кукурудзи, 37 публікацій наукового та методичного спрямування, у тому числі – співавтор навчального посібника «Словник термінів з цитології, генетики, селекції та насінництва» (1999 р.) За досягнуті успіхи нагороджений Орденом «Знак почёта» (указ Президії Верховної Ради СРСР від 07.07.1986 р.). На жаль передчасна смерть у грудні 1998 року вирвала його зі складу науково-педагогічних працівників Білоцерківського державного аграрного університету.

Іштванік Тетяна Олександрівна. Народилася 12 березня 1955 року в м.

Біла Церква Київської області.

З 08.09.1980 по 27.07.1993 року та з 01.06.2000 по 21.07.2003 року працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва.

Брала участь в підготовці навчального матеріалу для проведення лабораторно-практичних занять з селекції і насінництва, генетики.

Тетяна Олександрівна добросовісно, акуратно й відповідально відносилася до роботи, тому була переведена до відділу кадрів БНАУ.

Косякова Людмила Вікторівна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва з 18.09.82 по 28.11.86 року.

Народилась Людмила Вікторівна в м. Первомайськ Луганської області в 1960 році. Закінчила Білоцерківський сільськогосподарський інститут у 1985 році за спеціальністю «Агрономія».

З 1986 року працює у редакційно-видавничому інформаційно-консультативному відділі БНАУ.

Семененко Наталія Олександрівна народилася 31 травня 1952 року в м. Екібастус Павлодарської області Казахської РСР.

З 17.08.1987 по 20.01.2000 року працювала на кафедрі селекції та насінництва препаратором, лаборантом, старшим лаборантом. Вона брала участь в підготовці навчального матеріалу для проведення лабораторно-практичних занять з селекції і насінництва, технології зберігання та переробки продукції рослинництва, була активним учасником художньої самодіяльності.

Пономарьова Людмила Олексіївна з 12.10.90 року працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва, а з 01.03.94 по 20.06.95 року – старшим лаборантом кафедри.

Народилася в с. Новопетропалівське Долматовського району Курганської області. Закінчила біолого-хімічний факультет Курганського державного педагогічного інституту (1977 р.), спеціальність – вчитель біології і хімії.

Тихопий Ірина Володимирівна працювала старшим препаратором кафедри селекції та насінництва з 04.03.87 по 07.05.90 року та лаборантом цієї кафедри до 02.08.90 року.

Народилася 26 січня 1964 року в м. Біла Церква. Закінчила у 1984 році

економічний факультет Сумського сільськогосподарського технікуму, спеціальність – технік-плановик.

Созанська Марія Іванівна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва з 15.05.84 по 20.07.90 року.

Народилася 16.07.1961 року в с. Латорка Воловецького району Закарпатської області.

У 1983 році закінчила Український республіканський заочний сільськогосподарський технікум в м. Боярка Київської області, за спеціальністю гідротехнік.

Сєдокурова Лідія Петрівна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва з 13.09.90 по 30.09.1996 року.

Народилася 19 жовтня 1954 року в м. Біла Церква. Закінчила Дніпродзержинський заочний хіміко-технологічний технікум (1973-1977 роки) за спеціальністю технолог органічного синтезу.

В 1990 році на кафедру селекції і насінництва на посаду лаборанта прийшла працювати **Ніна Василівна Жиліна**, 1951 року народження. Вона закінчила в 1973 році Тамбовський державний педагогічний інститут, мала великий досвід роботи вчителя ботаніки, біології та хімії і забезпечувала навчально-методичними матеріалами дисципліни «Плодівництво» і «Овочівництво». Нею на практичні заняття виготовлявся роздатковий насіннєвий матеріал овочевих та плодових культур, гербарії, наочний матеріал – консервовані плоди овочевих і плодових культур. Вона брала активну участь у роботі науково-дослідних лабораторій «Молекулярних маркерів» і «Біотехнології рослин», а також була активним учасником художньої самодіяльності.

З 1993 до 2016 року лаборантом кафедри селекції та насінництва працювала **Валентина Василівна Кондрич**, 1974 року народження. У 2012 році закінчила заочне відділення агрономічного факультету БНАУ. До її обов'язків входило друкування документів кафедри, забезпечення навчального процесу з генетики, генної інженерії і біотехнології, генетичних ресурсів навчальним роздатковим матеріалом.

Коломієць Ірина Миколаївна, 1971 року народження з вересня 2009 року

була переведена з посади лаборанта кафедри захисту рослин на посаду лаборанта міжкафедральної лабораторії «Біотехнологія рослин». Вона активно включилась в науково-дослідну роботу лабораторії. Освоювала нові методики введення с.-г. культур в *in vitro* для отримання безвірусного садивного матеріалу. У 2013 році в зв'язку з необхідністю знову була переведена на кафедру захисту рослин.

Мазуркевич Ірина Валеріївна з серпня 1995 року працювала старшим лаборантом кафедри селекції та насінництва.

Народилася в 1973 році в с. Шамраївка Сквирського району Київської області. У 1995 році закінчила Ніжинський державний педагогічний інститут ім. М.В. Гоголя за спеціальністю учитель біології і хімії.

Упродовж 1996-1999 років навчалась в аспірантурі при кафедрі селекції та насінництва. Після закінчення аспірантури, з серпня 2002 року працювала асистентом кафедри ботаніки та фізіології рослин.

Вітько Ірина Анатоліївна працювала лаборантом кафедри селекції та насінництва з 1.10.96 по 30.09.2000 року.

Народилась Ірина Анатоліївна в м. Біла Церква Київської області в 1967 році. У 1990 році закінчила Дніпропетровський державний університет за спеціальністю біолог, викладач біології та хімії і працювала старшим лаборантом біохімічної лабораторії Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Упродовж 2000-2003 років навчалась в аспірантурі при кафедрі селекції та насінництва. Після закінчення аспірантури була зарахована асистентом кафедри селекції та насінництва, де й працювала до 29 квітня 2005 року.

Доцент І.Я. Коба

Коба (Скорик) Ірина Яківна з 10.10.1989 року працювала старшим лаборантом з науково-дослідної роботи кафедри рослинництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

Народилася 28 листопада 1959 року в с. Шкарівка Білоцерківського району Київської області. У 1982 році закінчила факультет технології зерна Одеського технологічного інституту харчової промисловості ім. М.В.

Ломоносова за спеціальністю «Інженер-технолог хлібопекарного, макаронного та кондитерського виробництв».

З 02.09.1982 року за направленням працювала ведучим інженером-технологом експериментального цеху Чернігівської кондитерської фабрики з розробки нових видів кондитерської продукції.

У 1985 році Ірина Яківна була переведена старшим майстром у Білоцерківський комбінат хлібопродуктів.

У 1994 році заочно закінчила з відзнакою Білоцерківський державний сільськогосподарський інститут і отримала диплом вченого агронома.

З 30.12.1993 по 30.12.1996 року І.Я. Коба – аспірант кафедри селекції та насінництва Білоцерківського державного аграрного університету.

З лютого 1997 року зарахована на посаду наукового співробітника, а з 18.08.1997 року – асистентом кафедри селекції та насінництва, де вела лабораторно-практичні заняття з технології зберігання та переробки продукції рослинництва, стандартизації та управління якістю продукції рослинництва.

У 1998 році під керівництвом С.П. Васильківського захистила кандидатську дисертацію на тему: «Оцінка за якістю зерна вихідного матеріалу озимої пшениці, одержаного методом хімічного мутагенезу» за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво.

З листопада 1998 року І.Я. Коба читала курс лекцій з дисциплін «Технологія зберігання та переробка продукції рослинництва», «Заготівля та зберігання насіння», «Стандартизація та управління якістю продукції».

З 27.09.2003 року Ірина Яківна обрана за конкурсом на посаду доцента кафедри селекції та насінництва, мала 20 наукових праць, методичні вказівки з «Технології зберігання та переробки продукції рослинництва».

Доцент Ю.В. Баранчук

Баранчук Юрій Володимирович народився 31 травня 1973 року в селі Никонівна Бердичівського району Житомирської області

Упродовж 1992-1997 років навчався в Білоцерківському державному аграрному університеті,

який закінчив з відзнакою і був направлений до Тальянківського радгоспу-технікуму на посаду агронома насіннєвода.

З травня 1998 року по травень 2001 року навчався в аспірантурі Інституту картоплярства УААН під керівництвом М.Я. Молоцького.

Після закінчення аспірантури працював асистентом кафедри селекції і насінництва Білоцерківського державного аграрного університету. Проводив лабораторно-практичні заняття з генетики, селекції та насінництва польових культур та технології зберігання та переробки продукції рослинництва.

У червні 2002 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Обґрунтування норм садіння бульб картоплі під запланований урожай в умовах Полісся України».

З 2002 року читав курс лекцій та проводив лабораторно-практичні заняття з дисциплін: «Технологія зберігання і переробки продукції рослинництва», «Зберігання, переробка та контроль якості продукції рослинництва», «Сертифікація та контроль якості продукції рослинництва», «Стандартизація та управління якістю продукції рослинництва», а з 2009 року – «Інспекторська робота в насінництві», «Селекція і насінництво польових культур».

У червні 2006 року йому присвоєно вчене звання доцента кафедри селекції та насінництва.

У 2013 році звільнився за власним бажанням у зв’язку з переходом на іншу роботу.

Професор, доктор с.-г. наук, С.П. Васильківський

З січня 2003 року до травня 2017 року завідував кафедрою доктор сільськогосподарських наук, професор **Васильківський Станіслав Петрович.**

Народився С.П. Васильківський 1941 року в с. Кирилівка Андрушівського району Житомирської області.

Працював різноробочим у колгоспі, обліковцем, бригадиром рільничої бригади. У 1960-1963 роках проходив строкову службу у військових частинах Прикарпатського військового округу.

У 1963-1968 роках навчався на агрономічному факультеті Білоцерківського

сільськогосподарського інституту. Після закінчення інституту був направлений на роботу старшим науковим співробітником відділу селекції цукрових буряків Уладово-Люлінецької дослідно-селекційної станції Всесоюзного інституту цукрових буряків. У 1970-1971 роках – аспірант денної, а 1972-1973 роках – заочної аспірантури й асистент кафедри селекції та насінництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

У 1974 році під керівництвом доктора сільськогосподарських наук, професора О.І. Рижеєвої захистив кандидатську дисертацію на тему «Влияние репродукций, условий выращивания и разнокачественности семян ярового ячменя на их урожайные свойства» за спеціальністю 06.01.05 – селекція та насінництво.

У 1975 році був відряджений Білоцерківським сільськогосподарським інститутом на один рік на курси іноземної мови при Міністерстві сільського господарства СРСР, які закінчив у 1976 році і продовжив працювати асистентом кафедри селекції та насінництва.

У 1978-1981 роках був відряджений за розпорядженням Міністерства сільського господарства СРСР до Республіки Гвінея, де працював в Канканському політехнічному університеті на аграрному та біологічному факультетах викладачем загальної генетики і селекції рослин. У співавторстві з гвінейськими колегами видав чотири методичні рекомендації (на французькій мові) з організації і методики проведення практичних занять з генетики, методичні вказівки щодо проведення наукових досліджень та підготовки дипломних робіт тощо.

Після повернення з відрядження у липні 1981 року продовжував працювати асистентом кафедри селекції та насінництва.

У 1982-1988 роках працював головою профспілкового комітету Білоцерківського сільськогосподарського інституту та за сумісництвом – асистентом кафедри ботаніки і фізіології рослин (1982-1986 роки) та кафедри рослинництва (1986-1988 роки). З 1988 по 1992 рік працював доцентом кафедри рослинництва. З вересня 1992 року повернувся працювати на кафедру селекції та насінництва.

З 1981 року включився в проведення наукових досліджень з індукованого мутагенезу.

За результатами роботи в галузі індукованого мутагенезу доцент

С.П. Васильківський у 1987 році Біологічним відділенням АН СРСР нагороджений «Пам'ятною медаллю М.І. Вавилова».

С.П. Васильківський у 1999 році захистив дисертацію доктора сільськогосподарських наук за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво на тему: «Особливості використання хімічного мутагенезу при створенні вихідного матеріалу для селекції пшениці» (консультант професор М.Я. Молоцький).

З 25.12.2000 по 25.12.2005 року та з 13.06.2006 по 30.06.2007 року С.П. Васильківський працював деканом агрономічного факультету і з січня 2003 року одночасно і завідуючим кафедри селекції та насінництва.

Під керівництвом С.П. Васильківського з 2005 року при кафедрі селекції та насінництва почала діяти лабораторія «Білкових маркерів», а з 2007 року – міжкафедральна лабораторія «Біотехнологія рослин» за напрямами досліджень: «Культура клітин і тканин», «Хромосомна та генна інженерія».

Згідно наказу № 170/О від 23.09.2015 на базі лабораторій білкових маркерів і «Біотехнології рослин» був створений Науково-дослідний інститут селекції і генетики рослини. Обов'язки директора були покладені на професора С.П. Васильківського.

Основні напрями наукової діяльності: генетика, насінництво, селекція рослин. С.П. Васильківський керував виконанням чотирьох наукових тем:

С.П. Васильківський проводить практичні заняття зі студентами Канканського політехнічного університету

– «Хімічний мутагенез в створенні вихідного матеріалу для селекції пшениці» (державний реєстраційний номер 0197U018184).

– «Вивчення та розробка методів поліпшення посівних якостей, урожайних властивостей насіння, відтворення та збереження генетичної чистоти сорту в насінництві сільськогосподарських культур» (державний реєстраційний номер 0106U007561).

– «Створення вихідного матеріалу для селекції сортів ріпаку на адаптивність в умовах центрального Лісостепу України» (державний реєстраційний номер 0109U003104).

– «Особливості використання генетичної колекції та створення вихідного матеріалу для селекції сортів ріпаку» (державний реєстраційний номер 0109U003119).

Згідно наказу № 414/О від 29.12.2007 року кафедру селекції та насінництва було перейменовано на кафедру генетики, селекції і насінництва с.-г. культур.

Станіслав Петрович опублікував понад 180 праць наукового та навчально-методичного характеру, серед яких чотири підручники та п'ять навчальних посібників.

За результатами наукових досліджень одержав два патенти та два «Свідоцтва про реєстрацію зразків генофонду рослин в Україні».

С.П. Васильківський був співавтором Галузевих стандартів (ОКХ, ОПП) вищої освіти України для підготовки фахівців освітніх рівнів «Спеціаліст» і «Магістр» за спеціальністю «Селекція і генетика сільськогосподарських культур» за напрямом «Агрономія», які були затверджені Міністерством освіти і науки України (наказ №150 від 11.03. 2005 р.), а також – співавтором «Методичних рекомендацій щодо впровадження в аграрних ВНЗ України III-IV рівнів акредитації окремих нормативних і навчально-методичних матеріалів з кредитно-модульної системи організації навчального процесу. – К.: Аграрна освіта, 2005. – 56 с.

Під науковим керівництвом професора С.П. Васильківського захищено шість кандидатських дисертацій за спеціальністю 06.01.05 – селекція рослин (1998 р. – І.Я. Скорик, 2005 р. – М.В. Лозінський, 2006 р. – Т.М. Хоменко, 2009 р. – А.І. Юрченко, 2011 р. – Ю.О. Івко, 2012 р. – В.М. Гудзенко) та був консультантом трьох

докторських дисертацій за цією ж спеціальністю (2013 р. – В.С. Кочмарський, 2015 р. – В.В. Кириленко, 2019 р. – В.М. Гудзенко). Був членом трьох спеціалізованих рад.

За видатні досягнення у науковій та навчально-методичній роботі Станіслав Петрович був нагороджений знаком «Петро Могила» (наказ №1500-К від 18.12.2007 р. Міністерства освіти і науки України).

Багато планів і задумів ще мав С.П. Васильківський, але нажаль 16 липня 2017 року перестало битися серце великого вченого селекціонера-генетика.

З вересня 2017 року виконуючим обов'язки завідувача кафедри, а з листопада 2017 року обрано за конкурсом завідувачем кафедри генетики, селекції і насінництва с.-г. культур – **Лозінського Миколу Владиславовича.**

Доцент, канд. с.-г. наук
М.В. Лозінський

Він народився 14 червня 1967 року в селі Бобриця Канівського району Черкаської області. З 1985 до 1991 рік навчався на агрономічному факультеті БЦСГІ ім. П.Л. Погребняка. Після закінчення інституту був направлений на роботу агрономом овочевої бригади в колгосп ім. Шевченка Канівського району Черкаської області.

З квітня 1993 по вересень 1998 року працював на посаді викладача спецдисциплін в Бобрицькому ПТУ №7.

Під час роботи в училищі закінчив педагогічний факультет Національного аграрного університету за спеціальністю агроном-педагог.

З квітня по грудень 2000 року – головний агроном дослідного господарства ім. Шевченка Інституту землеустрою Академії аграрних наук с. Бобриця Канівського р-ну Черкаської обл.

У грудні 2000 року вступив до стаціонарної аспірантури при кафедрі селекції та насінництва Білоцерківського ДАУ і згідно з планом наукової роботи проводив дослідження до 2003 року.

У грудні 2003 року за конкурсом був зарахований на посаду асистента кафедри селекції та насінництва БДАУ. У 2005 році успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Особливості успадкування господарсько цінних ознак та добір у популяціях пізніх поколінь мутантно-сортових гібридів озимої пшениці» за спеціальністю 06.01.05 – селекція рослин. Науковий керівник – доктор с.-г. наук,

професор С.П. Васильківський.

З лютого 2008 року був призначений на посаду доцента кафедри генетики, селекції і насінництва с.-г. культур, а з травня 2010 року переведений на кафедру агрохімії та ґрунтознавства на посаду доцента, де працював до вересня 2017 року.

У листопаді 2011 року М.В. Лозінському присвоєно вчене звання доцента кафедри агрохімії та ґрунтознавства.

З 2005 року по теперішній час працює над докторською дисертацією на тему: «Теоретичні і практичні аспекти селекції пшениці м'якої озимої на підвищення адаптивного потенціалу для умов Лісостепу України» за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво (державний реєстраційний номер 0113U004043) – науковий консультант доктор с.-г наук, професор Л.А. Бурденюк-Тарасевич.

З 2017 року М.В. Лозінський – директор Науково-дослідного інституту селекції і генетики рослин. Провідними напрямами досліджень науково-дослідного інституту є:

– вивчення мікроклонального розмноження плодово-ягідних культур для одержання оздоровленого садивного матеріалу;

– формування генетичних колекцій часнику та плодово-ягідних культур, виділення сомаклонів в культурі *in vitro* для створення вихідного матеріалу;

– розробка ПЛР-тесту систем для діагностики вірусів часнику *Allium sativum L.*;

– ідентифікації вихідного матеріалу та сортів зернових культур, їх оцінки за господарсько цінними ознаками з застосуванням білкових та ДНК-маркерів;

– виділення генетичних джерел як вихідного матеріалу часнику для створення високопродуктивних, стійких до несприятливих біотичних та абіотичних чинників довкілля;

– розробка теоретичних і практичних аспектів селекції пшениці м'якої озимої для підвищення адаптивного потенціалу в умовах центрального Лісостепу України;

– теоретичне й експериментальне обґрунтування методів індукування і доборів господарсько цінних мутацій та залучення їх до гібридизації, отримання гаплоїдів через культуру пилку та створення вихідного матеріалу ячменю ярого;

– вивчення агробіологічних особливостей та продуктивних властивостей цукрових буряків залежно від технології підготовки та сортових особливостей насіння.

Микола Владиславович Лозінський – науковий керівник цих тем.

Микола Владиславович самостійно і у співавторстві опублікував понад 80 праць наукового та навчально-методичного характеру, серед яких два навчальні посібники «Спеціальна генетика сільськогосподарських культур» і «Агрономічне ґрунтознавство».

Основні напрями наукової діяльності М.В. Лозінського: селекція і генетика рослин, насінництво.

За результатами наукових досліджень отримав два свідоцтва:

– свідоцтво (№396 від 19.02.08 р.) про реєстрацію зразка генофонду озимої м'якої пшениці «лінія Еритроспермум 570» під номером Національного каталогу UA0107002;

– свідоцтво №170752 про авторство на сорт пшениці м'якої озимої Легенда білоцерківська.

Микола Владиславович читає лекції і проводить лабораторно-практичні заняття з навчальних дисциплін: «Селекція та насінництво польових культур», «Генетика рослин», «Насінництво окремих культур». Керує науковими роботами студентів-дипломників на агробіотехнологічному факультеті.

Член спеціалізованої ради К 27.821.04 у Білоцерківському НАУ.

Член Всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів.

Доцент Т.М. Хоменко

Хоменко Тетяна Михайлівна народилась 7 листопада 1962 року.

У 1996 році закінчила агрономічний факультет Білоцерківського державного аграрного університету.

У вересні 2006 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Створення вихідного матеріалу в селекції озимої пшениці на базі індукованих мутацій» за спеціальністю 06.01.05 – селекція рослин. За результатами дисертаційної роботи у 2008 році, у співавторстві з доктором с.-г. наук, професором С.П. Васильківським отримала авторське свідоцтво про реєстрацію зразка озимої пшениці м'якої (лінія Еритроспермум 700) у генофонді

Інституту рослинництва ім. В.Я. Юр'єва Національного центру генетичних ресурсів рослин України.

З травня 2005 року Тетяна Михайлівна працювала асистентом кафедри генетики, селекції і насінництва с.-г. культур. Проводила лабораторно-практичні заняття з генетики, селекції та насінництва, спеціальної генетики, біотехнології рослин, генетичних ресурсів рослин, генетичної інженерії та біотехнології рослин для студентів агрономічного факультету. З 2007 року читала курс лекцій та проводила лабораторно-практичні заняття з дисципліни «Біотехнологія рослин».

У грудні 2008 року була обрана на посаду доцента кафедри генетики, селекції і насінництва.

У 2011 році Тетяні Михайлівні було присвоєно вчене звання доцента кафедри генетики, селекції і насінництва с.-г. культур.

Доцент І.М. Сидорова

Т.М. Хоменко брала активну участь у науковій роботі кафедри. За її участі створено сучасну лабораторію «Білкових маркерів».

Т.М. Хоменко опублікувала 19 наукових і 3 навчально-методичних праць.

Сидорова Ірина Марківна із серпня 2006 року була зарахована асистентом кафедри селекції і насінництва. Народилася 25 лютого 1979 року в місті Фастів Київської області. У 1996 році закінчила Фастівську середню школу № 7, в цьому ж році вступила до Боярського сільськогосподарського технікуму на спеціальність «Захист рослин», який закінчила в червні 1999 року, отримавши диплом з відзнакою. У серпні 1999 року вступила до Білоцерківського Державного аграрного університету на агрономічний факультет. У жовтні 2001 року закінчила університет, отримала диплом вченого агронома з відзнакою.

У лютому 2003 року вступила до аспірантури Національного аграрного університету, яку з успіхом закінчила і в червні 2006 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Господарсько-біологічна оцінка сортів і прийомів вирощування капусти брюссельської в Лісостепу України» на здобуття наукового ступеня кандидата с.-г. наук за спеціальністю 06.01.06 – овочівництво.

У грудні 2008 року була обрана за конкурсом на посаду доцента кафедри генетики, селекції і насінництва. Читає курс лекцій з овочівництва, селекції та насінництва плодових і овочевих культур, спеціальної селекції овочевих і плодових культур, лісової селекції, проводить лабораторно-практичні заняття з овочівництва, селекції та насінництва плодових і овочевих культур, спеціальної селекції овочевих і плодових культур, лісової селекції, спеціальної селекції кормових культур, екологічної та адаптивної селекції, генетики.

У квітні 2015 року Ірині Марківні було присвоєно вчене звання доцента кафедри генетики, селекції і насінництва.

І.М. Сидорова має 38 наукових праць, навчальний посібник «Спеціальна генетика сільськогосподарських культур», монографію «Капуста брюссельська», авторське свідоцтво та патент на сорт капусти білоголової Граціела.

На сьогоднішній день займається науковою роботою за напрямом наукових досліджень кафедри генетики, селекції і насінництва «Теоретичне й експериментальне обґрунтування методів індукування і доборів господарсько-цінних мутантів та залучення їх до гібридизації, отримання гаплоїдів через культуру пилку та створення вихідного матеріалу пшениці озимої».

Шох Світлана Сергіївна на посаду асистента кафедри була зарахована у вересні 2007 року.

Світлана Сергіївна народилася у 1975 році в м. Новгород-Сіверський Чернігівської області.

Доцент С.С. Шох

У 1998 році закінчила агрономічний факультет Харківського державного аграрного університету за спеціальністю «Агроном-селекціонер».

У 1999-2001 роках навчалася в аспірантурі за спеціальністю 06.01.05 – селекція рослин в Інституті овочівництва і баштанництва УААН. Проводила дослідження з селекції помідора за темою: «Вихідний матеріал для отримання скоростиглих холодостійких гетерозисних гібридів F_1 помідора». У 2005 році їй було присуджено науковий

ступінь кандидата с.-г. наук.

За період навчання в аспірантурі та подальшої роботи разом із співавторами створила холодостійкі та скоростиглі гібриди F_1 помідора на які в 2007 році отримано авторські свідоцтва. Свідоцтво на сорт № 07177 – КНДЦ 45 F_1, Свідоцтво на сорт № 07156 – Сергій 153 F_1.

Напрям наукової діяльності: «Формування та вивчення генетичних колекцій плодово-ягідних культур та виділення сома клонів в культурі *in vitro* для створення вихідного матеріалу».

Коло наукових інтересів: генетика, селекція і насінництво сільськогосподарських культур, біотехнологія рослин.

На кафедрі викладає дисципліни: «Спеціальна генетика», «Спеціальна селекція і насінництво кормових культур», «Екологічна та адаптивна селекція», «Генетика кількісних ознак», «Спеціальна селекція і сортознавство».

Світлана Сергіївна – член всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів, автор понад 30 наукових та навчально-методичних праць, в т. ч. одного навчального посібника, 2 авторських свідоцтв, 6 методичних рекомендацій.

Юрченко Анатолій Іванович народився 19 вересня 1983 року.

Кандидат с.-г. наук
А.І. Юрченко

З 2000 по 2005 рік навчався на агрономічному факультеті БДАУ. У 2008 році закінчив аспірантуру за спеціальністю 06.01.14 – насінництво.

Тема дисертаційної роботи: «Оптимізація елементів технології вирощування високоякісного насіння озимої пшениці в умовах центрального Лісостепу України». Із січня 2009 по серпень 2012 року працював асистентом кафедри генетики, селекції і насінництва сільськогосподарських культур, викладав дисципліни «Овочівництво», «Плодівництво», «Насінництво окремих культур» та «Інспекторський нагляд у насінництві». За сумісництвом виконував обов’язки заступника декана агрономічного факультету. Має 9 друкованих праць.

У серпні 2012 року розрахувався в зв'язку з переведенням на іншу роботу.

Лозінська Тетяна Павлівна з 2001 року працювала старшим лаборантом

кафедри селекції та насінництва. У 2006-2007 роках за сумісництвом вела заняття з дисципліни «Селекція і насінництво польових культур». У 2006 році як здобувач кафедри затвердила тему кандидатської дисертації: «Адаптивний потенціал сучасного сортименту ярої м'якої пшениці та використання його в селекції» під керівництвом доктор с.-г. наук В.А. Власенка.

У зв'язку з вступом до аспірантури у 2007 році – звільнена з посади старшого лаборанта кафедри.

Усенко Надія Петрівна, 1976 року народження, була зарахована на посаду старшого лаборанта в 2004 році. Паралельно навчалася на заочному відділенні агрономічного факультету. Забезпечувала навчально-методичним матеріалом дисципліни: технологія зберігання і переробки продукції рослинництва, сертифікація та контроль якості продукції. Також друкувала матеріали кафедри, на дослідному полі вирощувала роздатковий насіннєвий матеріал згідно плану лабораторних занять з дисциплін. У 2010 році звільнилась за власним бажанням.

На посаду старшого лаборанта кафедри у 2007 році прийшла працювати **Ірина Олексіївна Шпак**, 1961 року народження, яка закінчила агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту в 1983 році. Пропрацювала в багатьох підприємствах району, має великий досвід у складській справі, організаційній роботі, роботі з документами. До її обов'язків входить забезпечення навчального процесу на кафедрі в цілому та обладнання для науково-дослідної роботи в лабораторних і польових умовах. Безпосередньо забезпечує навчальні дисципліни навчально-методичними матеріалами.

Марускевич Яна Леонідівна, 1987 року народження була зарахована на посаду лаборанта кафедри генетики, селекції і насінництва в 2010 році. У 2014 році переведена на посаду лаборанта міжкафедральної лабораторії «Біотехнологія рослин», де і пропрацювала до 2016 року. Заочно здобула вищу освіту, закінчила агробіотехнологічний факультет БНАУ в 2017 році.

Куманська (Івко) Юлія Олександрівна народилася 19 липня 1983 року в селі Тарасівка Білоцерківського району Київської області. У серпні 2000 року вступила до Білоцерківського державного аграрного університету на агрономічний факультет. У червні 2005 року закінчила університет, отримала диплом вченого

агронома з відзнакою.

Кандидат с.-г. наук
Ю.О. Куманська

У грудні 2007 року вступила до аспірантури Білоцерківського національного аграрного університету, яку з успіхом закінчила і в червні 2011 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Створення вихідного матеріалу для селекції ріпаку в умовах центрального Лісостепу України» на здобуття наукового ступеня кандидата с.-г. наук за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво.

У січні 2011 року була зарахована асистентом кафедри ботаніки і фізіології рослин. З вересня 2011 року працює асистентом кафедри генетики, селекції і насінництва. Читає курс лекцій з біотехнології рослин, прикладної генетики, основ біотехнології рослин та проводить практичні заняття з генетики, технології зберігання і переробки продукції рослинництва, біотехнології рослин, основ біотехнології, прикладної генетики.

Ю.О. Куманська має понад 50 наукових праць, у тому числі й методичні вказівки.

На даний час займається науковою роботою за напрямком досліджень: «Мікроклональне розмноження плодово-ягідних культур для одержання оздоровленого садивного матеріалу».

Доцент, канд. с.-г. наук,
В.І. Глеваський

Глеваський Володимир Іванович – доцент кафедри генетики, селекції і насінництва. Народився 17 січня 1968 року в с. Матюші Білоцерківського району Київської області.

З 1988 по 1992 рік навчався на агрономічному факультеті БЦСГІ ім. П.Л. Погребняка. Після закінчення інституту працював молодшим науковим співробітником лабораторії насінництва цукрових буряків Білоцерківської дослідно-селекційній станції ІЦБ.

З січня 1993 по грудень 1996 року навчався в аспірантурі при Інституті цукрових буряків УААН. Після закінчення аспірантури продовжив працювати

науковим співробітником лабораторії насінництва цукрових буряків на Білоцерківській дослідно-селекційній станції ІЦБ.

У 1999 році під науковим керівництвом доктора с.-г. наук, професора Н.Г. Гізбулліна захистив кандидатську дисертацію на тему: «Особливості розвитку насінників біологічних форм цукрових буряків і способи вирощування насіння триплоїдних гібридів» за спеціальністю 06.01.05 – селекція та насінництво.

З липня 2001 по січень 2002 року працював на посаді заступника генерального директора ТОВ «Укрреалцукор».

З січня 2002 по жовтень 2006 року працював першим заступником голови правління – начальник управління насінництва асоціації «Буряководи України».

З листопада 2006 по грудень 2007 року працював старшим науковим співробітником відділу рослинництва Академії аграрних наук.

З січня 2008 року працював завідувачем кафедри агротехнологій та екологічної безпеки Інституту післядипломної освіти Національного університету харчових технологій.

З лютого 2012 року працює доцентом кафедри генетики, селекції і насінництва Білоцерківського національного аграрного університету.

Виконує науково-дослідну роботу на тему: «Агробіологічні особливості та продуктивні властивості буряків цукрових залежно від технологій підготовки та сортових особливостей насіння» номер державної реєстрації НДР – 0115U005326.

Читає лекції з навчальних дисциплін: «Технологія переробки та зберігання продукції рослинництва», «Стандартизація та управління якістю продукції рослинництва», «Інспектування в насінництві», «Органічне насінництво», «Післязбиральна обробка та зберігання продукції органічного рослинництва» та проводить практичні заняття зі студентами агробіотехнологічного факультету. Керує науковими роботами студентів-дипломників.

Член спеціалізованої вченої ради К 27.821. 04 у Білоцерківському НАУ.

Член Всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів. Має більше 70 публікацій з них 12 навчально-методичних розробок.

Сабадин Валентина Яківна народилася 30 квітня 1976 року в с. Журавлиха, Ставищенського району, Київської області.

У 1998 році закінчила агрономічний факультет Білоцерківського державного аграрного університету.

Доцент В.Я. Сабадин

Після навчання працювала у Миронівському інституті пшениці імені В.М. Ремесла УААН. У 1999 році вступила до аспірантури Інституту захисту рослин УААН м. Київ. У 2005 році захистила кандидатську дисертацію за темою: «Вірулентність *Septoria tritici Rob. Et Desm.* та оцінка стійкості вихідного і селекційного матеріалу озимої пшениці до септоріозу в Правобережному Лісостепу України» і отримала диплом кандидата с.-г. наук за спеціальністю «фітопатологія».

Після закінчення аспірантури працювала у Миронівському інституті пшениці імені В.М. Ремесла УААН на посадах від молодшого до старшого наукового співробітника. У результаті селекційної роботи у співавторстві створила та передала до Державного сортовипробування 2 сорти пшениці озимої: Вдячна і Миронівська сторічна (отримано патент) та 2 сорти ячменю ярого: Мирон і Екстрим.

З 2004 по 2006 рік була стипендіатом Кабінету Міністрів України.

З 2007 року – голова Українського товариства генетиків і селекціонерів Миронівського інституту пшениці імені В.М. Ремесла.

У 2010 році отримала атестат старшого наукового співробітника за спеціальністю «фітопатологія».

З 2012 року і до цього часу працює на кафедрі генетики, селекції і насінництва Білоцерківського національного аграрного університету на посаді доцента.

Читає курс лекцій та веде практичні заняття з дисциплін: «Селекція та насінництво польових культур», «Генетичні основи селекції рослин на імунітет», «Імунітет рослин і селекція на стійкість проти хвороб і шкідників», «Спеціальна селекція і насінництво польових культур».

Самостійно та у співавторстві опублікувала понад 100 наукових праць. Проводить наукові дослідження з ініціативної тематики: «Теоретичне й

експериментальне обґрунтування методів індукування і доборів господарсько цінних мутантів та залучення їх до гібридизації, отримання гаплоїдів через культуру пилку та створення вихідного матеріалу ячменю ярого».

Є головним виконавцем за договором про співпрацю з Національним центром генетичних ресурсів рослин України – Інститутом рослинництва ім. В.Я. Юр'єва за темою: «Вивчення міжнародної колекції ячменю ярого, виділення генетичних джерел стійкості до найбільш поширених хвороб та комплексу господарсько-цінних ознак як вихідного матеріалу для селекції ячменю ярого на адаптивність та стійкість проти хвороб».

Канд. с.-г. наук С.М. Кубрак

Кубрак Світлана Миколаївна народилася у 1977 році в с. Дорогінка Ічнянського району Чернігівської області. У 1993 році вступила до Бобровицького сільськогосподарського технікуму на спеціальність «Агрономія». Технікум закінчила в червні 1998 року, отримала диплом з відзнакою. У серпні 1998 року вступила до Національного аграрного університету на агрономічний факультет. У 2003 році закінчила університет, отримала диплом вченого агронома з відзнакою.

З 2003 по 2012 рік працювала на Київській дослідній станції Інституту овочівництва і баштанництва НААН. У 2004-2007 роках навчалася в аспірантурі Національного аграрного університету за спеціальністю 06.01.06 – овочівництво, яку з успіхом закінчила і в жовтні 2007 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Удосконалення елементів вирощування дині в плівкових теплицях на сонячному обігріві».

З вересня 2012 року працює асистентом кафедри селекції і насінництва. Протягом роботи на кафедрі читає курс лекцій та практичних занять з: «Овочівництва», «Селекції та насінництва плодових і овочевих культур», «Генетичних ресурсів рослин», «Державної кваліфікаційної експертизи сортів рослин».

Автор понад 40 наукових праць, з них 4 методичні рекомендації, 2 патенти, 3 авторські свідоцтва.

На даний час займається науковою роботою за напрямом наукових досліджень: «Формування і вивчення генетичних колекцій часнику (у тому числі й сомаклонів в культурі *in vitro*); виділення генетичних джерел як вихідного матеріалу для створення високопродуктивних, стійких до несприятливих біотичних та абіотичних чинників довкілля».

Доктор с.-г. наук
В.С. Кочмарський

Кочмарський Валентин Сергійович народився 22 травня 1964 року в с. Івча Літинського району Вінницької області.

У 1981-1986 року навчався в Білоцерківському сільськогосподарському інституті на агрономічному факультеті.

У жовтні 2004 року захистив кандидатську дисертацію зі спеціальності – насінництво, а в 2014 році – докторську дисертацію зі спеціальності – селекція і насінництво.

В.С. Кочмарський – доктор с.-г. наук, директор ДПГ «Еліта» Миронівського інституту пшениці імені В.М. Ремесла, головний науковий співробітник відділу селекції зернових культур, за сумісництвом (з листопада 2013 року) – доцент кафедри генетики, селекції і насінництва. Читає лекції і веде практичні заняття з дисциплін: «Селекція та насінництво польових культур», «Імунітет рослин і селекція на стійкість проти хвороб і шкідників».

Ним опубліковано понад 100 наукових праць, у т. ч. (в співавторстві) три монографії. Валентин Сергійович – автор дев'яти сортів зернових культур, занесених до Державного реєстру та дев'яти сортів, що проходять Державне сортовипробування.

В.С. Кочмарський нагороджений орденами «Знак Пошани» та «Святого рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня» від Української Православної Церкви, а також багатьма іншими відзнаками.

Сухар Світлана Василівна народилася 21 червня 1984 року в с. Грушка Камянець-Подільського району Хмельницької області. З серпня 2001 по червень 2006 року навчалася в Подільському державному аграрно-технічному університеті

на агрономічний факультет, отримала диплом вченого агронома з відзнакою.

С.В. Сухар

У листопаді 2007 року вступила до аспірантури Подільського державного аграрного університету, яку з успіхом закінчила і в січні 2013 року захистила кандидатську дисертацію на тему: «Удосконалення елементів технології вирощування нагідок лікарських в умовах південної частини лісостепу західного» за спеціальністю 06.01.09 – рослинництво.

Після закінчення аспірантури працювала асистентом на кафедрі моніторингу навколишнього середовища та збалансованого природокористування Подільського ДАТУ, а з вересня 2013 до березня 2014 року – асистентом кафедри генетики, селекції і насінництва Білоцерківському НАУ, де викладала практичні заняття з: «Генетики», «Селекції та насінництва», «Овочівництва», «Плодівництва».

Баранчук Таміла Іванівна, народилася у 1980 році в м. Бобровиця Чернігвської області. У 2000 році закінчила Бобровицький радгосп-технікум і вступила до Білоцерківського державного аграрного університету, який закінчила в 2002 році. Навчалась в аспірантурі. Працювала за договором асистентом кафедри прикладної екології.

У вересні 2013 року зарахована на посаду лаборанта міжкафедральної лабораторії «Біотехнологія рослин». У червні 2014 року розрахувалася за власним бажанням.

Доктор с.-г. наук
В.В. Москалець

Москалець Валентин Віталійович, доктор с.-г. наук, доцент народився 13 травня 1978 року в м. Носівка Чернігівської області.

Випускник агрономічного факультету Білоцерківського державного аграрного університету 2001 року випуску.

У 2005 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Агроекологічні аспекти використання мікробіологічних препаратів на посівах сої».

У 2014 році захистив докторську дисертацію на тему: «Екосистемні основи формування високопродуктивних фітоценозів тритикале озимого у Лісостепу та Поліссі України».

На кафедрі працював з 2015 по 2017 рік. Валентин Віталійович читав лекції з дисциплін: «Екологічна і адаптивна селекція», «Насінництво окремих культур», «Селекція і насінництво польових культур».

Напрям наукових досліджень: «Формування і вивчення вихідного матеріалу тритикале озимого і пшениці м'якої озимої для створення сортів адаптованих до умов Лісостепу і Полісся України».

Доктор біологічних наук
Т.З. Москалець

Член Всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів.

Автор понад 100 наукових праць, в т.ч. посібника, 2 монографій, 10 науково-практичних рекомендацій і вказівок; патенту на корисну модель, співавтор 11 сортів і ліній пшениці м'якої і тритикале озимих.

На кафедрі з вересня 2015 року працювала **Москалець Тетяна Захарівна,** доктор біологічних наук, доцент. Вона народилась 19 листопада 1980 року в с. Оженин Острозького р-ну Рівенської обл.

У 2003 році закінчила Львівський державний аграрний університет за спеціальністю «Плодівництво і виноградарство» та вступила в аспірантуру при Інституті агроекології та біотехнології УААН м. Київ

У 2007 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Екологічна оцінка антропогенного впливу на біологічну активність ґрунтів (на прикладі агроекосистем України)».

У 2015-2017 роках Тетяна Захарівна читала лекції і вела практичні заняття з дисциплін: «Прикладна генетика», «Біотехнологія рослин», «Основи біотехнології рослин».

У 2017 році захистила докторську дисертацію на тему: «Наукове обґрунтування механізмів реалізації адаптивного і продуктивного потенціалу плодових і зернових культур за морфологічними, фізіологічними, біохімічними і

молекулярно-генетичними ознаками; клональне мікророзмноження плодово-ягідних культур для одержання оздоровленого садивного матеріалу».

Член Всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів. Вона співавтор 11 сортів і ліній пшениці м'якої і тритикале озимих. Автор понад 100 наукових праць, в т.ч. посібника, монографії, 10 науково-практичних рекомендацій і навчально-методичних вказівок.

У серпні 2017 році розрахувалась за власним бажанням в зв'язку зі зміною місця роботи.

Мушинська Людмила Михайлівна, 1977 року народження з червня 2016 року була зарахована на посаду лаборанта міжкафедральної лабораторії «Біотехнологія рослин». Вона освоїла методику мікроклонального розмноження плодово-ягідних культур, часнику, фундуку, виростила понад 1500 рослин садивного матеріалу різних сортів ожини. З них до 1000 рослин було висаджено на біостаціонарі НВЦ БНАУ, а решту – реалізовано. Влітку 2019 року отримали перший врожай ожини.

У липні 2016 року був прийнятий на посаду професора кафедри генетики, селекції та насінництва Білоцерківського національного аграрного університету доктор с.-г. наук **Сич Зеновій Деонизович.** Народився 14 серпня 1954 року в с. Монастирок Золочівського району Львівської області.

Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут у 1976 році за спеціальністю «Агрономія». У 1976-1977 роках працював старшим науковим співробітником лабораторії селекції та насінництва на Передкарпатській дослідній станції с. Лішня Дрогобицького району Львівської області.

Професор З.Д. Сич

У 1977-1982 роках Зеновій Деонизович навчався в аспірантурі Всесоюзного інституту рослинництва ім. М.І. Вавилова (Ленінград). Працював на Приаральській дослідній станції ВІР впродовж 1979-1983 років (Казахстан, Актюбинська область, м. Челкар). Був завідувачем лабораторії селекції і насінництва відділу овочівництва, а з 1986 по 1999 рік працював науковим співробітником відділу селекції та насінництва овочевих та баштанних культур,

завідувачем відділу селекції та насінництва та заступником директора з наукової діяльності Дніпропетровської дослідної станції Українського НДІ овочівництва і баштанництва при радгоспі «Львівська овочева фабрика» с. Олександрівка Дніпропетровської області.

Захистив докторську дисертацію в 1998 році за спеціальністю 06.01.05 – селекція і насінництво, тема дисертації: «Технологія селекції сортів і гетерозисних гібридів кавуна столового».

З 2000 по 2014 рік працював завідувачем кафедри овочівництва в НУБіП України (Київ).

З 2016 року З.Д. Сич – професор кафедри генетики, селекції і насінництва БНАУ. Читає лекції і веде практичні заняття з дисциплін: «Овочівництво», «Спеціальна селекція плодових і овочевих культур».

Має 27 авторських свідоцтв на сорти і гібриди овочевих і баштанних культур, 10 патентів, є розробником двох Національних стандартів. Ним опубліковано понад 100 наукових праць, співавтор 6 навчальних посібників, 16 монографій, понад 40 науково-методичних розробок, 11 науково-практичних рекомендацій та понад 200 статей у науково-виробничих журналах.

Кандидат наук
Ж.В. Вдовиченко

Вдовиченко Жанна Вікторівна – асистент кафедри. Народилася 2 січня 1973 року в м. Києві.

У 1996 році закінчила Київський Державний Університет ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю біолог-генетик, викладач біології.

У жовтні 2004 року після закінчення аспірантури Інституту агроекології і біотехнології УААН під керівництвом доктора біологічних наук Т.К. Терновської захистила кандидатську дисертацію за темою: «Інтрогресії в геномі м'якої пшениці (*Triticum aestivum L.*) як фактор, що впливає на результати її генетичного аналізу» за спеціальністю 03.00.15 – генетика.

З 2006 року Жанна Вікторівна у лабораторії якості продукції АПК при НУБіП продовжила дослідження з генетики рослин.

У період з 2013 по 2015 рік вона працювала на посаді менеджера

Білоцерківського діагностичного центру компанії «Сингента Україна».

З 2017 року Ж.В. Вдовиченко прийнята на посаду асистента кафедри генетики, селекції і насінництва Білоцерківського НАУ, читає курс лекцій з дисциплін: «Генетика», «Генетична інженерія», «Ботаніка» та проводить лабораторно-практичні заняття з цих дисциплін, викладає «Генетику» і «Ботаніку» англійською мовою для іноземних студентів, що навчаються в університеті.

Коло наукових інтересів: використання білкових та ДНК-маркерів цінних ознак пшениці, тритикале, ячменю та інших рослин у маркеропосередкованій селекції, ідентифікація та паспортизація сортів рослин.

Автор понад 30 наукових праць, 2 патентів, 4 методичних рекомендацій.

Кандидат с.-г. наук
Л.А. Шубенко

Шубенко Лідія Анатоліївна працює на кафедрі із 2017 року на посаді асистента.

У 1999 році закінчила плодоовочевий факультет Уманської державної аграрної академії. Там же навчалась в аспірантурі і в 2012 році під керівництвом доктора с.-г. наук, професора О.В. Мельника захистила кандидатську дисертацію на тему «Продуктивність насаджень черешні в умовах Правобережного Лісостепу України» за спеціальністю плодівництво.

Напрям наукових досліджень – адаптаційні властивості та удосконалення технології вирощування сортів ожини садової.

На кафедрі викладає дисципліни: «Плодівництво», «Органічне виробництво плодів та овочів».

Асистент Г.Л. Устинова

Член всеукраїнського товариства генетиків і селекціонерів. Автор понад 30 наукових та навчально-методичних праць.

Аспірант і за сумісництвом асистент кафедри **Устинова Галина Леонідівна**, 1983 року народження, закінчила з відзнакою Білоцерківський НАУ у 2005 році за спеціальністю – агрономія. З 2007 по 2017 рік працювала лаборантом на кафедрі землеробства, агрохімії та

ґрунтознавства.

До аспірантури вступила в 2017 році (науковий керівник – кандидат с.-г. наук доцент М.В. Лозінський). Проводить дослідження за темою кандидатської дисертації: «Методологія створення та оцінки вихідного матеріалу пшениці м'якої озимої різних груп стиглості в селекції на підвищення адаптивного потенціалу» на здобуття ступеня доктора філософії.

Проводить практичні заняття з «Селекції та насінництва польових культур» і «Основ бджільництва». Автор семи науково-методичних праць.

Колектив кафедри генетики, селекції і насінництва (2020 рік)

Аспірантка **Сінельник Олександра Олександрівна**, 1993 року народження, закінчила з відзнакою Білоцерківський національний аграрний університет у 2018 році за спеціальністю – агрономія.

До аспірантури вступила у 2018 році (науковий керівник – кандидат с.-г. наук, доцент М.В. Лозінський). Проводить дослідження за темою дисертації «Добір батьківських форм для створення вихідного матеріалу пшениці м'якої озимої адаптованого для умов Лісостепу України» на здобуття ступеня доктора філософії. Метою досліджень є створення вихідного матеріалу для селекції на адаптивність шляхом схрещування генотипів різних за висотою рослин та ефективність підбору батьківських форм, що різняться за висотою та походженням, вивчення їх

адаптивного потенціалу і створення нового селекційного матеріалу пшениці м'якої озимої з поєднанням низки господарськоцінних ознак і покращеної якості зерна для умов Лісостепу України.

Кафедра геодезії, картографії та землеустрою

Підготовку фахівців із геодезії та землеустрою в Білоцерківському НАУ було розпочато кафедрою геодезії, землеустрою та кадастру у складі агробіотехнологічного факультету, котра була створена згідно наказу № 20/О від 12 лютого 2013 року під керівництвом доктора економічних наук, професора **Даниленка Анатолія Степановича**.

А.С. Даниленко, доктор економічних наук, професор, академік НААН, Заслужений працівник сільського господарства України, відмінник освіти України, працює в Білоцерківському національному агарному університеті з вересня 2008 року.

Доктор економічних наук, професор, академік НААН, А.С. Даниленко

Анатолій Степанович – автор понад 150 наукових праць, серед яких – «Розвиток підприємництва в АПК України (територіально-прикладні аспекти)», «Земельна реформа – поступ у третє тисячоліття», «Проблеми реформування земельних відносин», «Моя Україно, вірю в твоє майбутнє!», «Формування ринку землі в Україні»,

«Сучасний стан земельної реформи в Україні», «Нормативно-правові акти з питань земельних відносин», «Основні напрями поглиблення земельних відносин в Україні», «Про стан дотримання законодавства України щодо видачі державних актів на право приватної власності на землю, сертифікатів на земельну частку (пай) та їх обігу», «Про дотримання законодавства України щодо виділення в натурі, використання та обігу земельних ділянок сільськогосподарського призначення», «Стан і перспективи нормативно-правового забезпечення земельної реформи».

Він є автором і співавтором 43 пропозицій урядовим структурам. Брав участь

у підготовці 10 проектів Законів України, 2 Указів Президента.

Під його керівництвом захищені докторські та кандидатські дисертації.

Одними з перших співробітників кафедри були: кандидат економічних наук, доцент Анатолій Миколайович Карпенко, кандидат географічних наук, доцент, член-кореспондент МАНЕБ Ірина Петрівна Гамалій, кандидат сільськогосподарських наук, доцент Василь Григорович Карпенко, кандидат економічних наук Тетяна Михайлівна Недашківська, кандидат економічних наук Оксана Валеріївна Камінецька, асистент Олег Петрович Усенко.

Колектив кафедри геодезії, картографії та землеустрою (2019 рік)

У вересні 2014 року кафедру очолила кандидат економічних наук Т.М. Недашківська.

Новий етап у житті кафедри розпочався у 2017 році. Кафедру було розділено на дві кафедри: геодезії, картографії та землеустрою і управління земельними ресурсами та земельного кадастру.

Наразі на кафедрі працюють вісім науково-педагогічних працівників.

Завідувач кафедри кандидат економічних наук **Тетяна Михайлівна Недашківська**, яка у 2008 році закінчила Національний університет біоресурсів і природокористування України і отримала повну вищу освіту за спеціальністю “Землевпорядкування та кадастр”, здобувши кваліфікацію «магістра землевпорядкування та кадастру».

Кандидат економічних наук, Т.М. Недашківська

На кафедрі працює з 2014 року. У 2014 році захистила кандидатську дисертацію на тему «Формування та оцінка обмежень і обтяжень у

сільськогосподарському землекористуванні» за спеціальністю 08.00.06 – «економіка природокористування та охорони навколишнього середовища». Опублікувала понад 50 праць наукового та навчально-методичного характеру.

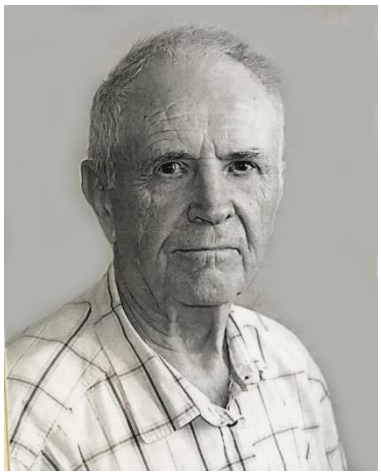
Доктор технічних наук, професор А.С. Мазницький

Доктор технічних наук, професор **А.С. Мазницький,** який у 1959 році закінчив Дніпропетровський ордена Трудового Червоного Прапору гірничий інститут ім. Артема, за спеціальністю «Маркшейдерське діло», кваліфікація гірничого інженера-маркшейдера.

У 2003 році захистив докторську дисертацію на тему «Геодезичний моніторинг та прогнозування техногенної геодинаміки на родовищах нафти і газу» за спеціальністю 05.24.01 – геодезія.

Наукова діяльність була пов’язана з об’єднанням «Укрнафта» (1975-1978 рр. – головний маркшейдер); інститутом «УкрдіпроНДІнафта» (1978-1995 рр. – завідувач лабораторії); Управлінням перспектив розвитку, науково-технічного прогресу та екології Держнафтогазпрому України (1995-1997 рр. – заступник начальника); Науково-виробничим центром «Техдіагаз» компанії «Укртрансгаз» НАК «Нафтогаз України» (2003-2007 рр. – заступник директора).

Основні наукові дослідження спрямовані на вирішення проблем техногенної геодинаміки при розробці нафтогазових родовищ і підземних газосховищ. За його участю розроблено низку галузевих нормативно-технічних документів, започатковано впровадження способу експлуатації і технічного обслуговування технологічного обладнання газотранспортної системи з урахуванням технічного стану на основі даних діагностування.

Результати наукових досліджень висвітлені в більше ніж 200 наукових працях. Він є автором 9 патентів України, членом редакційної колегії наукового видання «Інженерна геодезія» Київського національного університету будівництва і архітектури.

Розроблена Мазницьким А.С. система заряджання в обводнені свердловини і впроваджена на гірничих підприємствах України нагороджена 20.02.2001 р.

дипломом міжнародної виставки-ярмарку «Экспо-Уголь».

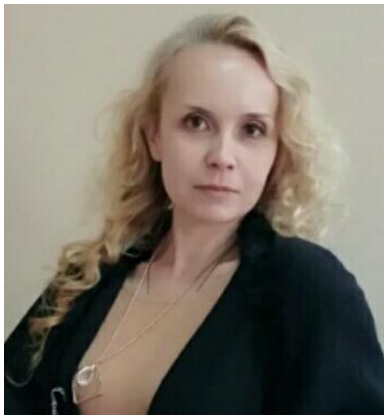
Кандидат географічних наук, доцент І.П. Гамалій

Кандидат географічних наук, доцент, член-кореспондент МАНЕБ **Ірина Петрівна Гамалій**, яка у 1998 році закінчила Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

У 2003 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Раціональне природокористування на локальному рівні в агроландшафтах із радіоактивним забрудненням (на прикладі Білоцерківського району Київської області)», за спеціальністю 11.00.11 – конструктивна географія і раціональне використання природних ресурсів.

На кафедрі Ірина Петрівна працює з 2014 року. За період науково-педагогічної роботи опублікувала понад 110 праць наукового та навчально-методичного характеру, є член-кореспондентом Міжнародної академії наук екології та безпеки людини та природи.

Кандидат сільськогосподарських наук, доцент **Василь Григорович Карпенко,** який у 1999 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Зміна родючості чорнозему типового і продуктивності ланки сівозміни під впливом різної глибини, способів обробітку і рівня удобрення в центральному Лісостепу України» за спеціальністю 06.01.01 – загальне землеробство. На кафедрі працює з 2014 року. Опублікував понад 60 праць наукового та навчально-методичного характеру.

Кандидат сільськогосподарських наук, доцент В.Г. Карпенко

Кандидат технічних наук, доцент В.М. Гладілін

Кандидат фізико-математичних наук В.Ю. Беленок

Кандидат технічних наук, доцент **В.М. Гладілін,** який у 1995 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Нормування оптимальної точності геодезичних

вимірювань при встановленні, вивірці та експлуатації промислового обладнання» за спеціальністю 05.24.01 – геодезія, фотограмметрія та картографія. На кафедрі працює з 2017 року.

Кандидат фізико-математичних наук **В.Ю. Беленок**, який у 2009 році закінчив Чернігівський державний інститут економіки і управління за спеціальністю «Геоінформаційні системи і технології».

У 2015 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Фізичні основи аерокосмічного знімання для проведення великомасштабного картографування територій» за спеціальністю 05.07.12 – дистанційні аерокосмічні дослідження.

Асистент **Т.О. Свідерська**, яка у 2008 році закінчила Львівський національний аграрний університет за спеціальністю «Землевпорядкування та кадастр». На кафедрі працює з 2018 року.

Асистент В.А. Тарнавський

Асистент Т.О. Свідерська

Інженер І.В. Кулик

Асистент **В.А. Тарнавський**, який закінчив Львівський національний аграрний університет за спеціальністю «Землеустрій та кадастр», інженер-землевпорядник. На кафедрі працює з 2016 року.

Старший лаборант
І.М. Коломієць

На кафедрі надзвичайно важливу роботу з забезпечення навчального процесу проводять старший лаборант І.М. Коломієць та інженер І.В. Кулик.

Старший лаборант **І.М. Коломієць,** яка закінчила агрономічний факультет Білоцерківського національного аграрного університету. На кафедрі працює з 2017 року.

У 2018 році здійснено перший випуск фахівців за освітнім рівнем «Бакалавр» галузі знань: 19 – «Архітектура та будівництво», спеціальності: 193 –

«Геодезія та землеустрій», одночасно ліцензовано підготовку фахівців за освітнім рівнем «Магістр» за цією спеціальністю.

Кафедра не обмежується навчальною роботою, значна увага надається науковим дослідженням, особливо прикладним. Проводяться розробки та дослідження за такими напрямами:

– «Водні ландшафтно-інженерні системи Правобережного Лісостепу України: дослідження стану і проблем їх функціонування»;

– «Обмеження та обтяження у сільськогосподарському землекористуванні»;

– «Зміна родючості чорнозему типового і продуктивності ланки сівозміни під впливом різної глибини, способів обробітку і рівня удобрення в центральному Лісостепу України»;

– «Агроекологічне обґрунтування продуктивності короткоротаційних сівозмін з елементами біологізації землеробства в центральному Лісостепу України».

Налагоджено співпрацю з органами місцевого самоврядування, що потребують здійснення землевпорядних робіт, з іншими закладами вищої освіти, а також міжнародні зв'язки з Полоцьким державним університетом (Республіка Білорусь), результатом чого є підписання угоди про міжнародну співпрацю з кафедрою геодезії і ГІС Полоцького ДУ.

Кафедра має матеріально-технічну базу, яка дозволяє готувати фахівців на високому рівні. У своєму арсеналі кафедра має нівеліри Optical level RUNNER24, НИ-3, теодоліт 3Т5К, тахеометр Leica TC405, приймач 2-х частотний GPS Trimble 5800 та квадрокоптер Mavic 2.

Кафедра землеробства, агрохімії та ґрунтознавства

Історія кафедри розпочалася з 1920 року і мала назву кафедра агрохімії та ґрунтознавства. Першим її завідувачем до 1929 року був доцент **В.Ф. Фанстель**, а лаборантом – студент Е. Гейне, який загинув під час окупації міста Білої Церкви німецькими військами в роки другої світової війни. Нажаль інших історичних довідок про склад вище зазначеної кафедри не збереглося.

У 1930 році в результаті кількох реорганізацій кафедра агрохімії та ґрунтознавства була закрита, а в 1934 році була відновлена її робота Завідувачем кафедри було призначено доцента **Л.І. Колошу**, який пізніше захистив дисертацію доктора сільськогосподарських наук і перейшов працювати завідувачем кафедри агрохімії Української сільськогосподарської академії (нині Національний університет біоресурсів та природокористування).

Перший зав. каф. агрохімії та ґрунтознавства, доцент В.Ф. Фанстель

На той час штат кафедри був невеликий. Крім завідувача, до її складу входили асистент А.І. Олексіюк та лаборант А.Г. Авраменко. На кафедрі читався курс агрохімії та проводилися лабораторно-практичні заняття з цієї ж дисципліни.

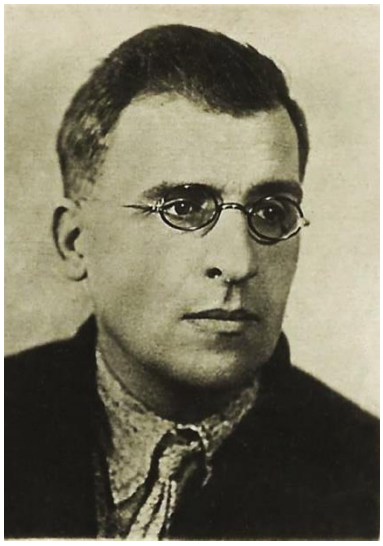

Зав. каф. агрохімії та ґрунтознавства, доцент Л.І. Колоша

Лабораторні приміщення кафедри розташовувалися на першому поверсі корпусу № 2 інституту, який після бомбардування згорів у 1941 році та був відновлений після війни. У складі кафедри знаходився вегетаційний будинок, який було перевезено із Київського політехнічного інституту. Нині ця споруда розташована у парку ім. Шевченка в центрі міста Біла Церква.

Науково-дослідна робота велася колективом кафедри в основному з проблеми оптимізації живлення буряка цукрового і частково з вивчення універсального застосування бактеріальних добрив.

Після визволення Білої Церкви від окупантів відновилася діяльність інституту та кафедри. З жовтня 1944 року кафедра мала назву агрохімії та ґрунтознавства, а завідував нею доцент В.С. Денисьєвський. В той час на кафедрі читалися курси ґрунтознавства, фізколоїдної хімії та агрохімії. Агрохімію та фізколоїдну хімію читав доцент В.С. Денисьєвський, ґрунтознавство – доцент В.І. Самбуров, а лабораторно-практичні заняття вели асистенти Д.І. Рябчук (з 1951

р. − доцент), Г.Я. Семченко (з 1952 р. – доцент), доцент С.Ф. Татарінов, лаборанти Г.Я. Яновська, А.Г. Авраменко, В. Іванова, А.М. Заікова.

У 1953 році В.С. Денисьєвський захистив докторську дисертацію і наступного року отримав звання професора.

Впродовж 50-х років на кафедрі, крім згаданих працівників, працювали асистенти О.М. Гордієнко, В.В. Горошко, В. Гусарчук, лаборанти Г.Д. Атаманенко, Н.Р. Джура, старший препаратор Т.М. Клюкіна. У цей час разом з навчальною велася потужна методична та наукова робота. Було здійснене друге видання посібника для лабораторних занять з агрохімії, написаного В.С. Денисьєвським, опубліковані методичні вказівки з польової практики з геології, складені Д.І. Рябчуком, практикум з ґрунтознавства, підготовлений Г.Я. Семченковим.

У 1954-1956 роках викладачі кафедри та студенти факультету брали активну участь в ґрунтово-агрохімічному обстеженні і складанні ґрунтових карт колгоспів Білоцерківського, Таращанського та Сквирського районів Київської області. За результатами даної роботи була розроблена і впроваджена в двох господарствах цих районів раціональна система удобрення культур сівозмін. За ці дослідження колектив був нагороджений у 1956 році бронзовою медаллю Виставки досягнень народного господарства.

Кафедрою проводилася велика робота з навчання агрохіміків шляхом організації семінарів на базі інституту, та в колективних господарствах Білоцерківського, Таращанського та Володарського районів Київської області.

У 1953-1956 роках під керівництвом доцента Г.Я. Семченкова проводилися польові досліди з удобрення заплавних лук. Узагальнені матеріали цих досліджень були опубліковані.

Співробітники кафедри надавали методичну й практичну допомогу в організації агрохімічних лабораторій у господарствах Білоцерківського району. На кафедрі були виготовлені та передані 42 колгоспам району польові лабораторії з якісного визначення мінеральних добрив. У 1959 році був закладений стаціонарний польовий дослід, який згодом перетворився у комплексну наукову тему двох кафедр – агрохімії та ґрунтознавства і загального землеробства. У ній вивчали ефективність та взаємодію добрив, а також їх вплив на продуктивність сільськогосподарських

культур (пшениці озимої, буряка цукрового, кукурудзи, ячменю). До виконання завдань долучали студентів 2-4 курсів, а проведені ними дослідження узагальнювали в дипломних роботах.

У 1967 році за конкурсом завідувачем кафедри було обрано доктора біологічних наук В.Д. Холопова, затвердженого в 1968 році у вченому званні професора. Він активно сприяв розширенню та поглибленню наукових досліджень. Під керівництвом В.Д. Холопова розгорнулися роботи з вивчення впливу багаторазового внесення мінеральних добрив, особливо азотних, на врожайність і якість зерна пшениці озимої, видів і форм добрив, на підвищення врожайні та якості зерна ячменю ярого.

Із 1969 року кафедра разом з Київським цукротрестом проводила дослідження за госпдоговірною тематикою щодо підвищення цукристості буряка цукрового шляхом застосування компостів, повільно діючих азотних добрив і підживлень мінеральними добривами. Одночасно колектив кафедри здійснював велику методичну роботу з удосконалення викладання агрохімії. Професорами В.С. Денисьєвським та В.Д. Холоповим були розроблені методичні вказівки з вивчення системи удобрення сільськогосподарських культур.

При кафедрі постійно працював студентський гурток «Агрохімік», в якому займалося понад 60 студентів різних курсів агрономічного факультету. У 1970 році за активну наукову діяльність та поширення наукових знань серед студентів гурток було нагороджено перехідним прапором і занесено в «Книгу трудової слави» інституту.

Необхідно зазначити, що завідувач кафедри В.С. Денисьєвський величезного значення надавав підготовці наукових кадрів. У 50-60-ті роки на кафедрі діяла аспірантура, яку закінчили Я.Я. Панасюк, М.С. Одинокий, В.І. Броун, І.Г. Миколюк та інші в майбутньому – викладачі інституту.

Під безпосереднім керівництвом В.С. Денисьєвського підготовлені кандидатські дисертації асистентами О.М. Гордієнко, А.М. Білевич, М.С. Одиноким, Л.Л. Омельянюком, які після успішного захисту працювали викладачами кафедри.

Більше 18 років на кафедрі працював кандидат с.-г. наук **М.С. Одинокий**. Розроблений ним оригінальний метод діагностики життєдіяльності посівів пшениці

озимої, кукурудзи і прогнозування їх урожайності за вмістом та співвідношенням у листках фотосинтетичних пігментів широкого був впроваджений в 70-80-х роках у господарствах Білоцерківського, Таращанського, Володарського районів Київської області і давав змогу оперативно застосовувати агрозаходи весняного догляду за посівами з метою запобігання пересіванню озимих зернових культур. За цими методиками було опубліковано понад 30 наукових праць.

Кандидат с.-г. наук
М.С. Одинокий

Із 1977 до 1981 року кафедру очолював доцент **С.А. Вертій**, який пізніше викладав курси біологічної та агрономічної хімії. С.А. Вертієм було видано 84 друковані праці, з впливу комплексу факторів (типу ґрунту, клімату, добрив, попередників, строків сівби, норм висіву, строків і способів збирання тощо) на врожай та формування біологічних і хлібопекарських якостей зерна пшениці озимої. С.А. Вертій був співавтором книги «Практическое пособие для арендаторов-земледельцев» (1989 р.).

Доцент, канд. с.-г. наук,
С.А. Вертій

Асистентом кафедри з 1970 до 1995 рік працював кандидат с.-г. наук **В.І. Броун**. Ним було опубліковано 34 наукові і методичні роботи. Основними напрямами наукових досліджень В.І. Броуна було вивчення впливу різних систем удобрення та обробітку ґрунту на продуктивність кормової сівозміни на чорноземах різного ступеня еродованості.

З 1968 року після практичної роботи в сільськогосподарському виробництві прийшов працювати на кафедру випускник агрономічного факультету **І.Г. Миколюк**. Після закінчення аспірантури та успішного захисту кандидатської дисертації він тривалий час займався викладацькою та науковою роботою. За цей період ним було опубліковано 19 статей і методичних розробок.

З 1978 до 1995 року працювала на посаді асистента кандидат с.-г. наук **Е.Г. Костильова**. Вона вела лабораторно-практичні заняття з курсу геології,

ґрунтознавства та агрохімії. Її наукова робота була пов'язана з дослідженнями впливу норм висіву насіння за різних способів сівби на врожайність та якість насіння сортів гречки. За матеріалами дослідів було опубліковано 16 статей і методичних розробок.

Канд. с.-г. наук, В.І. Броун

Асистент канд. с.-г. наук
Е.Г. Костильова

Доцент, канд. с.-г. наук, І.Г. Миколюк

У квітні 1982 року на посаду завідувача кафедри було обрано доцента **В.Г. Крикунова**. З його приходом значно активізувалася навчально-методична робота, було обладнано модульний клас для контролю знань студентів, розроблено й видано методичні рекомендації для самостійної роботи студентів з основних дисциплін, знято кілька фільмів, створено слайдофонд.

Доцент, канд. с.-г. наук,
В.Г. Крикунов

Колективом кафедри під його керівництвом видано лабораторний практикум з основ геології, ґрунтознавства, 16 методичних рекомендацій, методичних посібників та вказівок.

Спільно з Інститутом ґрунтознавства та агрохімії ім. О.Н. Соколовського в системі загальноукраїнської мережі дослідів з добривами В.Г. Крикунов проводив дослідження у господарствах Київської області на тему: «Удосконалення спрямованої зміни основних параметрів родючості різних типів ґрунтів Лісостепу України за вирощування пшениці озимої». За результатами цих досліджень було опубліковано 3 рекомендації і 46 наукових статей. Крім того, В.Г. Крикуновим було видано підручник для сільськогосподарських вузів «Ґрунти та їх родючість»,

посібники: «Почвы Украины и их сельскохозяйственное использование» та «Почвенные условия и эффективность применения удобрений в УССР». У 1994 році йому було присвоєно звання професора.

З 2006 року за конкурсом завідувачем кафедри обрано доцента **В.І. Купчика**. Свою педагогічну діяльність він поєднував з науковою, займаючись проблемою вивчення динаміки та трансформації макро- і мікроелементів в агроценозах, комплексної діагностики живлення рослин за систематичного внесення добрив. Під керівництвом В.І. Купчика велися багаторічні досліди з оцінки стану чорноземних ґрунтів, оптимізації системи застосування добрив у короткоротаційних сівозмінах, за результатами яких було опубліковано більше 40 наукових праць та навчальний посібник «Наукові основи землеробства» та «Ґрунти України: властивості, генезис, менеджмент родючості».

Відмінник освіти, завідувач кафедри агрохімії та ґрунтознавства, канд. с.-г. наук, доцент В.І. Купчик

На кафедрі також працював асистент **В.В. Криворучко**. Він був співавтором монографії «Удобрення польових культур при інтенсивних технологіях вирощування» та навчального посібника «Практикум з ґрунтознавства» .

Асистент В.В. Криворучко

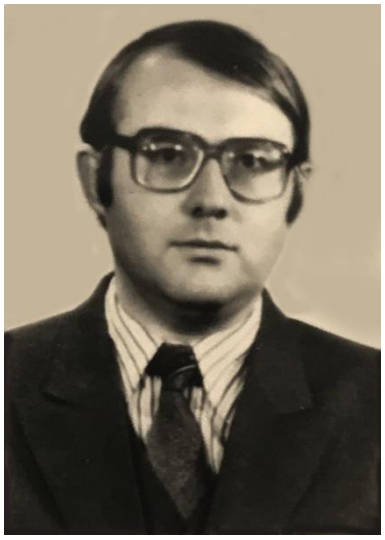

Доцент, канд. с.-г. наук, В.І. Купчик

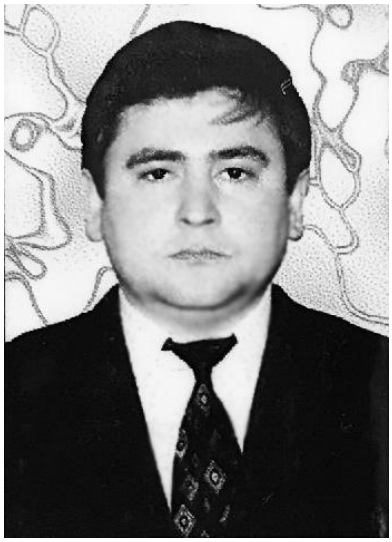

Доцент, канд. с.-г. наук, О.С. Тимощук

О.С. Тимощук працював над удосконаленням альтернативної системи удобрення пшениці озимої. Ним було видано 15 наукових статей. Окрім науково-

педагогічної роботи О.С. Тимощук мав активну громадську позицію, завдяки чому керівництво університету призначило його на посаду заступника декана агрономічного факультету, де він працював протягом 6 років.

У 1990 році за направленням Інституту цукрових буряків після закінчення аспірантури прийшов працювати асистентом **В.В. Іваніна**. У 2003 році йому було присвоєне вчене звання доцента кафедри агрохімії та ґрунтознавства.

В.В. Іваніна значно розширив міжнародні зв'язки кафедри, будучи учасником та координатором кількох європейських проектів Темпус Тасіс, зокрема проекту «Сусфам», в рамках якого викладачі та дипломники кафедри в 2003-2006 роках пройшли стажування у Великобританії. За рахунок проекту було видано 4 підручники та навчальні посібники.

З 1995 року на кафедрі працювали асистенти О.А. Ємець та О.С. Тимощук. В цьому ж році вони успішно захистили дисертації в Інституті землеробства НААН і отримали вчену ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

О.А.Ємець досліджувала удобрення сої та гороху, а також біологічну активність ґрунту. За матеріалами дослідів опублікувала 8 наукових статей.

Д. с.-г. наук, доцент, п.н.с., завідувач лабораторії аналітичних досліджень та вегетаційних дослідів ІБК і ЦБ, В.В. Іваніна

Канд. с.-г. наук О.В. Крикунова

Канд. с.-г. наук С.М. Сенчук

З 2002 року після закінчення аспірантури на кафедрі працювала **О.В. Крикунова**. У 2003 році вона захистила кандидатську дисертацію на тему: «Оптимізація агротехнічних заходів вирощування картоплі в Лісостепу України» і отримала ступінь кандидата с.-г. наук. Вона є співавтором навчального посібника «Практикум з ґрунтознавства». У 2007 році отримала вчене звання доцента.

З 2006 року до колективу кафедри приєдналася **С.М. Сенчук**, яка в 2005 році захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю агроґрунтознавство.

Успішне забезпечення навчального процесу значною мірою залежало від роботи лаборантів кафедри: Н.С. Кульчицької, Т.Г. Мялковської, М.Ю. Новохацької.

У 2014 році кафедру агрохімії та ґрунтознавства було реорганізовано та об'єднано з кафедрою землеробства, геодезії та метеорології та перейменовано в кафедру землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Кафедра землеробства була організована в 1934 році і об'єднувала курси загального землеробства, ґрунтознавства, геології, сільськогосподарської меліорації та кормовиробництва.

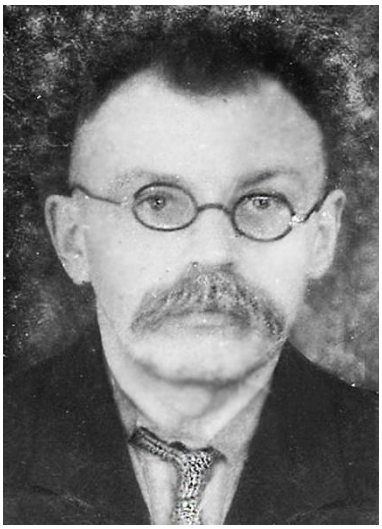
Перший завідувач кафедри землеробства доцент О.І. Петіков

Першим завідувачем кафедри був доцент **О.І. Петіков**. До цього Олександр Іванович працював агрономом в Чигиринському, а згодом в Сорокському земствах, був організатором та керівником великих радгоспів при Андрушівському та Згурівському цукрових заводах. В подальшому працював завідувачем кафедри загального землеробства в Київському політехнічному та сільськогосподарському інститутах, Волинському агротехнікумі, на посаді професора Житомирського сільськогосподарського інституту, заступником директора навчальної частини Поліської дослідної станції.

Доцент С.І. Слухай

Доцент О.І. Петіков працював на кафедрі землеробства до 1951 року, викладаючи навчальну дисципліну загальне землеробство. Олександр Іванович був високоерудованою людиною. Крім рідної української, вільно володів англійською, французькою та німецькою мовами.

Геологію, ґрунтознавство та меліорацію на той час читав доцент А.І. Стоцький, а кормовиробництво – доцент **С.І. Слухай**.

У 1944 році з відновленням роботи інституту після воєнного лихоліття

відбулися зміни в роботі кафедри. Викладання ґрунтознавства з основами геології було передане на кафедру агрохімії. На кафедрі землеробства залишилися дисципліни: землеробство, меліорація, геодезія і основи агрохімії. Змінилися й кадри: меліорацію і геодезію почав викладати старший викладач П.Е. Руденко, а загальне землеробство, крім доцента О.І. Петікова, асистент Н.І. Москаленко, яка пропрацювала на даній посаді до 1962 року.

Впродовж 1951-1952 років обов'язки завідувача кафедри тимчасово виконував співробітник Білоцерківської дослідно-селекційної станції **К.І. Лободін**.

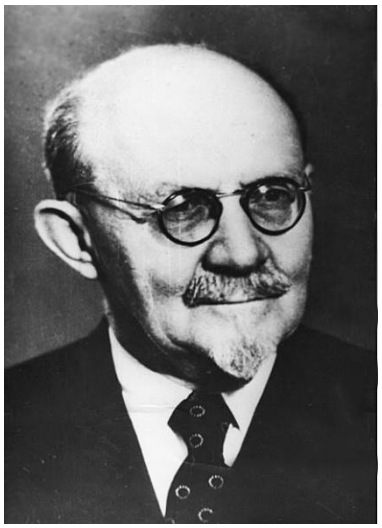

Професор
М.П. Архангельський

У кінці 1952 року на цю посаду було обрано за конкурсом професора **М.П. Архангельського** (1880-1970), який працював на кафедрі до 1 вересня 1957 року і мав понад 40 друкованих праць. Михайло Петрович закінчив Ново-Олександрівський інститут сільського і лісового господарства в 1908 році, працював науковим співробітником в ряді науково-дослідних установ і в 1922 році отримав звання професора. Він вперше провів фундаментальні ґрунтові і кліматологічні дослідження в Тамбовській губернії, за що отримав два закордонних відрядження для вивчення сільськогосподарської дослідної справи в Німеччині, Австро-Угорщині, Швейцарії і Англії з метою використання досвіду цих країн. У 1930 році в період політичного терору, М.П. Архангельського було заарештовано і за політичним звинуваченням він отримав вирок – 5 років концтаборів, які замінили засланням до Сибіру. Навесні 1934 року він був звільнений із засланням. Його прізвище занесено до «Книги пам'яті жертв політичного терору» у м. Нижній Новгород. З його приходом робота на кафедрі значно пожвавилася. Зокрема, під керівництвом Михайла Петровича науковці вивчали різні способи і глибину основного обробітку ґрунту під травосуміші багаторічних трав з внесенням органо-мінеральних добрив. Особисто професор досліджував біологічні особливості лялеманції.

У ці роки на кафедрі читалися курси загального землеробства, меліорації та геодезії, поліпшувалася матеріальна база лабораторій і кабінетів, значна частина

досліджень здійснювалась на базі навчального господарства.

Із 1958 року, після виходу М.П. Архангельського на заслужений відпочинок кафедрою завідував доцент **А.Б. Рубашов**, а пізніше **В.П. Попов**. У різні роки на кафедрі працювали: доценти: А.Ф. Вітер, А.І. Коваленко, О.С. Кузьменко, М.А. Коркач,. А.Й Швиденко, старший викладач А.М. Осипенко, асистенти В.І. Білецький, В.Ф. Анацький, М.І. Москаленко, М.Ю. Видалко, Б.А. Грєшних.

Доцент М.А. Коркач

Із 1956 до 1992 року на кафедрі працював **Микола Артемович Коркач**, який після закінчення Київського гідромеліоративного інституту в 1948 році працював на посаді викладача та заступника директора Воздвиженського сільськогосподарського технікуму, а з 1956 року – старшим викладачем Білоцерківського СГІ. Викладав курси с.-г. меліорації та геодезії. У травні 1968 році після успішного захисту кандидатської дисертації йому було присвоєно науковий ступінь кандидата технічних наук. В 1969 році він отримав авторське свідоцтво за винахід агрегату для підґрунтового зрошення, у 1971 році – за розрізний самозакриваючий шланг. У 1975 році був призначений на посаду доцента кафедри. Микола Артемович неодноразово отримував подяки, в 1973 році його було занесено в інститутську, а в 1974 році – міську «Дошку пошани».

Доцент, канд. с.-г. наук,
О.С. Кузьменко

Із 1975 до 1992 року на кафедрі працював **Кузьменко Олексій Степанович** – учасник Великої Вітчизняної війни, який з листопада 1943 до травня 1945 року воював у складі Першого Українського, згодом Першого Білоруського фронтів, а після демобілізації вступив до Полтавського сільськогосподарського інституту на агрономічний факультет. У 1955 році він закінчив Полтавський сільськогосподарський інститут, працював агрономом, заступником головного агронома на Тернопільщині. З 1958 року – керівник сільськогосподарської інспекції, згодом – голова колгоспу. Із 1961

до 1965 року – головний інспектор по заготівлі Почаївського району Тернопільської області, старший агроном виробничого управління, згодом – викладач Кременецького сільськогосподарського технікуму. З 1965 року – директор Тернопільської обласної сільськогосподарської дослідної станції. У 1963 році закінчив аспірантуру при Українській сільськогосподарській академії, а в 1964 році – захистив дисертацію і отримав науковий ступінь кандидата с.-г. наук. У 1968 році зарахований за конкурсом старшим науковим співробітником відділу сортової агротехніки Миронівського НДІСНП, а з 1971 року – завідувачем відділу науково-технічної інформації. Олексій Степанович є автором більше 50 наукових праць. У 1975 році його було обрано за конкурсом на посаду доцента кафедри землеробства Білоцерківського СГІ. Читав курси навчальних дисциплін: «методика дослідної справи» та «науково-технічна інформація в сільському господарстві».

У квітні 1960 року на посаду завідувача кафедри було обрано кандидата, а з 1970 року – доктора сільськогосподарських наук, професора **Івана Полікарповича Котоврасова**, який очолював її до 1991 року. І.П. Котоврасов – випускник Ново-Анненського сільськогосподарського технікуму та Московської сільськогосподарської академії ім. К.А. Тімірязєва 1947 року. Після закінчення академії працював старшим науковим співробітником селекційної станції в Томській області. З 1949 року – аспірант кафедри землеробства Московської сільськогосподарської академії ім. К.А. Тімірязєва, а після успішного захисту кандидатської дисертації в 1953 році – асистент. У 1954-1957 роках надавав допомогу в освоєнні цілинних та перелогових земель Казахстану. За наукову роботу «Ґрунтово-агрономічні дослідження на цілинних землях» йому в 1958 році присуджена премія першого ступеня ім. акад. В.Р. Вільямса. Він багато зробив для розвитку навчально-методичної і особливо науково-дослідницької роботи. З 1972 до 1987 рік Іван Полікарпович був керівником наукової комплексної тематики агрономічного факультету з розробки енергозберігаючих технологій обробітку ґрунту в кормових сівозмінах Лісостепу України, а з 1972 до 1991 рік – методичним

Доктор с.-г. наук, професор І.П. Котоврасов

керівником досліджень на дослідному полі інституту.

Професор І.П. Котоврасов підготував одного доктора і сім кандидатів сільськогосподарських наук.

В той час колектив кафедри складався з 9 осіб: доктора наук І.П. Котоврасова, кандидатів наук І.Д. Примака, В.Б. Павловського, Т.М. Лівої, К.І. Пчеленко, І.Д. Василенка, асистентів В.Ф. Ващука, В.Г. Карпенка, В.Ф. Урсулова.

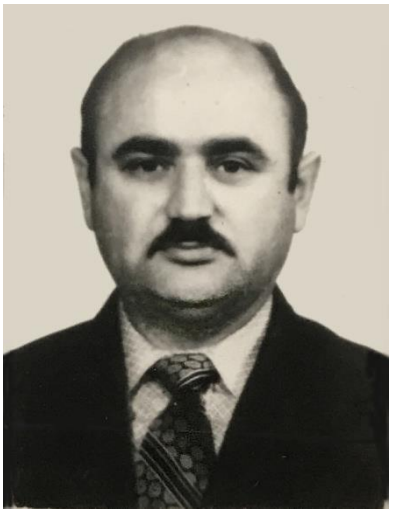
Доцент, канд. с.-г. наук,
В.Б. Павловський

З 1977 до 2001 року на кафедрі працював **Павловський Віктор Борисович** випускник агрономічного факультету Білоцерківського сільськогосподарського інституту 1970 року випуску. Після закінчення інституту працював головним агрономом колгоспу ім. Леніна Таращанського району, з 1972 року – аспірант Українського НДІ землеробства. В 1975 році був направлений на роботу в Центральний республіканський ботанічний сад АН УРСР в дендропарк «Олександрія» на посаду агрохіміка, а згодом працював на посаді молодшого наукового співробітника. В 1977 році був обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри землеробства БЦСГІ. В 1979 році захистив кандидатську дисертацію і отримав науковий ступінь кандидата с.-г. наук.

Проводив лабораторно-практичні заняття з курсів «Землеробство», «Методика дослідної справи», «Лісівництво», згодом, з 1986 року читав лекційний курс з «Агрометеорології». В 1990 році Віктора Борисовича обрано за конкурсом на посаду доцента кафедри. Віктор Борисович неодноразово обирався головою профбюро факультету (1978-1985 рр.), його прізвище занесено до інститутської «Дошки пошани», отримав подяку від Північно-західного наукового центру АН УРСР за активну участь в семінарі-зустрічі вчених зі спеціалістами бурякосійних господарств. Віктор Борисович був автором більше 60 наукових праць, інтелігентною, високоерудованою людиною, брав участь в художній самодіяльності університету, грав на трубі в духовому оркестрі. 7 грудня 2001 року Віктор

Борисович трагічно загинув.

Із 1962 до 1996 року на кафедрі працювала **Катерина Іванівна Пчеленко**, яка в 1960 році закінчила агрономічний факультет Білоцерківського СГІ, працювала агрономом Березинського цукрового комбінату, а з 1962 року – асистентом кафедри землеробства. У 1971 році під керівництвом професора І.П. Котоврасова вона успішно захистила кандидатську дисертацію. Вела практичні заняття з землеробства, методики дослідної справи, надавала науково-технічну допомогу в обстеженні ґрунтів і полів на забур'яненість, складала картограми, розробляла заходи боротьби з бур'янами, надавала рекомендації господарствам Білоцерківського та Сквирського районів щодо боротьби з бур'янами, проектування та освоєння сівозмін.

Доцент, канд. с.-г. наук, К.І. Пчеленко

Досить тривалий час (1977-2007 рр.) навчав та передавав свої знання студентам **Іван Данилович Василенко**, якого було обрано за конкурсом на посаду асистента. Він викладав такі дисципліни як "Геодезія", "Меліорація", „Агрометеорологія" та "Лісівництво". З 2001 року Іван Данилович був призначений на посаду доцента кафедри землеробства, читав курс лекцій з дисциплін "Меліорація", "Лісомеліорація", "Геодезія", "Землевпорядкування".

Канд. с.-г. наук, І.Д. Василенко

Іван Данилович у 1963 році закінчив Українську сільськогосподарську академію, отримавши кваліфікацію інженера лісового господарства. Працював в Кобеляцькому та Лютенському лісництвах Полтавської області на посаді помічника лісничого та інженера розсадника. В 1967 році вступив до аспірантури Українського науково-дослідного інституту лісового господарства і в 1971 році захистив кандидатську дисертацію та отримав науковий ступінь кандидата с.-г. наук. Працював молодшим науковим співробітником Веселобоковеньської селекційно-дендрологічної станції, а згодом старшим

науковим співробітником Кобеляцького опорного пункту Українського науково-дослідного інституту лісового господарства.

І.Д. Василенко – всебічно обдарована людина. Понад 25 років був членом корпункту газети і членом редакційної ради журналу «Аграрні вісті» від агрономічного факультету, де неодноразово друкувалися його статті, вірші та гуморески. Крім цього, любив грати в шахи, тому завжди брав активну участь у міжфакультетських турнірах. Його статті запитували провідні вчені з таких країн як Швеція, Англія, Польща, Чехословаччина, Індія. Іван Данилович є співавтором винаходу з селекції верб. Опублікував понад 60 наукових праць. Після виходу на заслужений відпочинок він продовжує працювати позаштатним кореспондентом регіональної газети «Юріївська земля».

З 1984 року працював у Білоцерківському національному аграрному університеті на різних посадах **Ващук Віктор Федорович.** У 1977 році він вступив на агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інститут ім. П. Погребняка. Після закінчення інституту у 1982 був призваний до лав Радянської Армії. У 1984-1986 роках працював завідувачем лабораторії аналізу кормів та ґрунту, з 1986 по 1991 рік – секретар комсомольської організації інституту, з 1986 по 1997 рік – асистент кафедри землеробства, а в 1997-2003 роках працював на посаді проректора з адміністративно-господарської роботи та будівництва БНАУ.

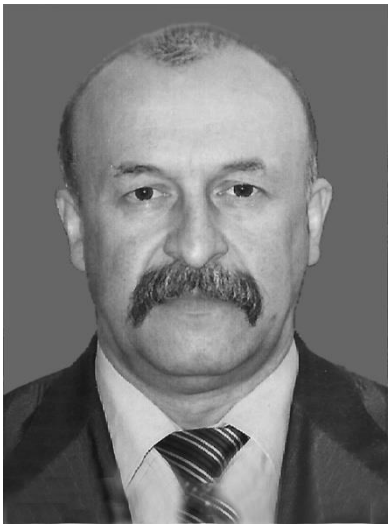
Канд. екон. наук, В.В. Ващук

З 2003 по 2009 роки працював в аграрній компанії «РАЙЗ» регіональним директором, а пізніше – першим віце-президентом.

З 2009 року – по теперішній час – генеральний директор аграрної компанії «ГРАНО».

У 2006 році успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Конкурентоспроможність галузей АПК на внутрішньому та зовнішньому ринках» та отримав науковий ступінь кандидата економічних наук.

З 1998 по 2006 рік Віктор Федорович двічі обирався депутатом

Білоцерківської міської ради.

Доцент, канд. с.-г. наук,
В.Г. Карпенко

Карпенко Василь Григорович після закінчення школи у 1972 році вступав до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, але не пройшов за конкурсом, тому працював у своєму місцевому колгоспі «Прогрес» с. Іванівка Ставищанського району Київської області. З 1973 по 1978 роки навчався в Білоцерківському сільськогосподарському інституті. У 1978 році працював за направленням головним агрономом в колгоспі ім. Кірова с. Гніздичів Жидачівського району Львівської області. У цьому ж році був призваний до лав Радянської Армії. У 1979 році працював агрономом відділення колгоспу ім. Жданова Білоцерківського району Київської області с. Кожаники, з 1981 року – головним агрономом цього відділення. З 1984 року працював на посаді головного агронома радгоспу «Гумотехнік» с. Лобачів Володарського району Київської області.

З 1990 року зарахований на посаду асистента кафедри землеробства. У 1999 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Зміна родючості чорнозему типового і продуктивності ланки сівозмін під впливом різної глибини, способів обробітку і рівня удобрення в центральному Лісостепу України» за спеціальністю 06.01.01 – загальне землеробство. З 2003 року – доцент кафедри землеробства. На кафедрі працював до 2014 року. Опублікував понад 60 праць наукового та навчально-методичного напрямів.

Асистент, В.Ф. Урсулов

З 2014 року Василь Григорович працює доцентом кафедри геодезії, картографії та землеустрою.

Досить тривалий час з 1986 по 2007 рік на кафедрі працював **Урсулов Володимир Федорович**, який закінчив у 1977 році Бобринецький сільськогосподарський технікум ім. В.В. Порика та працював агрономом відділення колгоспу ім. Фрунзе с. Красна Кам’янка Олександрійського району Кіровоградської області. У 1982 році закінчив Білоцерківський сільськогосподарський

інститут ім. Погребняка та за направленням працював агрономом по кормах в колгоспі ім. Леніна с. Дашківці Літинського району Вінницької області. У 1982-1983 роках проходив службу в лавах Радянської Армії.

У 1983 році вступив до аспірантури Білоцерківського сільськогосподарського інституту. У 1986 році був зарахований на посаду асистента кафедри загального землеробства.

Проводив лабораторно-практичні заняття з навчальних дисциплін «Землеробство», «Агрометеорологія», «Основи наукових досліджень в агрономії», «Гербологія», «Агролісомеліорація». Працював над кандидатською дисертацією на тему: «Розробка ефективного поєднання способу, глибини обробітку ґрунту і норм добрив при вирощуванні кукурудзи в чистому і змішаних парах». Опублікував понад 30 праць наукового та навчально-методичного напрямів.

У 1991 році наказом по інституту на посаду завідувача кафедри було призначено доцента **В.Б. Павловського**, а з вересня 1993 року і по теперішній час кафедру очолює доктор сільськогосподарських наук **І.Д. Примак.**

Професор, доктор с.-г. наук
І.Д. Примак

Після закінчення школи **Іван Дмитрович Примак** працював у місцевому колгоспі. У 1979 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Працював головним агрономом колгоспу на Чернігівщині.

Після закінчення трирічної стаціонарної аспірантури при кафедрі землеробства БЦСГІ у 1983 році був призначений на посаду асистента цієї кафедри.

Закінчив трирічну стаціонарну докторантуру при Інституті цукрових буряків Української академії аграрних наук і у 1993 році захистив докторську дисертацію на тему: «Агротехнічні основи та шляхи удосконалення механічного обробітку ґрунту при різних рівнях удобрення в кормових сівозмінах Лісостепу України».

Читає лекційні курси з навчальних дисциплін: «Землеробство», «Гербологія» та «Агрометеорологія». Напрям його наукових досліджень – «Розробка енергозберігаючих технологій механічного обробітку ґрунту та раціональних

сівозмін для Правобережного Лісостепу України».

Іван Дмитрович – автор понад 300 наукових праць, 12 програм навчальних дисциплін, 5 монографій, 7 підручників, 35 навчальних посібників, які є настільними книгами майбутніх фахівців аграрного профілю країни. Підготував 5 кандидатів сільськогосподарських наук.

Є членом спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій Національного університету біоресурсів і природокористування України та Уманського національного університету садівництва, а також є членом редколегії наукового видання БНАУ «Агробіологія».

Колектив кафедри на той час складався із 10 осіб: доктор с.-г. наук, професор І.Д. Примак, кандидати с.-г. наук В.Г. Карпенко, Л.М. Карпук, С.П. Вахній М.В. Войтовик, С.В. Оображій, аспірант О.Б. Панченко, А.А. Павліченко, лаборанти Т.В. Колесник, Г.Л. Устинова.

На кафедрі в той час читалися такі дисципліни: «Землеробство», «Основи наукових досліджень в агрономії», «С.-г. меліорація», «Агрометеорологія», «Гербологія», «Землевпорядкування та кадастр», «Геодезія», «Екологічні проблеми землеробства».

Колектив кафедри землеробства, 2010 рік

Науковці кафедри проводили експериментальні дослідження на дослідному полі Білоцерківського НАУ з теми: «Агротехнічні і екологічні основи підвищення продуктивності плодозмінних сівозмін в центральному Лісостепу України».

Варто згадати про лаборантів кафедри, які обслуговували навчальний процес, обробляли експериментальний матеріал стаціонарного польового досліду, брали участь у проведенні агрофізичних і агрохімічних аналізів, пов'язаних з комплексним дослідом. Вони також проводили метеорологічні спостереження. Досить тривалий час, понад 35 років (з 1958 до 1994 р.) сумлінно працювала на кафедрі В.Ф. Навроцька, на посаді завідуючої польової агрохімлабораторії, понад 20 років працювала старшим лаборантом С.Р. Миколенко (1980-2000 рр.), 15 років працювали лаборанти Н.І. Глиняна (1974-1990 рр.) та А. П. Боканча (1995-2010 рр.). Це були кваліфіковані спеціалісти та сумлінні працівники.

У 2009 році Міністерство аграрної політики України нагородило кафедру загального землеробства дипломом за третє місце у конкурсі на кращу випускову кафедру серед вищих навчальних закладів Міністерства аграрної політики України.

У 2014 році кафедра була реорганізована та перейменована на кафедру землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Колектив кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства, 2019 рік

Нині на кафедрі працює 12 співробітників: доктори с.-г. наук І.Д. Примак, Л.М. Карпук, кандидати с.-г. наук, доценти М.В. Войтовик, С.В. Оображій, асистенти О.Б. Панченко, А.А. Павліченко, Р.М. Кулик, Л.В. Єзерковська, В.М. Караульна, І.А. Панченко, лаборанти Т.В. Колесник, О.О. Петракова.

Оображій Сергій Володимирович у 1992 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту та працював агрономом відділку колгоспу на Чернігівщині.

Доцент, канд. с.-г. наук,
С.В. Оображій

Після закінчення трирічної стаціонарної аспірантури у 1997 році працює асистентом кафедри землеробства. У 2012 році він під керівництвом доктора с.-г. наук, професора І.Д. Примака захистив кандидатську дисертацію на тему: «Зміна родючості чорнозему типового і продуктивності зернопросапної сівозміни залежно від систем обробітку ґрунту та рівнів удобрення в Центральному Лісостепу України». З 2012 року Сергій Володимирович працював на посаді головного агронома, а з 2018 року – заступник директора навчально-виробничого центру Білоцерківського НАУ.

З 2013 року обраний на посаду доцента кафедри землеробства, геодезії та метеорології, з 2014 року і по теперішній час – доцент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Напрям наукових досліджень – «Розробка енергозберігаючих технологій механічного обробітку ґрунту та раціональних сівозмін для Центрального Лісостепу України».

Доцент, канд. с.-г. наук,
М.В. Войтовик

Автор 23 публікацій з них 22 наукового та 1 навчально - методичного характеру.

Тривалий час на кафедрі працює доцент **Войтовик Михайло Вікторович.**

У 1991 році він закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту ім. П.Л. Погребняка.

З 1990 року працював провідним агрономом об’єднання Подволочинське, у цьому ж році працював начальником цеху рослинництва радгоспу «Первомайский» с. Блощинці Білоцерківського району Київської області.

З 1994 року працював на посаді директора радгоспу «Первомайский» с. Блощинці Білоцерківського району Київської області, який у 1996 році перейменовано в КСП «Мрія», а у 2000 році КСП «Мрія» перейменовано в ТОВ «Мрія».

У 1999 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Продуктивність багаторічних трав та сумішок однорічних культур залежно від рівня азотного живлення та строків сівби на чорноземі вилугованому Лісостепу України».

З 2004 року і по теперішній час – доцент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Напрям його наукових досліджень – «Вивчення теоретичних і практичних основ відтворення родючості чорнозему типового і підвищення продуктивності польових короткоротаційних сівозмін у Правобережному Лісостепу України, мінімізація механічного обробітку ґрунту, наукові і практичні основи застосування No-till технологій».

Автор понад 20 наукових праць і 2 навчальних посібників.

Є членом Всеукраїнської громадської організації «Асоціація фермерів та приватних землевласників України».

На базі ТОВ «Мрія» впровадив ресурсозберігаючі No-till технології, де активно на відкритих практичних заняттях навчає майбутніх агрономів.

Також бере активну участь у міжнародних конференціях, на яких ділиться власним досвідом по відтворенню родючості ґрунту, мінімізації механічного обробітку ґрунту, застосування No-till технологій.

У 2008 році на кафедру була зарахована асистентом **Карпук Леся Михайлівна.**

У 2003 році закінчила агрономічний факультет Білоцерківського державного аграрного університету й отримала кваліфікацію «Вчений агроном». Після закінчення трирічної заочної аспірантури в Інституті цукрових буряків УААН у 2008 році під керівництвом професора В.А. Дороніна захистила кандидатську

дисертацію на тему: «Посівні якості та продуктивні властивості насіння цукрових буряків залежно від способів його підготовки». У 2012 обрана на посаду доцента кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Професор, доктор с.-г. наук
Л.М. Карпук

У 2015 році захистила докторську дисертацію на тему: «Біологічні та технологічні основи інтенсифікації виробництва буряків цукрових у Правобережному Лісостепу України». З 2017 року – професор кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Читає лекційні курси з навчальних дисциплін: «Сільськогосподарська меліорація», «Методологія наукових досліджень в агрономії», «Метеорологія. Напрям наукових досліджень – «Розробка та вдосконалення елементів технологій вирощування зернових, технічних та біоенергетичних культур для умов нестійкого зволоження Правобережного Лісостепу України».

Автор понад 200 наукових праць, 8 програм навчальних дисциплін, 3 монографій, 2 підручників, 2 навчальних посібників. Підготувала1 кандидата сільськогосподарських наук.

Є головою спеціалізованої вченої ради Білоцерківського національного аграрного університету із захисту кандидатських дисертацій. Головний редактор наукового видання Білоцерківського НАУ «Агробіологія». Бере активну участь у міжнародних проектах для проведення порівняльного аналізу навчальних програм, встановлення наукових контактів, пошук спільних дослідницьких програм та тематик, ознайомлення з роботою та структурою агробіотехнологічного факультету, переосмислення педагогіки щодо впровадження освіти, організації освітнього процесу тощо.

Асистент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства **Павліченко Андрій Андрійович** у 2008 році закінчив агрономічний факультет Білоцерківського національного аграрного університету.

У 2019 році під керівництвом професора І.Д. Примака захистив кандидатську дисертацію на тему: «Продуктивність плодозмінної сівозміни залежно від систем

основного обробітку та удобрення в Правобережному Лісостепу України».

З 2012 року Андрій Андрійович працює асистентом кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

Асистент, канд. с.-г. наук,
А.А. Павліченко

Читає лекційний курс з навчальної дисципліни «Ґрунтознавство з основами геології». Напрям його наукових досліджень – «Розробка енергозберігаючих технологій механічного обробітку ґрунту та раціональних сівозмін для Центрального Лісостепу України».

Він автор понад 20 наукових праць, 2 програм навчальних дисциплін, 5 монографій, 2 підручників.

Панченко Олександр Борисович у 2013 році закінчив з відзнакою Білоцерківський ДАУ за спеціалізацією «Агрономічний менеджмент». В цьому ж році вступив до аспірантури, у 2016 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Відтворення родючості чорнозему типового залежно від систем основного обробітку ґрунту і удобрення в зерно-просапній сівозміні Правобережного Лісостепу України».

Асистент, канд. с.-г. наук,
О.Б. Панченко

З 2014 року по теперішній час – асистент кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства.

О.Б. Панченко викладає навчальні дисципліни: «Агрометеорологія», «Гербологія» для студентів напряму підготовки 201 «Агрономія».

Має понад 27 друкованих наукових та навчально-методичних праць.

З вересня 2015 року працює на посаді асистента кафедри **Кулик Роман Михайлович.**

Після закінчення навчання в Білоцерківському ПТУ №13 отримав диплом з відзнакою та у 1995 році вступив до Білоцерківського державного аграрного університету на агрономічний факультет, який закінчив у 2000 році і здобув кваліфікацію «Вченого агронома».

З 2000 по 2003 роки навчався в аспірантурі Інституту землеробства УААН за

спеціальністю «кормовиробництво і луківництво». У 2003-2005 роках працював науковим співробітником лабораторії луківництва даного інституту.

У 2005 році під керівництвом професора А.В. Боговіна захистив кандидатську дисертацію на тему: «Оптимізація системи використання лучних травостоїв в умовах Північного Лісостепу України»

Асистент, канд. с.-г. наук,
Р.М. Кулик

У 2005-2013 роках – старший науковий співробітник Національного наукового центру «Інститут землеробства Національної академії аграрних наук».

У 2015 році призначений на посаду заступника директора з наукової роботи Сквирської дослідної станції органічного виробництва Інституту агроекології і природокористування НААН.

Розробляв Державні стандарти України, енергозберігаючу технологію створення пасовищного конвеєра на основі поєднання травостоїв з багаторічних трав і резервних загонів та отримав деклараційний патент на винахід «Спосіб використання багаторічних трав у системі зеленого конвеєра». За матеріалами наукових досліджень опублікував 18 наукових праць.

Читає лекційні курси з агрохімії, ґрунтознавства, геології і геоморфології та лісового ґрунтознавства.

Напрям наукових досліджень – «Агробіологічні та технологічні основи інтенсифікації виробництва буряків кормових у Правобережному Лісостепу України».

Асистент, канд. с.-г. наук,
В.М. Караульна

Караульна Віталіна Миколаївна з вересня 2016 року і по теперішній час працює асистентом кафедри.

Після закінчення школи у 2004 році вступила до Білоцерківського державного аграрного університету, де у 2009 році отримала диплом магістра за спеціальністю «Селекція і генетика сільськогосподарських культур». З 2010 по 2014 рік навчалась в аспірантурі Інституту агроекології і природокористування НААН.

У 2016 році під керівництвом доктора с.-г. наук, професора Л.І. Моклячук захистила кандидатську дисертацію на тему: «Агроекологічна оцінка забруднення компонентів трофічних ланцюгів стійкими органічними забруднювачами». З 2014 по 2016 рік працювала науковим співробітником відділу екотоксикології цього ж інституту.

З вересня 2016 року і по теперішній час працює асистентом кафедри.

Читає лекційні курси з агрохімії, ґрунтознавства та системи застосування добрив. Напрям наукових досліджень – «Наукове обґрунтування технологій вирощування сільськогосподарських культур зерно-просапної сівозміни за органічного виробництва».

Автор понад 50 наукових праць, 3 програм навчальних дисциплін, 3 навчальних посібників.

Асистент, канд. с.-г. наук,
Л.В. Єзерковська

Єзерковська Людмила Вікторівна після закінчення школи у 2004 вступила до Іллінецького державного аграрного коледжу, де отримала диплом молодшого спеціаліста за спеціальністю «Агрономія», у 2008-2011 роках продовжила навчання у Білоцерківському національному аграрному університеті, який закінчила з відзнакою. З 2011 по 2012 працювала провідним інженером Інституту фізіології рослин і генетики НАН.

Після закінчення трирічної стаціонарної аспірантури у відділі сівозмін і землеробства на меліорованих землях ННЦ «Інституту землеробства НААН» у 2016 році під керівництвом доктора с.-г. наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України І.Т. Слюсара захистила кандидатську дисертацію на тему: «Ефективність способів обробітку осушуваного органогенного ґрунту та удобрення за вирощування кукурудзи в Лівобережному Лісостепу».

З 2015 по 2017 рік працювала науковим співробітником відділу первинного та елітного насінництва цього ж інституту.

З 2017 і по теперішній час працює асистентом кафедри.

Читає лекційні курси з агрохімії, системи застосування добрив. Напрям

наукових досліджень – «Наукове обґрунтування технологій вирощування сільськогосподарських культур зерно-просапної сівозміни за органічного виробництва».

Автор понад 50 наукових праць, 2 програм навчальних дисциплін, 2 навчальних посібників.

Також Людмила Вікторівна є заступником голови редколегії наукового видання БНАУ «Агробіологія». Бере активну участь у міжнародних проектах, співпрацює та обмінюється досвідом з іноземними колегами щодо розробки теоретичних і практичних основ ведення вітчизняного землеробства на органічних засадах.

Аспірант, І.А. Панченко

Панченко Інна Анатоліївна у 2013 році закінчила економічний факультет, а в 2017 році – агробіотехнологічний факультет БНАУ і в цьому ж році вступила до аспірантури. З 2018 року займає посаду асистента кафедри, працює над дисертаційною роботою «Оптимізація обробітку ґрунту та удобрення культур короткоротаційної сівозміни Правобережного Лісостепу України». Проводить практичні заняття з дисципліни «Землеробство». Є співавтором 10 наукових праць, та 4 навчальних посібників.

Науково-педагогічним колективом кафедри за останні п’ять років опубліковано понад 70 наукових статей у фахових виданнях, 10 з яких опубліковано в зарубіжних наукометричних базах Web of Science, Scopus, видано також публікації та навчально-методичний матеріал в електронному варіанті, який занесений до Репозитарію БНАУ та є у відкритому доступі на офіційному сайті університету.

За останні роки завдяки спонсорській допомозі відбулось оновлення матеріально-технічної бази кафедри, був проведений ремонт аудиторій, закуплені сучасні меблі, а також закуплена портативна лабораторія «АГРОВЕКТОР» для ґрунтової та листової діагностики, яка дозволяє проводити аналіз ґрунтів на кислотність, вміст основних елементів живлення: азоту, фосфору, калію та сірки (N,

P, K, S). Відомості про вміст поживних елементів у ґрунті дозволяють оперативно визначити оптимальні види, форми і дози добрив, а також за 30-40 хвилин визначити вплив пестицидів та агрохімікатів на фотосинтетичну активність рослин (потреби у мікроелементах живлення (N, P, K, S, Ca, Mg, B, Cu, Zn, Mn, Fe, Mo, Co, J).

Колектив кафедри постійно розвивається, запроваджує сучасні методи в освітньому процесі та впроваджує їх у виробництво, веде активну наукову діяльність та бере участь у всеукраїнських та міжнародних наукових проектах, співпрацює з вітчизняними та закордонними колегами в галузі освіти.

Кафедра лісового господарства

Академік Є.П. Вотчал

Історія кафедри починається з кафедри ботаніки і фізіології рослин, яка була заснована в Київському політехнічному інституті визначним вченим, академіком **Євгеном Пилиповичем Вотчалом** у 1898 році і є найстарішою в університеті.

Наукова діяльність академіка Є.П. Вотчала була присвячена вивченню руху води в рослині, він був співавтором загальновизнаної теорії верхнього кінцевого двигуна – основної рушійної сили, що сприяє пересуванню води та розчинених в ній елементів мінерального живлення. Також ним вивчався розподіл електричного потенціалу в стовбурах дерев, асиміляція вуглекислоти і транспірація у с.-г. рослин. Фундаментальні дослідження здійснені Є.П. Вотчалом з питань анатомії і фізіології буряків цукрових, сприяли більш глибокому розумінню мінерального живлення, водообміну, фотосинтезу та процесів відкладання цукру в коренеплодах. Ці розробки широко використовуються в селекційній роботі та під час розробки технологій вирощування цієї культури.

У 1922 році кафедра увійшла до складу Київського сільськогосподарського інституту, створеного на базі сільськогосподарського відділення Київського

Політехнічного інституту.

На кафедрі був організований «кабінет ботаніки», обладнаний майном з колишньої гімназії: мікроскопами, таблицями та малюнками з ботаніки.

М.Ф. Вілінський

Завідував «кабінетом ботаніки» і викладав дану дисципліну **Микола Феофанович Вілінський**.

З 1923 року ботаніку почав викладати **Микола Карпович Гродзінський**, який приклав багато сил і енергії для обладнання ботанічного кабінету. Йому допомагали студенти ботанічного гуртка, які готували препарати, малювали таблиці. Силами викладачів і студентів була обстежена рослинність околиць Білої Церкви та частини місцевості повіту, проведено облік та вивчення біологічних особливостей бур'янів, розпочато вивчення грибної флори, зібрано гербарій квіткових і спорових рослин (понад 5000 екз.) тощо.

Перший декан агрофаку
М.К. Гродзінський

Науково-дослідна робота М.К. Гродзінського була різноплановою, але найбільш плідно він працював у галузі геоботанічного вивчення рослинного світу Білоцерківщини. Тривалий час М.К. Гродзінський був деканом агрономічного факультету. Поряд з ним плідно працювала й дружина Михайла Карповича – **Віра Петрівна**.

Родина Гродзінських була осередком української інтелігенції, яка гуртувала навколо себе людей, палко закоханих в Україну, її природу, мистецтво, традиції. Тому зовсім природно що в такій атмосфері подружжя виховало не менш видатних синів – Андрія Михайловича і Дмитра Михайловича.

Молодший син Д.М. Гродзінський – академік НАН України, професор, доктор біологічних наук, голова Національної комісії з радіологічного захисту при Парламенті України, завідує відділом біофізики й радіобіології Інституту клітинної біології й генетичної інженерії НАН України. Старший син А.М. Гродзінський –

академік Академії наук України, доктор біологічних наук, професор, член Президії АН УРСР, директор Національного ботанічного саду АН України ім. М. Гришка, голова Ради ботанічних садів України та Молдови. Він був засновником сучасної алелопатії (науки про хімічну взаємодію рослин) та теоретичних основ фітодизайну. В СРСР та за кордоном набули визнання та значного поширення його праці до агрофітоценології, теорії інтродукції та акліматизації рослин, космічної ботаніки, будівництва ботанічних садів та розбудови їх мережі на теренах України.

Коли у Білу Церкву було переведено Київський агроінженерний інститут цукрової промисловості нову кафедру ботаніки БЦСГІ очолив професор **Олександр Олександрович Табенцький**, який з 1932 року завідував кафедрою ботаніки в Київському агроінженерному інституті.

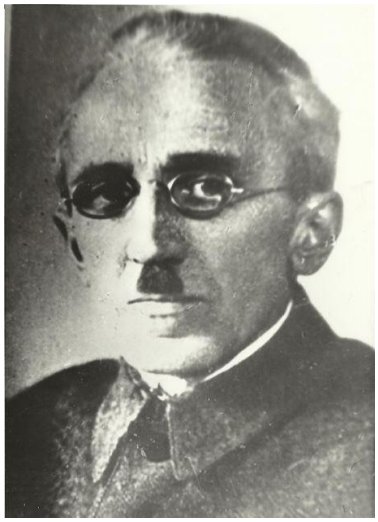
Професор О.О. Табенцький

Дисципліни кафедри були розподілені між викладачами таким чином:

- Анатомію рослин викладав професор О.О. Табенцький та асистент Н.М. Виборнова.
- Систематику рослин викладав доцент М.К. Гродзінський та асистент В.П. Гродзинська.
- Фізіологію рослин читав професор І.М. Толмачов та асистенти П.Т. Корпухан і І.П. Борисова.

Допоміжний персонал кафедри був у складі: Є.Ф. Ребитви, М.К. Батенко, А.А. Бахур.

Наукові праці О.О. Табенцького, як і його вчителя – академіка Є.П. Вотчала, були спрямовані на вивчення анатомії та фізіології рослин, головним чином буряків цукрових. Найбільш досконало ним була вивчена третинна будова коренеплодів цієї культури. О.О. Табенцький був неперевершеним виконавцем малюнків з анатомії буряків цукрових. Він створив оригінальний анатомічний атлас цієї культури, який не втратив свого значення й нині. Окрім праць з анатомії О.О. Табенцьким проведено багато оригінальних дослідів з фізіології рослин, особливо стосовно структури та функцій хлоропластів в онтогенезі.

Іван Михайлович Толмачов – працював в Білоцерківському с.-г. інституті з 1935 по 1941 рік. У 1944 році він повернувся з евакуації і приступив до роботи на

кафедрі. Читав курс фізіології рослин. Іван Михайлович проводив дослідження процесів дихання цукрового буряка, винайшов респіраційний апарат для визначення дихання у рослин, а також прилад для аналізу фотосинтетичного газообміну рослин в польових умовах (1940 р.).

Був нагороджений медаллю «За доблесный труд в период Великой Отечественной войны 1941-1945 годов». Значний науковий внесок внесок І.М. Толмачов зробив у питаннях розвитку хлорофілоносного апарату рослин.

І.М. Толмачов

Асистентом кафедри у 30-х роках XX століття працювала **Ізидора Петрівна Косач-Борисова** (молодша сестра Лесі Українки) народилася 22 березня (за новим стилем) 1888 року в селі Колодяжному на Волині, де тоді жила родина Косачів.

Ізидора Петрівна переїхала до нашого міста разом з Київським агроінженерним інститутом цукрової промисловості, який було приєднано до Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

У вересні 1937 року Ізидору Петрівну заарештували.

В такому складі кафедра працювала до сумнозвісного 22 червня 1941 року, коли Інститут в зв’язку з військовими подіями припинив роботу.

У цей час на кафедрі ботаніки і фізіології рослин викладач Г.С. Єдиний з препараторами Е.Ф. Ребитвою і М.К. Батенко приводили в порядок приміщення кафедри, познаходили меблі (шафи, столи), заготовили демонстраційні матеріали для занять з ботаніки.

В подальшому Григорій Степанович Єдиний перейшов на кафедру селекції і насінництва де викладав садівництво.

Восени (до початку 1944-1945 навчального року) повернулись з евакуації та приступили до роботи професор О.О. Табенцький, який успішно продовжував свою плідну діяльність, очолюючи кафедру до 1963 року, а також професор І.М. Толмачов, доцент М.К. Гродзінський і В.П. Гродзінська. Колектив кафедри провів велику роботу для обладнання лабораторії анатомії, систематики та фізіології

рослин.

Активно велась на кафедрі і науково-дослідна робота. У цей період **Віра Петрівна Гродзінська** захистила кандидатську дисертацію на тему «Біологія осоту польового та засоби боротьби з ним», і читала курс лекцій із систематики рослин. Будучи закоханою у свою справу, вона ділилася знаннями і досвідом з молоддю і протягом багатьох років керувала агробіологічним студентським гуртком.

Під керівництвом професора О.О. Табенцького проводились дослідження з вивчення розвитку і фізіологічної активності хлорофілоносного апарату листків буряків цукрових під впливом різних факторів (доз мінерального живлення, вологості ґрунту, сортових особливостей). Колектив кафедри зміцнювався молодими науковцями, які під керівництвом О.О. Табенцького успішно захистили кандидатські дисертації .

Галина Сергіївна Чугаєва – кандидат біологічних наук, з 1946 по 1969 рік працювала на кафедрі спочатку асистентом, а згодом – доцентом. У 1955 році вона захистила кандидатську дисертацію на тему: «Вплив азоту на розвиток хлорофілоносного апарату цукрових буряків». Багато років Г.С. Чугаєва читала курс лекцій з ботаніки на зооінженерному факультеті та вела лабораторні заняття з анатомії рослин на агрономічному факультеті.

Асистент, І.П. Косач-Борисова

Кандидат біол. наук
В.П. Гродзінська

Кандидат біол. наук Г.С. Чугаєва

З травня 1946 року на кафедрі працювала лаборант **Роза Йосипівна Пекар**. Вона обслуговувала курс систематики рослин на всіх факультетах.

Лариса Іванівна Онищенко – кандидат біологічних наук, працювала з 1955

по 1966 рік асистентом, а з 1966 по 1989 рік – доцентом кафедри. Її наукова робота також була присвячена актуальним питанням фізіології буряків цукрових. Крім наукової, роботи Л.І. Онищенко приділяла багато часу вихованню студентської молоді. Читала курс ботаніки на ветеринарному та курс фізіології рослин на агрономічному факультетах.

Муза Константинівна Антоненко – випускниця БЦСГІ, працювала на кафедрі з 1957 року. Під керівництвом професора О.О. Табенцького захистила кандидатську дисертацію на тему: «Розвиток та фізіологічна активність хлорофілоносного апарата цукрового буряка сортів цукристого та урожайного напрямків».

Доценти: В.А. Кудрявцев, С.Б. Сквирська, М.К. Антоненко, М.П. Донець, В.В. Попівща, Ж.А. Ващишина, І.М. Полішвайко та інші.

Марія Павлівна Донець – працювала на кафедрі з 1965 року. Її наукові дослідження були приурочені порівняльній характеристиці диплоїдних і тетраплоїдних форм еспарцету. Вона також була членом жіночої Ради інституту.

Доцент Л.І. Онищенко

Доцент М.К. Антоненко

Доцент М.П.Донець

Впродовж 1950-1970 років на кафедрі відбулася низка кадрових змін. Після професора О.О. Табенцького в періоди з 1963 по 1967 рік та з 1973 по 1977 рік кафедрою завідував **Михайло Никифорович Полішвайко**, який крім організаторської та викладацької роботи, займався створенням вихідних форм для селекції еспарцету поліплоїдії.

Доцент М.Н. Полішвайко

Після звільнення з роботи професора І.М. Толмачова в 1955 році курс фізіології рослин читали В.О. Кудрявцев (1956-1959 рр.), М.П. Малієнко (1959-1966 рр.), О.І. Коломієць (1967-1972 рр.). У ці роки на кафедрі вели активну педагогічну та наукову роботу

Впродовж 1967-1972 років кафедру очолював доктор біологічних наук, професор **Іван Опанасович Коломієць**, наукова робота якого була пов'язана з вивченням фізіології плодоношення плодових культур та подолання його періодичності.

Професор І.О.Коломієць

З 1977 по 1986 рік кафедру очолював доцент **Андрій Дмитрович Гудима**, під керівництвом якого колектив працював над вивченням питань агротехніки еспарцету та продуктивності травосумішок за різних умов мінерального живлення. Крім того, на кафедрі велась значна методично-виховна та навчальна робота. Але А.Д. Гудима відомий не лише як науковець і педагог, а й як – надзвичайно талановита творча людина. Із 1977 року він є членом Спілки письменників України. Він є автором багатьох художніх та історичних романів і поетичних збірок.

Доцент А.Д.Гудима

З 1986 по 2006 рік та з вересня 2008 до січня 2011 року кафедру ботаніки і фізіології рослин очолював доктор с.-г. наук, професор, заслужений працівник освіти України, лауреат премії Української академії аграрних наук «За видатні досягнення в аграрній науці» **Микола Юхимович Власенко.**

Микола Юхимович опублікував 15 робіт навчально-методичного напряму, зокрема – навчальний посібник «Фізіологія рослин» (1999 р.), підручник «Фізіологія рослин з основами біотехнології» (2006 р.), навчально-методичний посібник

«Систематика живих організмів» (2004 р.). Він є автором і співавтором 130 наукових і методичних праць, у тому числі 5-ти монографій, однієї енциклопедії, 5-ти довідників з питань агрохімії, фізіології та біохімії рослин.

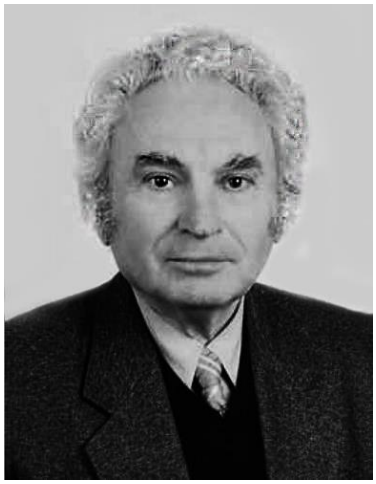
Професор М.Ю.Власенко

Наукова діяльність М.Ю. Власенка була приурочена вивченню інтенсивності фотосинтезу, особливостей формування врожаю та якості бульб різних сортів картоплі залежно від умов мінерального живлення рослин, цільового призначення бульб та ґрунтово-кліматичних умов вирощування цієї культури. Ним вперше було вивчено особливості мінерального живлення та підвищення стійкості рослин до вірусних хвороб і виродження картоплі, що вирощується для насіннєвих потреб.

Під його керівництвом проводились дослідження з підвищення ефективності мінімальних норм мінеральних добрив та фізіологічних основ адаптації сортів картоплі до несприятливих екологічних факторів, насамперед високих температур та недостатньої забезпеченості вологою під час вегетації рослин у зв’язку з глобальною зміною клімату.

Кафедра на той час мала такий склад: завідуючий кафедрою, професор М.Ю. Власенко – читав курс лекцій з фізіології та біологічної хімії рослин; доцент А.Д. Гудима – курс лекцій з агроекології; доцент О.І. Кононенко – курс лекцій з ботаніки; кандидат біологічних наук, асистент Л.Д. Вельямінова-Зернова – курс лабораторно-практичних занять з агроекології та фізіології рослин на агрономічному факультеті; асистент В.Д. Гоєнко – курс лабораторно-практичних занять з ботаніки та фізіології рослин.

Крім викладацького складу, на кафедрі сумлінно працювали старший лаборант Н.М. Бокова та лаборант О.П. Марченко (Шита).

Н.М. Бокова (Самозван) – працювала на кафедрі з 1962 по 1969 рік на посаді старшого препаратора, а з 1970 року – старшим лаборантом. Брала активну участь в науково-дослідні роботі з теми: «Експарцет в умовах Лісостепу УРСР та експериментальна поліплодія».

У 1989 році при кафедрі була відкрита аспірантура, в якій велась підготовка

молодих фахівців з фізіології рослин, серед них були учні Миколи Юхимовича: В.Д. Гоєнко, Г.І. Мелешко, О.Я. Баренгольц, В.А. Ільчук, Н.Ф. Дудко. Всього під науковим керівництвом М.Ю. Власенка було захищено 7 кандидатських та одна докторська дисертації.

За впровадження власних наукових розробок у виробництво М.Ю. Власенко неодноразово нагороджувався срібними медалями бувшої ВДНГ СРСР, за цикл опублікованих (у співавторстві з А.П. Кучко, В.М. Мицько) робіт «Фізіолого-біотехнологічні основи селекції і підвищення продуктивності картоплі».

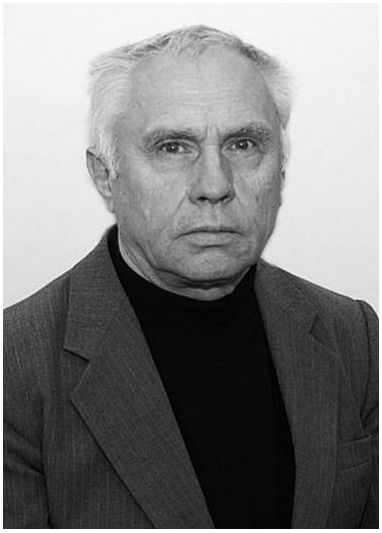
Доцент О.І. Кононенко

Олександр Іванович Кононенко – кандидат с.-г. наук, доцент, випускник Білоцерківського сільськогосподарського інституту (1963 р.). У 1977 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Мутабельність сортів озимої пшениці за впливу хімічного мутагену», автор понад 50 друкованих праць. Працював на кафедрі з 1967 по 2012 рік і віддав справі виховання і підготовки фахівців більше 40 років свого життя. Читав курс лекцій і лабораторно-практичних занять з ботаніки на агрономічному і екологічному факультетах.

Хоменко Тетяна Михайлівна – лаборант кафедри ботаніки та фізіології рослин з 1997 по 2003 рік.

Кулікова Людмила Степанівна – старший лаборант кафедри ботаніки та фізіології рослин. На кафедрі працювала з 1987 по 1993 та з 2000 по 2008 рік.

З серпня 2002 року на кафедрі працювала на посаді асистента **Мазуркевич Ірина Валеріївна**, яка у 1995 році закінчила Ніжинський державний педагогічний інститут ім. М.В. Гоголя за спеціальністю – учитель біології і хімії. Згодом – звільнилася в зв’язку з працевлаштуванням у іншому навчальному закладі.

Арестова Інна Валеріївна – у 1995 році закінчила Ніжинський державний педагогічний інститут ім. М.В. Гоголя за спеціальністю – учитель біології і хімії. З 2002 по 2006 рік працювала лаборантом кафедри, обслуговуючи навчальну дисципліну «Фізіологія рослин».

Сидорова (Срібна) Ірина Марківна зарахована з серпня 2005 року

асистентом кафедри, а згодом була переведена на кафедру генетики, селекції і насінництва с.-г. культур.

З вересня 2006 по липень 2007 року кафедру очолював **Роговський Сергій Володимирович,** кандидат с.-г. наук, доцент, випускник Білоцерківського сільськогосподарського інституту. Його творчий шлях детально описаний в розділі кафедри садово-паркового господарства.

З липня 2007 по вересень 2008 року кафедру очолював доктор біологічних наук **Черняк Володимир Максимович**. Його творчий шлях детально описаний в розділі кафедри садово-паркового господарства.

Канд. с.-г. наук І.Д. Василенко

Василенко Іван Данилович у 1963 році закінчив лісогосподарський факультет сільськогосподарської академії (м. Київ). У 1971 році захистив кандидатську дисертацію. В університеті працює з 1977 року.

Будучи висококваліфікованим фахівцем лісового господарства Іван Данилович надавав методичну допомогу навчально-дослідному господарству БЦСГІ та зеленому господарству м. Біла Церква з вирощування сіянців та саджанців цінних швидкорослих деревно-чагарникових порід, впроваджував у саду навчального господарства інституту і лісовому господарстві міста декоративні форми гібридних тополь та верб. На кафедрі ботаніки працював у період 2007-2008 років.

Олешко Олена Геннадіївна – кандидат с.-г. наук. З 2007 року була зарахована асистентом кафедри ботаніки та фізіології рослин. Її творчий шлях детально описаний в розділі кафедри садово-паркового господарства.

Куманська (Івко) Юлія Олександрівна, закінчила Білоцерківський ДАУ у 2005 році. У 2007 році вступила до аспірантури при кафедрі генетики, селекції і насінництва БНАУ, яку закінчила у грудні 2010 року. З січня 2011 була зарахована на кафедру ботаніки та фізіології рослин, де працювала асистентом до вересня 2011 року. У червні 2011 року успішно захистила кандидатську дисертацію на тему: «Створення вихідного матеріалу для селекції сортів ріпаку на адаптивність в умовах центрального Лісостепу України». Викладала практичні заняття з навчальних

дисциплін ботаніка, фізіологія рослин, біометрія.

З квітня 2011 року на базі кафедри ботаніки і фізіології рослин було організовано кафедру лісівництва, ботаніки і фізіології рослин, яку очолив **Стадник Анатолій Петрович** –, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Лауреат премії НААН «За видатні досягнення в аграрній науці», академік Лісівничої академії наук України, Почесний доктор Інституту агроекології і природокористування НААН, Почесний доктор з екології ІАП НААН, завідувач кафедри лісівництва. Працював Анатолій Петрович на кафедрі з квітня 2011 по вересень 2019 року. Нажаль передчасна смерть вирвала видатного науковця та педагога з лав співробітників нашого університету.

Професор, доктор с.-г. наук, А.П. Стадник

Після закінчення у 1971 році лісогосподарського факультету УСГА усе своє життя, 45 років Анатолій Петрович приурочив науці. У 1974-2007 роках він працював в УкрНДІЛГА, де пройшов шлях від аспіранта до доктора наук. Докторську дисертацію на тему «Ландшафтно-екологічна оптимізація систем захисних лісових насаджень України» за спеціальністю 03.00.16 «Екологія» він захистив у 2008 році в ІАП НААН, де працював з 2007 по 2011 рік завідувачем відділу природокористування, охорони навколишнього природного середовища та економіки наукових досліджень. З 2011 року Анатолій Петрович свої наукові знання і багатий практичний досвід передавав студентам Білоцерківського НАУ. Він викладав навчальні дисципліни «лісознавство», «лісівництво», «рекреаційне лісівництво», «лісомеліорація», «лісовий кадастр», «паркова фітоценологія».

Завдяки своїм здобуткам Анатолій Петрович став відомим в Україні та за її межами вченим у галузі агролісомеліорації, агроекології та охорони навколишнього природного середовища. А.П. Стадник започаткував новий науковий напрям в Україні – ландшафтну агролісомеліорацію. Він є автором та співавтором понад 170 друкованих праць, зокрема 8 монографій, 20 науково-методичних рекомендацій, «Енциклопедія агролісомеліорації», «Словник-довідник з агроекології і

природокористування», «Концепція управління агроландшафтами», «Концепція охорони ґрунтів від ерозії в Україні». Під його науковим керівництвом підготовлено і захищено дві докторські дисертації за спеціальністю 03.00.16 – «екологія». Він нагороджений двома медалями ВДНГ СРСР (1980, 1984 рр.), Почесною Грамотою Президії Української академії аграрних наук України (2008 р.), Подякою Голови Державного агентства лісових ресурсів України (2012 р.).

Нажаль передчасна смерть у 2019 році вирвала видатного науковця та педагога з лав співробітників нашого університету.

На сьогодні на кафедрі працюють доценти: В.М. Хрик, С.М. Левандовська, Л.М. Філіпова, Т.П. Лозінська, В.В. Мацкевич, асистент В.М. Бойко, лаборант О.П. Шита та лісник навчально-дослідного лісництва В.П. Гейко

Хрик Василь Михайлович – завідувач кафедри, кандидат с.-г. наук, доцент. Закінчив Українську ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарську академію. На кафедрі працює з 2008 року.

Напрям наукової діяльності: «Трансформаційні процеси яружно-балкових систем України та їх фіто меліорація», «Лісовпорядкування і таксація лісів та яружно-балкових систем України».

У 2011 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Протиерозійні властивості соснових насаджень на яружно-балкових системах центральної частини

Придніпровського Правобережного Лісостепу».

Доцент, кандидат с.-г. наук
В.М. Хрик

Читає цикл спеціальних дисциплін: «Лісова таксація», «Лісові культури», «Ландшафтна таксація», «Лісовпорядкування», «Основи лісовідновлення та лісорозведення» з підготовки фахівців ОР «Бакалавр» за спеціальностями: «Садово-паркове господарство» та «Лісове господарство».

Опублікував понад 35 наукових та навчально-методичних праць у т.ч. 4 монографії та 2 навчальних посібники.

За особистий внесок у розвиток лісового господарства нагороджений іменним годинником голови державного комітету лісового господарства України у 2006 році, Почесною грамотою голови державного комітету лісового господарства України у 2010 році, Нагрудним знаком «За заслуги перед Київщиною» Київської обласної ради у 2017 році.

Доцент, канд. с.-г. наук
В.В. Мацкевич

В'ячеслав Вікторович Мацкевич – кандидат с.-г. наук, доцент. Закінчив Білоцерківський державний аграрний університет у 1996 році за спеціальністю «Агрономія». У 2004 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Удосконалені методи оздоровлення картоплі від вірусів і використання отриманого матеріалу в первинному насінництві». Наукові дослідження проводить у напрямі оздоровлення й мікроклонального розмноження картоплі. На кафедрі працює з 2006 року. Викладає курс лекцій і лабораторно-практичних занять з навчальних дисциплін: «Фізіологія рослин», «Біотехнологія» і проводить лабораторно-практичні заняття з «Ботаніки».

Левандовська Світлана Миколаївна – кандидат біологічних наук, доцент.

Закінчила Тернопільський державний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка. На кафедрі працює з 2008 року.

Напрям наукової діяльності: «Збереження, збагачення та введення у зелене будівництво квітниково-декоративних культур».У 2011 році захистила кандидатську

дисертацію на тему: «Сорти *Callistephus chinensis* (L.) Nees: морфологія, біологія розвитку та культивування на садово-паркових об'єктах Західного Поділля”.

Коло наукових інтересів: квітникарство, лісова фітоценологія, заповідне паркознавство.

Опублікувала понад 60 наукових та навчально-методичних праць у т.ч. 3 монографії , 2 словники-довідники, один навчальний посібник.

Викладає навчальні дисципліни: «Ботаніка», «Лісова зоологія», «Основи лісорозведення та лісовідновлення».

Доцент, канд. біол. наук,
С.М. Левандовська

Філіпова Лариса Миколаївна – кандидат с.-г. наук, доцент, випускниця агрономічного факультету Білоцерківського державного аграрного університету. В університеті працює з 1996 року, на кафедрі працює з липня 2010 року.

Доцент, канд. с.-г. наук,
Л.М. Філіпова

У 2002 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Ефективність природних і синтезованих регуляторів росту при застосуванні під садивні бульби картоплі».

Коло наукових інтересів: фізіологія рослин, біотехнологія рослин, фітомеліорація.

Опублікувала понад 40 праць наукового та навчально-методичного напрямів.

Викладає дисципліни: «Фізіологія рослин», «Біометрія», «Урбоекологія та фіто меліорація», «Гідроботаніка».

Лозінська Тетяна Павлівна – кандидат с.-г. наук, доцент, випускниця агрономічного факультету Білоцерківського державного аграрного університету. На кафедрі працює з 2011 року.

Напрям наукової діяльності: «Удосконалення нетрадиційних методів селекції рослин на адаптивність».

У 2011 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Адаптивний потенціал сучасних сортів пшениці м’якої та використання його в селекції» за

спеціальністю 06.01.05 – селекція та насінництво.

Коло наукових інтересів: генетика, селекція та насінництво польових культур.

Співавтор сорту пшениці ярої Сімкода миронівська, занесеної до Реєстру сортів рослин України у 2013 році.

Опублікувала понад 50 праць наукового та навчально-методичного напрямів.

Викладає дисципліни: «Ботаніка», «Рекультивація».

Доцент, канд. с.-г. наук, Т.П. Лозінська

Бойко Василь Михайлович – асистент. На кафедрі працює з вересня 2019 року. Закінчив Українську ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарську академію. Викладає дисципліни: «Лісівництво», «Основи лісоексплуатації», «Лісове товарознавство».

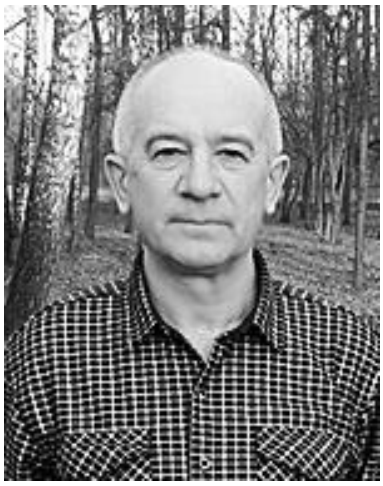

Асистент, В.М. Бойко

На кафедрі сьогодні забезпечують навчальний процес лаборант **Шита Оксана Петрівна** (на кафедрі працює з 1992 року) та лісник навчально-дослідного лісництва **Гейко Василь Павлович**.

Кафедра механізації та електрифікації сільськогосподарського виробництва

Попередником кафедри механізації вважається технікум механізації сільського господарства, який був відкритий разом з агрономічним технікумом у 1920 році в приміщеннях колишньої гімназії (нині корпус № 4). У 1923 році до відділу механізації влився контингент розформованого Таращанського технікуму механізації.

Офіційною датою створення кафедри механізації вважається 1934 рік, коли в Білу Церкву із м. Києва було переведено агроінженерний інститут. У тому ж році кафедру очолив професор В.П. Куликівський, разом із ним працювали професори В.В. Заморський та С.С. Іноземцев. З 1935 по 1936 роки кафедрою завідував професор І.І. Жаботинський. У 1938-1941 роки та 1946-1954 роки кафедрою

завідував П.В. Салата. У 1955-1969 роках завідувачем кафедрою був професор Г.І. Фіщенко. У період 1969-1975 років кафедрою керував доцент М.Г. Бондаренко; з 1975 по 1977 рік завідувачем був старший викладач Г.І. Скочко; з 1977 по 1987 рік – доцент В.І. Халабузарь; з 1987 по 2002 рік – доцент В.І. Рубльов, а з 2003 року кафедру очолив доцент М.І. Трегуб.

Проведення практичних занять на кафедрі механізації та електрифікації с.-г. виробництва

Усі роки кафедра мала сильний викладацький склад, здійснювала велику наукову роботу. Так, під керівництвом професора Г.І. Фіщенка проводились дослідження з механізації зрошення та удобрення підорного шару ґрунту. Досвідченим педагогом вихователем зарекомендував себе старший викладач С.Є. Діденко, який працював на кафедрі з 1946 по 1972 рік.

Тридцять років свого життя віддав роботі на кафедрі В.І. Смірнов, пройшовши шлях від старшого лаборанта до старшого викладача.

Колектив каф. механізації та електрифікації с.-г. виробництва у 1972 році

Двома авторськими свідоцтвами відзначено винаходи доцентів О.Є. Баженова та В.І. Халабузаря, які розробили конструкцію висівного апарату вакуумного типу для одночасної сівби насіння двох культур в один рядок.

Доцент М.І. Трегуб у 1985 році розробив електролітичну технологію очищення рідкого гною на тваринницьких комплексах, а доцент М.Г. Бондаренко разом з асистентом В.А. Демещуком – інноваційну технологію вирощування насіння дворічних культур розсадним

Колектив каф. механізації та електрифікації
с.-г. виробництва у 2009 році

способом в однорічному циклі, а також малогабаритну техніку для обробітку ґрунту та сівби насіння овочевих культур на присадибних ділянках і теплицях.

Досвід викладання на кафедрі дозволив доценту М.Г. Бондаренку і асистенту В.А. Демещуку видати підручник «Комплектування і використання машинно-тракторного парку в рослинництві» (перший підручник українською мовою, 1995 р.)

Одержано 7 авторських свідоцтв на винахід: в т.ч. авторські свідоцтва на винахід висівного апарату, апарату для просапних культур, висаджувального апарату для коренеплодів, на технологію вирощування насіння двохрічних культур розсадним способом, та 14 патентів України. З них: «Колектор доїльного апарату», «Установка для виготовлення біопалива» та інші.

Кафедра створила свої філії в УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого, СТВФ «Агрореммаш», ТОВ «Білоцерків МАЗ».

З 2005 року на кафедрі працює канд. техн. наук М.М. Сенчук, який працює над науковою темою механізації вермикультур.

Асистент В.А. Демещук з студентами випробовують модернізовану секцію розсадосадильної машини СКН-6А для садіння ризом міскантусу

Напрям наукових досліджень кафедри починаючи з 2003 року – «Удосконалення енергозберігаючих механізованих технологічних процесів та застосування відновлюваних джерел енергії в сільському господарстві». Останні 5 років постійно виконувались державні та

госпдоговірні наукові теми. За результатами роботи було отримано 16 патентів на винаходи, опубліковано 15 статей та видано 2 монографії у співавторстві.

Доцент В.І. Халабузар

Доцент М.Г. Бондаренко

Доцент О.Є. Баженов

Основні наукові розробки:

1. Механізована технологія вирощування насінників;
2. Вітроагрегат електромеханічний ВАЕМ-2,5;
3. Ґрунтообробний агрегат «Оратанія»;
4. Технологія отримання біопалива із насіння ріпаку.

У 2015 році на кафедрі асистентом В.А. Демещуком модернізовано секції розсадосадильної машини СКН-6А для садіння ризом багаторічної енергетичної культури міскантусу, за допомогою якої було його висаджено на площі 12 га.

З 2009 року на кафедрі працює випускник НУБіП України кандидат тех. наук А.М. Рубець, який проводить наукові дослідження з надійності різьбових з'єднань с.-г. техніки в умовах варіативних вібрацій.

З 2009 по 2020 рік на кафедрі працював випускник НТУУ «Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського» старший викладач О.С. Василенко, який є співавтором патенту на винахід «Безредукторна електромеханічна вітроустановка».

Трегуб Микола Іларіонович у 1979 році закінчив Українську ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарську академію.

У Білоцерківському НАУ працює з 1980 року на посадах асистента, доцента, завідувача кафедри.

У 1988 році захистив кандидатську дисертацію на тему:

«Електротехнологічна установка для очищення стоків свинокомплексів вапняним розчином, активованим ультразвуком».

М.І. Трегуб – автор і співавтор понад 100 друкованих праць, з них 35 патентів та авторських свідоцтв України, 2 монографії, 2 навчальних посібників, 2 науково-методичних рекомендацій, 10 методичних рекомендацій та 46 наукових статей.

Док. техн. наук М.І. Трегуб

Напрям наукових досліджень: Поновлювані джерела енергії**.**

Викладає дисципліни: «Електрифікація та автоматизація с.-г. виробництва», «Автоматизація виробничих процесів», «Машиновикористання в рослинництві», «Рибогосподарська гідротехніка».

У 2018 році М.І. Трегуб захистив докторську дисертацію на тему «Науково-технічні основи безтрансмісійних вітроелектричних комплексів» за спеціальністю 05.09.03 – електротехнічні комплекси та системи.

Сенчук Микола Миколайович у 1983 році закінчив факультет механізації сільського господарства Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту.

Доцент, канд. техн. наук М.М. Сенчук

З 1984 по 1887 рік працював на виробництві на посаді головного інженера колгоспу «Росія» Виноградівського району Закарпатської області та старшого інженера по новій техніці Виноградівської райсільгосптехніки (РАПО).

З 1987 по 2006 рік працював на посадах: молодший науковий співробітник та провідний науковий співробітник в Українському науково-дослідному інституті прогнозування та випробування техніки і технологій ім. Л. Погорілого (УкрНДІПВТ).

З 2006 року працює на посаді доцента кафедри механізації та електрифікації с.-г. виробництва Білоцерківського національного аграрного університету.

У 2004 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Обґрунтування

основних параметрів і розробка технічних засобів для переробки вермикомпосту».

За період наукової та науково-педагогічної роботи було видано 88 друкованих робіт, з яких – 74 наукових статей, 1 монографія, 3 праці навчально-методичного характеру та 10 навчальних посібників, а також брав участь у виконанні 24 наукових робіт і написанні звітів з НДР, має 7 патентів на виноходи України.

Напрям наукових досліджень: «Машини та технології для виробництва та використання органічних добрив».

Викладає дисципліни: «Механізація, електрифікація та автоматизація с.-г. виробництва», «Метрологія, стандартизація і сертифікація», «Машиновикористання в рослинництві», «Сільськогосподарські машини в насінництві», «Насіннєочисні машини».

Доцент, кандидат техн. наук, А.М. Рубець

Рубець Андрій Миколайович у 2000 році закінчив Ніжинський агротехнічний коледж Національного аграрного університету, а в 2001 році – Національний аграрний університет (м. Київ).

У 2002-2005 роках навчався в аспірантурі Національного аграрного університету, а в 2005-2010 працював асистентом кафедри взаємозамінності, надійності та ремонту с.-г. техніки цього ж університету.

У 2009 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Обґрунтування періодичності технічного обслуговування різьбових з’єднань зернозбиральних комбайнів».

На кафедрі працює з 2010 року. Автор 3 патентів на корисну модель, 12 наукових фахових статей, 32 науково-практичних статей, 2 методичних вказівок.

Напрям наукових досліджень: «Працездатність різьбових з’єднань сільськогосподарської техніки в умовах 3-D вібрації».

Викладає дисципліни: «Технічна механіка», «Інженерне обладнання садово-паркових об’єктів», «Трактори та автомобілі», «Сільськогосподарські машини», «Рибогосподарська гідротехніка».

Демещук Віктор Арсентійович у 1981 році закінчив факультет механізації

сільського господарства Української сільськогосподарської академії (нині НУБІП).

На кафедрі працює з 1982 року по теперішній час. Автор 15 наукових праць в т.ч.: 1 авторського свідоцтва на спосіб вирощування насіння дворічних овочевих та технічних культур, співавтор 1 підручника, 6 навчально-методичних посібників, 4 методичних вказівок та рекомендацій.

Асистент В.А. Демещук

У 2016 році розробив технологічні процеси механізованого садіння ризом міскантусу.

Напрямки наукових досліджень: «Технологічні та технічні аспекти вирощування насіння двохрічних с.-г. культур за скороченим циклом. Розробка комплекту ручних знарядь для виконання робіт на присадибних ділянках. Техніко-технологічні шляхи підвищення ефективності використання с.-г. техніки».

Викладає дисципліни: «Механізація технологічних процесів в рослинництві», «Сільськогосподарські машини», «Механізація садово-паркових робіт».

Василенко Олександр Сергійович у 2008 році здобув кваліфікацію інженера електро-механіка, закінчивши зварювальний факультет Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Асистент О.С. Василенко

З 2004 по 2006 рік навчався на військовій кафедрі Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені «Героїв Крут» при НТУУ «КПІ ім. І Сікорського». Завершив навчання із присудженням звання молодший лейтенант.

З 2008 по 2012 рік – асистент кафедри відновлення деталей машин (інженерії поверхні) зварювального факультету Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

На кафедрі механізації та електрифікації с.-г. виробництва БНАУ працює з

2012 року.

Автор 3 патентів, 10 статей з них – 2 у міжнародних виданнях, 1 навчального посібника, 10 методичних рекомендацій.

У 2016 році розробив технологію підготовки садильного матеріалу міскантусу для умов НВЦ БНАУ.

З 2016 року є заступником декана агробіотехнологічного факультету з навчальної роботи.

Напрямки наукових досліджень: «Поновлювані джерела енергії».

Викладає дисципліни: «Комп'ютерна графіка», «Технічна механіка», «Електрифікація та автоматизація с.-г. виробництва».

Гуменюк Юрій Васильович – майстер виробничого навчання кафедри механізації та електрифікації с.-г. виробництва. Автор 3 науково-практичних праць. Працює над магістерською випускною роботою агробіотехнологічного факультету БНАУ.

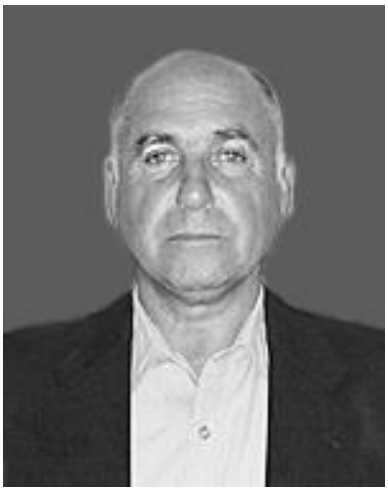

Майстер виробничого навчання Ю.В. Гуменюк

Напрямки наукових досліджень: «Удосконалена технологія вирощування часнику в умовах Київської області».

Викладає дисципліни: «Водіння тракторів», проводить навчально-виробничі практики студентів агробіотехнологічного факультету в НВЦ БНАУ та передових господарствах Київської області.

Сухаренко Галина Миколаївна – старший лаборант кафедри механізації та електрифікації с.-г. виробництва.

Навчалась в Білоцерківського сільськогосподарського інституту ім. П.Л. Погребняка з 1983 по 1988 рік за спеціальністю агрономія.

В університеті працює з 1985 року, спочатку – старшим лаборантом кафедри землеробства, а з 1987 року і до теперішнього часу – старшим лаборантом кафедри механізації та електрифікації с.-г. виробництва. З 1991 року по 2016 рік виконувала обов'язки голови ветеранів агробіотехнологічного факультету. Брала активну участь в культурно-масових заходах університету. З 1990 року була учасницею народного

хору університету «Батьківська нива».

Починаючи з 2003 року на кафедрі проводились дослідження з теоретичних і практичних засад побудови безтрансмісійних вітроелектричних установок. За результатами досліджень опубліковано 64 наукових праці, серед яких 6 патентів на винаходи та 17 патентів на корисні моделі, а також видані «Рекомендації щодо обґрунтування параметрів вітроенергетичного та геліоенергетичного обладнання при розробці комбінованих вітросонячних комплексів для технологічних процесів сільськогосподарського виробництва», затверджені Міністерством аграрної політики України у 2016 році. Виготовлена безтрансмісійна вітроелектрична установка потужністю до 10 кВт, яка пройшла функціональні випробування у Державній науковій установі УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого та отриманий регламентований протокол випробувань.

У 2019 році на кафедрі встановлено фотоелектричні панелі площею 16 м^2 на поворотних трекерних щоглах, конструкцію яких розробили викладачі кафедри. Реконструйовані навчальні аудиторії та лабораторії. У 2019 році було отримано ліцензію на відкриття нової спеціальності 141 – електротехніка та електромеханіка і прийняті та здійснено перший набір студентів на навчання. До кінця року нарощувалась науково-технічна база для навчального процесу і наукових досліджень. Укладені угоди про співпрацю з провідними електроенергетичними підприємствами м. Біла Церква: «УКРІНТЕРМ», Білоцерківська ТЕЦ, Білоцерківський підрозділ «КИЇВОБЛЕНЕРГО». Дані підприємства забезпечують умови проведення навчального процесу та виробничих практик. Крім нового напряму на кафедрі продовжується викладання дисциплін інженерного напряму на факультетах БНАУ, студенти регулярно відвідують дні поля та виставки нової сільськогосподарської техніки відомих фірм.

Кафедра садово-паркового господарства

Потреба у відкритті спеціальності «Садово-паркове господарство» в Білоцерківському НАУ склалася давно. В першу чергу, це була реакція закладу освіти на потреби ринку праці, так як в останні десятиріччя зріс попит на фахівців з

ландшафтного дизайну як в громадському так і у приватному секторах економіки. По друге, вже на той час університет мав розвинену матеріальну базу і спроможність забезпечити якісну підготовку фахівців садово-паркового господарства у співпраці з дендропарком «Олександрія» та базовим лісовим розсадником у складі ДП «Білоцерківське лісове господарство».

Для відкриття спеціальності надзвичайно важним був і підбір висококваліфікованих науково-педагогічних працівників. Тому у 2006 році на факультет був запрошений на роботу кандидат с.-г. наук С.В. Роговський, після чого ідея відкриття спеціальності почала реалізовуватися за підтримки ректора університету М.М. Барановського, декана факультету С.П. Васильківського та заступника декана Л.А. Козака. Після затвердження ліцензійної справи Вченою радою університету відповідні документи були подані до Міністерства освіти і науки України. У лютому 2007 року комісія МОНУ в складі професора В.П. Кучерявого, завідувача кафедри ландшафтної архітектури, садово-паркового господарства і урбоекології НЛТУ України та доктора с.-г. наук Ф.М. Левона НБС ім. М.М. Гришка зробила висновок щодо можливості відкриття спеціальності «Лісове і садово-паркове господарство» в Білоцерківському НАУ. С.В. Роговський, який на той час виконував обов’язки завідувача кафедри ботаніки та фізіології рослин, здійснив велику роботу стосовно започаткування цієї спеціальності.

У травні 2007 року Державною атестаційною комісією МОНУ була видана ліцензія на підготовку фахівців за спеціальністю «Лісове і садово-паркове господарство» в Білоцерківському НАУ з щорічним обсягом набору абітурієнтів у кількості 50 осіб. У зв’язку з цим кафедра була перейменована на кафедру лісового і садово-паркового господарства та ботаніки.

У липні 2007 року кафедру очолив доктор біологічних наук Черняк Володимир Максимович. Першими кроками його на новій посаді було створення матеріально-технічної бази кафедри, підвищення рівня наукових досліджень, забезпечення кафедри кадрами. У цей рік викладацький склад кафедри поповнили О.Г. Олешко, кандидат с.-г. наук за спеціальністю «селекція рослин», та асистент О.Ф. Дмитренко, який створив належну матеріальну базу для навчання студентів образотворчому мистецтву.

Кафедра була укомплектована викладачами і новий 2007/2008 навчальний рік розпочала в складі доцентів: С.В. Роговського, викладача дисциплін «Декоративне садівництво та квітникарство»; В.В. Мацкевича, викладача дисциплін «Фізіологія рослин» і «Біометрія»; І.Д. Василенка, викладача дисциплін «Агролісомеліорація та лісознавство»; О.І. Кононенка, досвідченого педагога і прекрасного методиста, викладача дисципліни «Ботаніка»; асистентів: О.Г. Олешко та О.Ф. Дмитренка на чолі завідувача кафедри, доктора біологічних наук В.М. Черняка.

У 2008 році до колективу кафедри приєдналася С.М. Левандовська, яка згодом успішно захистила дисертацію і отримала ступінь кандидата біологічних наук за спеціальністю «лісові культури та фітомеліорація».

Вересень 2009-2010 навчального року розпочався з утворенням нової випускової кафедри садово-паркового господарства у складі професора В.М. Черняка, доцентів: С.В. Роговського, О.Г. Олешко та старшого лаборанта Л.С. Кулікової. Також на кафедру прийшла працювати кандидат біологічних наук за спеціальністю «ботаніка» Л.П. Іщук.

До здійснення освітнього процесу активно залучались найкращі фахівці-виробничники: В.М. Хрик, начальник лісовпорядної партії Української лісовпорядної експедиції ВО Укрдержліспроект, який викладацьку діяльність поєднував із керуванням Навчально-дослідним лісовим господарством БНАУ; Л.В. Тупота, головний архітектор Білоцерківського району, викладач дисциплін «Основи містобудування» та «Ландшафтна архітектура»; Р.С. Іваніцький, заступник директора Білоцерківського держлісгоспу, який успішно поєднував виробничу діяльність, наукову і викладацьку роботу.

Усі викладачі кафедри мали практичний досвід роботи на виробництві і забезпечували якісну підготовку фахівців, викладаючи дисципліни фахового спрямування, керуючи навчальними і виробничими практиками студентів, виконанням дипломних робіт. Цей невеликий колектив поклав на себе всю відповідальність з підготовки відповідних курсів лекцій, методичного забезпечення дисциплін, закупівлі та виготовлення наочних засобів навчання, обладнання аудиторій і лабораторій, для забезпечення навчального процесу підготовки фахівців «Лісового і садово-паркового господарства».

У ці роки була започаткована тісна співпраця з галузевими установами і підприємствами в якості баз виробничої практики, були відкриті філії кафедри на виробництві. Під керівництвом викладацького складу кафедри проводилися навчальні та виробничі практики студентів на провідних підприємствах галузі озеленення і в наукових ботанічних установах: Національному ботанічному саду ім. М.М. Гришка, ботанічному саду ім. академіка О.В. Фоміна, Національному дендрологічному парку «Софіївка», Державному дендрологічному парку «Олександрія», парку «Айвазовського» та ін.

Наполеглива праця всього колективу увінчалася успіхом і перший випуск бакалаврів лісового і садово-паркового господарства у кількості 30 осіб відбувся у 2011 році. Університет успішно пройшов акредитаційну експертизу з підготовки бакалаврів спеціальності «лісове і садово-паркове господарства» та отримав право готувати фахівців до 2021 року.

З 2012 року кафедра почала готувати фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Спеціаліст» спеціальності «Садово-паркове господарство». Колектив кафедри зріс кількісно. З вересня 2012 року на кафедру прийшли працювати: В.П. Масальський, кандидат біологічних наук зі спеціальності «ботаніка», який до цього працював на посаді наукового співробітника у Державному дендропарку «Олександрія» НАН України; Н.М. Крупа, кандидат біологічних наук зі спеціальності «фізіологія рослин». У 2013 році для проведення навчальних занять з дисциплін, пов'язаних з ландшафтним проектуванням, на кафедру була запрошена К.В. Жихарєва, професійний архітектор, яка вдало підхопила справу, започатковану Л.В. Тупотою.

Дисципліни «Основи образотворчого мистецтва» і «Основи композиції» в різний час викладали О.Ф. Дмитренко (2007-2009 рр.), Н.В. Соколівська (2019-2010 рр.), О.Б. Мілейко (2011-2012 рр.), А.П. Петрик (2012-2013 рр.), Л.І. Загорулько (2013-2014 рр.), К.І. Редько (2014-2016 рр.), О.В. Василенко (2016-2017 рр.), Д.М. Гусаковський (з 2018 р.).

До здобутків цього періоду в розвитку кафедри слід віднести поліпшення науково-методичного забезпечення професійних дисциплін: видання методичних вказівок, навчальних посібників, підручників, монографій. За останні десять років

науково-педагогічними працівниками кафедри опубліковано 56 навчально-методичних розробок, 10 навчальних посібників, 132 наукові статті у фахових виданнях, 4 монографії.

Професор, докт. біол. наук В.М. Черняк

Черняк Володимир Максимович – народився 17 травня 1948 року в с. Онишківці Шумського району Тернопільської області. У 1970 році закінчив Тернопільський державний педагогічний інститут, одержав кваліфікацію учителя біології і хімії середньої школи. Свою першу наукову роботу розпочав, працюючи заступником директора з навчальної роботи, вчителем біології Кременецької школи-інтернату. За його ініціативи і під його керівництвом у 1985 році в школі було закладено шкільний дендрарій, на площі 3 га, де було зібрано 260 видів і форм дерев, кущів, ліан, 70 видів і сортів декоративних рослин. У 1980 році з ініціативи В.М. Черняка було організовано Кременецьку групу Українського ботанічного товариства, яка впродовж 7 років спільно з громадськістю міста відстоювала думку, а також проводила наукову діяльність з відновлення Кременецького ботанічного саду, який був закритий у 1832 році. У 1990 році Кременецький ботанічний сад як цінний історико-ботанічний заклад було відкрито.

З січня 1988 до травня 2007 року В.М. Черняк працював у Тернопільському національному педагогічному університеті на різних посадах: старшим викладачем, доцентом, завідувачем кафедри методики викладання біології, професором цієї кафедри.

17 червня 2005 року в Українському державному лісотехнічному університеті Володимир Максимович захистив докторську дисертацію на тему «Культивована дендрофлора Волино-Поділля, перспективи її використання та збагачення» за спеціальністю 06.03.01 – лісові культури та фітомеліорація.

З травня 2007 року очолював у Білоцерківському Національному аграрному університеті кафедру садово-паркового господарства і ботаніки, а з липня 2009 до 2017 року очолював кафедру садово-паркового господарства.

Володимир Максимович був ініціатором створення біостаціонару БНАУ і саме

за рахунок його власної колекції деревних, кущових і трав'янистих рослин розпочалося його формування.

Наукові роботи В.М. Черняка присвячені дослідженню культивованої дендрофлори Волино-Поділля, флори і рослинності Тернопільської області, методики викладання біології, екології, медичної ботаніки, дендрології та лісівництва. Він – автор понад 165 наукових праць, 6 монографій.

Володимир Максимович – Відмінник охорони природи України (1986 р.), Відмінник освіти України (2008 р.).

Завідувач кафедри, доцент,
канд. с.-г. наук,
С.В. Роговський

Роговський Сергій Володимирович – народився 26 лютого 1957 року у с. Кашперівка Тетіївського району Київської області. Після закінчення Житнецької середньої школи, що розташована в Жашківському районі Черкаської області, вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1979 році за спеціальністю «Агрономія». За направленням працював молодшим науковим співробітником Івано-Франківської обласної дослідної станції, згодом служив в лавах Радянської Армії. Працював агрономом із захисту рослин учгоспу БЦСГІ, у 1982 році був обраний ІІ секретарем райкому комсомолу, а у 1985 році переведений на роботу в апарат Біоцерківського райкому партії. З 1987 року перейшов на наукову роботу – працював старшим науковим співробітником Білоцерківської дослідно-селекційної станції, старшим науковим співробітником Всесоюзного інституту цукрових буряків. У жовтні 1992 року захистив кандидатську дисертацію на тему «Агротехнічні основи розмноження і вирощування стевії (*Stevia rebaudiana* Bertoni) в умовах Правобережного Лісостепу України за спеціальністю «рослинництво».

До грудня 1993 року працював керівником творчого колективу НВА «Стевія», згодом перейшов на роботу в дендропарк «Олександрія» НАН України, де працював старшим науковим співробітником відділу збагачення дендрофлори а з січня 1995 року – завідуючим відділом репродуктивної біології рослин і за сумісництвом – керівником розсадника. У березні 2005 року звільнився з дендропарку і деякий час

працював в ТОВ «Агрофірма «Світанок». З вересня 2005 року – асистент кафедри селекції і насінництва Білоцерківського державного аграрного університету.

З вересня 2006 року Сергій Володимирович був призначений виконувачем обов'язки завідувача кафедри ботаніки і фізіології рослин і займався підготовкою ліцензійної справи «Лісове і садово-паркове господарство» ОКР «бакалавр». У травні кафедра була перейменована і отримала назву «Садово-паркового господарства лісівництва і ботаніки». У жовтні 2008 року отримав звання доцента, а з вересня 2017 року – очолив кафедру.

За час роботи в університеті Сергій Володимирович підготував та видав 6 навчальних посібників, 3 типові навчальні програми, 43 наукові статті у фахових виданнях, 35 навчально-методичних розробок з різних дисциплін, брав участь у більше ніж 60 конференціях різного рівня, де опублікував тези доповідей. У 2014-2015 роках був керівником творчого колективу та провідним виконавцем госпрозрахункової теми з вивчення складу та стану дендрофлори трьох бульварів у м. Біла Церква. Брав участь в підготовці вихідних даних і проектів реконструкції Старокиївської гори, Контрактової площі та Бабиного Яру в м. Києві. Був організатором і відповідальним секретарем трьох міжнародних наукових конференцій (у 2011, 20013, 2015 роках), які проводилися кафедрою садово-паркового господарства під назвою «Актуальні проблеми озеленення населених місць: освіта, наука, виробництво, мистецтво формування ландшафту».

Сергій Володимирович брав активну участь в розбудові біостаціонару: створив дослідно-навчальний розсадник, сформував ряд експозиційних ділянок, створив маточник клонових підщеп яблуні, започаткував розсадник плодових рослин.

За його проектом і під безпосереднім керівництвом здійснене озеленення біля стін університету, створені композиції «Герб України», рокарій у внутрішньому дворі.

С.В. Роговський докладає багато зусиль для зміцнення матеріальної бази кафедри, консультує студентів та викладачів з питань озеленення і благоустрою, бере активну участь в міських заходах, зустрічається із шкільною молоддю, проводить профорієнтаційну роботу.

Олешко Олена Геннадіївна – народилася 19 жовтня 1973 року в м. Олександрія Кіровоградської області.

Доцент, канд. с.-г. наук, О.Г. Олешко

У 1990 році після закінчення школи вступила до Дніпропетровського державного університету на біолого-екологічний факультет. У 1995 році закінчила повний курс навчання за спеціальністю «Біологія». Після закінчення університету отримала кваліфікацію біолога, викладача біології та хімії. У 1996-1998 роках працювала старшим лаборантом у лабораторії молекулярної біології Науково-дослідного інституту біології м. Дніпропетровськ. З лютого 1998 року працювала науковим співробітником і здобувачем в лабораторії селекції Науково-дослідного інституту зернового господарства м. Дніпропетровськ. У 2007 році захистила кандидатську дисертацію на тему: «Ідентифікація самозапильних ліній кукурудзи, створених на базі різних генетичних плазм» за спеціальністю "селекція рослин" і отримала науковий ступінь кандидата с.-г. наук.

З 2007 року працює викладачем у Білоцерківському національному аграрному університеті. З 2012 по 2017 рік працювала за сумісництвом заступником декана агробіотехнологічного факультету. З 2012 року – доцент кафедри садово-паркового господарства, викладає дисципліни: «Вступ до спеціальності», «Інтродукція та адаптація декоративних рослин», «Паркознавство», «Методологія наукових досліджень».

Коло наукових інтересів: історія садово-паркового мистецтва, інтродукція декоративних рослин, декоративна дендрологія, озеленення.

Є автором та співавтором 22 наукових праць, навчально-методичних розробок, співавтором навчального посібника «Квітникарство».

Іщук Любов Петрівна, народилася 29 січня 1974 року в селі Копіювата Монастирищенського району на Черкащині. Після закінчення школи 1991 році вступила на природничий факультет Уманського державного педагогічного інституту ім. П.Г. Тичини, який закінчила у 1996 році, отримавши диплом з відзнакою за спеціальністю «біологія та географія» та кваліфікацію вчитель біології

та географії, і залишилась працювати у ВНЗ на посаді старшого лаборанта кафедри біології та методики її викладання.

Доцент, доктор біол. наук,
Л.П. Іщук

Наукову діяльність розпочала з 1998 року в Національному дендрологічному парку «Софіївка» НДІ НАН України, здобувачем у відділі дендрології, екології і паркобудівництва Національного ботанічного саду ім. М.М. Гришка НАН України в м. Києві, де затвердила тему кандидатської дисертації. У червні 2002 року під керівництвом доктора біологічних наук, професора, члена-кореспондента НАН України Івана Семеновича Косенка успішно захистила кандидатську дисертацію на тему: «Еколого-біологічні основи інтродукції видів і форм *Carpinus* L. у Правобережному Лісостепу України та перспективи їх використання в культурі» за спеціальністю 03.00.05 – «ботаніка» і отримала науковий ступінь кандидата біологічних наук.

У 2002-2007 роках працювала у Національному дендрологічному парку "Софіївка" НДІ НАН України спочатку на посаді молодшого наукового співробітника у відділі науково-технічної інформації, а з 2005 року – завідувачем відділу трав’янистих рослин природної та культурної флори.

У 2007-2009 роках працювала спочатку старшим викладачем, а згодом– доцентом кафедри садово-паркового господарства Уманського державного аграрного університету.

З вересня 2009 року – працювала на посаді доцента а в 2013 році отримала вчене звання доцента кафедри садово-паркового господарства та лісівництва БНАУ.

У грудні 2019 року Любов Петрівна захистила докторську дисертацію «Родина *Salicaceae* Mirbel.: біологія, адаптаційний потенціал, охорона та використання в Україні» за спеціальністю 03.00.05 – «ботаніка».

Любов Петрівна – автор 225 наукових і навчально-методичних праць, в тому числі трьох монографій, 70 статей у вітчизняних та зарубіжних фахових виданнях, 3 науково-популярних статей, 124 матеріалів конференцій і тез доповідей, 32 навчально-методичних праць, а також співавтор каталогу рослин, типової програми

з «Квітникарства» і навчального посібника з грифом МОН «Квітникарство».

Нині на кафедрі садово-паркового господарства БНАУ викладає дисципліни «Квітникарство», «Квітникарство закритого ґрунту», «Садово-паркові об'єкти заповідного статусу» для студентів ОР «Бакалавр» і дисципліни «Агротехніка зеленого будівництва», «Формове різноманіття декоративних деревних рослин», «Фітодизайн закритого середовища» для студентів ОР «Магістр» спеціальності 206 «Садово-паркове господарство».

З 1997 року – член українського ботанічного товариства. З 2019 року – член редколегії фахового наукового журналу «Автохтонні та інтродуковані рослини» (м. Умань НДП «Софіївка»). Нагороджена грамотою за високу професійну майстерність, багаторічну сумлінну працю і активну громадську діяльність з нагоди 50-річчя НДП «Софіївка» НАН України.

Доцент, канд. с.-г. наук
Н.М. Крупа

Крупа Наталія Миколаївна – народилася 5 жовтня 1984 року в с. Іванівка Ставищенського району Київської області. У 2002 році після закінчення Іванівської ЗОШ І-ІІІ ступенів вступила до Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини на природничо-географічний факультет. У 2007 році отримала повну вищу освіту за спеціальність «Педагогіка і методика середньої освіти. Географія і біологія» та здобула кваліфікацію вчителя географії, біології, валеології та основ екології, організатора краєзнавчо-туристичної роботи загальноосвітнього навчального закладу ІІ-ІІІ ступенів. У 2008 році здобула кваліфікацію магістра педагогічної освіти, викладача біології.

У 2012 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук за спеціальністю 03.00.12 – фізіологія рослин на тему: «Фотосинтез і розподіл асимілятів як складові продукційного процесу високоінтенсивних сортів озимої пшениці».

З 2012 року працювала асистентом кафедри садово-паркового господарства БНАУ, згодом – доцентом кафедри. З 2014 року працює за сумісництвом

заступником декана з виховної роботи агробіотехнологічного факультету.

Коло наукових інтересів: фізіологія рослин, реконструкція та реставрація СПО, топіарне мистецтво, декоративне садівництво. Викладає дисципліни: «Реконструкція, реставрація та експлуатація садово-паркових об'єктів», «Лісопаркове господарство», «Луківництво і газони», «Тепличне господарство».

Є автором та співавтором більше 30 наукових праць, 5 навчально-методичних розробок, навчального посібника.

Масальский Владислав Петрович – народився 4 вересня 1971 року в м. Новосибірськ (Росія). У 1988 році закінчив Білоцерківську ЗОШ №5. Після служби в Радянській Армії вступив до Малинського лісогосподарського технікуму, який у 1993 році закінчив за спеціальністю «технік лісового господарства».

Доцент, канд.біол. наук,
В.П. Масальський

З 1994 року працював в Державному дендрологічному парку «Олександрія» НАН України на посадах: працівник зеленого будівництва, лаборант 2 категорії, лаборант 1 категорії, інженер 2 категорії, інженер 1 категорії, молодший науковий співробітник, науковий співробітник. Паралельно навчався в Київському Національному аграрному університеті. В 1999 році, після закінчення КНАУ отримав кваліфікацію «інженер лісового господарства».

У 2011 році в Національному ботанічному саду ім. М.М. Гришка НАН України захистив кандидатську дисертацію на тему: «Рід *Tilia* L. в Правобережному Лісостепу України: інтродукція, біоекологічні особливості, перспективи використання», отримавши науковий ступінь кандидата біологічних наук зі спеціальності «ботаніка».

З 2012 року призначений на посаду доцента кафедри садово-паркового господарства БНАУ. Викладає дисципліни: «Гідротехнічні споруди садів і парків», «Озеленення населених місць», «Основи комп'ютерного проектування», «Дендропроектування», «Комп'ютерні технології проектування садово-паркових об'єктів».

Коло наукових інтересів – інтродукція рослин, декоративна дендрологія,

озеленення. Є розробником типової програми з дисципліни «Гідротехнічні споруди садів і парків». Є автором та співавтором наукових праць, навчально-методичних розробок, навчальних посібників з дисциплін: «Декоративне рослинництво і розсадництва», «Сучасні технології в розсадництві», «Гідротехнічні споруди садово-паркових об'єктів».

Асистент К.В. Жихарєва

Жихарева Катерина В'ячеславівна – народилася 29 липня 1980 року в м. Запоріжжя.

У 1998 році вступила до Київського інженерно-будівельного інституту на архітектурний факультет. У 2004 році отримала диплом бакалавра архітектури, а в 2011 році – диплом спеціаліста архітектури. Дипломний проект «Культурно-просвітницький центр в м. Біла Церква» був відмічений дипломом I ступеня на конкурсі «Кращий дипломний проект 2011 року» в м. Одеса та I місце на конкурсі в номінації «громадські будівлі і споруди» міста Біла Церква.

З 2005 по 2013 рік працювала на посаді архітектора в ПТАМ «АММІ» архітектора В.В.Міщенка. У 2007 році в складі авторського колективу ПТАМ «АММІ» отримала премію Національної Спілки архітекторів України «Валюта» за реалізований проєкт «Індивідуальний житловий будинок (Посольство Іраку) в м. Києві» та дипломи I, II та III ступеню на конкурсі НСАУ за громадські будівлі і споруди та житлові будівлі в номінації «проєкт» та «реалізація».

З 2013 року працює на посаді асистента кафедри садово-паркового господарства БНАУ. З 2015 року навчається в аспірантурі заочної форми навчання при кафедрі «Основ архітектури та архітектурного проєктування» архітектурного факультету Київського національного університету будівництва і архітектури за спеціальністю 18.00.01. – «теорія архітектури, реставрації пам'яток архітектури». Тематика наукового дослідження: «Принципи реконструкції історичних центрів середніх міст (на прикладі міста Біла Церква)».

Катерина В'ячеславівна бере активну участь у щорічних оглядах-конкурсах на кращий проєкт та його реалізацію в м. Біла Церква. Неодноразово була нагороджена

дипломами I – II ступенів. У 2018 році в складі авторського колективу ПТАМ «АММІ» отримала диплом за I місце у конкурсі на кращий ескізний проєкт «Реконструкція площі по вул. Героїв Небесної Сотні зі спорудженням пам'ятника на честь загиблих борців за волю і незалежність України».

Є автором та співавтором семи наукових праць, чотирьох навчально-методичних розробок, курсу лекцій «Основи містобудування». Коло наукових інтересів: архітектура та містобудування, урбаністика, реконструкція історичних міст, ландшафтна архітектура та ландшафтне проєктування, дизайн, графіка, живопис.

Струтинська Юлія Вікторівна – народилася 21 лютого 1986 року в м. Біла Церква.

У 2003 році вступила до Київського Національного Університет Культури і Мистецтв на факультет дизайну середовища. У 2008 році закінчила магістратуру та отримала кваліфікацію «Дизайнер середовища». У 2007-2009 роках працювала методистом вищої категорії Департаменту управління навчальним процесом Київського Національного Університету Культури і Мистецтв.

Асистент Ю.В. Струтинська

З 2018 року працює асистентом кафедри садово-паркового господарства БНАУ. Автор та співавтор восьми наукових праць та методичних розробок.

Викладає дисципліни: «Основи аранжування», «Інвентаризація садово-паркових об'єктів», «Дендрологія», «Садово-паркове будівництво», «Декоративне розсадництво». Коло наукових інтересів – флористика, декоративна дендрологія, озеленення, адаптація рослин.

Гусаковський Дмитро Михайлович – народився 27 липня 1988 року в с. Веселий Кут Арцизького району Одеської області.

У 2005 році після закінчення школи вступив до Білгород-Дністровського педагогічного училища ім. К.Д. Ушинського за спеціальністю «Вчитель молодших класів». З 2008 по 2013 рік після закінчення училища працював в будинку дитячої творчості на базі Кривобалсківської ЗОШ.

З вересня 2008 по 2013 рік заочно навчався в університеті ім. К.Д.

Ушинського на художньо графічному факультеті за спеціальністю «Вчитель образотворчого мистецтва».

Асистент Д.М. Гусаковський

З вересня 2013 по березень 2016 року працював в Білгород-Дністровському дитячому будинку змішаного типу.

З лютого 2018 року працює асистентом кафедри садово-паркового господарства БНАУ. З вересня 2018 року є керівником естрадного ансамблю БНАУ.

У 2010 році став призером обласної виставки серед талановитих вчителів Одеської області. У 2012 році в м. Одеса зайняв перше місце творчого зльоту вчителів.

З жовтня 2013 року по 2015 рік активно брав участь в різноманітних художніх виставках в м. Одеса та м. Білгород-Дністровський. У червні 2016 році став лауреатом премії міського голови талановитій молоді міста Білгород-Дністровського за особисті досягнення в номінації «Творчі досягнення». Також є активним учасником різноманітних стріт-арт об’єктів в різноманітних містах України.

Ст. лаборант Л.С. Кулікова

Кулікова Людмила Степанівна – народилася 2 липня 1964 року в м. Біла Церква. У 1986 році була прийнята на посаду старшого препаратора кафедри ботаніки та фізіології рослин Білоцерківського сільськогосподарського інституту. У 1989 році поступила на агрономічний факультет заочного відділення. В 1993 році закінчила інститут, отримавши кваліфікацію «вчений агроном», продовжувала працювати на кафедрі. У 2009 році зв’язку з відокремленням випускової кафедри була переведена на кафедру садово-паркового господарства на посаду старшого лаборанта.

Від початку заснування постійно зміцнювалася матеріальна база кафедри. В аудиторії №120 корпусу №4 був обладнаний спеціалізований кабінет квітникарства, проводилася робота зі збору колекції красиво-квітучих і декоративно-листяних

рослин, формування гербарних фондів квіткових культур і деревних рослин, збору колекцій шишок, плодів і насіння хвойних і листяних порід. У теплиці університету була зібрана колекція рослин закритого ґрунту. У 2013 році при кафедрі розпочав роботу комп'ютерний клас, оснащений сучасними комп’ютерами і програмним забезпеченням до них.

За участі кафедри регулярно здійснюється озеленення території навколо навчальних корпусів №1-4, завдяки наполегливій і відповідальній праці В.М. Горошко та Н.В. Мосійчук.

На кафедрі значна увага приділяється науковій роботі. Наукові інтереси професорсько-викладацького складу кафедри охоплюють проблеми в рамках ініціативної наукової теми «Вивчення природної флори в умовах антропогенно трансформованого середовища» під керівництвом професора В.М. Черняка.

Кафедра була ініціатором проведення та організатором Міжнародних конференцій «Актуальні питання озеленення населених місць: освіта, наука, мистецтво формування ландшафту», які проводилася у Білоцерківському НАУ у 2011, 2013 і 2015 роках і ставали справжнім форумом для фахівців із зеленого будівництва та інтродукції рослин.

Науково-педагогічні працівники кафедри брали активну участь в організації та проведенні наукових конференцій спільно з Державним дендрологічним парком «Олександрія» НАН України, щорічно брали участь в Міжнародних та державних конференціях на базі вітчизняних освітніх та наукових установ і за кордоном. За активної участі співробітників кафедри щорічно проводяться студентські наукові конференції та конференції магістрантів, успішно працюють науковий гурток та проблемні групи. У 2017 році був здійснений перший набір магістрантів для навчання за спеціальністю «Садово-паркове господарство».

Разом із тим, члени кафедри підтримують тісні зв’язки з громадою міста й галузевими організаціями та підприємствами, на яких вже працюють наші випускники. Кафедра долучалася до проведення загальноміських заходів, зокрема щорічного «Свята квітів» на «День міста». Квітковим експозиціям університету, що виготовлялися творчим колективом викладачів і студентів, кожного року присуджувалися призові місця. В рамках виконання госпдоговірної наукової теми

викладачами С.В. Роговським, К.В. Жихарєвою, Н.М. Крупою здійснена інвентаризація вуличних насаджень бульварів у м. Біла Церква, підготовлені технічні паспорти на ці об'єкти.

Біостаціонар БНАУ.

З початком підготовки фахівців лісового і садово-паркового господарства у 2007 році розпочалися роботи зі створення біостаціонару БНАУ – бази практичної підготовки студентів. Ініціатором створення біостаціонару був доктор біологічних наук, професор В.М. Черняк. Основною метою діяльності біостаціонару є формування колекцій декоративних рослин для використання їх у навчальному процесі.

На території саду НВЦ БНАУ, у 2007 році на площі 1,9 га була розкорчована ділянка, на якій восени 2008 року були висаджені декоративні рослини, що поклали початок колекціям хвойних та листяних деревних рослин. Нині біостаціонар БНАУ займає площу в 2,4 га. Колекційні ділянки є потужною навчальною базою для засвоєння навичок зі способів розмноження, садіння, догляду за рослинами; вивчення видового, формового і сортового різноманіття представлених родів.

Назі біостаціонару проводяться виїздні практичні заняття і навчальні практики з використанням фонду деревно-чагарникової рослинності, який нараховує 171 вид з 23 родин та 50 родів. Також зібрані колекції з 43 видів багаторічних і 65 видів однорічних квітниково-декоративних рослин, які культивуються на території біостаціонару. Найчисельнішою є колекція айстри однорічної (*Callistephus chinensis* (L.) Nees), яка включає 120 сортів айстр вітчизняної і зарубіжної селекції.

Джерелами формування колекцій біостаціонару є наукові та навчальні установи, серед яких Національний ботанічний сад ім. М.М. Гришка НАН України, ботанічний сад ім. академіка О.В. Фоміна Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, ботанічні сади Національного лісотехнічного університету України і Національного університету біоресурсів і природокористування України, Національний дендропарк «Софіївка» НАН України, Державний дендропарк «Олександрія» НАН України, Інститут садівництва НААН, Кременецький ботанічний сад, біостаціонар Тернопільського національного педагогічного

університету ім. Володимира Гнатюка; розсадники ПП «Лірис», «Сонце-сад», «Едем-флора», ДП «Білоцерківське лісове господарство».

На базі біостаціонару БНАУ колектив кафедри садово-паркового господарства виконує наукові дослідження з вивчення біологічних особливостей культурної флори і її використання під час облаштування ландшафтів і озеленення міст та сіл Лісостепу України. Розробляються елементи агротехніки вирощування і розмноження декоративних рослин, вивчаються механізми адаптації інтродуцентів до урбогенних умов, проводиться фітопатологічний моніторинг та розробляються системи захисту декоративних рослин в умовах урбанізованого середовища. За роки існування біостаціонару на основі проведених тут досліджень опубліковано 12 статей у фахових виданнях, захищено 24 дипломних роботи.

Вагомий внесок у його становлення зробили завідуючі біотаціонаром БНАУ, які працювали у різні роки. Це – Надія Амброзіївна Троян, яка була першою його завідуючою (2008-2009 рр.). За короткий термін часу під її керівництвом була освоєна територія біостаціонару, розділена на функціональні зони та закладені колекції декоративних рослин.

З 2009 по 2012 рік завідувала біостаціонаром Гаврилюк Віра Сергіївна. Під її керівництвом здійснювалося поповнення і розширення колекцій декоративних рослин. Частина колекційних видів біостаціонару була представлена у вигляді моносадів («Сад Магнолій», «Сад Кизильників», «Коніферетум», «Калістефарій», «Іридарій», «Розарій», «Сад жоржин», «Сад хризантем», колекція родини *Salicaceae).*

У 2013 році біостаціонаром завідувала Інна Вікторівна Федоренко. У 2014-2017 роках – Світлана Іванівна Мельниченко, перебуваючи на посаді завідуючої значно розширила колекції трав’янистих рослин і декоративних кущів, стала ініціатором створення садового центру «Магнолія» (0,18 га), на ділянках якого розмножуються і вирощуються 57 видів і культиварів деревних рослин, 89 видів і сортів квітниково-декоративних рослин. Асортимент сформований відповідно з попитом на ринку декоративного садивного матеріалу. Діяльність садового центру дозволяє поєднувати практичну і теоретичну підготовку студентів у межах навчального закладу з вирощуванням садивного матеріалу декоративних рослин.

З 2016 року біостаціонаром завідує Любов Володимирівна Єзерковська, яка планує і організовує роботу бази практичної підготовки, забезпечує утримання колекцій рослин у належному стані.

На біостаціонарі також працювали: Лілія Дмитрівна Джима (2008-2010 рр.), Валентина Миколаївна Сербин (2008-2010 рр.), Юлія Сергіївна Валігура (2014-2016рр.). Валентина Михайлівна Архипенко і Галина Йосипівна Клепус працюють на біостаціонарі з 2009 року і є кураторами дослідних і експозиційних ділянок, підтримують і розширюють колекції декоративних рослин.

Кафедра технологій в рослинництві та захисту рослин

Практичні заняття при рослинницькому кабінеті

Кафедра рослинництва бере свій початок з навчального рослинницького кабінету, який розпочав свою роботу з 1920 року в складі Білоцерківського технікуму хліборобства. У 1921 році технікум здійснював підготовку фахівців з трьох спеціальностей: «рослинництво», «садово-огородництво» та «механізація сільського господарства» за напрямом «сільськогосподарське машинобудування».

У 1926 році цей технікум отримав нову назву Білоцерківський сільськогосподарський політехнікум, рільничий відділ якого до 1929 року випустив 130 фахівців. Основним напрямом роботи кабінету рослинництва, який очолював **Олександр Зиновійович Архимович** (очолював кафедру рослинництва 1934-1937 рр.), у 20-ті роки XX століття, було вивчення зернових злакових культур, а саме, ботанічного складу місцевих селекційних сортів пшениці

Студенти під час навчань (1926 р.)

озимої та ярої, ячменю.

Білоцерківський сільськогосподарський інститут, 1939 р.

У 1929 році Білоцерківський сільськогосподарський технікум було перейменовано у сільськогосподарський інститут з трьома факультетами: рослинництва, колективізації та механізації сільського господарства. Рослинницький кабінет відділення рільництва перейменовано на кафедру рослинництва. Після чергової реорганізації інституту частина кафедр Білоцерківського сільськогосподарського інституту була у складі Київського політехнічного інституту (нині Національний технічний університет − КПІ), який був відкритий у 1898 році.

У період з жовтня 1938 до вересня 1941 року та з червня 1944 до вересня 1947 року кафедру рослинництва очолював **Олексій Антонович Іванов**, відомий своїми дослідженнями з вивчення хімізму життєдіяльності окремих сортів пшениці озимої та хлібопекарських якостей борошна.

О.А. Іванов

Доктор с.-г. наук, професор В.І. Пальчевський

З 1948 року кафедру рослинництва очолив доктор сільськогосподарських наук, професор **Василь Іванович Пальчевський**, один з провідних вчених з польового кормовиробництва, автор ряду кущових сортів гарбузів та більше 200 наукових робіт. Він працював в Білоцерківському сільськогосподарському інституті до червня 1969 року. У цей час на кафедрі рослинництва склався досить великий науково-педагогічний колектив. Серед них був і ректор Білоцерківського сільськогосподарського інституту М.С. Паламар, доценти

О.О. Табенцький, П.М. Борис, А.С. Батура, В.Ф. Солоднікова.

В період роботи В.І. Пальчевського завідувачем кафедри рослинництва досить ефективно проводилась робота зі створення нових сортів пшениці озимої під керівництвом професора М.С. Паламара, кормових буряків (доцент В.Ф. Солоднікова), кукурудзи (доцент П.Д. Клименко). Було створено ряд оригінальних номерів пшениці озимої, кукурудзи та буряків кормових які були передані в сортовипробування.

Співробітники кафедри рослинництва 1960-1970 рр.

В цей період були значно розширені можливості наукових досліджень, чому сприяло наявність добре обладнаної лабораторії для проведення аналізів в системі «ґрунт-рослина-продукція», що забезпечувало комплексну оцінку досліджень з тієї чи іншої проблеми.

Після переходу професора В.І. Пальчевського на роботу в іншу установу в 1969 році, обов'язки завідувача кафедри тимчасово виконував ректор інституту, професор **Микола Степанович Паламар**. Під його керівництвом було створено і передано в сортовипробування сорти пшениці озимої БЦСГІ-1, БЦСГІ-2.

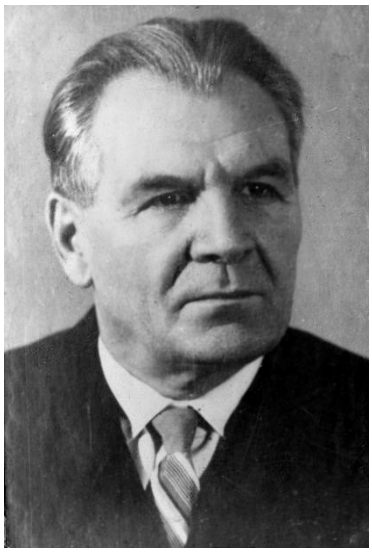
Професор М.С. Паламар

За його керівництва було підготовлено до захисту кандидатські дисертації аспірантів М.М. Мережко, А.Д. Гудими, Е.Г. Костильової. Наукові розробки кафедри рослинництва в цей період були спрямовані на створення нового покоління сортів пшениці озимої.

Доцент кафедри рослинництва П.Д. Клименко в цей період займався створенням нового покоління гібридів кукурудзи, а асистент А.С. Батура розробляв технологію їх вирощування з міжряддям 60 см. Доцент

М.М. Любинецький розробив технологію вирощування сумісних посівів кукурудзи з соєю на силос.

Державний екзамен з технологічних дисциплін (зліва на право: професори Г.І. Фіщенко, О.І. Рижеєва, доцент Г.І. Навроцький, Герой соціалістичної праці, директор радгоспу ім. 9 січня 1905 року І.Л. Пирковський).

Колектив кафедри 1960-1965 років мав у своєму складі більше 25 науково-педагогічних працівників, аспірантів, лаборантів.

Серед них були випускники різних ВНЗ не лише України, але і усього Радянського Союзу, частина, яких працювала, виконувала наукові дослідження в лабораторії селекції пшениці озимої, при кафедрі рослинництва, якою керував М.С. Паламар до 1970 року.

Для підсумкового контролю знань студентів під час захисту дипломних робіт, іспитів зі спеціальних дисциплін в склад Державної екзаменаційної комісії обов'язково включався представник з виробництва. Це, як правило, були директори передових господарств, головні агрономи, начальники виробничих сільськогосподарських управлінь.

Доктор с.-г. наук, професор Ю.Я. Шанський

З листопада 1971 по грудень 1981 року кафедру рослинництва очолював професор, доктор с.-г. наук **Юрій Якимович Шанський.** Його наукова діяльність була приурочена вивченню можливостей реалізації потенціалу сортів, гібридів соняшника та інших олійних культур за різностороннього їх використання.

Ю.Я. Шанський автор більше 150 наукових статей, двох монографій. Ним був започаткований новий напрям наукових досліджень, суть якого полягала в розробці агробіологічних основ

використання соняшника в змішаних посівах за вирощування їх на силос та зелений корм. Його розробки були основою для підготовки двох кандидатських дисертацій, створення системи силосного конвеєра для ВРХ в умовах Лісостепу України.

З 1982 до 2011 року кафедру рослинництва очолював кандидат с.-г. наук, доцент, Заслужений працівник сільського господарства України, відмінник аграрної освіти і науки України, почесний професор БНАУ **Ткачук Василь Микитович.**

Народився Василь Микитович у 1937 році в селі Могильно Гайворонського району Кіровоградської області. У 1954 році закінчив середню школу за місцем проживання. Після закінчення з відзнакою Білоцерківського сільськогосподарського технікуму вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту на агрономічний факультет, який закінчив у 1962 році. Після інституту працював керуючим відділком, агрономом цукрокомбінату. В грудні 1965 року був зарахований до аспірантури на кафедру рослинництва БЦСГІ, яку закінчив в 1968 році. Після захисту кандидатської дисертації йому було присвоєно науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук. З 1969 року працював асистентом, а з 1976 року – доцентом кафедри рослинництва, з березня 1983 року був призначений завідувачем кафедри.

Заслужений працівник сільського господарства України, відмінник аграрної освіти і науки України, доцент В.М. Ткачук

Заслужений працівник сільського господарства України доцент В.М. Ткачук проводить оцінку стану посівів пшениці озимої в ННДЦ БНАУ

В.М. Ткачук тривалий час працював секретарем парткому інституту, за його безпосередньої участі були створені сорти пшениці озимої Лютесценс 89 і Гном. Під його керівництвом захищено 3 кандидатські дисертації (Т.В. Панченко, І.А. Покотило, В.С. Хахула).

Василь Микитович також брав участь в міжнародних наукових конференціях

у Румунії, Франції, США.

В.М. Ткачук є автором більше 130 наукових статей, співавтором 6 монографії та підручників, 20 науково-практичних рекомендацій. Серед найбільш вагомих праць слід відмітити: монографія «Морква на корм», навчальні посібники «Практическое пособие для арендаторов-земледельцев», «Фермерське землеробство», «Несприятливі метеорологічні умови в землеробстві, захист від них культурних рослин», «Рослинництво» (практикум), методичні вказівки для лабораторно-практичних робіт з навчальних дисциплін: «Програмування урожайності сільськогосподарських культур», «Зернові культури», «Прядивні культури», «Кормові коренеплоди», «Лікарські рослини».

Крім наукової роботи В.М. Ткачук брав участь у громадському житті університету, був активним учасником народного хору «Батьківська нива», є автором поетичних збірок.

За участю В.М. Ткачука розроблена технологія вирощування сої, яка не має аналогів у світовому землеробстві і дозволяє в умовах Лісостепу України висівати після неї пшеницю озиму і отримувати більшу врожайність ніж після попередника гороху на зерно та конюшини на зелений корм. Нині в Україні завдяки розробкам кафедри рослинництва пшеницю озиму висівають після сої на площі більше 400 тисяч гектарів.

Завдяки Василю Микитовичу на кафедрі розроблені технології вирощування пшениці озимої та ярої, ячменю ярого, сої, кормових буряків, люцерни.

Під керівництвом В.М. Ткачука на кафедрі рослинництва у різні періоди працювали доценти: П.Д. Клименко, Г.І. Навроцький, Л.З. Сікан, О.О. Грабовський, Г.М. Виниченко, В.М. Московчук, І.В. Глеваський, В.І. Боковий, В.Г. Ткаченко, Л.А. Козак, О.С. Городецький, М.Л. Новохацький, Т.В. Панченко, Ю.В. Федорук, М.В. Остренко, В.С. Хахула, Р.В. Коваленко.

У період з 1986 по 1992 рік доцентом кафедри рослинництва працював видатний селекціонер, майбутній доктор с.-г. наук, декан агрономічного факультету (2001-2007 рр.) С.П. Васильківський.

Клименко Петро Давидович – народився в 1931 році в с. Червона Слобідка Обухівського району Київської області. У 1950 році вступив на агрономічний

факультет Київського сільськогосподарського інституту (нині НУБіП). Отримавши диплом з відзнакою, був розподілений на роботу заступником головного агронома, а згодом – головним агрономом Темногаєцької МТС Велико-Дедеркальського району Тернопільської області. Після реорганізації МТС з 1958 року працював головним агрономом Велико-Дедеркальської районної сільськогосподарської інспекції. За значні успіхи в роботі у цьому ж році був нагороджений Верховною Радою СРСР орденом «Знак пошани».

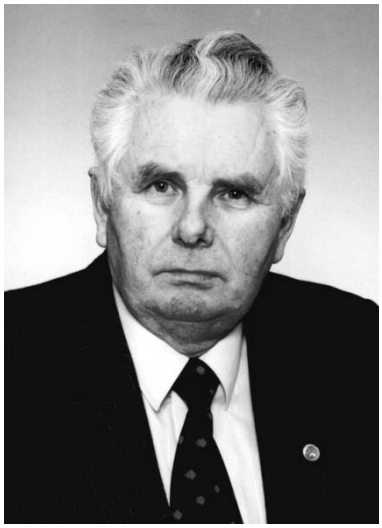

Заслужений працівник сільського господарства України, проф. П.Д. Клименко

У 1959 році вступив в аспірантуру на кафедру селекції та насінництва Української сільськогосподарської академії, яку закінчив у 1962 року, захистивши кандидатську дисертацію.

У вересні 1962 року був направлений на роботу асистентом кафедри рослинництва БЦСГІ.

З 1964 до 1993 року Петро Давидович працював доцентом кафедри рослинництва, а з січня 1993 року – професором цієї кафедри. З січня 1966 року був заступником декана, а з липня 1974 деканом агрономічного факультету.

На кафедрі рослинництва виконував наукову роботу зі створення гібридів кукурудзи та з розробки сучасної технології її вирощування. Результати наукових досліджень П.Д. Клименка викладені більш як у 70-ти наукових працях. Він також є автором навчальних посібників «Основи агрономії», «Практическое пособие для арендаторов-земледельцев» для ВНЗ СРСР та підручника для технікумів

Змішані посіви соняшника з вівсом та горохом (зліва на право: перший секретар Білоцерківського райкому партії Томашук, зав. кафедри рослинництва Ю.Я. Шанський, декан агрономічного факультету П.Д. Клименко)

«Основи землеробства і тваринництва».

Будучи деканом агрономічного факультету впродовж більше 20 років (1974-1995 рр.) Петро Давидович створив висококваліфікований колектив однодумців.

За вагомий внесок у розвиток науки, впровадження результатів наукових досліджень у виробництво Петру Давидовичу у 2001 році було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України». Він нагороджений двома орденами «Знак пошани», двома медалями, знаком «За відмінні успіхи в роботі в галузі вищої освіти СРСР».

Доцент, канд. с.-г. наук, Г.І. Навроцький

Навроцький Григорій Іванович закінчив Білоцерківський сільськогосподарський інститут у 1951 році. З травня 1951 року по лютий 1956 року працював агрономом у радгоспі Миронівського цукрового комбінату. У 1956-1957 роках працював керуючим Коржихінського відділення цукрового комбінату Полтавської області. З жовтня 1957 року почав працювати асистентом кафедри рослинництва БЦСГІ. З 1 лютого 1961 по 1 грудня 1964 року працював на посаді заступника декана агрономічного факультету. У 1964 році захистив кандидатську дисертацію. З 1 вересня 1965 року – обраний на посаду доцента кафедри рослинництва. Має 45 наукових праць. Звільнився в 1992 році у зв'язку з виходом на пенсію.

Асистент, О.Г. Козак

З 14-го грудня 1961 року по 1 липня 1985 року працювала **Козак Олександра Григорівна** на посаді старшого лаборанта кафедри рослинництва, а потім – асистента цієї ж кафедри.

Олександра Григорівна народилася 1 серпня 1927 року у селянській сімї в селі Попільня Попільнянського району Житомирської області. Шість класів середньої школи закінчила до війни, а решту – вже після війни. Після деокупації радянськими військами Попільні працювала у госпіталі.

У 1948 році Олександра Григорівна вступила до Житомирського

сільськогосподарського інституту, а в 1953 році його закінчила з отриманням диплома за спеціальністю «Вчений агроном». В подальшому працювала за направленням в Поліській науково-дослідній станції рільництва на посаді молодшого наукового співробітника. Звідти була командирована на Романівську МТС Попільнянського району, де працювала на посаді старшого лаборанта агрохімлабораторії. З 1958 року Олександра Григорівна працювала завідуючою Попілянської агрохімлабораторії при сільськогосподарській інспекції Попільнянського району Житомирської області МСГ УРСР. За добре налагоджену роботу з організації заготівлі місцевих добрив в колгоспах та дослідну роботу була неодноразово премійована, а за відмінну роботу агрохімлабораторії двічі була учасником Всесоюзної сільськогосподарської виставки. У 1957 році була нагороджена Малою Срібною медаллю та цінним подарунком виставки передового досвіду народного господарства СРСР (ВДНГ) за досягнення у соціалістичному сільському господарстві.

З 26 листопада 1960 року, у зв'язку з переїздом сім'ї до Білої Церкви, Олександра Григорівна була влаштована на посаду старшого лаборанта кафедри механізації БЦСГІ, а вже з 14 грудня цього ж року – переведена на посаду старшого лаборанта кафедри рослинництва. Під час виконання обов'язків старшого лаборанта кафедри працювала над науково-дослідницькою тематикою «Виведення високоврожайних сильних сортів пшениці, стійких до коливань зимово-весняних температур повітря і ґрунту».

З 15 листопада 1973 року Олександра Григорівна була обрана на посаду асистента кафедри рослинництва, на якій працювала по 1 липня 1985 року. За сумісництвом Олександра Григорівна певний час працювала на посаді старшого наукового співробітника госпдоговірної теми. Автор двох статей та одного методичного посібника.

Сікан Леонід Зодькович у 1961 році закінчив навчання в Білоцерківському сільськогосподарському інституті. У 1961-1962 роках працював агрономом відділення «Шарки» Синявського насіннєвого цукробурякового радгоспу. У 1962-1965 роках працював старшим агрономом, після чого був призначений заступником директора Володимирської агролісомеліоративної дослідної станції. З 1965 по 1967

рік працював головним агрономом радгоспу ім. Леніна Сумської дослідної станції. З 1967 по 1970 рік він аспірант Укр НДІ землеробства. У червні 1971 року Леонід Зодькович захистив кандидатську дисертацію. З 1970 по 1972 рік працював старшим науковим співробітником і заступником директора з наукової роботи Верхняцької дослідно-селекційної станції, а у 1972-1975 роках - завідуючим відділом селекції і насінництва Української дослідної станції з тютюну і махорки. З 1975 по 1981 рік працював старшим науковим співробітником відділення селекції Вінницької області державної сільськогосподарської дослідної станції. З 9 жовтня 1981 року призначений на посаду асистента, а з 8 квітня 1987 року – на посаду доцента кафедри рослинництва, де працював до 30 січня 2009 року до виходу на заслужений відпочинок.

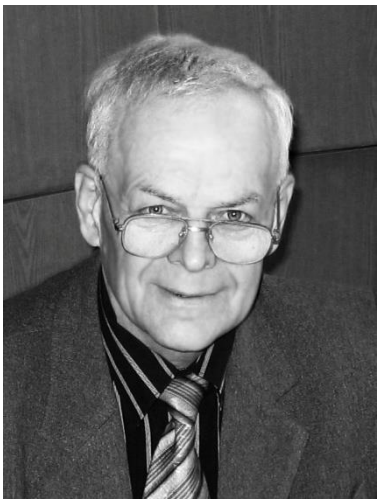
Доцент, канд. с.-г. наук, Л.З. Сікан

Леонід Зодькович є співавтором сорту вівса Черкаський 1 та сорту пшениці озимої Колективна 77, є автором понад 20 друкованих праць.

Асистент, О.М. Шевченко

Шевченко Ольга Миколаївна з 1981 по 1991 рік працювала лаборантом на кафедрі землеробства, а згодом – кафедри рослинництва.

У 1987 році закінчила заочно Білоцерківський сільськогосподарський інститут. З 1 березня 1991 року була зарахована на посаду асистента кафедри рослинництва де працювала до виходу на заслужений відпочинок по 26 червня 2007 року. Ольга Миколаївна була співавтором восьми наукових праць.

Дудко Надія Федорівна з 1965 по 1970 рік навчалася в Білоцерківському сільськогосподарському інституті. Після закінчення інституту працювала агрохіміком в колгоспі ім. Калініна Білоцерківського району. З 1972 по 1973 рік працювала інженером з техніки безпеки с. Іванівка Білоцерківського району. З 1973 року працювала агрономом в колгоспі ім. XXIV з'їзду с. Бикова Гребля

Білоцерківського району Київської області.

З 2 жовтня 1982 року була зарахована на посаду лаборанта кафедри організації та управління с.-г. виробництва БЦСГІ.

Асистент, Н.Ф. Дудко

З 1983 року працювала лаборантом, а з 1987 року була призначена на посаду асистента кафедри рослинництва, де працювала до виходу на заслужений відпочинок по 16 квітня 2007 року. Надія Федорівна є співавтором 12 наукових та науково методичних праць.

Мордатенко Леонід Петрович здобувши загальну середню освіту, з 1968 по 1970 рік служив у лавах Радянської Армії. Вищу освіту здобув у 1976 році, закінчивши агрономічний факультет Білоцерківського СГІ.

Канд. с.-г. наук,
Л.П. Мордатенко

Після закінчення інституту з 1976 по 1978 рік працював головним агрономом колгоспу ім. К. Маркса с. Россоша Липовецького району Вінницької області. Після обрання головою колгоспу у 1978 році працював на цій посаді до жовтня 1981 року. У 1981 році за конкурсом був обраний асистентом кафедри рослинництва БЦСГІ ім. П.Л. Погребняка. На цій посаді працював до вересня 1986 року, у цьому ж році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Ботаніка» в Центральному ботанічному саду НАН України.

У жовтні 1986 року був призначений на посаду директора Державного дендрологічного парку «Олександрія» НАН України, а в 2003 році був переведений на посаду директора Українського степового природного заповідника НАН України. На цій посаді працював до виходу на заслужений відпочинок у 2016 році.

Леонід Петрович має 158 наукових публікацій і 1 патент, у своїй галузі був визнаний у номінаціях: «Еколог року» – 1996 рік, «Національний лідер країни» у номінації «Золоті руки країни» – 2014 рік, є повним кавалером орденів (срібний, золотий, платиновий) «Взірець професіоналізму».

Грабовський Олексій Олександрович після закінчення в січні 1977 року

агрономічного факультету БЦСГІ був направлений на роботу в колгосп «Дружба» Вінницької області. З лютого 1977 року працював головним агрономом в колгоспі «Маяк Комунізму» с. Кропивна Хмельницького району Вінницької області.

З грудня 1979 робу був зарахований аспірантом кафедри рослинництва БЦСГІ. У зв'язку з закінченням аспірантури у 1983 році був прийнятий на роботу асистентом кафедри рослинництва.

У 1985 році Олексій Олександрович успішно захистив кандидатську дисертацію. З вересня 1987 року був заступником декана агрономічного факультету, а з 1988 року був секретарем партійного комітету інституту. У 1988-1989 роки проходив стажування за кордоном. З 1993 року був переведений на посаду доцента кафедри рослинництва. У листопаді 2004 року проходив стажування у Вищій агрономічній школі м. Монпельє «Франція». У 2005-2006 роках працював деканом агрономічного факультету.

Доцент, канд. с.-г. наук,
О.О. Грабовський

У 1998 році за багаторічну, самовіддану та плідну працю підготовки висококваліфікованих фахівців Олексій Олександрович був занесений до книги «Трудової слави університету». 30 червня 2010 року був звільнений з роботи у зв'язку з закінченням терміну контракту.

Цвіркун Євгеній Анатолійович з 1982 по 1987 рік навчався на агрономічному факультеті БЦСГІ. Після закінчення інституту з 1987 по 1989 рік працював головним агрономом КСП ім. Т.Г. Шевченка с. Тростинка Васильківського району Київської області.

З 1989 по 1995 рік працював асистентом кафедри рослинництва БЦСГІ. Проводив наукові дослідження з вивчення особливостей технології вирощування козлятника східного під керівництвом В.І. Мойсеєнка та В.М. Ткачука.

Асистент, Є.А. Цвіркун

З 1995 по 1999 рік – заступник директора НВП

ССТ (науково-виробниче підприємство Сільськогосподарський Сервіс та Технології) м. Біла Церква.

З 2000 по 2006 рік – працював головним агрономом ТОВ «Інтерагросервіс» (с. Бесідка Ставищенського р-ну).

У 2006-2007 роках працював головним агрономом ТОВ «Агроолімп 2006» (м. Сквира).

З 2007 року на пенсії по інвалідності, проте не полишає улюблену справу, розробляючи технологію застосування продукту «ЯРОС» та систем управління родючістю ґрунтів, про що було зроблено 6 публікацій в журналі «Агробізнес сьогодні».

Новохацький Микола Леонідович у грудні 1990 року закінчив агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту імені П.Л. Погребняка, здобувши кваліфікацію «вчений агроном».

З січня 1991 по вересень 1994 року працював агрохіміком колгоспу ім. Ілліча с. Вільна Тарасівка Білоцерківського району Київської області.

Доцент, канд. с.-г. наук, М.Л. Новохацький

У вересні 1994 року перейшов на роботу до Білоцерківського сільськогосподарського інституту імені П.Л. Погребняка (з липня 1995 року – Білоцерківський державний аграрний університет, з грудня 2007 року – Білоцерківський національний аграрний університет) на посаду асистента кафедри безпеки життєдіяльності. Без відриву від виробництва, протягом 1997-2000 років, навчався в аспірантурі Інституту кормів УААН (науковий керівник – академік УААН, доктор с.-г. наук. професор А.О. Бабич). В лютому 2002 року успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Вплив прийомів технології вирощування на продуктивність сої в умовах правобережного Лісостепу України» за спеціальність 06.01.09 – рослинництво.

З грудня 2002 по червень 2005 року працював на посаді начальника навчальної частини університету. У вересні 2003 року був призначений на посаду доцента кафедри рослинництва, як обраний по конкурсу за сумісництвом. Вчене

звання доцента кафедри рослинництва отримав у лютому 2005 року, після чого – в червні цього ж року, – був переведений на посаду доцента кафедри рослинництва. Протягом 2009-2011 років працював за сумісництвом на посаді Вченого секретаря університету.

В лютому 2012 року був звільнений з посади доцента кафедри рослинництва у зв'язку з переходом на роботу до Українського науково-дослідного інституту прогнозування та випробування техніки і технологій для агропромислового комплексу (УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого), де очолив відділ наукової експертизи технологій, прогнозування врожайності та агротехнічної оцінки с.-г. машин.

З грудня 2016 року по нинішній час – заступник директора з наукової роботи та координації діяльності наукових підрозділів УкрНДІПВТ ім. Л. Погорілого.

Напрям наукових досліджень: технології вирощування польових та енергетичних сільськогосподарських культур, біологічні особливості і насіннєзнавство сої.

За час наукової роботи опубліковано одноосібно та у співавторстві 126 друкованих праць, в тому числі – 2 колективні монографії та 63 наукові статті у фахових вітчизняних і зарубіжних виданнях.

У зв'язку з запитами сільськогосподарського виробництва у 90-х роках минулого століття виникла необхідність підготовки висококваліфікованих фахівців в галузі буряківництва. Саме тому в 1993 році був відібраний штат науково-педагогічних працівників зі складу кафедри рослинництва і створена **кафедра буряківництва,** до складу якої на чолі з доктором с.-г. наук, професором Іваном Васильовичем Глеваським увійшли: доценти: В.І. Боковий, В.Г. Ткаченко, В.М. Московчук, асистенти: Л.А. Козак, М.В. Шпак, Н.Ф. Дудко та аспірант О.С. Городецький.

Іван Васильович Глеваський народився 2 лютого 1935 року в селі Матюші Білоцерківського району Київської області у багатодітній родині.

Після закінчення сьомого класу працював рільником у своєму рідному колгоспі «Радянська Україна» с. Матюші Білоцерківського району Київської області.

З 1951 по 1955 рік навчався в Білоцерківському сільськогосподарському технікумі, закінчивши його з відзнакою. Після закінчення вступив до

Білоцерківського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1960 році.

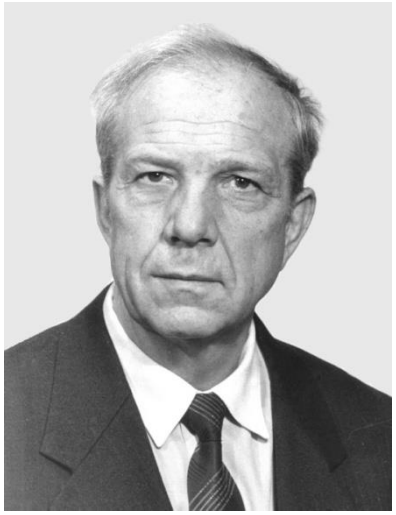

Перший завідувач кафедри буряківництва, доктор с.-г. наук, професор І.В. Глеваський

З 1960 року працював головним агрономом спочатку у колгоспі «22 з'їзду КПРС» с. Мирне Костопільського району Рівненської області, а згодом у рідному селі Матюші у колгоспі «Радянська Україна» Білоцерківського району Київської області до 1969 року. За високі показники урожайності та застосування сучасних технологій вирощування сільськогосподарських культур був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1965 р.), відзначений медалями ВДНГ СРСР: у 1964 р. – бронзовою, 1965 р. – срібною, 1966 р. – золотою.

З 1969 по 1972 рік навчався в аспірантурі Української сільськогосподарської академії, після закінчення якої захистив кандидатську дисертацію на тему: «Влияние сроков сева, норм высева и глубины заделки семян на урожай и сахаристость полиплоидной сахарной свеклы».

З 1973 року працював спочатку асистентом, а з 1981 року доцентом кафедри рослинництва Білоцерківського сільськогосподарського інституту. У 1991 році захистив докторську дисертацію на тему: «Основи оптимізації агротехнічних умов формування урожаю коренеплодів цукрових буряків». З 1993 по 1997 рік – професор, завідувач кафедри буряківництва Білоцерківського державного аграрного університету.

Іван Васильович читав курс лекцій, вів лабораторні і практичні заняття з буряківництва, був керівником аспірантів, держбюджетних науково-дослідних тем з проблеми формування врожаю буряків цукрових в ланках зерно-просапної сівозміни. Автор понад 100 наукових праць, в тому числі навчальних посібників: Практикум: Свекловодство: Программа для высших сельськохозяйственных учебных заведений. Москва, 1988; Свекловодство: Практикум. К., 1989; Основы свекловодства. К., 1991, Буряківництво. К., 1991; та інші. Його наукові розробки не втратили своєї актуальності і до сьогодні.

Професор І.В. Глеваський залишив вагому наукову спадщину в друкованих

працях, журнальних статтях, популярних брошурах, звітах, навчальних посібниках.

Глибоке знання вітчизняної та іноземної агрономічної науки і техніки дозволили йому стати одним із провідних фахівців буряківничої галузі. Саме йому належала і пальма першості в обґрунтуванні необхідності відкриття кафедри буряківництва в Білоцерківському сільськогосподарському інституті, який він безмежно любив і піклувався про його майбутнє.

Професора І.В. Глеваського знали й шанували студенти та колеги в Білоцерківському сільськогосподарському інституті як лектора і завідувача кафедри, виробничники – як хлібороба за покликанням, селяни – як рільника і дбайливого господаря, наукові кола – за нестардатні підходи, сміливі рішення в наукових дослідженнях.

З під його крила вийшли доценти О.С. Городецький, Л.М. Качан, професор І.Д. Примак та багато інших науковців, які втілюють його задуми в життя.

Важка і напружена праця дуже швидко розхитала здоров'я вченого і педагога. 12 травня 1997 року перестало битися серце новатора агрономічної думки, хлібороба рідкісної цілеспрямованості і відданості рідній землі.

Доцент, канд. с.-г. наук, В.І. Боковий

Боковий Віктор Іванович у 1959 році вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, який у 1964 році успішно закінчив і отримавши диплом «вченого агронома» був направлений на роботу головним агрономом колгоспу ім. Леніна с. Велика Вовнянка Таращанського району Київської області.

З 1967 до 1970 року навчався в стаціонарній аспірантурі при кафедрі рослинництва БЦСГІ. Під керівництвом професора Паламаря М.С. у 1975 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Вплив мікроелементів, крупності насіння на його схожість і продуктивність диплоїдних і поліплоїдних цукрових буряків».

З 1971 до 1984 року працював асистентом кафедри рослинництва, а з лютого 1984 року – обраний на посаду доцента цієї кафедри. З 1993 до 2007 року працював на посаді доцента новоствореної кафедри буряківництва (2001-2007 роки виконував

обов'язки завідувача даної кафедри), а з 2007 року після об'єднання кафедр до 2009 року працював доцентом кафедри рослинництва.

Віктор Іванович поряд з викладацькою роботою вів наукові дослідження за темою: «Вплив опромінення посівного матеріалу лазером на схожість насіння та продуктивність цукрових та кормових буряків, кукурудзи та інших с.-г. культур».

За період науково-педагогічної роботи Віктор Іванович опублікував 52 наукові статті та 4 методичні розробки, був активним учасником народного хору «Батьківська нива».

Доцент, канд. с.-г. наук, В.М. Московчук

Московчук Валерій Михайлович у 1966 році вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту, який у 1971 році успішно закінчив і отримавши диплом «вченого агронома» був направлений на роботу агрономом Вищеольчедаївського бурякорадгоспу Мурованокуриловецького району Вінницької області.

З 1974 до 1977 року навчався в стаціонарній аспірантурі ВНІЦ (Всесоюзний науково-дослідний інститут цукрових буряків). З 1977 до 1981 року працював старшим науковим співробітником Білоцерківської дослідно-селекційної станції.

У 1980 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю – «селекція та насінництво цукрових буряків» на тему: «Селекційно-генетичне вивчення однонасінних цукрових буряків, створених на стерильній основі».

З 1981 до 2013 року працював на кафедрі рослинництва на посаді асистента, а згодом – доцента.

За період науково-педагогічної діяльності Валерій Михайлович видав 85 друкованих праць, а також був співавтором 2 (двох) сортів буряка цукрового – Білоцерківський однонасінний – 43 і Білоцерківський однонасінний – 45 та 2 (двох) сортів пшениці озимої – Лютесценс 89 і Гном.

Ткаченко Віктор Гаврилович після закінчення середньої школи навчався в Білоцерківському технічному училищі №4, яке закінчив у 1961 році, отримавши кваліфікацію механіка автомобільного транспорту. У 1966 році вступив, а в 1971 році успішно закінчив Білоцерківський сільськогосподарський інститут, і

отримавши кваліфікацію «вченого агронома» був направлений на роботу головним агрономом у с. Паляниченці Фастівського району Київської області.

Доцент, канд. с.-г. наук,
В.Г. Ткаченко

З 1972 року був зарахований на посаду асистента кафедри механізації та електрифікації с.-г. виробництва БЦСГІ, а з 1978 року призначений на посаду асистента кафедри рослинництва. З 1984 до 1987 був аспірантом заочної форми навчання при Українській сільськогосподарській академії. У 1986 році успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: «Вплив доз добрив та норм висіву люцерни на зелений корм і насіння в умовах правобережного Лісостепу України».

У 1991 році призначений на посаду доцента кафедри рослинництва БДАУ. З 1993 до 2007 року працював доцентом на кафедрі буряківництва, а згодом після об'єднання цих кафедр продовжив працювати доцентом кафедри рослинництва.

За період трудової діяльності Віктор Гаврилович був відзначений 26 подяками з записом до трудової книжки. Ним було видано 81 наукових і методичних праць.

За активну участь у художній самодіяльності неодноразово ставав лауреатом обласних, республіканських і всесоюзних оглядів, був артистом Київської обласної народної філармонії.

Козак Леонід Андрійович, як і значна частина колег, отримував освіту агронома у Білоцерківському сільськогосподарському інституті. Навчався з 1976 по 1981 рік на агрономічному факультеті і по закінченню отримав диплом з відзнакою кваліфікації «Вчений агроном» і був направлений до Верхняцької дослідно-селекційної станції на посаду начальника механізованого загону.

З травня 1981 року по грудень 1982 року пройшов строкову службу у лавах радянської армії і після закінчення служби відразу вступив до аспірантури Білоцерківського сільськогосподарського інституту на кафедру землеробства. Керівником дисертаційної роботи Л.А. Козака був завідувач кафедри землеробства, доктор с.-г. наук, професор Котоврасов Іван Полікарпович.

Тема дисертаційної роботи: «Эффективность дифференцированной обработки

почвы в сочетании с удобрениями и гербицидами под озимую пшеницу и сахарную свеклу в звене зерносвекловичного севооборота».

Доцент, канд. с.-г. наук,
Л.А. Козак

Після закінчення аспірантури, з 1 січня 1985 року працював асистентом кафедри рослинництва. Проводив практичні заняття і навчальну практику з кормовиробництва на зооінженерному і ветеринарному факультетах.

У 1993 році після роз'єднання кафедри рослинництва був переведений на кафедру буряківництва. У 2002 році отримав вчене звання доцента.

З 2002 року по 2009 рік працював заступником декана агрономічного факультету. Разом з деканом факультету С.П. Васильківським була проведена робота з акредитації бакалавра спеціальності Агрономія, ліцензування магістратури за цією ж спеціальністю, акредитації освітніх рівнів спеціаліста і магістра спеціальності Агрономія. В цей час вперше в Україні, завдяки проекту «Темпус-Тасіс», була відкрита спеціалізація «Агрономічний менеджмент», де Козак Л.А. брав участь у розробці та підготовці документації.

Факультет мав розвиватися далі. Тому разом з доцентом С.В. Роговським була напрацьована документація з відкриття спеціальності «Садово-паркове господарство і лісництво». Вже з 11.12.2008 року на основі ліцензії серії АВ № 443033 при агрономічному факультеті БНАУ почали підготовку фахівців напряму 6.090103 "Лісове і садово-паркове господарство" спеціальності "Садово-паркове господарство" освітньо-кваліфікаційного рівня 6.130400 "Бакалавр".

З 2007 по 2011 рік працював на посаді декана агрономічного факультету БНАУ.

У 2010 році була проведена акредитація щодо підготовки бакалаврів за напрямом 6.090103 "Лісове і садово-паркове господарство" кваліфікації "Бакалавр лісового і садово-паркового господарства", де Л.А. Козак був відповідальним за підготовку документації як декан факультету.

У 2012 році доцентами Л.А. Козаком, Т.М. Недашківською, В.С. Хахулою була підготовлена відповідна документація і у 2013 році було проведене

ліцензування напряму підготовки 6.080101 "Геодезія, картографія та землеустрій" освітньо-кваліфікаційного рівня "Бакалавр" кваліфікації молодший інженер з напряму "Геодезія, картографія та землеустрій" з ліцензованим обсягом – 50 осіб денної форми і 50 осіб заочної форми навчання.

У 2017 році освітній рівень «Спеціаліст» в Україні офіційно був скорочений, а тому Л.А. Козак був відповідальним за підготовку документації щодо ліцензування та провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти і започаткування спеціальності 201 «Агрономія» за другим (магістерським) рівнем з ліцензованим обсягом 175 осіб за спеціалізаціями «Агрономічний менеджмент», «Кормовиробництво», «Селекція та генетика сільськогосподарських культур» та новою спеціалізацією «Органічне землеробство».

З метою повноцінного навчання студентів за спеціалізацією «Органічне землеробство» Л.А. Козак разом з М.Б. Грабовським і Л.В. Богатир з 2017 року працюють в проєкті Житомирського НАЕУ «Німецько-українська співпраця в галузі органічного сільського господарства». Це дало можливість отримати багато інформації з ведення органічного виробництва в Україні, розробити повноцінний навчальний план цієї спеціалізації. Вже у 2018 році розроблена і закладена польова сівозміна з органічним вирощуванням сільськогосподарських культур з метою удосконалення їх технології вирощування, де Л.А. Козак брав безпосередню участь.

У травні-червні 2019 року Л.А. Козак та О.С. Городецький були відповідальними за підготовку документації щодо проведення первинної акредитації освітньо-професійної програми підготовки фахівців з вищою освітою за спеціальністю 201 «Агрономія» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. А вже у жовтні-листопаді 2019 року працювали над підготовкою частини документів для акредитації освітньо-професійної програми Агрономія другого (магістерського) рівня здобувачів вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія».

За час роботи в БНАУ, за виробничої необхідності, працював на кафедрах рослинництва, буряківництва, агрохімії та ґрунтознавства, землеробства, а наразі працює на кафедрі технологій у рослинництві та захисту рослин.

За період роботи Л.А. Козаком опубліковано більше 100 навчальних та

наукових праць, у тому числі п’ять посібників, одна монографія, історична довідка факультету, найбільш вагомими з яких є: "Бур'яни в землеробстві України: прикладна гербологія". Посібник для підготовки фахівців із спеціальностей напряму 1301 – агрономія у вищих навчальних аграрних закладах освіти II-IV рівнів акредитації, 2005 р.; "Декоративне садівництво та квітникарство". Навчально-методичний посібник для забезпечення самостійної роботи студентів та організації поточного та підсумкового контролю знань (з елементами кредитно-модульної технології навчання, 2009 р.; "Введення до спеціальності". Навчальний посібник для підготовки фахівців напряму 6.090101 "Агрономія" у вищих навчальних закладах II–IV рівнів акредитації Міністерства аграрної політики України, 2009 р.; "Буряківництво". Підручник для підготовки бакалаврів напряму 6.1301 "Агрономія" у вищих навчальних закладах II–IV рівнів акредитації Міністерства аграрної політики України, 2009 р.; "Основи сталого розвитку аграрного сектора. Досвід та знання Франції, Чеської республіки, України". Монографія, 2010 р.; "Квітникарство". Навчальний посібник для підготовки бакалаврів напряму "Лісове і садово-паркове господарство" у вищих навчальних закладах II–IV рівнів акредитації Міністерства аграрної політики України, 2014 р.

Городецький Олександр Степанович у 1986 році вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту ім. П.Л. Погребняка.

Доцент, канд. с.-г. наук, О.С. Городецький

Під час навчання з червня 1987 року служив у лавах Радянської Армії в ракетних військах стратегічного призначення, звільнившись у запас у травні 1989 року у військовому званні «старшина» продовжив навчання на агрономічному факультеті БЦСГІ.

У 1992 році закінчив інститут з відзнакою та був направлений на роботу в Вищеольчедаївський бурякорадгосп Мурованокуриловецького району Вінницької області на посаду бригадира рільничої бригади.

З червня 1993 по червень 1996 року навчався в стаціонарній аспірантурі під керівництвом професора І.В. Глеваського та, захистивши успішно кандидатську

дисертацію на тему: «Формування врожаю цукрових буряків залежно від інтенсивності весняно-літнього обробітку ґрунту та сортових особливостей на різних фонах удобрення в умовах Правобережного Лісостепу України», в цьому ж році був призначений на посаду асистента кафедри буряківництва.

З 1997 по 2000 рік за сумісництвом працював старшим методистом з виховної роботи Білоцерківського державного аграрного університету. З 2000 по 2002 рік працював на посаді начальника навчальної частини університету, а з 2002 по 2007 рік за сумісництвом був деканом факультету культури та мистецтва БНАУ.

У 2002 році О.С. Городецькому було присвоєне вчене звання доцента кафедри буряківництва. З 2007 по 2011 рік за сумісництвом працював на посаді заступника декана агрономічного факультету.

Після об'єднання кафедри буряківництва з кафедрою рослинництва у 2007 році працює доцентом кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин, викладає навчальні дисципліни: «Технічні культури» для студентів першого «бакалаврського» рівня та «Світові сучасні інтенсивні агротехнології» для студентів другого «магістерського» рівня вищої освіти.

За період науково-педагогічної роботи О.С. Городецьким було видано 82 друковані праці, з яких – 35 наукових статей, 42 праці навчально-методичного характеру, 1 підручник та 4 навчальні посібники, найбільш вагомими з яких є: «Буряківництво» (2009 р.), «Системи сучасних інтенсивних технологій» (2017 р.) та «Технічні культури» (2018 р.).

Олександр Степанович, починаючи з студентських років, є активним учасником художньої самодіяльності університету. У складі народного хору «Батьківська нива», де він є солістом і за потреби грає на сопілці, був лауреатом Міжнародних фестивалів у Бельгії (2000 рік), Польщі (2004 рік) та неодноразово лауреатом Всеукраїнського фестивалю серед аграрних вищих навчальних закладів «Софіївські зорі».

Качан Леся Михайлівна у 1991 році закінчила Білоцерківський сільськогосподарський інститут імені П.Л. Погребняка і отримавши диплом «вченого агронома», працювала агрономом-технологом Гонорівського цукрового заводу Вінницької області.

У 1993 році повернулася до рідного інституту. Працювала на кафедрі буряківництва лаборантом, старшим лаборантом, одночасно навчалася в аспірантурі під керівництвом професора І.В. Глеваського. Після закінчення аспірантури почала професійну кар'єру в рідному університеті на посаді асистента кафедри буряківництва. Кандидатську дисертацію на тему: «Продуктивність гібридів цукрових буряків залежно від системи удобрення в Правобережному Лісостепу України» захистила у 2004 році.

Доцент, канд. с.-г. наук, Л.М. Качан

Після захисту дисертації працювала асистентом кафедри буряківництва, з 2007 року – асистентом кафедри рослинництва (нині кафедра технологій у рослинництві та захисту рослин). Вчене звання доцента присвоєно у 2012 році. Має понад 30 друкованих праць, серед яких підручники, методичні вказівки.

Пройшовши шлях від лаборанта до доцента кафедри, Леся Михайлівна нині обіймає посаду вченого секретаря та завідуючої відділом аспірантури та докторантури.

У різні періоди на кафедрі буряківництва забезпечували навчальний процес навчально-методичними матеріалами лаборанти: Л.В. Єзерківська, Л.М. Качан, І.Я. Коба, І.А. Корінчук, Л.М. Філіпова, Л.М. Городецька. Вони характеризувалися високим професіалізмом та інтелектом, виконували бездоганно свою роботу тому переважна їх більшість просунулися вище по кар'єрних сходинах. Кандидатами с.-г. наук, доцентами стали: І.Я. Коба, Л.М. Качан, Л.М. Філіпова; І.А. Корінчук – провідним фахівцем компанії «РАЙЗ», Л.В. Єзерківська – завідуючою біостаціонаром БНАУ, а Л.М. Городецька – диспетчером деканату агробіотехнологічного факультету.

За період діяльності науковцями кафедри на дослідному полі БНАУ було проведено багаторічні дослідження за двома Держбюджетними темами, які фінансувалися Міністерством сільського господарства і продовольства України, результати яких були впроваджені у виробництво. У 2007 році кафедру буряківництва було об'єднано з кафедрою рослинництва.

Значний внесок в розвиток кафедри рослинництва зробили асистенти Н.Ф. Дудко, О.М. Шевченко, Є.А. Цвіркун, лаборанти Є.Й. Мілюк, К.В. Томашевська, Г.В. Василенко, Т. Лукошкова, Л.М. Лябах, В.В. Герасименко, Н.К. Антоненко, А.В. Білан, Л.В. Єзерківська, В.Ф. Литвин, Л.М. Городецька.

Співробітники кафедри рослинництва 2010 рік.

На кафедрі, в різні роки, створено і передано у сортовипробування сорти пшениці озимої – БЦСГІ поліпшена (автор М.С. Паламар), Лютесценс 89, Гном, (автори В.М. Ткачук, В.М. Московчук). Співавтором сортів картоплі Лілея, Червона рута, Подолянка, Промінь, Левада, Вернісаж, Скарбниця, Оберіг, Подільське джерело, Зелений гай є доцент М.В. Остренко, а доцент М.Б. Грабовський гібридів кукурудзи Кремінь 200 СВ, Сурський 197 МВ, Подільський 274 СВ, Пятихацький 270 МВ, Чемеровецький 260 СВ, Любава 279 МВ, Дерезуватський 291 СВ, Борозенський 280 МВ, Криничанський 260 МВ, Вись 279 СВ.

Заслужений працівник сільського господарства України, доцент, канд. с.-г. наук, В.С. Хахула

З 2011 по 2014 рік кафедру рослинництва очолював **Валерій Семенович Хахула** – кандидат с.-г. наук, доцент, декан агробіотехнологічного факультету, директор науково-дослідного інституту енергоефективних технологій і агротехнологічних та технічних процесів у

рослинництві БНАУ, Заслужений працівник сільського господарства України.

Народився Валерій Семенович 13 липня 1962 року в с. Прилуки Овруцького району Житомирської області в сім'ї службовців.

Після закінчення Овруцької середньої школи, у 1982 році вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту ім. П.Л. Погребняка на агрономічний факультет, згодом був призваний на військову строкову службу в Радянську Армію, після якої продовжив навчання в інституті, закінчивши його у 1989 році. У 1993 році закінчив педагогічний факультет Українського державного аграрного університету.

В.С. Хахула ніколи не був позаду: відмінно навчався, займався спортом, завжди був активістом у громадському житті. Прийшов на виробництво у 1989 році агрономом по захисту рослин. Згодом працював головним агрономом колгоспу «Росія» Білоцерківського району, заступником директора з рослинництва Білоцерківського виробничого об'єднання з агрохімічного обслуговування сільського господарства, головним агрономом відділу рослинництва АПК «Рось», головним агрономом управління сільського господарства і продовольства Білоцерківської РДА. Валерій Семенович майже 18 років працював на посаді начальника управління агропромислового розвитку та заступником голови Білоцерківської РДА з питань агропромислового комплексу.

У 2008 році Валерію Семеновичу за багаторічну бездоганну працю, сумлінне виконання службових обов'язків було присвоєне почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України». Рішенням колегії Міністерства аграрної політики України він був нагороджений трудовою відзнакою «Знак пошани», Почесними грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерства аграрної політики України, обласної та районної державних адміністрацій, відзнакою Київського міського голови.

У 2009 році закінчив заочну аспірантуру, а в 2011 році захистив кандидатську дисертацію.

Науковий напрям дослідження інституту, який він очолює, – «Розробка теоретичних і практичних еколого-біологічних основ альтернативних енерго- та ресурсозберігаючих технологій вирощування сортових, міжсортових посівів

сільськогосподарських культур у польових сівозмінах Лісостепу України з використанням сортів і гібридів власної вітчизняної та зарубіжної селекції».

Окрім плідної роботи на благо вітчизняної агрономічної науки Валерій Семенович майже десять років очолює агробіотехнологічний факультет. Завдяки його ініціативі та під його керівництвом на факультеті було відкрито нові спеціальності: 193 «Геодезія та землеустрій» (ОР «бакалавр», «магістр»), 205 «Лісове господарство» (ОР «бакалавр»), 141 «Електроенергетика, електротехніка. електромеханіка» (ОР «бакалавр») та ліцензовано магістерську підготовку зі спеціальності 206 «Садово-паркове господарство».

Але попри всі заслуги Хахула Валерій Семенович – проста в спілкуванні, доброзичлива і щедра людина, характер якої відповідає найкращим уявленням про керівника, педагога, інтелігента. Глибокий аналітик, блискучий стратег і тактик, мудрий керівник, сильна людина, твердий у своїх переконаннях, сміливий у своїх намірах, мрійник, романтик і водночас реаліст, що вміє втілювати мрії в життя.

Він любить працювати зі студентами, бо студентське життя – цікаве й багатогранне, вкладає свої знання й життєвий досвід у голови й душі нового покоління, здатного творчо мислити й творити в дусі свого часу.

Валерій Семенович пройшов яскравий та гідний справжньої людини життєвий шлях – від раннього початку трудової діяльності на своїй малій батьківщині – Овруччині, до керівника державного рівня. Своїм життєвим шляхом, який вартий захоплення, а також щирим служінням рідному університету та наполегливою і плідною працею на науково-освітній ниві, він є гідним прикладом для наслідування і завжди викликає щире захоплення всього колективу агробіотехнологічного факультету.

Кафедра рослинництва була кузнею підготовки керівних кадрів ВНЗ. Так, в різні роки вихованці кафедри працювали на посадах: ректора Білоцерківського сільськогосподарського інституту (професор М.С. Паламар), секретаря парткому інституту (доцент, Заслужений працівник сільського господарства В.М. Ткачук), начальників навчальної частини університету (доценти: О.С. Городецький, М.Л. Новохацький), деканів агрономічного факультету (професор В.І. Пальчевський, доценти: П.Д. Клименко, Г.М. Виниченко, С.П. Васильківський, О.О. Грабовський,

Л.А. Козак, В.С. Хахула), декана факультету культури та мистецтва (доцент О.С. Городецький), заступників декана (доценти Г.І. Навроцький, О.О. Грабовський, Г.М. Виниченко, Л.А. Козак, О.С. Городецький, Р.В. Коваленко).

Великої уваги на кафедрі рослинництва надавалось і надається підготовці кадрів, викладачів, науковців. На кафедрі за період 1970-2020 роки підготовлено трьох докторів сільськогосподарських наук (І.В. Глеваський, А.Б. Марченко, М.Б. Грабовський) цілу плеяду кандидатів наук (М.Я. Лисенко, М.М. Любінецький, В.С. Куценко, П.І. Макаренко, М.П. Сімкін, О.К. Кальченко, П.М. Попов, Г.І. Навроцький, В.Ф. Солоднікова, А.С. Батура, В.М. Ткачук, В.І. Боковий, Т.М. Духовська, М.М. Мережко, А.Д. Гудима, В. Колеснік, А.О. Мілюк, В.Г. Ткаченко, Л.П. Мордатенко, О.О. Грабовський, М.Л. Новохацький, Т.В. Панченко, В.С. Хахула, І.А. Покотило).

У 2014 році до кафедри рослинництва було приєднано **кафедру захисту рослин**, яка у складі агрономічного факультету функціонувала з 1934 року. Її організація була обумовлена необхідністю поліпшити підготовку випускників Білоцерківського сільськогосподарського інституту з питань захисту посівів сільськогосподарських культур від шкідників та хвороб. На кафедрі почали викладати курси сільськогосподарської ентомології і фітопатології.

Першим завідувачем кафедри (1934-1941 рр.) був ентомолог за фахом і покликанням **Йосип Йосипович Кораб**. В 1936 році він захистив дисертацію на здобуття наукового ступеню доктора с.-г. наук на тему «Бурякова нематода».

Професор Й.Й. Кораб

У 1944-1949 роках кафедру очолював професор **М.А. Теленга** – відомий фахівець з біологічного захисту рослин від шкідників рослин, який викладав студентам курс ентомології.

Під його керівництвом в Інституті захисту рослин, куди він згодом перейшов працювати, була створена лабораторія біологічного захисту рослин.

З 1949 по 1956 рік на посаді завідувача кафедри захисту рослин працював **Михайло Карпович Гродзінський**, який раніше був першим деканом

агрономічного факультету.

Фітопатологічний напрям його наукової роботи був зосереджений на вивченні іржастих хвороб с.-г. культур, зокрема зернових колосових і соняшнику. Під його керівництвом і за його безпосередньої участі був зібраний багатий гербарний матеріал хвороб сільськогосподарських культур.

Професор
М.К. Гродзінський

У 1956-1964 роках кафедру захисту рослин повторно очолив професор Й.Й. Кораб, який за період науково-педагогічної діяльності опублікував понад 100 наукових праць, брав участь у I, II, III Всесоюзних ентомологічних конференціях та 18 симпозіумах, приуроченим фітонематодам. У лютому 1964 року у зв'язку зі смертю професора Й.Й. Кораба тимчасово, до обрання за конкурсом, обов'язки завідувача кафедри захисту рослин були покладені на професора **Івана Тарасовича Сокура**, автора 23 наукових і більше 10 науково-популярних праць, приурочених фауні ссавців України.

З 1957 по 1965 роки при кафедрі була відкрита аспірантура, в якій навчалося п'ять аспірантів, три з яких захистили кандидатські дисертації: М.Г. Коломієць, Ф.Ф. Кашуба і Б.І. Кульчицький.

І.М. Краснощоков

Із 1966 по 1969 роки на посаді завідувача кафедри працював **Іван Михайлович Краснощоков**. Із жовтня 1948 року до виходу на пенсію (1985 р.) І.М. Краснощоков – був завідувачем фітопатологічної лабораторії Білоцерківської дослідно-селекційної станції і за сумісництвом завідував кафедрою захисту рослин.

І.М. Краснощоковим була проведена багаторічна робота з випробування і рекомендацій виробництву нових хімічних препаратів для захисту буряків цукрових і зернових культур від хвороб.

У 1969-1980 роках кафедрою захисту рослин керував **Микола Григорович Коломієць**, який тривалий час працював головним агрономом колгоспу ім. Першого

Травня в с. Вищеольчедаїв Мурованокуриловецького району Вінницької області.

Доцент, канд. біолог. наук, М.Г. Коломієць

Під керівництвом професора Й.Й. Кораба він виконав і захистив у 1963 році кандидатську дисертацію з біології розвитку кукурудзяного метелика.

Микола Григорович викладацьку роботу поєднував з посадою заступника декана, а згодом був обраний деканом агрономічного факультету (1963-1974 рр.).

Доцент, канд. біолог. наук, В.Ю. Терещенко

Він приклав чимало зусиль для розвитку факультету в цілому і кафедри зокрема. З його участю на кафедрі була обладнана нова навчальна лабораторія хімічного захисту рослин, а на дослідному полі факультету була створена 10-типільна сівозміна для проведення наукових досліджень і навчання студентів.

У 1970 році на посади асистентів кафедри були зараховані молоді кандидати наук В.Д. Колодійчук і В.Ю. Терещенко. На базі кафедральної сівозміни і в господарствах співробітниками кафедри проводилась науково-дослідна робота. Завідувач кафедри М.Г. Коломієць проводив наукові дослідження на тему «Наукові основи раціонального використання пестицидів у зерно-буряковій сівозміні Лісостепу України», які мали стати основою його докторської дисертації.

Колектив кафедри захисту рослин у 1973 році: перший ряд – старший лаборант М.Ф. Кучма, зав. кафедри, доцент М.Г. Коломієць, лаборанти О.С. Бірюкова і Г.П. Клименко; другий ряд: доценти Ф.Ф. Кашуба, В.Ю. Терещенко і А.С. Батура та асистент В.Д. Колодійчук

У 1980-1986 роках завідувачем кафедри захисту рослин за конкурсом був

обираний доцент **Федір Федорович Кашуба**, який працював на агрономічному факультеті з 1965 по 1994 рік.

Федір Федорович – виходець із селянської сім'ї і значну частину життя присвятив сільськогосподарському виробництву. Його трудова діяльність розпочалася з 1948 року на посаді дільничного агронома Ставищанської МТС Київської області після закінчення Білоцерківського сільськогосподарського технікуму.

Доцент, канд. біолог. наук, Ф.Ф. Кашуба

У 1952 році Ф.Ф. Кашуба вступив на агрономічний факультет Білоцерківського СГІ і закінчує його у 1957 році. Протягом п'яти років він був беззмінним старостою курсу. Після закінчення БЦСГІ працював керуючим відділком Київської дослідної станції тваринництва «Терезине», головним агрономом колгоспу ім. Ілліча с. Вільна Тарасівка Білоцерківського району.

Після закінчення аспірантури і успішного захисту кандидатської дисертації працює на посаді асистента, а потім доцента кафедри захисту рослин (1970 рік). Протягом трьох років Федір Федорович очолював профбюро співробітників інституту, 10 років обирався заступником голови профкому, а з 1980 року виконував обов'язки ректора народного університету сільськогосподарських знань, за що отримав подяки районного товариства «Знання».

Нагороджений знаком «Переможець соціалістичного змагання « за 1974 рік та медаллю «Ветеран праці».

Федір Федорович за період своєї роботи в інституті опублікував біля 30 праць наукового і навчально-методичного напрямів. Він також підготував і видав оригінальну роботу навчально-методичного плану «Сельскохозяйственная фитопатология». Разом із науковцями кафедри селекції і насінництва він проводив оцінку створеного методом хімічного мутагенезу селекційного матеріалу пшениці озимої на стійкість до бурої іржі і борошнистої роси.

З 1986 по 1995 та з 2004 по 2010 роки посаду завідувача кафедри обіймав доцент **Василь Дмитрович Колодійчук**. У 1980-1994 він читав курси «Ентомологія» і «Біологія шкідників і збудників хвороб сільськогосподарських

рослин», а з 1994 навчального року «Сільськогосподарську фітопатологію».

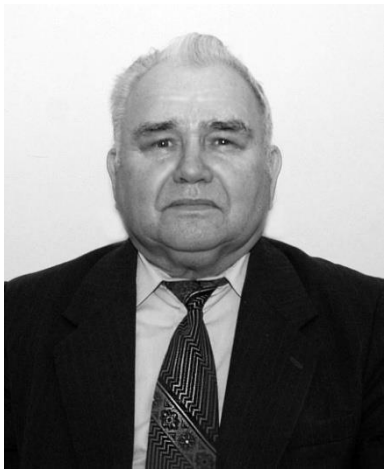
Доцент, канд. с.-г. наук,
В.Д. Колодійчук

Його науково-дослідна робота була пов'язана з вивченням розповсюдження, шкідливості і обґрунтування заходів захисту польових культур, зокрема: пшениці озимої, гороху, буряків цукрових, конюшини від кореневих гнилей, та обґрунтування заходів захисту від цих, на перший погляд малопомітних, але досить поширених і шкодочинних хвороб. Він видав понад 70 публікацій наукового і методичного плану.

У 80-ті роки на кафедру прийшло працювати молоде поповнення. Зокрема, на посаду асистента був обраний **В.М. Джуран** і **М.М. Барановський**. За період роботи на кафедрі В.М. Джуран підготував у співавторстві методичні вказівки для проведення лабораторно-практичних занять з ентомології і фітопатології та опублікував ряд статей за результатами наукових досліджень. У 1988 році він за переводом перейшов працювати у Переяслав-Хмельницьку філію КФПІ ім. О.М. Горького на посаду старшого викладача кафедри природничих наук і тепер є одним із проректорів цього ВНЗ.

Професор, доктор с.-г. наук,
М.М. Барановський

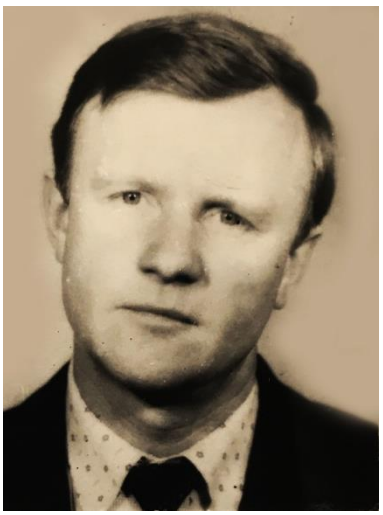
Асистент, канд. наук,
В.М. Джуран

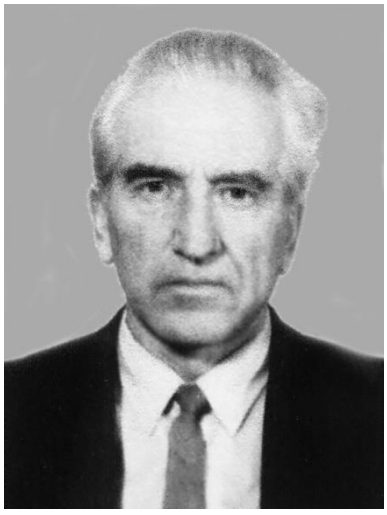
Доцент, канд. с.-г. наук,
В.С. Куценко

З 1995 по 2000 рік кафедру захисту рослин очолював доктор с.-г. наук **Василь Семенович Куценко**, який читав студентам курс лекцій «Фітофармацевтичні засоби захисту рослин». За період своєї наукової діяльності Василь Семенович опублікував близько 130 наукових праць, в т. ч. 8 книг, присвячених різним аспектам агротехніки

польових культур.

З 2000 по 2004 рік посаду завідувача кафедри обіймав доктор біологічних наук, професор **Віталій Петрович Федоренко**. У 1979 році він захистив кандидатську дисертацію, отримавши науковий ступінь кандидата біологічних наук, а в 1993 році – дисертацію доктора біологічних наук на тему: «Екологічні закономірності динаміки ентомокомплексу бурякового агроценозу і принцип його регулювання в центральному Лісостепу України».

Доктор біологічних наук, професор В.П. Федоренко

З приходом Віталія Петровича при кафедрі була відкрита аспірантура, яку закінчили без відриву від виробництва і успішно захистили кандидатські дисертації О.М. Яковенко, Н.І. Шушківська, М.Ю. Полішвайко, А.І. Кривенко і О.Л. Андрійчук. Рішенням атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України у 2001 році В.П. Федоренку присвоєно вчене звання професора. З квітня 2003 року він – директор Інституту захисту рослин УААН, з 2002 року – член-кореспондент, а з 2007 року – академік Української академії аграрних наук. В.П. Федоренко – автор близько 300 наукових праць, у тому числі 13 монографій, 3 підручників, 10 брошур.

Колектив кафедри захисту рослин у 2003 році: з ліва на право – доцент О.М. Яковенко, лаборант В.М. Ганзич, асистент М.Ю. Полішвайко, зав. кафедри професор В.П. Федоренко, аспірант А.І. Кривенко, доцент В.Д. Колодійчук, старший лаборант Н.О. Семененко і асистент Н.І. Шушківська.

За багаторічний період свого існування кафедра захисту рослин у складі агрономічного факультету підготувала тисячі висококваліфікованих спеціалістів, які працювали і працюють на різних посадах. Серед них колишні дипломники кафедри доктор біологічних наук, професор В.С. Гірко – завідувач лабораторії Інституту землеробства УААН, кандидати наук:

В.І. Земляний – завідувач лабораторією захисту рослин Уладово-Люлинецької дослідної станції; М.І. Губар – заступник директора і В.М. Ковбасенко – завідувач лабораторії Київської дослідної станції Інституту овочівництва і баштанництва УААН, І.М. Сапотніцький – науковий співробітник Інституту цукрових буряків УААН, М.М. Дем'янюк – науковий співробітник Інституту захисту рослин УААН, А.В. Федоренко.

Навчальний процес на кафедрі захисту рослин в період 2003-2014 рр. забезпечували старший лаборанти Н.О. Семененко (з 2003 р.) і С.С. Рожок (з 2009 р.).

Доцент, канд. с.-г. наук, О.М. Яковенко

Яковенко Олександр Миколайович після закінчення Станіславчицької середньої школи у 1983-1984 роках – навчався на підготовчому відділенні Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

У 1984-1986 роках – служив в лавах Радянської Армії.

1986-1990 рр. – навчався на агрономічному факультеті БЦСГІ, після закінчення якого отримав диплом з відзнакою та здобув кваліфікацію вченого агронома.

У 1990-1991 роках працював на посаді головного агронома колгоспу ім. 1-го Травня Таращанського району Київської області (с. Круті Горби).

У 1992-1994 роках працював на посадах агронома-насіннєвода та головного агронома бюджетної групи Білоцерківського агрохімоб'єднання Агропромислового комбінату «Рось».

У вересні 1994 року обраний за конкурсом на посаду асистента кафедри захисту рослин БЦСГІ. В листопаді цього року без відриву від виробництва вступив до аспірантури Інституту цукрових буряків УААН (м. Київ). У 1999 році захистив дисертацію в спеціалізованій вченій раді Д 26.004.02 Національного аграрного університету (нині – Національний університет біоресурсів і природокористування) на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук за спеціальністю 03.00.09 – ентомологія. Тема дисертаційної роботи: «Ентомологічний

комплекс на сходах цукрових буряків та його контроль у Центральному Лісостепу Правобережної України».

У 2000 році обраний за конкурсом на посаду в.о. доцента кафедри захисту рослин. У 2001-2002 роках за сумісництвом працював заступником декана агрономічного факультету. У 2003 році – присвоєно вчене звання доцента кафедри захисту рослин.

У 2003-2004 роках працював старшим науковим співробітником Інституту захисту рослин УААН (м. Київ).

У 2004-2005 роках – заступником директора, головним технологом Центрального регіону Компанії «Райз» (м. Київ).

У період 2003-2006 років працював за сумісництвом на посадах головного агронома Державного підприємства «Експериментальна база «Олександрія», провідного наукового співробітника ІЦБ УААН та доцента кафедри захисту рослин БДАУ.

З вересня 2005 року працював на посаді доцента кафедри захисту рослин, а з 2014 року – доцентом кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин Білоцерківського національного аграрного університету (БНАУ). З 2010 по 2014 рік виконував обов’язки завідувача кафедри захисту рослин БНАУ.

У 2014-2018 роках – навчався на екологічному факультеті БНАУ (заочна форма), де отримав диплом з відзнакою і здобув кваліфікацію «магістр з екології».

Напрям наукової роботи: «Екологічне обґрунтування динаміки чисельності грантової шкідливої ентомофауни в агроценозах зернових культур за різних систем основного обробітку ґрунту Правобережної частини Лісостепу України».

Автор понад 70 наукових праць, методичних посібників та рекомендацій.

Читає курси дисциплін студентам агробіотехнологічного факультету ОР «Бакалавр» та «Магістр»: «Агрофармакологія», «Карантин рослин», «Інтегрований захист рослин» та «Біобезпека в карантині та захисті рослин».

З 2014 року – волонтер «Білоцерківської волонтерської групи». Нагороджений відзнакою Міністерства оборони України – медаллю «За сприяння Збройним Силам України».

Шушківська Наталія Іванівна у 1987 році була прийнята на посаду

секретаря деканату агрономічного факультету БЦСГІ.

З 1995 року працювала на кафедрі захисту рослин лаборантом, а згодом – старшим лаборантом. У 1996 році, як пошукувач, почала працювати над кандидатською дисертацією на тему: «Біологія щитоносок бурякового агробіоценозу та обґрунтування захисних заходів проти них в умовах Центрального Лісостепу України», під керівництвом професора В.В. Федоренка.

Доцент, канд. с.-г. наук,
Н.І. Шушківська

З 2003 року працювала асистентом кафедри захисту рослин. У 2004 році захистила кандидатську дисертацію за спеціальністю «ентомологія». У 2011 році отримала атестат доцента кафедри захисту рослин.

Виконує дослідження з теми наукової роботи: «Ентомокомплекс однорічних бобових культур та контроль чисельності фітофагів в Центральному Лісостепу України».

Веде курси навчальних дисциплін: «Ентомологія» та «Прогноз розвитку шкідливих організмів». Є членом «Українського ентомологічного товариства».

За період науково-педагогічної роботи Наталією Іванівною було видано понад 30 друкованих праць.

Доцент, доктор с.-г. наук,
А.Б. Марченко

Марченко Алла Борисівна розпочала свою трудову діяльність на Сквирській дослідній станції Інституту овочівництва та баштанництва НААН України, де працювала з 2000 року лаборантом відділу селекції огірків, з 2003 року – молодшим науковим співробітником, з 2006 року – науковим співробітником, з 2007 року – старшим науковим співробітником, з 2009 року – в.о. завідуючої відділом агроекології з виконанням обов'язків завідуючої лабораторією якості овочевої продукції.

З 01.09.2010 року призначена на посаду доцента кафедри садово-паркового господарства Білоцерківського національного аграрного університету, а з 01.09.2012

року – доцент кафедри захисту рослин.

Наукова діяльність: У 2000 році закінчила Білоцерківський державний аграрний університет отримавши спеціальність «Вчений агроном». У 2003 році вступила до аспірантури Інституту овочівництва та баштанництва м. Мерефа Харківської області.

У 2008 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук за темою «Особливості патогенезу хвороб капусти білоголової ранньостиглої (*Brassica oleracea* var. *capitata* f. *alba)* та вихідний матеріал за стійкістю» за спеціальністю 06.01.11 – фітопатологія. Науковим керівником дисертаційної роботи була кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник, провідний співробітник лабораторії імунітету Інституту овочівництва і баштанництва УААН Валентина Василівна Скляревська.

У 2008 році отримала авторське свідоцтво на сорт капусти ранньостиглої Нісса. У 2009 році – два авторських свідоцтва на лінії капусти ранньостиглої. У період з 2005 по 2008 роки – вчений секретар Вченої Ради Сквирської дослідної станції.

У період з 2009-2011 року – член Методичної комісії Інституту агроекології УААН.

З 2002 року – секретар методичної комісії агробіотехнологічного факультету Білоцерківського національного аграрного університету.

За період науково-педагогічної діяльності Алла Борисівна опублікувала 80 друкованих праць, з них 71 наукового та 7 навчально-методичного характеру, 2 монографії. Є співавтором методичних вказівок для забезпечення самостійної роботи студентів та проведення лабораторно-практичних занять за кредитно-модульною системою навчання освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» з дисциплін: «Лісова фітопатологія», «Ландшафтна архітектура», «Декоративне садівництво». Автор навчальних посібників «Інфекційні хвороби деревних порід», «Лісова ентомологія» рекомендованих до друку Вченою Радою Білоцерківського національного аграрного університету. Алла Борисівна читає для студентів агробіотехнологічного факультету курси дисциплін: «Лісова ентомологія», «Лісова фітопатологія», «Фітопатологія декоративних рослин», «Інтегрований захист

декоративних рослин», «Сільськогосподарська фітопатологія».

Основний напрям наукових досліджень – «Біоекологічне обґрунтування системи захисту квітниково-декоративних рослин від хвороб в умовах озеленення урбоекосистеми», результатом яких став захист докторської дисертації 20 грудня 2019 року.

Доктор с.-г. наук,
А.І. Кривенко

Кривенко Анна Іванівна в 2003 році з відзнакою закінчила агрономічний факультет Білоцерківського державного аграрного університету. Після закінчення навчання працювала агрономом з захисту рослин в КСП «Колос» м. Узин Білоцерківського району. У жовтні 2003 року вступила до аспірантури при кафедрі захисту рослин БНАУ і після завершення навчання 8-го жовтня 2005 року була зарахована на посаду асистента цієї кафедри.

12 квітня 2007 року Анні Іванівні було присуджено науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук, а з 1-го серпня 2010 року вона була призначена на посаду доцента кафедри захисту рослин.

З 7-го травня 2008 по 18 вересня 2011 року вона працювала за сумісництвом заступником декана агрономічного факультету з виховної роботи.

З 25 травня 2016 року була зарахована на посаду спеціаліста з міжнародної діяльності та роботи з іноземними студентами (за сумісництвом).

Звільнилась з роботи 4 жовтня 2017 року за власним бажанням у зв’язку з переходом на іншу роботу.

При Одеському інституті агропромислового виробництва Української академії аграрних наук Анна Іванівна проводила наукові дослідження, що дало її змогу 05 липня 2019 року захистити дисертацію доктора сільськогосподарських наук на тему: «Наукове обґрунтування біологізованих технологій вирощування озимих зернових культур в умовах Південного Степу України» з шифром 06.01.09.

Семененко Наталія Олександрівна з 1969 року працювала на посаді робочої Білоцерківської дослідно-селекційної станції в лабораторії «Поліплоідії». У 1970 році вступила на агрономічний факультет БЦСГІ заочної форми навчання. У 1972 році перевелась на стаціонарне відділення навчання на 3-й курс інституту, який

закінчила в 1976 році. В цьому ж році за розподіленням (направленням) поїхала на роботу в Тернопільську область, де пропрацювала 12 років на посадах: агронома-насіннєвода, економіста з оплати праці, секретаря сільської Ради.

У 1987 році переїхала в Білу Церкву та влаштувалась на тимчасову роботу в БЦСГІ на кафедру селекції та насінництва на посаду препаратора, згодом – лаборанта, далі була переведена на кафедру рослинництва на посаду лаборанта, згодом повернулася на посаду старшого лаборанта кафедри селекції та насінництва, де працювала до 2000 року.

З 2003 року працювала старшим лаборантом кафедри захисту рослин, у 2013 році вийшла на заслужений відпочинок.

З 1 лютого 2014 року в результаті об'єднання кафедр рослинництва та захисту рослин на агробіотехнологічному факультеті було створено нову структурну одиницю – кафедру технологій у рослинництві та захисту рослин, яку очолив кандидат с.-г. наук, доцент **Микола Борисович Грабовський**. Народився Микола Борисович 6 грудня 1977 року в м. Мала Виска Кіровоградської області. Закінчив у 1999 році Кіровоградський державний технічний університет за спеціальністю «Агрономія» та здобув кваліфікацію вченого-агронома.

У 2006 році захистив кандидатську дисертацію в Інститут зернових культур НААН України (м. Дніпропетровськ) на тему: «Адаптація вихідного матеріалу кукурудзи плазми Лакауне до умов степової зони України», отримавши диплом кандидата с.-г. наук зі спеціальності 06.01.05 – селекція і насінництво.

Зав. кафедри, доцент, доктор с.-г. наук, М.Б. Грабовський

Ним опубліковано 90 наукових праць, у тому числі 5 патентів на винаходи та корисні моделі, 13 авторських свідоцтв на гібриди кукурудзи та більше 10 методичних рекомендацій. Є керівником двох аспірантів: С.С. Німенка та К.В. Павліченка.

Етапи трудової діяльності:

– з вересня 1994 до червня 1999 року – студент Кіровоградського державного технічного університету, м. Кіровоград;

– з серпня 1999 до грудня 2000 року – молодший науковий співробітник

відділу селекції кукурудзи і сорго Інституту зернового господарства УААН, м. Дніпропетровськ;

– з березня 2004 до липня 2006 року – в.о. наукового співробітника лабораторії селекції ранньостиглих і середньоранніх гібридів кукурудзи Інституту зернового господарства УААН, м. Дніпропетровськ;

– з липня 2006 до серпня 2007 року – старший науковий співробітник лабораторії селекції ранньостиглих і середньоранніх гібридів кукурудзи Інституту зернового господарства УААН, м. Дніпропетровськ;

– з вересня 2007 до лютого 2014 року – доцент кафедри рослинництва Білоцерківського національного аграрного університету;

– у 2013 році отримав атестат доцента кафедри рослинництва БНАУ.

– з лютого 2014 до вересня 2014 року – доцент кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин Білоцерківського національного аграрного університету;

– з вересня 2014 р. до грудня 2015 р. – виконуючий обов'язки завідувача кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин Білоцерківського національного аграрного університету;

Колектив кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин у 2017 році

– з грудня 2015 року і до теперішнього часу – завідувач кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин Білоцерківського національного аграрного університету, м. Біла Церква.

М.Б. Грабовський активно працює в рамках міжнародної співпраці нашого університету з питань навчальної та наукової роботи. В 2016-2018 рр. був координатором міжнародного проекту «Покращення працевлаштування

випускників аграрних університетів», що проводився на основі Договору між Білоцерківським Національний Аграрним Університетом і Writtle College**.** У липні-серпні 2018 року пройшов наукове стажування в Дрезденському університеті прикладних наук (HTW) з питань органічного виробництва. Результатом наукового стажування стали напрацювання спільних ідей та проектів щодо поточної координації та консультації з питань розвитку органічного виробництва, організації підготовки кваліфікованого дослідницького персоналу, подальшого дослідження та вивчення закордонного досвіду в сфері органічного виробництва, покращенню навчальних планів. В 2017-2018 рр. разом з колегами з Агробіотехнологічного факультету брав участь в освітньому проекті «Українсько-німецька співпраця в органічному виробництві». У 2016-2019 роках брав участь у наукових та науково-практичних конференціях, що проходили країнах ЄС: Польщі, Франції, Німеччині.

17.01.2020 року захистив докторську дисертацію в Інституті зернового господарства НААН України (м Дніпро) на тему: «Агротехнологічне обґрунтування вирощування кукурудзи і сорго цукрового для виробництва біогазу» зі спеціальності 06.01.09 – рослинництво.

На сьогоднішній день на кафедрі працюють 17 викладачів, доктори с/г наук: М.Б. Грабовський, А.Б. Марченко, С.П. Вахній, Е.Р. Ермантраунт, доценти: В.С. Хахула, Л.А. Козак, О.С. Городецький, Л.М. Качан, Н.І. Шушківська, О.М. Яковенко, Ю.В. Федорук, Т.В. Панченко, І.А. Покотило, М.В. Остренко, Л.В. Центило, асистенти: Л.А. Правдива, С.В. Горновська.

Доцент, канд. с.-г. наук, Т.В. Панченко

Панченко Тарас Валентинович у 1992 році вступив до Білоцерківського сільськогосподарського інституту ім. П.Л. Погребняка.

У 1997 році закінчив інститут та був направлений на роботу в радгосп «Україна» с. Синяк Вишгородського району Київської області на посаду бригадира овочевої бригади.

З січня 1998 по січень 1999 року навчався в магістратурі Білоцерківського ДАУ. З січня 1999 року навчався в стаціонарній аспірантурі під керівництвом

Заслуженого працівника с.-г. України, Відмінника аграрної освіти, доцента Ткачука В.М. Захистив кандидатську дисертацію на тему «Особливості формування міжсортових агробіоценозів озимої пшениці та вплив їх на урожайність та якість зерна» у спеціалізованій вченій раді Д 67.830.01 Херсонського державного аграрного університету 26 березня 2004 року.

У Білоцерківському НАУ працює з січня 2002 року на посаді асистента кафедри рослинництва, а з 2005 року – на посаді доцента кафедри рослинництва.

За участю Тараса Валентиновича виконується державна тема «Розробка теоретичних та практичних еколого-економічних основ альтернативних екологічно чистих, енерго- та ресурсозберігаючих технологій вирощування сортових, міжсортових посівів сільськогосподарських культур в польових сівозмінах Лісостепу України з використанням біопрепаратів, сортів та гібридів власної, вітчизняної та зарубіжної селекції, створених на основі нових біотехнологічних методів» номер держреєстрації 0013U004472, яка затверджена Міністерством аграрної політики України, а матеріали її є складовою частиною докторської дисертації.

Має деклараційний патент на винахід 72107А, А01С1/00 «Спосіб передпосівної обробки насіння сільськогосподарських культур» та деклараційний патент на корисну модель 4198, А1В79/00 «Спосіб регулювання ураженості борошнистою росою рослин озимої пшениці» (у співавторстві).

Опублікував 42 наукові праці, дві з яких опубліковано в зарубіжних виданнях, що входять до науково-метричної бази SCOPUS та 29 – навчально-методичних праць.

Доцент, канд. с.-г. наук,
Ю.В. Федорук

Федорук Юрій Васильович з 1996 по 2001 рік навчався в Білоцерківському державному аграрному університеті, брав активну участь в студентському і науковому житті університету.

В лютому 2001 закінчив університет з відзнакою та був направлений на роботу в СФГ «ВІРА» Козятинського району Вінницької області на посаду агронома відділку.

В травні 2001 року був зарахований на посаду

наукового співробітника державної тематики при кафедрі селекції та насінництва с.-г. культур БНАУ.

З листопада 2001 по листопад 2004 року навчався в стаціонарній аспірантурі Білоцерківського НАУ під керівництвом професора М.Я. Молоцького, після закінчення якої був зарахований на посаду асистента кафедри рослинництва.

14 червня 2005 року захистив кандидатську дисертацію на тему «Удосконалення елементів технології вирощування картоплі у фермерських і селянських господарствах Лісостепу України» за спеціальності 06.01.09. – рослинництво.

З 2006 року почав працювати над виконанням докторської дисертації на тему «Теоретичні і практичні основи підвищення продуктивності картоплі та ефективності використання добрив рослинами під впливом біостимуляторів в умовах Лісостепу України».

З 2008 року Ю.В. Федорук був призначений на посаду доцента, а в січні 2011 року йому було присвоєно вчене звання доцент кафедри рослинництва Білоцерківського національного аграрного університету.

Юрій Васильович, починаючи з студентських років є активним учасником художньої самодіяльності. У складі народного хору «Батьківська нива» був лауреатом Міжнародних і всеукраїнських фольклорних фестивалів.

За період науково-педагогічної роботи ним було опубліковано 70 наукових робіт та 6 навчально-методичних розробок. Юрій Васильович є співавтором 5 посібників, 1 довідника, 1 патента.

Доцент, канд. с.-г. наук, М.В. Остренко

Остренко Михайло Володимирович з 1992 по 1997 рік навчався в Білоцерківському державному аграрному університеті, брав активну участь в студентському і науковому житті університету.

З квітня по листопад 1998 року працював головним агрономом КСП «Промінь» с. Поправка Білоцерківського району Київської області.

У 1999 році вступив на стаціонарне відділення аспірантури Інституту картоплярства УААН за

спеціальністю «Селекція», яку закінчив в березні 2002 року і був зарахований на посаду молодшого наукового співробітника лабораторії селекції Інституту картоплярства де захистив кандидатську дисертацію на тему: «Шляхи створення селекційного матеріалу картоплі з високим проявом господарських ознак і підвищеним вмістом вітамінів».

Працюючи в лабораторії селекції Інституту картоплярства УААН, керував дослідженнями випробування стійкості сортів, гібридів та вихідного матеріалу картоплі Інституту картоплярства та інших наукових закладів проти грибкових хвороб. Крім того, був керівником досліджень однієї з ланок селекційного процесу (другий селекційний розсадник, розсадник де проводяться дослідження новостворених гібридів картоплі).

Михайло Володимирович є співавтором 12 сортів картоплі: Лілея, Червона рута, Промінь, Подолянка, Левада, Оберіг, Вернісаж, Скарбниця, Поліське джерело, Мандрівниця, Глазурна та Зелений гай, що занесені до Державного реєстру сортів рослин України.

З вересня 2006 року М.В. Остренко працював асистентом, а з грудня 2010 року на посаді доцента кафедри рослинництва Білоцерківського національного аграрного університету. У 2015 році М.В. Остренку було присвоєно вчене звання доцента кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин.

За період науково-педагогічної роботи ним було опубліковано 34 наукових праць, 2 навчально-методичних розробки, у співавторстві 1 посібник, 1 типова програма та 1 довідник.

Доцент, доктор с.-г. наук, С.П. Вахній

Вахній Сергій Петрович у 1981 році закінчив агрономічний факультет БЦСХІ, а у 1989 році – Українську сільськогосподарську академію. Трудову діяльність розпочав у 1981 році в колгоспі ім. Боженка Таращанського району Київської області. Після проходження строкової служби в лавах Радянської Армії продовжив працювати на посаді старшого агронома цього ж колгоспу. З 1984 по 1986 рік – керуючий відділенням «Росток» радгоспу «Білоцерківський», а з 1989 по 1990 рік

– заступник директора радгоспу.

З 1990 по 1997 рік С.П. Вахній працював директором радгоспу «Томилівський» Білоцерківського району, головою правління КСП «Агрофірма «Томилівська», а згодом – її генеральним директором.

У 1997 році призначений на посаду голови Білоцерківської районної державної адміністрації, яку очолював до 2005 року. У 2001 році закінчив Українську Академію державного управління при Президентові України. Має кваліфікації: вчений агроном, організатор-економіст с.-г. підприємств, магістр державного управління.

У 1995 році Сергій Петрович захистив кандидатську дисертацію на тему: «Вплив строків, способів і доз застосування мінеральних добрив на врожай і якість капусти пізньої на чорноземі типовому малогумусному легкосуглинковому Правобережного Лісостепу України», а у 2011 році захистив докторську дисертацію на тему: «Агробіологічні основи оптимізації агрофітоценозів сільськогосподарських культур у Центральному Лісостепу України».

Нині Сергій Петрович – професор кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин, а до цього з кінця 90-х років він працював за сумісництвом доцентом кафедри землеробства, агрохімії та ґрунтознавства БНАУ.

У 2004 році йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України» та нагороджено орденом «За заслуги» ІІІ ступеня.

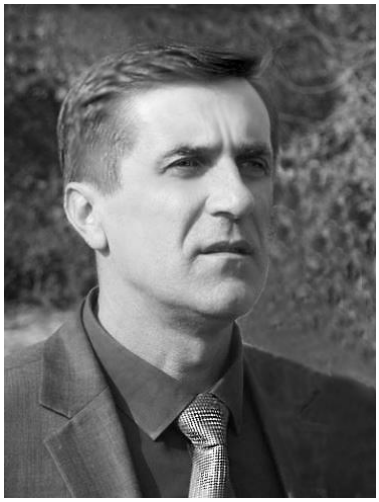
Доцент, канд. с.-г. наук,
Р.В. Коваленко

Коваленко Роман Володимирович у 1994 році закінчив природничо-географічний факультет Київського педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова, отримавши диплом вчителя географії та біології.

З вересня 1992 по червень 1994 року проходив навчання на Перших Київських державних курсах іноземних мов за напрямом підготовки – «англійська мова».

З вересня 1993 по червень 1997 року працював вчителем англійської мови в Кагарлицькій середній школі №3. З липня 1997 по березень 2005 року – голова фермерського господарства «Расавське», с. Ліщинка,

Кагарлицького району Київської області. З квітня 2005 по квітень 2006 року працював заступником голови Кагарлицької РДА. З квітня 2006 по листопад 2010 року працював на посаді голови Кагарлицької районної ради 5 скликання. З листопада 2010 по лютий 2012 року працював на посаді начальника управління агропромислового розвитку Кагарлицької РДА.

З березня 2012 по лютий 2016 року – асистент, доцент (2015 р.) кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин Білоцерківського НАУ. З жовтня 2012 по лютий 2016 року за сумісництвом працював заступником декана агробіотехнологічного факультету Білоцерківського НАУ.

У червні 2012 року захистив кандидатську дисертацію на тему: «Біологічні та технологічні особливості формування продуктивності пшениці озимої на чорноземі типовому в умовах Лісостепу України» за спеціальністю 06.01.09 – рослинництво.

З лютого 2016 по квітень 2018 року працював на посаді першого заступника голови, а з квітня 2018 по лютий 2019 року – голова Кагарлицької районної державної адміністрації Київської області.

З вересень 2018 року працює на посаді доцента кафедри рослинництва НУБіП України.

Доцент, канд. с.-г. наук, І.А. Покотило

Покотило Ігор Анатолійович з 2001 по 2006 рік навчався в Білоцерківському державному аграрному університеті, брав активну участь у студентському і науковому житті університету.

З лютого по грудень 2007 року працював асистентом кафедри рослинництва Білоцерківського державного аграрного університету.

У грудні 2007 року вступив на стаціонарне відділення аспірантури при кафедрі рослинництва, яку закінчив в грудні 2010 року.

У 2011 під керівництвом В.М. Ткачука захистив кандидатську дисертацію на тему: «Оптимізація агротехнічних заходів вирощування коріандру в умовах північного Лісостепу України» за спеціальністю 06.01.09 – рослинництво.

З 29 грудня 2010 року працював асистентом, а з 4 листопада 2013 року

доцентом кафедри рослинництва Білоцерківського національного аграрного університету.

У 2015 році І.А. Покотилу було присвоєно вчене звання доцента кафедри технологій в рослинництві та захисту рослин.

За період науково-педагогічної роботи ним було опубліковано 34 наукові праці, з них: 6 навчально-методичні розробки, 4 начальні посібники в співавторстві.

Асистент, канд. с.-г. наук, Л.А. Правдива

Правдива Людмила Анатоліївна з 2002 по 2007 роки навчалась в Білоцерківському державному аграрному університеті, за напрямом підготовки «Агрономія», кваліфікація – агроном-дослідник, спеціалізація – «Агрономічний менеджмент». Після закінчення університету працювала дорадником в сільськогосподарському кооперативі «Добробут-Агро» Білоцерківського району с. Фурси.

З 2010 по 2013 роки – навчалась в аспірантурі при Інституті біоенергетичних культур і цукрових буряків, де успішно захистила кандидатську дисертацію на тему «Оптимізація елементів технології вирощування сорго цукрового для виробництва біопалива в умовах Лісостепу України», отримавши науковий ступінь – кандидата с.-г. наук.

З 01.04.2013 року працювала старшим науковим співробітником у відділі технологій вирощування біоенергетичних культур ІБКіЦБ, м. Київ.

З 20.02.2018 року і понині працює в Білоцерківському національному аграрному університеті, асистентом кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин.

За період науково-педагогічної діяльності Л.А. Правдивою було опубліковано більше 60 друкованих праць, з яких – 33 наукові статті в фахових та зарубіжних виданнях, а також монографія, навчальні посібники, методичні рекомендації, патенти та інше.

Горновська Світлана Володимирівна з 1995 по 2000 рік навчалася в Білоцерківському державному аграрному університеті. Після закінчення

університету отримала кваліфікацію «вчений агроном».

Упродовж 2000-2004 року працювала в Glenviev Hotel, Glen O The Downs, Delgany, Co. Wicklow, Ireland (Ірландія) на посаді адміністратора.

Асистент С.В. Гороновська

З жовтня 2000 по вересень 2003 року навчалася в Agri – Environmental Sciences College of Agriculture, Dublin, course DN 250 «Agricultural Science».

З липня 2004 по січень 2007 року працювала в CH & E Caroline LTD, Eden Square, Paralimni, Cyprus на посаді менеджера.

З лютого по серпень 2007 року працювала вчителем іноземної мови у Височанському НВО «ЗОШ І-ІІІ ст.» Тетіївського району.

У вересні 2007 року прийняла присягу державного службовця та отримала п’ятнадцятий ранг. З вересня 2007 по жовтень 2011 року працювала на посаді спеціаліста державної інспекції захисту рослин Тетіївського району та отримала тринадцятий ранг державного службовця.

З жовтня 2011 по жовтень 2014 року навчалася в очній аспірантурі Національного університету біоресурсів і природокористування під керівництвом академіка НААН України В.П. Федоренка.

З червня 2015 по вересень 2018 року працювала на посаді провідного фахівця відділу аналітичної роботи та якості насіння управління контролю якості насіння та садивного матеріалу.

У Білоцерківському національному аграрному університеті працює з вересня 2018 року на посаді асистента кафедри технологій у рослинництві та захисту рослин.

Основні напрямки наукової діяльності: захист сільськогосподарських рослин від шкідників і хвороб. Систематично виступає на міжнародних конференціях, науково-практичних семінарах з питань захисту рослин, оптимізації методів виявлення шкідників і хвороб, є членом Українського ентомологічного товариства.

На агробіотехнологічному факультеті відповідає за розвиток міжнародної

наукової діяльності, розвиває співпрацю з зарубіжними партнерами з питань реалізації міжнародних освітніх і наукових програм університету. Опублікувала 25 наукових праць.

Герасименко Валентина Володимирівна у 1987 році закінчила Вітебський індустріально-педагогічний інститут.

У 1988 році прийшла працювати в БЦСГІ старшим лаборантом кафедри росмлинництва, де працює і до нині. З 1994 по 1999 рік навчалася на заочному відділенні БНАУ за напрямом підготовки «Агрономія», та отримала кваліфікацію «Вчений агроном».

Антоненко Надія Кирилівна – навчалась в БЦСГІ з 1972-1977 роках. Після закінчення інституту в 1977-1981 роках працювала на селекційній станції ім. О.К. Коломієць у відділі цукрових буряків. З 1981 році почала працювати в Білоцерківському сільськогосподарському інституті на посаді завідувача лабораторією, а згодом – старшим лаборантом, де працює до цього часу.

Значна частина представників кафедри беруть участь у роботі практично усіх проектів навчального чи наукового спрямування, проходять стажування за кордоном. Робота у проєкті Темпус Тасіс IV

При кафедрі створено Інститут енергоефективних технологій і агротехнологічних та технічних процесів у рослинництві (директор В.С. Хахула) і Науково-дослідний Інститут інноваційних технологій в аграрній сфері виробництва (директор Л.В. Центило).

Кафедра має тісні наукові зв'язки з Інститутом кормів НААН (м. Вінниця), Інститутом землеробства НААН (м. Чабани), Харківським інститутом рослинництва ім. В.Я. Юр'єва НААН, Інститутом захисту рослин НААН, Інститутом Причорномор'я, Білоруським державним агарним університетом, Рітл коледжем (Великобританія), Дрезденським університетом прикладних наук (Німеччина), університетом «САН Vilentum» (Нідерланди) та

закордонними аграрними компаніями, з якими укладено угоди про співробітництво.

На кафедрі викладається 38 дисциплін, по кожній з яких розроблені навчально-методичні комплекси які розміщено на платформі Moodle, опубліковані і використовуються в навчальному процесі методичні вказівки для проведення практичних робіт та навчальної практики студентів.

Кафедра технологій у рослинництві та захисту рослин, маючи достатньо багато випробуваних сільськогосподарським виробництвом розробок, є організатором багатьох міжнародних, державних, регіональних, обласних, районних науково-практичних конференцій, семінарів. Тільки в останні роки кафедра провела більше 10 науково-практичних конференцій та семінарів різного рівня.

Наукова робота, яка ведеться на кафедрі рослинництва, дозволяє накопичувати новітні дані, розробляти нові технології вирощування сільськогосподарських культур. У кінці 2019 року А.Б. Марченко захищена докторська дисертація, планується захист докторських дисертацій: М.Б. Грабовського, В.С. Хахули, Ю.В. Федорука, Т.В. Панченка та кандидатської дисертації С.В. Горновської. Кафедра має власні розробки технологій вирощування основних польових та кормових культур.

Науково-педагогічні працівники кафедри беруть участь у громадському житті факультету і університету. Серед них, сьогодні на різних посадах працюють – деканом факультету В.С. Хахула, вченим секретарем Вченої ради університету та завідуючою відділом аспірантури Л.М. Качан, секретарем ради факультету Н.І. Шушківська, відповідальною за міжнародну діяльність на факультеті С.В. Горновська, відповідальним за наукову роботу на факультеті Т.В. Панченко, відповідальним за спортивно-масову роботу на факультеті І.А. Покотило, академічний консультант з вирощування картоплі Ю.В. Федорук, волонтером «Білоцерківської волонтерської групи» О.М. Яковенко, секретарем методичної комісії факультету А.Б. Марченко.

Щорічно під керівництвом науково-педагогічних працівників кафедри понад 50 студентів стаціонарної і заочної форми навчання захищає випускні дипломні роботи ОР «Магістр».

Дипломники кафедри є активними учасниками студентських наукових

конференцій, внутрішньо-вузівських і Всеукраїнських олімпіад з агрономії, біології рослин, конкурсів на кращу студентську наукову роботу і кращого перспективного підприємця серед студентів вищих навчальних закладів III-IV ступенів акредитації.

Сьогодні колектив кафедри спрямовує свою діяльність на подальше поліпшення навчальної, методичної, наукової роботи та оснащення навчального процесу сучасними технологіями, для підготовки висококваліфікованих, конкурентоздатних фахівців для аграрного сектору України.

Переважна більшість представників кафедри – активні учасники художньої самодіяльності. Чоловічий вокальний ансамбль агрономічного факультету. 1994-1995 роки

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ, ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ КАФЕДРИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ТА ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ БНАУ

Кафедра «Управління земельними ресурсами та земельного кадастру» заснована 3 липня 2017 року та здійснює підготовку фахівців за спеціальністю 193 «Геодезія та землеустрій». Вона є випускною і сформована з висококваліфікованих науково-педагогічних і виробничо-управлінських кадрів, які здійснюють підготовку фахівців із землеустрою та земельного кадастру.

Викладацька та наукова робота кафедри акцентується на питаннях управління земельно-ресурсним потенціалом, формуванням ринку земель та земельних відносин, організації охорони земель та економіки природокористування і землекористування, створення інженерної інфраструктура території тощо.

На кафедрі працюють 8 викладачів, 3 з яких є сумісниками. Деякі з них є відомими фахівцями із землеустрою, земельного кадастру, економіки землекористування, земельного права, а також мають значний практичний досвід

виконання робіт із землеустрою та кадастру.

Прядка Тетяна Миколаївна – завідувач кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру, кандидат економічних наук, доцент.

Доцент, кандидат економічних наук, Т.М. Прядка

Коло наукових інтересів: історія земельних відносин та землеустрою, просторовий розвиток та моніторинг ринку земель.

Стаж педагогічної роботи у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації – 19 років.

1998 року з відзнакою закінчила Національний аграрний університет (м. Київ) за спеціальністю «землевпорядкування» та отримала кваліфікацію - інженера-землевпорядника.

З 1998 по 2000 р. працювала інженером відділу землевпорядкування та земельного кадастру в Інституті землеустрою УААН.

З 2000 по 2003 р. навчалася в очній аспірантурі Національного аграрного університету (НУБіП). А у 2006 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: «Формування інфраструктури ринку землі (на прикладі земельного фонду Київської області)».

З 2003 по 2011 р. працювала на посаді асистента кафедри землевпорядного проектування НУБіП.

З 2011 по 2018 роки працювала доцентом кафедри землевпорядного проектування НУБіП, а у 2013 р. було присвоєно вчене звання доцента кафедри землевпорядного проектування.

На кафедрі працює з 2017 р., а з 2019 року є завідувачем кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру Білоцерківського національного аграрного університету.

Тетяна Миколаївна є автором 55 наукових та навчально-методичних праць, у тому числі монографії «Планування розвитку територій», «Основи землевпорядного проектування», «Формування та розвиток структурних елементів ринку землі», а також навчального підручника «Історія земельних відносин і землеустрою в

Україні».

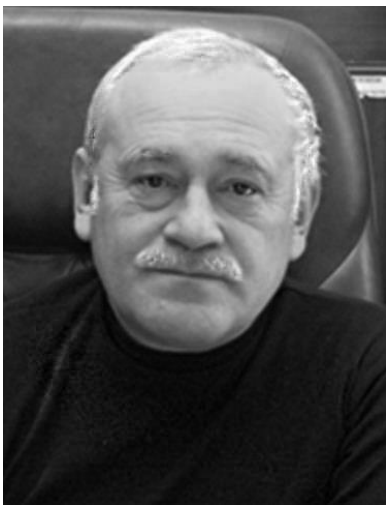

Проректор з навчально-виробничої діяльності та комплексного розвитку, доцент, кандидат економічних наук, А.М. Карпенко

Карпенко Анатолій Миколайович – кандидат економічних наук, доцент, проректор з навчально-виробничої діяльності та комплексного розвитку.

Напрям наукової діяльності: «Організаційно-економічні аспекти управління земельними ресурсами сільськогосподарських підприємств».

У 2003 р. закінчив Львівський державний аграрний університет за спеціальністю «Землевпорядкування та кадастр», а у 2010 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) на тему: «Організаційно-економічні аспекти управління земельними ресурсами сільськогосподарських підприємств»

На кафедрі працює з 2013 р.

Заступник декана з навчальної роботи, кандидат економічних наук, О.В. Камінецька

Камінецька Оксана Валеріївна – кандидат економічних наук, заступник декана з навчальної роботи.

У 2009 р. закінчила Національний університет біоресурсів і природокористування України за спеціальністю «Землевпорядкування та кадастр», а у липні 2018 року захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.06 – економіка природокористування та охорони навколишнього середовища на тему: «Удосконалення управління земельно-ресурсним потенціалом територій на основі аналізу рівня добробуту».

У 2009 році закінчила Національний університет біоресурсів і природокористування України та працює на посаді асистента кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру.

Науково-педагогічний стаж складає – 6 років, а в університеті працює з 2013 р.

Основні етапи її науково-педагогічної діяльності:

- з 09.11.2015 р. по 09.11.2018 року аспірантка Національного університету

біоресурсів і природокористування України;

- з 01.09.2015 р. по 03.07.2017 р. асистент кафедри геодезії, землеустрою та кадастру;

- з 03.07.2017 р. – асистент кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру; з 2017 року заступник декана агробіотехнологічного факультету з навчальної роботи.

Камінецька О.В. викладає навчальні дисципліни: "Державний земельний кадастр", "Землевпорядне проектування", "Організація використання земель" та «ГІС в кадастрових системах» для студентів спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій» на агробіотехнологічному факультеті.

Має понад 15 друкованих наукових та навчально-методичних праць.

Комаров Дмитро Юрійович – асистент кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру.

Асистент, Д.Ю. Комаров

*Напрям наукової діяльності: «*Теоретичні та практичні методи застосування спеціалізованого програмного забезпечення у сфері геодезії, картографії, землеустрою та ГІС технологій».

Коло наукових інтересів: ознайомлення, вивчення та впровадження в навчальний процес різних видів та навичок роботи із спеціалізованим програмним забезпеченням у сфері геодезії, картографії та землеустрою, а також сучасних методів створення, ведення геоінформаційних систем.

Починав свій довгий та тернистий шлях спеціаліста зі вступу у 2005 році до Відокремленого підрозділу Національного університету біоресурсів і природокористування України «Боярського коледжу екології і природних ресурсів» на спеціальність «Землевпорядкування, де під час навчання приймав активну участь у спортивно-культурних заходах, які проходили не лише на території коледжу, але й в інших областях нашої країни.

У 2008 році, пройшовши курси підготовки – здобув професію оператора комп’ютерного набору. А у липні 2009 року, закінчивши навчання в коледжі, де

здобув кваліфікацію техніка-землевпорядника.

З 2009 по 2014 рр. заочно навчався в НУБіП України: спочатку за напрямом підготовки «Геодезія, картографія, та землеустрій» де у 2012 р. здобув кваліфікацію бакалавра із геодезії, картографії та землеустрою, а у 2014 р. – за спеціальністю «Землеустрій та кадастр» де здобув кваліфікацію магістра з відзнакою із землеустрою та кадастру.

Під час навчання в університеті почав свої перші кроки у сфері землевпорядкування та геодезії у приватному підприємстві «ГЕО-КАДАСТР».

Упродовж 2014-2019 років – отримував практичні навички роботи у сфері геодезії, картографії, землевпорядкування, ГІС на вітчизняних та зарубіжних спеціалізованих підприємствах. Так з 2014 року по 2017 рік – працював інженером-землевпорядником на підприємстві ТОВ «ЕКСПЕРТ-ЦЕНТР», що є передовим серед місцевих організацій, які працюють у сфері землевпорядкування, геодезії та оцінки нерухомості. Далі за сумісництвом, працював спочатку консультантом, а згодом одним із головних спеціалістів з картографії в агрофірмі «ПРОМІНЬ».

В університеті працює з 2018 р. Активно приймає участь у культурних заходах університету. Є активним учасником різних форумів, конференцій у сфері геодезії, картографії, землевпорядкування, геоінформаційних систем, безпілотних літальних апаратів. Таким чином Дмитро Юрійович доносить до студентів та колег останні інноваційні та актуальні методи і засоби використання сучасних технологій, приладів, програмного забезпечення у сфері геодезії, аерофотознімання, геоінформаційних систем.

Під час літніх та зимових канікул відвідував Фінляндію та Литву, де мав змогу спостерігати і приймати участь у робочих процесах провідних світових спеціалістів у сфері геодезії та геоінформаційних систем.

Окрім основних дисциплін, викладає також такі дисципліни як «Інформаційні технології в агрономії» та «Геодезія з основами землевпорядкування» на англійській мові для студентів, які навчаються в університеті за міжнародними програмами.

На кафедрі є відповідальним за міжнародну діяльність.

Дмитро Юрійович лише починає свою наукову діяльність тому має невелику

кількість статей, більшість з яких у співавторстві.

Комарова Наталія Вікторівна асистент кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру

Свою наукову кар'єру, Наталія Вікторівна, почала із закінчення факультету землевпорядкування Національного університету біоресурсів і природокористування України у 2014 році, а у Білоцерківському національному аграрному університеті працює з 2016 р.

Основні етапи її науково-педагогічної діяльності, як молодого і перспективного науковця:

Асистент, канд. екон. наук, Н.В. Комарова

- з 03.10.2016 р. по даний час є аспіранткою Інституту агроекології і природокористування НААН;
- з 01.09.2016 р. по 03.07.2017 р. працювала асистентом кафедри геодезії, землеустрою та кадастру;
- з 03.07.2017 р. працює асистентом на кафедрі управління земельними ресурсами та земельного кадастру.

У 2020 році планується захист її дисертації на тему «Інституціональне забезпечення збалансованого використання та охорони земель сільськогосподарського призначення» для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка» (05 «Соціальні та поведінкові науки»).

Наталія Володимирівна викладає навчальні дисципліни: «Управління земельними ресурсами», «Державна землевпорядна експертиза», «Оцінка земель», «Організація і управління виробництва у землеустрої» спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій» на агробіотехнологічному факультеті.

Напрям її наукової діяльності: «управління землями сільськогосподарського призначення».

Наталія Вікторівна є автором понад 20 наукових та навчально-методичних праць з питань економіки збалансованого природокористування та охорони навколишнього середовища, землеустрою та управління земельними ресурсами, у т.ч. 1 у науковометричній базі Scopus.

Кочеригін Леонід Юрійович – кандидат педагогічних наук, асистент.

По завершенню навчання у 1993 році ХДАУ ім. В.В. Докучаєва за кваліфікацією «інженер-землевпорядник» був направлений на роботу до Українського республіканського заочного технікуму (нині, ВП НУБіП України «Боярський коледж екології і природних ресурсів») на посаду викладача землевпорядних дисциплін.

Асистент, кандидат пед. наук, Л.Ю. Кочеригін

У 2001 році йому вперше було присвоєно педагогічне звання «старший викладач». Наступним ступенем його зростанням стає встановлення кваліфікаційної категорії викладача «спеціаліст вищої категорії» у 2004 р. У цьому ж році йому було вручено державну нагороду «Відмінник аграрної освіти та науки» ІІІ ступеня за сумлінну працю та активну науково-педагогічну діяльність на ниві підготовки майбутніх землевпорядників.

У 2005 р. вперше вийшла його друкована праця – курс лекцій для студентів ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації з дисципліни «Фотограмметрія», а у 2006 р., із наступним перевиданням у 2011 р. – робочий зошит з цієї ж дисципліни.

Із зростанням його як майстра і фахівця, після чергової атестації у 2006 р. на посаді викладача землевпорядних дисциплін, Леоніду Юрійовичу було присвоєно чергове педагогічне звання «викладач-методист», яке повторно підтверджувалось у 2011 та 2016 рр.

Для підвищення своєї майстерності на викладацький ниві з підготовки висококваліфікованих спеціалістів в галузі знань «Геодезія та землеустрій» у період з 2007 по 2009 рр. він продовжив навчання на педагогічному факультеті у Національному аграрному університеті за спеціальністю «Професійне навчання» (Землевпорядкування та кадастр), і по-завершенню здобув кваліфікацію «землевпорядник-педагог».

Для здобуття нових знань і підвищення свого наукового ступеня у період з 2011 по 2014 рік навчався в аспірантурі Національного університету біоресурсів і природокористування України за спеціальністю 13.00.02 «Теорія і методика навчання (сільськогосподарські дисципліни)». По-завершенні навчання у 2015 році

захистив дисертацію на тему «Методика організації індивідуальної роботи зі спеціальних дисциплін майбутніх землевпорядників у ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації». З цього часу і почалася його наукова кар'єра з підготовки землевпорядників як кандидата педагогічних наук. Тому одним із напрямів його наукової діяльності є організація самостійної, індивідуальної та практичної підготовки майбутніх землевпорядників.

За більш як 25-річний стаж науково-педагогічної діяльності Леонід Юрійович систематично приймає участь у науково-практичних конференціях і семінарах, проходить стажування на різних геодезичних і земельно-кадастрових підприємствах, а підвищення своєї кваліфікації як фахівця із землевпорядкування – в інститутах післядипломного навчання у різних містах України: Києві, Львові, Полтаві тощо. У період з 2001 по 2003 рр. тричі виїжджав для стажування з геодезії до Російської федерації та Фінляндії у складі фізико-геологорозвідувальній партії.
На кафедрі управління земельними ресурсами та земельного кадастру Білоцерківського Національного аграрного університету працює з 2018 року.

Леонід Юрійович є автором понад 30 фахових, науково-практичних і навчально-методичних праць Також він є автором стандарту навчального закладу щодо оформлення текстових і графічних матеріалів у навчальному процесі ВП НУБіП України «Боярський коледж екології і природних ресурсів». З останніх його робіт є навчальний посібник з дисципліни «Фотограмметрія» для студентів аграрних закладів вищої освіти галузі знань 19 «Архітектура та будівництво» спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій» який вийшов наприкінці 2019 р.

Професор, доктор економічних наук, Н.В. Кузін

Кузін Наталія Василівна – доктор економічних наук, професор.

Напрям наукової діяльності: Формування земельних відносин в ринкових умовах, їх еколого-економічна та соціальна ефективність.

У 1997 році закінчила Національний аграрний університет (м. Київ) за спеціальністю «Землевпорядкування і кадастр».

У 2005 році захистила дисертацію на здобуття

наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.08.06 «Економіка природокористування та охорони навколишнього природного середовища» на тему: «Формування земельних відносин в ринкових умовах, їх еколого-економічна та соціальна ефективність».

Член редакційної колегії науково-виробничого журналу «Землеустрій і кадастр». Член навчально-методичної комісії за напрямом «Геодезія, картографія та землевпорядкування» при Міністерстві освіти і науки України.

Є членом науково-технічної ради при ДП «Сумський науково-дослідний та проектний інститут землеустрою».

Нагороди: Почесний землевпорядник України, Почесна Грамота Міністерства аграрної політики України.

На кафедрі працює з 2018 р.

Наталія Василівна є автором близько 70 наукових та навчально-методичних праць з питань земельних відносин, землеустрою, раціонального використання та охорони земель.

Усенко Олег Петрович є асистентом кафедри, напрямом наукової діяльності якого є управління земельними ресурсами на рівні регіону.

У 1982 р. Олег Петрович закінчив Таращанський сільськогосподарський технікум, де йому було присвоєно кваліфікацію техніка-електрика. А у 1989 р. він закінчує Українську сільськогосподарську академію де йому і було присвоєно кваліфікацію інженера-електрика.

Асистент, О.П. Усенко

У 2003 році він змінює спеціалізацію і закінчує Львівський державний аграрний університет за спеціальністю «Землевпорядкування та кадастр» де здобуває кваліфікацію інженера із землевпорядкування та кадастру. А у 2018 р. закінчив магістратуру у Білоцерківському НАУ і має кваліфікацію магістра з агрономії.

Основні періоди його становлення, як висококваліфікованого та різносторонньо розвинутого фахівця:

- з 1984 по 1992 рік працював у колгоспі ім. Щорса в с. Карапиші

Миронівського району Київської області на посаді інженера-електрика;

- з 1992 по 1993 рік працював у Миронівському управлінні по експлуатації підземних газопроводів на посаді слюсар;

- з 1993 по 2000 рік працював в АТ «Карапиші» на посаді інженера-теплотехніка;

- з травня по вересень 2000 р. – начальник відділу грошової оцінки, продажу, приватизації, оренди земельних ділянок та розвитку фондового ринку Київського регіонального науково-виробничого центру державного земельного кадастру;

- з вересня 2000р. по жовтень 2001 р. – перший заступник генерального директора Київського регіонального науково-виробничого центру державного земельного кадастру;

- з жовтня по листопад 2001 р. – директор Головного дочірнього підприємства Київського регіонального центру державного земельного кадастру;

- з листопада 2001р. по квітень 2003 р. – директор Київського регіонального центру державного земельного кадастру;

- з жовтня 2003 р. по лютий 2006 р. – начальник Білоцерківського районного відділу земельних ресурсів;

- з жовтня 2006 р. по вересень 2007 р. – виконавчий директор приватного підприємства «Горизонт»;

- з жовтня 2007 р. по вересень 2008 р. – заступник голови Володарської районної державної адміністрації;

- з вересня 2008 р по серпень 2009 р. – начальник управління Держкомзему у Білоцерківському районі;

- з червня 2010 р. по вересень 2014 р. працював провідним юрист-консультом Білоцерківського НАУ;

- з вересня 2014 р. по квітень 2016 р. – асистент кафедри геодезії, землеустрою та кадастру Білоцерківського НАУ;

- з квітня 2016 р. по січень 2018 року – начальник управління регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради;

- з січня 2018 по серпень 2018 року працював першим заступником міського голови Узинської міської об’єднаної громади;

- з серпня 2018 р. по даний час працює начальником управління регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради і за сумісництвом – асистент кафедри управління земельними ресурсами та земельного кадастру БНАУ.

Додатково Олег Петрович має кваліфікацію експерта-оцінювача земельних ділянок зі стажем державної служби в органах виконавчої влади – 9 років.

Наша кафедра пишається його великим виробничим та практичним досвідом, що відрізняє його як незамінного фахівця і товариша у підготовці майбутніх спеціалістів у галузі знань «Геодезія та землеустрій».

Зусиллями співробітників кафедри систематично виконуються поточні ремонтні роботи та обладнуються закріплені за ними аудиторіями, щоб зробити більш комфортним та інтерактивним освітній процес у ЗВО. Найближчим часом планується закупівля нового комп'ютерного класу та оснащення його потужними комп'ютерами із сучасними засобами навчання, щоб здобувачі вищої освіти мали додатковий доступ до мережі Інтернет та створеного електронного бібліотечного фонду університету.

Восени 2019 р. матеріально-технічна база кафедри поповнилася безпілотним літальним апаратом фірми DJI модель Mavic2pro, що дасть можливість науково-педагогічним працівникам та студентам університету здійснювати дослідження і виконувати проекти не лише на закріплених за університетом територіях.

Таким чином основною метою діяльності кафедри є підготовка фахівців для реалізації державної політики з реформування земельних відносин, управління земельними ресурсами, а також з розробки проектів землеустрою та ведення державного земельного кадастру, проведення природоохоронних заходів, здійснення моніторингу та державного контролю за раціональним використанням й охороною земель, геодезично-картографічного забезпечення землевпорядкування.